DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 8 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 8 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet)

Innhold

1	**Bakgrunn**	5
2	**Nærmere om rettsakten**	5
3	**Beslutningen i EØS-komiteen**	7
3.1	Særlig om tilpasningstekst	7
4	**Forholdet til norsk rett**	8
5	**Økonomiske og administrative konsekvenser**	8
6	**Vurdering**	8

Vedlegg

1	EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital) og vedlegg XXII (Selskapsrett)	11
2	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012	13

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 8 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet)

Tilråding fra Utenriksdepartementet 2. november 2018, godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 9. februar 2018 ved beslutning nr. 21/2018 å innlemme europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15 mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (krisehåndteringsdirektivet) i EØS-avtalen.

Gjennomføring av krisehåndteringsdirektivet forutsatte på tidspunktet for beslutning i EØS-komiteen lovendring. Det ble derfor fra norsk side tatt forbehold om samtykke fra Stortinget, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Stortinget har etter dette vedtatt lovendringer for gjennomføring av direktivet, jf. lov 23. mars 2018 nr. 2 om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker), jf. Prop. 159 L (2016–2017). Lovendringene trer i kraft 1. januar 2019, jf. kgl. res. 23. mars 2018. Det bes nå om samtykke fra Stortinget til godkjenning av EØS-komiteens beslutning.

EØS-komiteens beslutning og direktivet følger vedlagt i uoffisiell norsk oversettelse.

2 Nærmere om rettsakten

Krisehåndteringsdirektivet pålegger de enkelte medlemsstatene å etablere et regelverk for krisehåndtering som kan støtte opp om den finansielle stabiliteten. Regelverket skal legge til rette for at myndighetene kan forebygge og håndtere økonomiske problemer i banker, kredittforetak og visse verdipapirforetak på en hensiktsmessig måte. Regelverket skal bidra til at også større foretak kan krisehåndteres eller avvikles, uten at den finansielle stabiliteten trues, samtidig som innskudd og offentlige midler beskyttes. Statene skal

utpeke en nasjonal krisehåndteringsmyndighet som er ansvarlig for å utføre visse oppgaver som følger av direktivet.

Krisehåndteringsdirektivet er bygget opp rundt tre separate faser og inneholder detaljerte regler for hver av fasene:

1) Beredskap og forebyggende tiltak, herunder krav om at det på forhånd skal utarbeides gjenopprettingsplaner og krisetiltaksplaner for alle foretak direktivet omfatter.
2) Tidlig inngripen og andre kriseforebyggende tiltak, herunder omfattende hjemler for myndighetene til å treffe nødvendige tiltak for å gjenopprette et foretaks finansielle stilling.
3) Krisehåndtering, herunder spesifikke krisetiltak og hjemler for myndighetene til å håndtere foretak som er blitt kriserammet, samt regler om håndtering av kontrakter og om vern av eiere, kreditorer og motparter under krisehåndteringen. Krisetiltakene inkluderer bl.a. salg av virksomhet, oppdeling av virksomhet, overføring av virksomhet til nyopprettet foretak og intern oppkapitalisering (nedskriving og konvertering av egenkapital og gjeld).

Den første delen av direktivet inneholder regler som dels skal virke forebyggende, og dels skal bidra til at foretakene og myndighetene har god beredskap for problemer som likevel kan oppstå. Direktivet stiller bl.a. krav om at alle foretak skal utarbeide gjenopprettingsplaner med konkrete og gjennomførbare tiltak for håndtering av gryende problemer i foretaket. Planene skal godkjennes av nasjonale tilsynsmyndigheter. Nasjonale krisehåndteringsmyndigheter skal utarbeide krisetiltaksplaner for finansforetak med hovedsete i hjemlandet. Planene skal sette myndighetene bedre i stand til å håndtere en mer alvorlig krise i det enkelte foretak. Et viktig element ved utarbeidelsen av disse planene er å identifisere og fjerne vesentlige hindringer for eventuell krisehåndtering eller avvikling. Krisehåndteringsmyndigheten skal i disse planene også fastsette individuelle minstekrav til summen av egenkapital og gjeldsinstrumenter som kan skrives ned og konverteres til ny egenkapital i en eventuell intern oppkapitalisering.

I delen om tidlig inngripen og andre kriseforebyggende tiltak gir direktivet regler om hvordan gryende problemer i et foretak skal håndteres. Reglene aktiveres når et foretak bryter, eller i nær fremtid sannsynligvis vil komme i brudd med, minstekrav til kapital og andre virksomhetskrav. Formålet med inngripen fra myndighetene på et tidlig stadium er å stanse forverringen av et foretaks økonomiske stilling før en kommer til et punkt hvor det ikke er noen annen utvei enn å krisehåndtere foretaket eller avvikle det.

Den tredje delen av direktivet gjelder situasjoner der et foretak blir, eller sannsynligvis vil bli, kriserammet. Direktivet inneholder et omfattende regelsett med krisetiltak og krav til hjemler som krisehåndteringsmyndigheten skal ha. Et sentralt krisetiltak er som nevnt intern oppkapitalisering («bail-in»). Dette innebærer at visse usikrede gjeldsinstrumenter kan bli skrevet ned og konvertert til ny egenkapital, etter at egenkapitalen er tapt eller skrevet ned. Formålet er å dekke tap og oppkapitalisere foretaket. Innskudd som dekkes av innskuddsgarantiordninger, skal normalt skjermes for tap, og gis etter direktivet prioritet foran andre usikrede krav. Direktivet stiller også krav til opprettelse av nasjonale finansieringsordninger, bygget opp av bidrag fra foretakene. Slike finansieringsordninger, som primært skal etableres som fond, skal bl.a. kunne brukes av myndighetene til å dekke kostnader knyttet til bruken av ulike krisetiltak, og også bl.a. til å stille garantier, yte lån eller foreta oppkjøp.

Direktivet gjør, som det fremgår av tittelen også endringer i en rekke andre rettsakter. Av disse er følgende rettsakter allerede innlemmet i EØS-avtalen; rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU, og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU, som også endres, er ennå ikke innlemmet i avtalen.

Endringene av direktiv 82/891/EØF gjelder oppdateringer av henvisninger til nytt fusjonsdirektiv. Endringene i direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2011/35/EU og 2012/30/EU avgrenser virkeområdet for direktivene mot krisehåndteringsdirektivet og gir nødvendige unntak fra disse direktivene der krisehåndteringsdirektivet har avvikende regulering. Videre endres direktiv 2001/24/EF slik at også visse verdipapirforetak er omfattet av dette direktivets virkeområde. I forordning 1093/2010 om opprettelse av Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA-forordningen) oppdateres definisjoner av kompetent myndighet mv. i tråd med direktivet, og i forordning 648/2012 om handelen med derivater (EMIR-forordningen), utvides foretakenes informasjonsplikt til myndighetene til også å gjelde krisehåndteringsmyndighetene.

Krisehåndteringsdirektivet trådte delvis i kraft i EU 1. januar 2015, og fullt ut et år senere. Europakommisjonen og EBA har gitt omfattende regler og retningslinjer som utfyller direktivet.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 endrer EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital) og vedlegg XXII (Selskapsrett).

EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og seks artikler. Fortalen angir rettsakten som blir innlemmet i EØS-avtalen. Det er i fortalen også vist til at når det i direktiv 2014/59/EU henvises til «morinstitusjon i Unionen», «finansielt morholdingselskap i Unionen» og «blandet finansielt morholdingselskap i Unionen», skal dette innenfor rammen av EØS-avtalen forstås som henvisning til enheter som oppfyller relevante definisjoner fastsatt ved direktivet, som er etablert i en stat som er part i EØS-avtalen, og som ikke er datterselskap til en annen institusjon opprettet i en annen stat som er part i EØS-avtalen.

Artikkel 1 lister opp endringene som gjøres i vedlegg IX til EØS-avtalen. Beslutningen gjelder punktene 14, 16c, 31bc og 31g, og fastsetter at europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU skal tilføyes som endringsdirektiv til disse punktene. Det legges til et nytt punkt 19b som viser til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv.

Artikkel 2 fastsetter at direktiv 2014/59/EU skal tilføyes som endringsdirektiv i vedlegg XII nr. 4 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF).

Artikkel 3 lister opp endringene som gjøres i vedlegg XXII til EØS-avtalen. Beslutningen gjelder punktene 2, 3, 5, 10d, 10e og 10g, og fastsetter at europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU skal tilføyes som endringsdirektiv til disse punktene.

Artikkel 4 fastsetter at teksten til direktiv 2014/59/EU på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 5 fastsetter at beslutningen trer i kraft 10. april 2018, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1, eller på den dag EØS-komiteens beslutning som innlemmer forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU i EØS-avtalen trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

EFTA-statene og EU diskuterer utforming av EØS-komitebeslutning for innlemmelse av forordning 575/2013 og direktiv 2013/36, og det er ventet at slik beslutning kan bli tatt i løpet av første halvår 2019.

Artikkel 6 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

3.1 Særlig om tilpasningstekst

Tilpasningsteksten til punkt 19b om innlemmelse av krisehåndteringsdirektivet i EØS-avtalen inneholder ti tilpasninger. Den første tilpasningen (tilpasning a) klargjør at begrepene medlemsstater, vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter også skal omfatte EØS/EFTA-statene og relevante myndigheter i disse statene.

Videre er det inntatt en generell tilpasningstekst som tilpasser bestemmelser i krisehåndteringsdirektivet, som viser til den europeiske banktilsynsmyndigheten EBAs myndighet etter artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010. I tilpasningsteksten er det presisert at henvisningene for EØS/EFTA-statenes vedkommende skal forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet, i de tilfeller som er fastsatt i og i samsvar med nr. 31g i dette vedlegg (tilpasning b). Det vises til nærmere omtale i Prop. 100 S (2015–2016) om deltakelse i EØS-komitébeslutninger om rettsaktene som etablerer EUs finanstilsynssystem m.m., kapittel 3.3.2.12. Som ledd i tilpasningen til EUs finanstilsynssystem er det også tatt inn tilpasningstekst som tilføyer EFTAs overvåkingsorgan til bestemmelsene om samarbeid i artikkel 84 og 128 (tilpasning f).

Videre er det inntatt tilpasningstekster (tilpasning c og d) om at henvisninger i direktivet til unionsretten erstattes med henvisninger til EØS-avtalen. Det er også tilpasningstekst om at henvisninger i direktivet til rettsakter som ikke er innlemmet i EØS-avtalen, ikke får anvendelse (tilpasning e). Det samme gjelder bestemmelser i direktivet som gjelder forholdet til tredjeland (tilpasning e, g og h).

Det er også inntatt tilpasningstekster som gir EØS/EFTA-statene like lange overgangsperioder som EU-statene har hatt (tilpasning i og j). Den første overgangsperioden gjelder tidspunktet for når krisetiltaksfondet senest skal nå sitt målnivå, og den andre tilpasningen innebærer at fristen for å gjennomføre reglene om intern oppkapitalisering er ett år etter ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning.

4 Forholdet til norsk rett

Etter at EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av krisehåndteringsdirektivet i EØS-avtalen ble truffet, har Stortinget vedtatt lovendringer for gjennomføring av krisehåndteringsdirektivet, jf. lov 23. mars 2018 nr. 2 om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker). Lovendringene ble vedtatt etter forslag fra Finansdepartementet i Prop. 159 L (2016–2017) og innstilling fra finanskomiteen i Innst 137 L (2017–2018). Lovendringene trer i kraft 1. januar 2019, jf. kgl. res. 23. mars 2018. Lovendringene vil bli supplert med forskriftsregler. Endringene i direktiv 2001/24/EF vil bli gjennomført i forskrift til finansforetaksloven. De øvrige endringene i andre direktiver forutsetter ikke endringer i norsk regelverk.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Stortinget har allerede vedtatt lovendringer som gjennomfører krisehåndteringsdirektivet i norsk rett. De økonomiske og administrative konsekvensene av de nye lovreglene som gjennomfører direktivet, er omtalt i Prop. 159 L (2016–2017). Konsekvensene for det offentlige er omtalt i kapittel 12.6:

> «Den viktigste virkningen av det foreslåtte regelverket for det offentlige, er at risikoen for offentlige midler reduseres. Ved å innføre et sett av hjemler og krisetiltak i tråd med krisehåndteringsdirektivet får myndighetene økt fleksibilitet til å løse problemer i finanssektoren uten bruk av offentlige midler. I tillegg til at oppbygging av krisetiltaksfondet vil sikre at det står midler til disposisjon for å håndtere kriserammede foretak, vil det kunne fremskaffes betydelig ny egenkapital i foretakene gjennom krisetiltaket intern oppkapitalisering.
>
> Finanstilsynet som tilsynsmyndighet vil få nye oppgaver med det nye regelverket, bl.a. godkjenning av enkeltforetaks gjenopprettingsplaner. Finanstilsynet vil også få nye hjemler for å håndtere gryende problemer på et tidlig stadium, men dette antas ikke å legge beslag på vesentlig flere ressurser enn gjeldende system.
>
> Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet vil få flere nye oppgaver etter det foreslåtte regelverket, bl.a. med krisetiltaksplaner og samarbeid og informasjonsutveksling med andre lands krisehåndteringsmyndigheter. Det kan også måtte påregnes ressursbruk på utvikling og avklaring av regelverk. Krisehåndteringsmyndigheten skal organiseres operasjonelt atskilt fra de enhetene i Finanstilsynet som ivaretar det løpende tilsynet med foretak som omfattes av regelverket, det vil bl.a. si at de ansatte som utøver krisehåndteringsmyndigheten, må følge andre rapporterings- og beslutningslinjer enn de som ivaretar det løpende tilsynet. Utøvelse av oppgaver som krisehåndteringsmyndighet antas på denne bakgrunn å kreve noe økt ressursbruk i Finanstilsynet.
>
> Finanstilsynet skal i sitt virke som krisehåndteringsmyndighet imidlertid kunne trekke på ressursene i Bankenes sikringsfond, f.eks. for å få utarbeidet utkast til krisetiltaksplaner og få utført oppgaver knyttet til oppfølgingen av planene. Den praktiske gjennomføringen av krisehåndtering av enkeltforetak skal etter lovforslaget utføres av et administrasjonsstyre, noe som ytterligere reduserer ressursbehovet hos Finanstilsynet.
>
> Bankenes sikringsfond får nye oppgaver etter det foreslåtte regelverket. I tillegg til å bistå Finanstilsynet, skal Bankenes sikringsfond forvalte innskuddsgarantiordningen og de to nye fondene, herunder kreve inn årsbidrag og eventuelle andre bidrag. Bankenes sikringsfonds driftskostnader til administrasjon mv. dekkes i dag av midlene som forvaltes i sikringsfondet. Departementet legger til grunn at denne finansieringsmodellen kan videreføres for det nye innskuddsgarantifondet og for Bankenes sikringsfonds oppgaver som administrator for innskuddsgarantiordningen. For oppgaver knyttet til forvaltning av krisetiltaksfondet, samt andre tilhørende administrative gjøremål, bør kostnadene belastes krisetiltaksfondet etter avtale med Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet.»

Samlet sett forventes ikke gjennomføringen av direktivet å medføre ytterligere kostnader av betydning for det offentlige.

6 Vurdering

Finansmarkedene er globale. Mangelen på et harmonisert regelverk for krisehåndtering kan ha vært en vesentlig hindring for vellykket håndtering av kriserammede foretak med virksomhet eller innlånsavtaler i flere land. Krisehåndteringsdirektivet vil bidra til harmonisering av reglene i

hele EØS om hvordan finansforetakenes ulike kontrakter skal håndteres i en krise. Sammen med harmonisering av reglene om håndhevelse og anerkjennelse på tvers av landegrensene av beslutninger som treffes av krisehåndteringsmyndighetene, vil dette kunne gi et betydelig bidrag til å øke sannsynligheten for vellykkede krisehåndteringer. Det kan i sin tur redusere kostnadene og forstyrrelsene ved krisehåndtering. Harmoniserte regler bidrar videre til åpenhet og kunnskap hos kreditorer og andre markedsaktører om det regulatoriske rammeverket, ved at en kan forholde seg til ett sett gjenkjennelige regler i hele EØS. Ved at markedsaktørene får bedre grunnlag for å skille mellom kriser som gjelder enkeltforetak og systemkriser, reduseres også faren for smittevirkninger.

Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen er viktig for å unngå negative konsekvenser for norske bankers virksomhet i andre EU-stater. Før direktivet er innlemmet i EØS-avtalen, kan norske banker bli ansett som tredjelandsbanker av EU/EUs medlemsstater. Dette kan blant annet få betydning for bankenes bidragsplikt til andre lands krisetiltaksfond.

Finansdepartementet tilrår at Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet).

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet).

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2014/59/EU om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak mv. (krisehåndteringsdirektivet).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital) og vedlegg XXII (Selskapsrett)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012[1] skal innlemmes i EØS-avtalen.
2) I direktiv 2014/59/EU henvises det til 'morinstitusjon i Unionen', 'finansielt morholdingselskap i Unionen' og 'blandet finansielt morholdingselskap i Unionen', som innenfor rammen av EØS-avtalen skal forstås å henvise til enheter som oppfyller relevante definisjoner fastsatt ved direktivet, som er etablert i en stat som er part i EØS-avtalen, og som ikke er datterselskap til en annen institusjon opprettet i en annen stat som er part i EØS-avtalen.
3) EØS-avtalens vedlegg IX, XII og XXII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU) og 16c (europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF) tilføyes følgende:

   «, endret ved:

   – **32014 L 0059:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»
2. Etter nr. 19a (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF) tilføyes følgende:

   «19b.32014 L 0059: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

   Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

   a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)', 'omstruktureringsmyndigheter' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i direktivet, henholdsvis EFTA-statene, deres omstruktureringsmyndigheter og deres vedkommende myndigheter.
   b) Henvisninger til EBAs myndighet i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 i direktivet skal når det gjelder EFTA-statene forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet i de tilfeller som er fastsatt i og i samsvar med nr. 31g i dette vedlegg.
   c) I artikkel 2 nr. 1 punkt 28 skal ordene 'artikkel 107 nr. 1 i TEUV' erstattes med ordene 'artikkel 61 nr. 1 i EØS-avtalen'.
   d) Henvisninger til 'Unionens statsstøtteregler' som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 53 skal forstås som henvisninger til statsstøttereglene fastsatt i EØS-avtalens del IV

[1] EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190.

kapittel 2, inkludert relevante vedlegg og protokoller til EØS-avtalen samt, når det gjelder EFTA-statene, relevante bestemmelser i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.

e) Artikkel 68 nr. 6 og artikkel 93 får ikke anvendelse.

f) I artikkel 84 nr. 1 og 4 og artikkel 128 første ledd skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'EBA'.

g) I artikkel 94 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, får ordene 'som nevnt i artikkel 93 nr. 1' ikke anvendelse.

h) I artikkel 97:

i) i nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, får ordene 'som omhandlet i artikkel 93 nr. 1' og 'i henhold til artikkel 93 nr. 1' ikke anvendelse.

ii) i nr. 4 første ledd tilføyes følgende:

'Inngåelsen av slike samarbeidsavtaler skal ikke være obligatorisk for vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter i EFTA-statene.'.

i) I artikkel 102 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene '31. desember 2024' forstås som '31. desember 2027'.

j) I artikkel 130, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'fra 1. januar 2016' forstås som 'innen ett år etter at EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018 av 9. februar 2018 trådte i kraft'.»

3. I nr. 31bc (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012) og 31g (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010) skal nytt strekpunkt lyde:

«–**32014 L 0059:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»

Artikkel 2

I EØS-avtalens vedlegg XII nr. 4 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«–32014 L 0059: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»

Artikkel 3

I EØS-avtalens vedlegg XXII gjøres følgende endringer:

1. I nr. 2 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/30/EU), 3 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/35/EU), 5 (rådsdirektiv 82/891/EØF) og 10e (europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/56/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«–32014 L 0059: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»

2. I nr. 10d (europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF) og 10g (europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/36/EF) tilføyes følgende:

«, endret ved:

– 32014 L 0059: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»

Artikkel 4

Teksten til direktiv 2014/59/EU på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 5

Denne beslutning trer i kraft 10. februar 2018, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt[2], eller på den dag EØS-komiteens beslutning som innlemmer forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU i EØS-avtalen trer i kraft, alt etter hva som inntreffer sist.

Artikkel 6

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende.*

Utferdiget i Brussel 9. februar 2018.

For EØS-komiteen

Claude Maerten
Formann

[2] Forfatningsrettslige krav angitt

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank[1],

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité[2],

etter den ordinære regelverksprosessen[3] og

ut fra følgende betraktninger:

1) Finanskrisen har vist at det på unionsplan er en betydelig mangel på egnede verktøy for å håndtere usunne eller sviktende kredittinstitusjoner og verdipapirforetak («institusjoner») på en effektiv måte. Det er særlig behov for slike verktøy for å hindre insolvens eller, når insolvens oppstår, for å redusere de negative følgene ved å opprettholde den berørte institusjonens systemviktige funksjoner. Under krisen var disse utfordringene en viktig grunn til at medlemsstatene måtte redde institusjoner med skattebetalernes penger. Målet med en troverdig ramme for gjenoppretting og omstrukturering er å fjerne behovet for slike tiltak i størst mulig omfang.

2) Finanskrisen var en systemkrise i den forstand at den påvirket mange kredittinstitusjoners tilgang til finansiering. For å unngå svikt som får følger for hele økonomien, må en slik krise bøtes på med tiltak rettet mot å sikre tilgang til finansiering på likeverdige vilkår for alle kredittinstitusjoner som ellers er solvente. Slike tiltak omfatter likviditetsstøtte fra sentralbanker og garantier fra medlemsstatene for verdipapirer utstedt av solvente kredittinstitusjoner.

3) Finansmarkedene i Unionen er sterkt integrerte og nært sammenknyttede, og omfatter mange institusjoner som driver utstrakt virksomhet på tvers av nasjonale grenser. Svikt i en tverrnasjonal institusjon kan påvirke stabiliteten på finansmarkedene i de medlemsstatene den utøver virksomhet i. Medlemsstatene manglende evne til å ta kontroll over en sviktende institusjon og omstrukturere den på en måte som effektivt hindrer omfattende systemskade, kan undergrave medlemsstatenes gjensidige tillit og troverdigheten til det indre marked for finansielle tjenester. Finansmarkedenes stabilitet er derfor en viktig forutsetning for det indre markeds opprettelse og virkemåte.

4) Framgangsmåtene for omstrukturering av institusjoner er for tiden ikke harmonisert på unionsplan. Noen medlemsstater anvender de samme framgangsmåtene på institusjoner som på andre insolvente foretak, og har i noen tilfeller tilpasset dem til institusjoner. Det er betydelige materielle og formelle forskjeller mellom medlemsstatenes lover og forskrifter om insolvens for institusjoner. I

---

1 EUT C 39 av 12.2.2013, s. 1.

2 EUT C 44 av 15.2.2013, s. 68.

3 Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 6. mai 2014.

tillegg har finanskrisen vist at den alminnelige insolvensbehandlingen for foretak ikke nødvendigvis alltid er egnet i forbindelse med institusjoner, ettersom den ikke alltid sikrer tilstrekkelig raskt inngrep, opprettholdelse av institusjoners kritiske funksjoner og bevart finansiell stabilitet.

5) Det er derfor behov for en ordning som gir myndighetene et pålitelig sett av verktøy for å gripe rettidig og raskt inn overfor en usunn eller sviktende institusjon for å sikre at institusjonens kritiske finansielle og økonomiske funksjoner opprettholdes, samtidig som virkningen av en institusjons svikt for økonomien og finanssystemet reduseres. Ordningen bør sikre at aksjeeierne bærer tap først, og deretter kreditorene, forutsatt at ingen kreditor påføres større tap enn vedkommende ville blitt påført dersom institusjonen hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling, i samsvar med prinsippet om at ingen kreditorer skal ha dårligere vilkår enn ved en ordinær insolvensbehandling, som fastsatt i dette direktiv. Med nye fullmakter bør myndighetene for eksempel kunne opprettholde uavbrutt tilgang til innskudd og betalingstransaksjoner, selge levedyktige deler av institusjonen ved behov og fordele tap på en rettferdig og forutsigbar måte. Disse målene bør bidra til at destabilisering av finansmarkedene kan unngås og skattebetalernes kostnader reduseres.

6) Den pågående revisjonen av regelverket, særlig styrkingen av kapital- og likviditetsbuffere og bedre verktøy for makrotilsynspolitikk, bør redusere sannsynligheten for framtidige kriser og øke institusjonenes motstandsdyktighet mot økonomisk stress, uansett om dette skyldes systemforstyrrelser eller hendelser som er spesifikke for den enkelte institusjon. Det er imidlertid ikke mulig å utarbeide en ramme for regulering og tilsyn som for alltid kan hindre at disse institusjonene kommer i vanskeligheter. Medlemsstatene bør derfor være forberedt på og ha egnede gjenopprettings- og omstruktureringsverktøy for å håndtere situasjoner med både systemkriser og enkeltinstitusjoners svikt. Slike verktøy bør omfatte ordninger som gjør det mulig for myndighetene å håndtere institusjoner som svikter eller kan forventes å svikte, på en effektiv måte.

7) Ved anvendelsen av slike fullmakter og vedtakelsen av tiltakene bør det tas hensyn til omstendighetene rundt svikten. Dersom problemet oppstår i én enkelt institusjon, mens resten av finanssystemet ikke berøres, bør myndighetene kunne anvende omstruktureringsfullmaktene uten hensyn til spredningsvirkninger. I et sårbart miljø bør det imidlertid legges større vekt på å unngå at finansmarkedene destabiliseres.

8) Omstrukturering av en institusjon slik at den opprettholdes som et selskap i fortsatt drift, kan som en siste utvei omfatte bruk av offentlige finansielle stabiliseringsverktøy, herunder midlertidig offentlig eierskap. Det er derfor viktig at omstruktureringsfullmaktene og ordningene for omstruktureringsfinansiering utformes på en slik måte at skattebetalerne nyter godt av eventuelt overskudd fra omstruktureringen av en institusjon som myndighetene har hjulpet på fote igjen. Ansvarlighet og aksept av risiko bør belønnes.

9) Noen medlemsstater har allerede vedtatt lovendringer som innfører ordninger for omstrukturering av sviktende institusjoner, mens andre har meddelt at de har til hensikt å innføre slike ordninger dersom de ikke vedtas på unionsplan. Mangelen på felles vilkår, fullmakter og framgangsmåter for omstrukturering av institusjoner vil kunne hindre det indre marked i å fungere tilfredsstillende og hindre nasjonale myndigheters samarbeid om håndtering av sviktende tverrnasjonale institusjonskonserner. Dette gjelder særlig når ulike tilnærmingsmåter gjør at nasjonale myndigheter ikke har samme kontrollmulighet eller mulighet for å omstrukturere institusjoner. Forskjellene mellom omstruktureringsordningene kan også berøre institusjonenes finansieringskostnader ulikt i de ulike medlemsstatene og vri konkurransen mellom institusjonene. Det er behov for effektive omstruktureringsordninger i alle medlemsstater for å sikre at institusjonenes etableringsadgang i det indre marked ikke begrenses på grunn av hjemstatens manglende finansielle kapasitet til å håndtere deres svikt.

10) Disse hindringene bør fjernes, og det bør vedtas regler for å sikre at bestemmelsene om det indre marked ikke undergraves. For dette formål bør regler for omstrukturering av institusjoner omfattes av felles regler for minsteharmonisering.

11) For å sikre samsvar med eksisterende unionsregelverk på området finansielle tjenes-

ter og størst mulig finansiell stabilitet for alle typer institusjoner bør omstruktureringsordningen gjelde for institusjoner som er omfattet av tilsynskravene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013[4] og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU[5]. Ordningen bør også gjelde for finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF[6], blandede holdingselskaper og finansinstitusjoner, når sistnevnte er datterforetak av en institusjon eller av et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap eller et blandet holdingselskap og er underlagt morforetakets tilsyn på konsolidert grunnlag. Krisen har vist at insolvens i et foretak som tilhører et konsern, raskt kan påvirke hele konsernets solvens og dermed også påvirke systemet. Myndighetene bør derfor ha effektive midler for å iverksette tiltak overfor disse foretakene for å hindre spredningsvirkninger og utarbeide en ensartet omstruktureringsordning for konsernet som helhet, ettersom insolvens i et foretak som tilhører et konsern, raskt kan påvirke solvensen i hele konsernet.

12) For å sikre ensartede rammeregler bør sentrale motparter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012[7] og verdipapirsentraler i henhold til Europaparlamentets og Rådets kommende forordning om forbedring av verdipapiravviklingen i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF kunne omfattes av et eget regelverksinitiativ for å fastsette en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av disse foretakene.

13) Anvendelsen av omstruktureringsverktøy og -fullmakter i henhold til dette direktiv kan få følger for aksjeeieres og kreditorers rettigheter. Myndighetenes fullmakt til å overføre en institusjons aksjer eller alle eller noen av dens eiendeler til en privat kjøper uten aksjeeiernes samtykke berører særlig aksjeeiernes eiendomsrett. I tillegg kan likebehandlingen av kreditorer bli berørt av fullmakten til å beslutte hvilke forpliktelser som skal overføres fra en sviktende institusjon, for å sikre at tjenester opprettholdes og unngå negative virkninger for den finansielle stabiliteten. Omstruktureringstiltak bør derfor treffes bare når det er nødvendig av hensyn til offentlighetens interesse, og ethvert inngrep i aksjeeiernes og kreditorenes rettigheter som følge av et omstruktureringstiltak bør være i samsvar med Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt pakten). Dersom kreditorer i samme klasse forskjellsbehandles i forbindelse med et omstruktureringstiltak, bør forskjellsbehandlingen særlig være berettiget ut fra offentlighetens interesse og stå i forhold til risikoene som håndteres, og det bør verken direkte eller indirekte forskjellsbehandles på grunnlag av nasjonalitet.

14) Myndigheter bør ta hensyn til arten av en institusjons virksomhet, dens aksjeeierstruktur, juridiske form, risikoprofil, størrelse, rettslige status og dens forbindelser med andre institusjoner eller med finanssystemet i sin alminnelighet, virksomhetens omfang og kompleksitet, hvorvidt den er medlem av en institusjonell beskyttelsesordning eller av andre samarbeidsordninger for gjensidig solidaritet, hvorvidt den yter investeringstjenester eller utøver investeringsvirksomhet, samt hvorvidt det er sannsynlig at dens svikt og etterfølgende avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling kan få betydelige negative virkninger for finansmarkedene, for andre institusjoner, for finansieringsvilkårene eller for økonomien i sin alminnelighet, i forbindelse med gjenopprettings- og omstruktureringsplaner, og når de anvender ulike tilgjengelige fullmakter og verktøy, bør de sikre at ordningen anvendes på en egnet og forholdsmessig måte og at den administrative byrden knyttet til forpliktelsene til å utarbeide gjenopprettings- og omstruktureringsplaner blir så liten som mulig. Kravene

---

4 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

5 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

6 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat, og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

7 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 7.2.2012, s. 1).

til innhold og opplysninger som angis i dette direktiv og dets vedlegg, fastsetter en minstestandard for institusjoner som åpenbart er viktige for systemet, men myndighetene kan for enkeltinstitusjoner anvende andre eller betydelig reduserte krav til gjenopprettings- og omstruktureringsplaner og opplysninger samt en mindre hyppig ajourføring enn årlig. For en liten institusjon med få forbindelser og enkel struktur kan en gjenopprettingsplan begrenses til enkelte grunnleggende opplysninger om struktur, utløsning av gjenopprettingstiltak og gjenopprettingsmuligheter. Dersom en institusjon kan tillates å erklære seg insolvent, kan omstruktureringsplanen også reduseres. Videre bør ordningen anvendes på en slik måte at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare. Særlig i situasjoner som kjennetegnes av mer omfattende problemer eller til og med tvil om mange institusjoners motstandsdyktighet, er det avgjørende at myndighetene vurderer risikoen for spredningsvirkninger av tiltakene som treffes overfor enkeltinstitusjoner.

15) For å sikre rettidige tiltak, for å garantere uavhengighet fra markedsdeltakere og for å unngå interessekonflikter bør medlemsstatene utpeke offentlige forvaltningsmyndigheter eller myndigheter med offentlige forvaltningsfullmakter som skal utøve funksjoner og utføre oppgaver knyttet til omstrukturering i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene bør sikre at disse omstruktureringsmyndighetene tildeles egnede ressurser. Utpekingen av offentlige myndigheter bør ikke utelukke delegering under en omstruktureringsmyndighets ansvar. Det er imidlertid ikke nødvendig å fastsette nøyaktig hvilken type myndighet eller myndigheter som skal utpekes til omstruktureringsmyndighet av medlemsstatene. En slik harmonisering kunne lettet samordningen, men ville innebære betydelige inngrep i medlemsstatenes forfatnings- og forvaltningssystemer. Det er likevel mulig å oppnå tilstrekkelig samordning med et mindre inngripende krav: Alle nasjonale myndigheter som deltar i omstruktureringen av institusjoner, bør være representert i omstruktureringskollegier som sikrer samordning på tverrnasjonalt plan eller unionsplan. Medlemsstatene bør derfor fritt kunne velge hvilke myndigheter som skal ha ansvar for å anvende omstruktureringsverktøyene og fullmaktene som er fastsatt i dette direktiv. Dersom en medlemsstat utpeker den myndigheten som har ansvar for tilsyn med institusjoner (vedkommende myndighet), til omstruktureringsmyndighet, bør det innføres egnede strukturelle ordninger for å skille tilsyns- og omstruktureringsfunksjonene. En slik atskillelse bør ikke hindre omstruktureringsfunksjonen i å få tilgang til alle opplysninger som er tilgjengelige for tilsynsfunksjonen.

16) I lys av de følgene som en institusjons svikt kan ha for en medlemsstats finanssystem og økonomi, og det mulige behovet for å anvende offentlige midler for å løse en krise, bør medlemsstatenes finansdepartementer eller andre relevante departementer på et tidlig tidspunkt trekkes inn i krisehåndteringen og omstruktureringen.

17) Effektiv omstrukturering av institusjoner eller konsernforetak som utøver virksomhet på unionsplan, krever samarbeid mellom vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndighetene i tilsyns- og omstruktureringskollegier i alle faser som er omfattet av dette direktiv, fra utarbeidingen av gjenopprettings- og omstruktureringsplaner til den faktiske omstruktureringen av en institusjon. Dersom det oppstår uenighet mellom nasjonale myndigheter om beslutninger som skal treffes i henhold til dette direktiv med hensyn til institusjoner, bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010[8], når det er angitt i dette direktiv, som en siste utvei ha en meglerrolle. For visse tilfeller fastsetter dette direktiv bestemmelser om bindende megling foretatt av EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Slik bindende megling er ikke til hinder for ikkebindende megling i samsvar med artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010 i andre tilfeller.

18) Ved omstrukturering av institusjoner eller konserner som utøver virksomhet på unionsplan, bør de beslutningene som treffes, også ha som mål å opprettholde finansiell stabilitet og i størst mulig grad redusere de økono-

[8] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om opphevelse av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

miske og sosiale virkningene i medlemsstatene der institusjonen eller konsernet utøver virksomhet.

19) For at de skal kunne håndtere sviktende institusjoner på en effektiv måte, bør myndighetene ha fullmakt til å vedta forberedende og forebyggende tiltak.

20) I lys av utvidelsen av EBAs ansvarsområder og oppgaver i henhold til dette direktiv bør Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen sikre at tilstrekkelige menneskelige og finansielle ressurser omgående gjøres tilgjengelige. For dette formål bør framgangsmåten for fastsettelse, gjennomføring og kontroll av EBAs budsjett, som nevnt i artikkel 63 og 64 i forordning (EU) nr. 1093/2010, ta behørig hensyn til disse oppgavene. Europaparlamentet og Rådet bør sikre at de beste effektivitetsstandarder oppfylles.

21) Det er avgjørende at alle institusjoner utarbeider og regelmessig ajourfører gjenopprettingsplaner som beskriver hvilke tiltak institusjonene skal treffe for å gjenopprette sin finansielle stilling etter en betydelig forverring. Slike planer bør være detaljerte og bygge på realistiske antakelser om en rekke solide og alvorlige scenarioer. Kravet om utarbeiding av en gjenopprettingsplan bør imidlertid anvendes på en måte som står i forhold til institusjonens eller konsernets systemviktighet og dens/dets forbindelser med andre institusjoner eller konserner, herunder gjennom gjensidige garantiordninger. Ved fastsettelsen av innholdet som kreves, bør det derfor tas hensyn til arten av institusjonens finansieringskilder, herunder gjensidige garantiordninger for finansiering eller forpliktelser, og til hvor sannsynlig det er at konsernet gir støtte. Det bør kreves at institusjonene framlegger sine planer for vedkommende myndigheter for en fullstendig vurdering, herunder av om planene er tilstrekkelig omfattende og gjør det mulig å gjenopprette en institusjons levedyktighet i rett tid, også i perioder med alvorlig finansiell krise.

22) Gjenopprettingsplaner bør omfatte mulige tiltak som kan treffes av institusjonens ledelse når vilkårene for tidlig inngrep er oppfylt.

23) Ved vurderingen av om et tiltak truffet i privat sektor vil kunne hindre en institusjons svikt innen rimelig tid, bør vedkommende myndighet ta hensyn til effektiviteten av tiltak for tidlig inngrep som treffes innen fristen som på forhånd er fastsatt av vedkommende myndighet. Når det gjelder konserngjenopprettingsplaner, bør det tas hensyn til gjenopprettingstiltakenes potensielle virkninger i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet.

24) Dersom en institusjon ikke framlegger en egnet gjenopprettingsplan, bør vedkommende myndigheter kunne kreve at institusjonen treffer tiltak som er nødvendige for å bøte på planens vesentlige mangler. Dette kravet kan berøre friheten til å drive næringsvirksomhet, som er sikret ved artikkel 16 i pakten. Begrensningen av denne grunnleggende rettigheten er imidlertid nødvendig for å nå målene om finansiell stabilitet. Nærmere bestemt er en slik begrensning nødvendig for å styrke institusjonenes virksomhet og unngå at de vokser for mye eller tar for stor risiko uten at de er i stand til å håndtere tilbakeslag og tap og til å gjenopprette kapitalgrunnlaget. Begrensningen står i forhold til målet ettersom den tillater forebyggende tiltak i det omfang som er nødvendig for å bøte på manglene, og er dermed i samsvar med artikkel 52 i pakten.

25) Omstruktureringsplanlegging er en vesentlig del av en effektiv omstrukturering. Myndighetene bør ha alle opplysninger som er nødvendige for å identifisere og sikre opprettholdelse av kritiske funksjoner. Innholdet i en omstruktureringsplan bør imidlertid stå i forhold til institusjonens eller konsernets systemviktighet.

26) Ettersom institusjonene har førstehåndskunnskap om sin egen virkemåte og problemer knyttet til denne, bør omstruktureringsmyndighetene utarbeide omstruktureringsplanene på grunnlag av blant annet de opplysningene som er framlagt av de berørte institusjonene.

27) I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet og for å unngå for stor administrativ byrde bør vedkommende myndigheter og, dersom det er relevant, omstruktureringsmyndigheter i enkelttilfeller kunne tillate unntak fra kravene om utarbeiding av gjenopprettings- og omstruktureringsplaner i de begrensede tilfellene som er angitt i dette direktiv. Slike tilfeller omfatter institusjoner som er tilknyttet et sentralt organ, og som helt eller delvis er unntatt fra tilsynskravene i nasjonal lovgivning i samsvar med artikkel 21 i direktiv 2013/36/EU, og institusjoner som er omfattet av en institusjonell beskyt-

telsesordning i samsvar med artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013. I hvert enkelt tilfelle bør unntak gis på vilkårene som er fastsatt i dette direktiv.

28) Med hensyn til kapitalstrukturen i institusjoner som er tilknyttet et sentralt organ, bør disse institusjonene ikke være forpliktet til hver for seg å utarbeide egne gjenopprettings- og omstruktureringsplaner i henhold til dette direktiv bare fordi det sentrale organet som de er tilknyttet, er under direkte tilsyn av Den europeiske sentralbank.

29) Omstruktureringsmyndigheter bør, på grunnlag av de berørte omstruktureringsmyndighetenes vurdering av omstruktureringsmulighetene, ha fullmakt til å kreve endringer av institusjoners struktur og organisering, direkte eller indirekte gjennom vedkommende myndighet, og til å treffe nødvendige og forholdsmessige tiltak for å redusere eller fjerne vesentlige hindringer for anvendelsen av omstruktureringsverktøy og sikre at det er mulig å omstrukturere de berørte foretakene. Ettersom alle institusjoner potensielt kan påvirke systemet, er det for å opprettholde finansiell stabilitet avgjørende at myndighetene har mulighet for å omstrukturere en hvilken som helst institusjon. Av hensyn til retten til å drive næringsvirksomhet, som er fastsatt i artikkel 16 i pakten, bør myndighetenes skjønnsmyndighet begrenses til det som er nødvendig for å forenkle institusjonens struktur og drift utelukkende for å øke muligheten for å omstrukturere den. I tillegg bør alle tiltak som treffes for slike formål, være i samsvar med unionsretten. Tiltakene bør verken direkte eller indirekte medføre forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet, og bør først og fremst være begrunnet i behovet for å opprettholde finansiell stabilitet i offentlighetens interesse. Videre bør et tiltak ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å nå de ønskede målene. Ved vurderingen av hvilke tiltak som skal treffes, bør omstruktureringsmyndighetene ta hensyn til advarslene og anbefalingene fra Det europeiske råd for systemrisiko, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010[9].

30) Tiltak som foreslås for å håndtere eller fjerne hindringer for omstrukturering av en institusjon eller et konsern, bør ikke hindre institusjonene i å utøve etableringsretten i henhold til traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).

31) Gjenopprettings- og omstruktureringsplaner bør verken bygge på en antakelse om tilgang til ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige eller utsette skattebetalerne for tapsrisiko.

32) Konsernbehandlingen i forbindelse med utarbeidingen av gjenopprettings- og omstruktureringsplaner, som er fastsatt i dette direktiv, bør anvendes på alle institusjonskonserner som er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, herunder konserner med foretak som har en tilknytning som definert i artikkel 22 nr. 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU[10]. Gjenopprettings- og omstruktureringsplanene bør ta hensyn til det berørte konsernets finansielle og tekniske struktur samt forretningsstrukturen. Dersom det utarbeides individuelle gjenopprettings- og omstruktureringsplaner for institusjoner som er en del av et konsern, bør vedkommende myndigheter forsøke å oppnå størst mulig samsvar mellom disse planene og gjenopprettings- og omstruktureringsplanene for resten av konsernet.

33) Som allmenn regel bør konsernets gjenopprettings- og omstruktureringsplaner utarbeides for konsernet som helhet og angi tiltak i forbindelse med en morinstitusjon samt alle datterforetak som inngår i et konsern. Vedkommende myndigheter bør i omstruktureringskollegiet gjøre det de kan for å treffe en felles beslutning om vurderingen og vedtakelsen av slike planer. I særlige tilfeller der det er utarbeidet en individuell gjenopprettings- eller omstruktureringsplan, bør den konserngjenopprettingsplanen som er vurdert av den konsoliderende tilsynsmyndighet, eller den konsernomstruktureringsplanen som er besluttet av konsernomstruktureringsmyndigheten, imidlertid ikke omfatte konsernforetak som vedkommende myndigheter har vurdert eller utarbeidet individuelle planer for.

34) Når det gjelder konsernomstruktureringsplaner, bør det ved utarbeidingen av planene

[9] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om tilsyn på makronivå med finanssystemet i Unionen og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

[10] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

tas hensyn til omstruktureringstiltakenes potensielle virkninger i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet. Omstruktureringsmyndighetene i de medlemsstatene der konsernet har datterforetak, bør delta ved utarbeidingen av planen.

35) Gjenopprettings- og omstruktureringsplaner bør, når det er hensiktsmessig, inneholde framgangsmåter for å underrette og ha samråd med arbeidstakerrepresentanter gjennom hele gjenopprettings- og omstruktureringsprosessen. Når det er relevant, bør tariffavtaler eller andre ordninger som er avtalt mellom partene i arbeidslivet, og nasjonal lovgivning og unionsregelverk som gjelder fagforeningers og arbeidstakerrepresentanters deltakelse i omstruktureringsprosesser, overholdes i den forbindelse.

36) Ettersom fortrolige opplysninger i gjenopprettings- og omstruktureringsplanene er følsomme, bør de være omfattet av bestemmelsene om fortrolighet som er fastsatt i dette direktiv.

37) Vedkommende myndigheter bør oversende gjenopprettingsplanene med eventuelle endringer til de berørte omstruktureringsmyndighetene, og sistnevnte bør oversende omstruktureringsplanene med eventuelle endringer til førstnevnte for å sikre at alle relevante myndigheter til enhver tid holdes fullt underrettet.

38) Finansiell støtte fra et foretak i et tverrnasjonalt konsern til et annet foretak i samme konsern er for tiden omfattet av begrensninger i en rekke bestemmelser i enkelte medlemsstaters nasjonale lovgivning. Disse bestemmelsene har som formål å beskytte hvert foretaks kreditorer og aksjeeiere. Bestemmelsene tar imidlertid ikke hensyn til den gjensidige avhengigheten mellom foretak i samme konsern. Det bør derfor fastsettes vilkår for overføring av finansiell støtte mellom foretak i et tverrnasjonalt institusjonskonsern for å sikre finansiell stabilitet i konsernet som helhet uten at det setter likviditeten eller solvensen i det konsernforetaket som gir støtten, i fare. Finansiell støtte mellom konsernforetak bør være frivillig og være omfattet av egnede beskyttelsestiltak. Medlemsstatene bør ikke gjøre utøvelsen av etableringsretten direkte eller indirekte betinget av at det foreligger en avtale om finansiell støtte. Dette direktivs bestemmelser om konsernintern finansiell støtte berører ikke kontrakts- eller lovfestede ansvarsordninger mellom institusjoner, som beskytter de deltakende institusjonene gjennom motgarantier og lignende ordninger. Dersom en vedkommende myndighet begrenser eller forbyr konsernintern finansiell støtte, og konserngjenopprettingsplanen omhandler konsernintern finansiell støtte, bør en slik begrensning eller et slikt forbud anses som en vesentlig endring med sikte på en revisjon av gjenopprettingsplanen.

39) I fasene for gjenoppretting og tidlig inngrep som fastsatt i dette direktiv bør aksjeeierne beholde fullt ansvar for og full kontroll over institusjonen, med mindre vedkommende myndighet har utpekt en midlertidig forvalter. De bør ikke lenger ha et slikt ansvar når institusjonen er under omstrukturering.

40) For å opprettholde finansiell stabilitet er det viktig at vedkommende myndigheter kan bøte på forverringen av en institusjons finansielle og økonomiske stilling, før institusjonen kommer til et punkt der myndighetene ikke har noe annet alternativ enn å omstrukturere den. For dette formål bør vedkommende myndigheter gis fullmakter til tidlig inngrep, herunder fullmakt til å utpeke en midlertidig forvalter for enten å erstatte eller midlertidig samarbeide med en institusjons ledelsesorgan eller øverste ledelse. En midlertidig forvalters oppgave bør være å anvende eventuelle fullmakter vedkommende har fått med sikte på å fremme løsninger for å gjenopprette institusjonens finansielle stilling. Utpekingen av en midlertidig forvalter bør ikke i utilbørlig grad påvirke aksjeeiernes eller eiernes rettigheter eller prosedyremessige forpliktelser som er fastsatt i Unionens eller nasjonal selskapsrett, og bør oppfylle Unionens eller medlemsstatenes internasjonale forpliktelser knyttet til investeringsbeskyttelse. Fullmaktene til tidlig inngrep bør omfatte slike som allerede er omhandlet i direktiv 2013/36/EU, for andre tilfeller enn slike som anses som tidlig inngrep, samt andre tilfeller der det anses nødvendig å gjenopprette en institusjons økonomiske soliditet.

41) Rammen for omstrukturering bør sikre at finansinstitusjoner omstruktureres i tide, før de blir insolvente og før hele egenkapitalen er oppbrukt. Avviklingen bør innledes når en vedkommende myndighet etter samråd med en omstruktureringsmyndighet fastslår at en institusjon svikter eller kan forventes å svikte, og at alternative tiltak som fastsatt i

dette direktiv vil hindre en slik svikt innen en egnet frist. Medlemsstatene bør unntaksvis kunne fastsette at ikke bare vedkommende myndighet, men også omstruktureringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet, kan foreta konstateringen av at en institusjon svikter eller kan forventes å svikte. At en institusjon ikke oppfyller vilkårene for tillatelse, bør ikke i seg selv berettige at omstrukturering innledes, særlig dersom institusjonen fortsatt er eller forventes fortsatt å være levedyktig. En institusjon bør anses å svikte eller å kunne forventes å svikte når den overtrer eller i nær framtid kan forventes å overtre kravene til fortsatt tillatelse, når institusjonens eiendeler er eller ikke i nær framtid kan forventes å være mindre enn dens forpliktelser, når institusjonen ikke kan eller ikke i nær framtid kan forventes å innfri sin gjeld når den forfaller, eller når institusjonen har behov for ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, unntatt under de særlige omstendighetene fastsatt i dette direktiv. Behovet for likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon bør ikke i seg selv anses som tilstrekkelig bevis for at institusjonen er eller i nær framtid vil være ute av stand til å betale sine forpliktelser når de forfaller.

Dersom en slik støtte garanteres av en stat, vil en institusjon som benytter denne støtten, være omfattet av statsstøttereglene. For å opprettholde finansiell stabilitet, særlig ved systemomfattende likviditetsmangel, bør statsgarantier for likviditetsfasiliteter fra sentralbanker eller statsgarantier for nylig utstedte forpliktelser med sikte på å bøte på en alvorlig forstyrrelse av en medlemsstats økonomi ikke nødvendigvis utløse omstrukturering, forutsatt at en rekke vilkår er oppfylt. Særlig bør statsgarantitiltakene godkjennes i henhold til statsstøttereglene, de bør ikke inngå i en større støttepakke, og de bør anvendes i et strengt begrenset tidsrom. Medlemsstatsgarantier for egenkapitalfordringer bør være forbudt. Når en medlemsstat stiller en garanti for nylig utstedte forpliktelser, unntatt egenkapital, bør den sikre at institusjonen betaler en tilstrekkelig godtgjøring for garantien. Videre bør tildeling av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ikke utløse omstrukturering når en medlemsstat som et forebyggende tiltak erverver en kapitalandel i en institusjon, herunder også i en offentlig eid institusjon, som oppfyller sitt kapitalkrav. Dette kan for eksempel være tilfellet når en institusjon må skaffe ny kapital på grunnlag av resultatet av en scenariobasert stresstest eller en tilsvarende kontroll som foretas av makrotilsynsmyndigheter og omfatter et krav som skal sikre at finansiell stabilitet opprettholdes under en systemkrise, men institusjonen er ute av stand til å skaffe kapital på markedene. En institusjon bør ikke anses å svikte eller å kunne forventes å svikte bare på grunnlag av at den ekstraordinære finansielle støtten fra det offentlige ble gitt før dette direktivs ikrafttredelse. Tilgang til likviditetsfasiliteter, herunder sentralbankers likviditetsstøtte i en krisesituasjon, kan utgjøre statsstøtte i henhold til statsstøttereglene.

42) Dersom et konsern med grenseoverskridende virksomhet omstruktureres, bør ethvert omstruktureringstiltak ta hensyn til omstruktureringens potensielle innvirkning i alle medlemsstater der institusjonen eller konsernet utøver virksomhet.

43) Omstruktureringsmyndighetenes fullmakter bør også få anvendelse på holdingselskaper i tilfeller der både holdingselskapet og en datterinstitusjon i Unionen eller i en tredjestat svikter eller kan forventes å svikte. I tillegg bør omstruktureringsmyndighetenes fullmakter også få anvendelse på holdingselskaper når én eller flere datterinstitusjoner oppfyller vilkårene for omstrukturering, eller en tredjestatsinstitusjon oppfyller vilkårene for omstrukturering i vedkommende tredjestat, og det er nødvendig å anvende omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene overfor holdingselskapet for å omstrukturere ett eller flere av datterforetakene eller hele konsernet, selv om holdingselskapet verken svikter eller kan forventes å svikte.

44) Dersom en institusjon svikter eller kan forventes å svikte, bør nasjonale omstruktureringsmyndigheter ha tilgang til et harmonisert minstesett av omstruktureringsverktøy og -fullmakter. Anvendelsen av disse bør være omfattet av felles vilkår, mål og alminnelige prinsipper. Når omstruktureringsmyndigheten har truffet beslutningen om at institusjonen skal omstruktureres, bør ordinær insolvensbehandling være utelukket, med mindre den må kombineres med anvendelsen av omstruktureringsverktøyene og på omstruktureringsmyndighetens initiativ. Medlemsstatene bør kunne gi omstruktureringsmyndighetene ytterligere fullmakter og

verktøy i tillegg til dem som gis i henhold til dette direktiv. Anvendelsen av de ytterligere fullmaktene og verktøyene bør imidlertid være i samsvar med prinsippene og målene for omstrukturering som er fastsatt i dette direktiv. Særlig bør anvendelsen av slike verktøy og fullmakter ikke berøre den effektive omstruktureringen av tverrnasjonale konserner.

45) For å unngå moralsk risiko bør enhver sviktende institusjon, uansett størrelse og forbindelser med andre institusjoner, ha mulighet for å forlate markedet uten å forårsake systemforstyrrelser. En sviktende institusjon bør i prinsippet avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling. Avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling kan imidlertid skade den finansielle stabiliteten, føre til avbrudd i leveringen av kritiske funksjoner og påvirke vernet av innskyterne. I et slikt tilfelle er det svært sannsynlig at det er i offentlighetens interesse at institusjonen omstruktureres og at omstruktureringsverktøyene anvendes i stedet for ordinær insolvensbehandling. Målene for omstrukturering bør derfor være å sikre at kritiske funksjoner opprettholdes, å unngå negative virkninger for den finansielle stabiliteten, å beskytte offentlige midler ved å redusere avhengigheten av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige til sviktende institusjoner samt å beskytte dekkede innskytere, investorer, kunders midler og kunders eiendeler.

46) Før omstruktureringsverktøy anvendes på en sviktende institusjon, bør avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling alltid vurderes. En sviktende institusjon bør gjennom anvendelse av omstruktureringsverktøy i størst mulig omfang opprettholdes som et selskap i fortsatt drift ved hjelp av private midler. Dette kan oppnås gjennom salg til eller fusjon med en privat kjøper, etter nedskrivning av institusjonens forpliktelser eller etter konvertering av dens gjeld til egenkapital for å foreta en rekapitalisering.

47) Når omstruktureringsmyndigheter anvender omstruktureringsverktøy og -fullmakter, bør de treffe alle egnede tiltak for å sikre at omstruktureringstiltakene treffes i samsvar med fastsatte prinsipper, herunder at aksjeeiere og kreditorer bærer en egnet del av tapene, at ledelsen i prinsippet bør skiftes ut, at kostnadene knyttet til omstruktureringen av institusjonen er så lave som mulig, og at kreditorer i samme klasse behandles på samme måte. Særlig dersom kreditorer i samme klasse forskjellsbehandles i forbindelse med et omstruktureringstiltak, bør forskjellene være begrunnet i offentlighetens interesse, og de bør verken direkte eller indirekte innebære forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet. Dersom anvendelsen av omstruktureringsverktøy innebærer tildeling av statsstøtte, bør inngrep vurderes i samsvar med de relevante statsstøttereglene. Statsstøtte kan blant annet forekomme når omstruktureringsfond eller innskuddsgarantifond griper inn for å bistå i omstruktureringen av sviktende institusjoner.

48) Når omstruktureringsmyndighetene anvender omstruktureringsverktøy og -fullmakter, bør de underrette og rådspørre arbeidstakerrepresentanter dersom det er hensiktsmessig. I den forbindelse bør det, når det er relevant, tas fullt hensyn til tariffavtaler eller andre ordninger som er avtalt mellom partene i arbeidslivet.

49) Begrensningene av aksjeeieres og kreditorers rettigheter bør være i samsvar med artikkel 52 i pakten. Omstruktureringsverktøyene bør derfor anvendes bare på institusjoner som svikter eller kan forventes å svikte, og bare når det er nødvendig for å oppnå målet om finansiell stabilitet i offentlighetens interesse. Omstruktureringsverktøy bør særlig anvendes når institusjonen ikke kan avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling uten at finanssystemet destabiliseres, og tiltakene er nødvendige for å sikre rask overføring og opprettholdelse av systemviktige funksjoner, og når det ikke er rimelig å forvente en alternativ privat løsning, herunder en kapitalforhøyelse fra eksisterende aksjeeiere eller en tredjemann, som er tilstrekkelig til å gjenopprette institusjonens levedyktighet fullt ut. I tillegg bør det ved anvendelsen av omstruktureringsverktøy og -fullmakter tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet og til særtrekkene ved en institusjons juridiske form.

50) Inngrep i eiendomsrett bør ikke være uforholdsmessig store. Berørte aksjeeiere og kreditorer bør ikke påføres større tap enn det de ville hatt dersom institusjonen hadde vært avviklet på det tidspunkt omstruktureringsbeslutningen ble truffet. Dersom deler av eiendelene i en institusjon som omstruktureres, overføres til en privat kjøper eller en

brobank, bør den gjenstående delen av institusjonen som omstruktureres, avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling. For å beskytte aksjeeiere og kreditorer som er gjenstand for framgangsmåten for avvikling av institusjonen, bør disse ha rett til å motta en betaling eller erstatning for sine fordringer ved avviklingen, som minst tilsvarer det de anslagsvis ville fått dersom hele institusjonen hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling.

51) For å beskytte aksjeeieres og kreditorers rettigheter bør det fastsettes klare forpliktelser i forbindelse med verdsettingen av eiendeler og forpliktelser i institusjonen som omstruktureres, og, dersom det kreves i henhold til dette direktiv, vurderingen av hvilken behandling aksjeeiere og kreditorer ville ha fått dersom institusjonen hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling. Det bør være mulig å innlede en verdsetting allerede i fasen for tidlig inngrep. Før et omstruktureringstiltak treffes, bør det foretas en rimelig og realistisk verdsetting av institusjonens eiendeler og forpliktelser. En slik verdsetting bør være omfattet av klageadgang bare sammen med omstruktureringsbeslutningen. I tillegg bør det, dersom det kreves i henhold til dette direktiv, etter anvendelsen av omstruktureringsverktøyene foretas en sammenligning av den behandlingen som aksjeeiere og kreditorer faktisk har fått, og den behandlingen de ville fått gjennom ordinær insolvensbehandling. Dersom det fastslås at aksjeeiere og kreditorer har mottatt et mindre beløp som betaling eller erstatning for deres fordringer enn de ville ha mottatt gjennom ordinær insolvensbehandling, bør de ha rett til å få utbetalt differansen dersom det kreves i henhold til dette direktiv. I motsetning til det som gjelder for verdsettingen før omstruktureringstiltaket, bør denne sammenligningen kunne bestrides uavhengig av omstruktureringsbeslutningen. Medlemsstatene bør fritt kunne bestemme hvordan de skal utbetale en eventuell fastslått differanse til aksjeeiere og kreditorer. Den eventuelle differansen bør betales gjennom finansieringsordningene som opprettes i samsvar med dette direktiv.

52) Det er viktig at tap fastsettes når en institusjon svikter. Verdsettingen av sviktende institusjoners eiendeler og forpliktelser bør bygge på rimelige, forsiktige og realistiske antakelser på det tidspunkt omstruktureringsverktøyene anvendes. Verdien av forpliktelser bør imidlertid ikke bli berørt av vurderingen av institusjonens finansielle stilling. Omstruktureringsmyndighetene bør i hastetilfeller kunne foreta en rask verdsetting av en sviktende institusjons eiendeler eller forpliktelser. Denne verdsettingen bør være midlertidig og gjelde til en uavhengig verdsetting foretas. EBAs bindende tekniske standarder for verdsettingsmetoder bør fastsette en ramme med prinsipper som skal anvendes ved slike verdsettinger, og bør gi omstruktureringsmyndigheter og eventuelt uavhengige takstmenn mulighet for å anvende ulike særlige metoder.

53) Det kreves raske og samordnede tiltak for å opprettholde tilliten i markedet og redusere spredningsvirkninger. Når en institusjon anses å svikte eller å kunne forventes å svikte, og det ikke er rimelig å forvente at et alternativt tiltak fra privat sektor eller tilsynstiltak innen rimelig tid vil kunne hindre at institusjonen svikter, bør omstruktureringsmyndighetene omgående treffe egnede og samordnede omstruktureringstiltak i offentlighetens interesse. I lys av omstendighetene rundt en institusjons svikt, og idet det særlig tas hensyn til hvor mye saken haster, bør omstruktureringsmyndighetene kunne treffe omstruktureringstiltak uten å være forpliktet til først å anvende fullmaktene til tidlig inngrep.

54) Når omstruktureringsmyndighetene treffer omstruktureringstiltak, bør de ta hensyn til og følge tiltakene som er fastsatt i omstruktureringsplanene, med mindre myndighetene i lys av sakens omstendigheter anser at omstruktureringsmålene kan nås på en mer effektiv måte ved at det treffes tiltak som ikke er omhandlet i omstruktureringsplanene.

55) Med mindre annet er uttrykkelig angitt i dette direktiv, bør omstruktureringsverktøyene anvendes før det gis et kapitaltilskudd fra offentlig sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige til en institusjon. Dette bør imidlertid ikke hindre at midler fra innskuddsgarantiordninger eller omstruktureringsfond kan anvendes for å dekke tap som dekkede innskytere eller skjønnsmessig utelukkede kreditorer ellers hadde blitt påført. I den forbindelse bør derfor relevante statsstøtteregler overholdes ved anvendelsen av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige,

omstruktureringsfond eller innskuddsgarantiordninger, for å bistå i omstruktureringen av sviktende institusjoner.

56) Problemer på finansmarkedene i Unionen som skyldes systemomfattende hendelser, kan ha negativ innvirkning på Unionens økonomi og borgere. Omstruktureringsverktøy bør derfor utformes og være egnet til å takle et bredt spekter av svært uforutsigbare scenarioer, idet det tas hensyn til at det kan være en forskjell mellom en krise for en enkelt institusjon og en større systemomfattende bankkrise.

57) Når Kommisjonen vurderer statsstøtte i henhold til artikkel 107 i TEUV gjennom de offentlige stabiliseringsverktøyene som er nevnt i dette direktiv, bør den foreta en separat vurdering av om de meldte offentlige stabiliseringsverktøyene er i strid med uløselig tilknyttede bestemmelser i unionsretten, herunder av kravet om en tapsdekning på minst 8 % i dette direktiv, samt av hvorvidt det foreligger en svært uvanlig situasjon med en systemkrise som kan berettige anvendelse av slike verktøy i henhold til dette direktiv, samtidig som det sikres like konkurransevilkår på det indre marked. I samsvar med artikkel 107 og 108 i TEUV bør en slik vurdering foretas før et offentlig stabiliseringsverktøy kan anvendes.

58) Anvendelsen av offentlige stabiliseringsverktøy bør være budsjettnøytral på mellomlangt sikt.

59) Omstruktureringsverktøyene bør omfatte salg av virksomheten til eller aksjer i institusjonen som omstruktureres, opprettelse av en broinstitusjon, atskillelse av den sviktende institusjonens lønnsomme eiendeler fra forringede eller underpresterende eiendeler, og intern tapsdekning fra den sviktende institusjonens aksjeeiere og kreditorer.

60) Dersom omstruktureringsverktøyene har blitt anvendt for å overføre en institusjons systemviktige tjenester eller lønnsomme virksomhet til en solid enhet, for eksempel en privat kjøper eller en broinstitusjon, bør den gjenværende delen av institusjonen avvikles innen en egnet frist, idet det tas hensyn til et eventuelt behov for at den sviktende institusjonen yter tjenester eller støtter kjøperen eller broinstitusjonen slik at de kan utøve virksomhet eller yte tjenester som er overført.

61) Verktøyet for virksomhetssalg bør gjøre det mulig for myndighetene å selge institusjonen eller deler av dens virksomhet til én eller flere kjøpere uten aksjeeiernes samtykke. Ved anvendelsen av verktøyet for virksomhetssalg bør myndighetene treffe tiltak for å markedsføre institusjonen eller en del av dens virksomhet gjennom en åpen og klar framgangsmåte uten forskjellsbehandling, samtidig som det tas sikte på høyest mulig salgspris. Dersom en slik framgangsmåte ikke kan anvendes fordi det er et hastetilfelle, bør myndighetene treffe tiltak for å bøte på skadelige virkninger for konkurransen og for det indre marked.

62) Et eventuelt nettoproveny fra overføringen av eiendeler eller forpliktelser fra institusjonen som omstruktureres, bør, når verktøyet for virksomhetssalg anvendes, tilfalle institusjonen som er gjenstand for framgangsmåten for avvikling. Et eventuelt nettoproveny fra overføringen av aksjer eller andre eierinstrumenter som er utstedt av institusjonen som omstruktureres, bør, når verktøyet for virksomhetssalg anvendes, tilfalle eierne av disse aksjene eller andre eierinstrumentene. Provenyet bør beregnes netto etter fradrag av kostnadene som oppstår i forbindelse med institusjonens svikt og omstruktureringsprosessen.

63) For å gjøre det mulig å selge virksomheten i tide og å beskytte den finansielle stabiliteten bør vurderingen av kjøperen av en kvalifiserende eierandel foretas tidsnok til at det ikke forsinker anvendelsen av verktøyet for virksomhetssalg i samsvar med dette direktiv, gjennom unntak fra de frister og framgangsmåter som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU og 2014/65/EF[11].

64) Opplysninger om markedsføringen av en sviktende institusjon og forhandlingene med mulige erververe før anvendelsen av verktøyet for virksomhetssalg, er sannsynligvis systemviktige. For å sikre finansiell stabilitet er det viktig at offentliggjøringen av slike opplysninger som kreves i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014[12], kan utsettes med et tidsrom som er

[11] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se s. 349 i denne EUT).

[12] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmisbruk (markedsmisbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se s. 1 i denne EUT).

nødvendig for å planlegge og organisere omstruktureringen av institusjonen, i samsvar med frister som er tillatt i henhold til reglene for markedsmisbruk.

65) En broinstitusjon som helt eller delvis eies av én eller flere offentlige myndigheter eller kontrolleres av omstruktureringsmyndigheten, vil ha som hovedformål å sikre at grunnleggende finansielle tjenester fortsatt ytes til den sviktende institusjonens kunder og at grunnleggende finansvirksomhet fortsatt utøves. Broinstitusjonen bør drives som et levedyktig selskap i fortsatt drift og enten gjeninnføres på markedet når vilkårene er egnede, og innen fristen fastsatt i dette direktiv, eller avvikles dersom den ikke er levedyktig.

66) Verktøyet for deling av eiendeler bør gjøre det mulig for myndighetene å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra en institusjon som omstruktureres, til en separat enhet. Dette verktøyet bør anvendes bare i forbindelse med andre verktøy, for å unngå at den sviktende institusjonen får en uberettiget konkurransefordel.

67) En effektiv omstruktureringsordning bør gjøre det mulig å redusere skattebetalernes andel av kostnadene for omstruktureringen av en sviktende institusjon. Den bør sikre at systemviktige institusjoner kan omstruktureres uten at den finansielle stabiliteten settes i fare. Med det interne tapsdekningsverktøyet oppfylles dette målet ved at det sikrer at den sviktende institusjonens aksjeeiere og kreditorer påføres egnede tap og bærer en egnet del av kostnadene som følger av institusjonens svikt. Det interne tapsdekningsverktøyet vil derfor gi institusjonenes aksjeeiere og kreditorer et sterkere incentiv til å overvåke en institusjons soliditet under normale forhold, og er i samsvar med anbefalingen fra Rådet for finansiell stabilitet om at lovfestede gjeldsnedskrivnings- og konverteringsfullmakter skal inngå i en ramme for omstrukturering, som en ytterligere mulighet sammen med andre omstruktureringsverktøy.

68) For å sikre nødvendig smidighet når omstruktureringsmyndighetene fordeler tap til kreditorer under en rekke ulike omstendigheter, bør disse myndighetene kunne anvende det interne tapsdekningsverktøyet både når målet er å omstrukturere den sviktende institusjonen som et selskap i fortsatt drift, dersom det er realistisk å forvente at institusjonens levedyktighet kan gjenopprettes, og når systemviktige tjenester overføres til en broinstitusjon og den gjenværende delen av institusjonen avslutter virksomheten og avvikles.

69) Dersom det interne tapsdekningsverktøyet anvendes med sikte på å gjenopprette kapitalen i den sviktende institusjonen slik at den kan opprettholdes som et selskap i fortsatt drift, bør omstruktureringen gjennom intern tapsdekning følges av en utskifting av ledelsen, unntatt når det er hensiktsmessig og nødvendig å beholde ledelsen for å nå omstruktureringsmålene, og av en etterfølgende omstrukturering av institusjonen og dens virksomhet på en måte som tar hensyn til grunnene til svikten. Omstruktureringen bør oppnås ved at det gjennomføres en virksomhetssaneringsplan. Slike planer bør, når det er relevant, være forenlige med den omstruktureringsplanen som institusjonen skal framlegge for Kommisjonen i henhold til statsstøttereglene. I tillegg til tiltak med sikte på å gjenopprette institusjonens langsiktige levedyktighet bør planen inneholde tiltak som begrenser støtten til et minstemål av byrdefordeling, og tiltak som begrenser konkurransevridning.

70) Det er ikke hensiktsmessig å anvende det interne tapsdekningsverktøyet på fordringer som er sikret, dekket av pant eller garantert på annen måte. For å sikre at det interne tapsdekningsverktøyet er effektivt og når målene, er det imidlertid ønskelig at det kan anvendes på et bredest mulig spekter av en sviktende institusjons usikrede forpliktelser. Visse typer usikrede forpliktelser bør likevel utelukkes fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet. For å beskytte innehavere av dekkede innskudd bør det interne tapsdekningsverktøyet ikke anvendes på innskudd som er beskyttet i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU[13]. For å sikre at kritiske funksjoner opprettholdes, bør det interne tapsdekningsverktøyet verken anvendes på visse forpliktelser overfor de ansatte i den sviktende institusjonen eller på krav fra kommersielle fordringer som gjelder varer og tjenester av kritisk betydning for institusjonens daglige drift. For å beskytte pensjonsrettigheter og pen-

[13] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU av 16. april 2014 om innskuddsgarantiordninger (se s. 149 i denne EUT).

sjonsbeløp som pensjonskasser og pensjonsforvaltere har til gode, bør det interne tapsdekningsverktøyet ikke anvendes på den sviktende institusjonens forpliktelser overfor en pensjonsordning. Det interne tapsdekningsverktøyet vil få anvendelse på forpliktelser knyttet til pensjonsytelser som gjelder variabel godtgjøring som ikke følger av tariffavtaler, samt til den variable bestanddelen av godtgjøringen for risikotakere som påtar seg betydelig risiko. For å redusere risikoen for spredningsvirkninger i systemet bør det interne tapsdekningsverktøyet ikke anvendes på forpliktelser som følger av deltaking i betalingsordninger dersom restløpetiden er under sju dager, eller på forpliktelser overfor andre institusjoner enn foretak i samme konsern, med en opprinnelig løpetid på under sju dager.

71) Ettersom det å beskytte dekkede innskytere er et av omstruktureringens viktigste mål, bør dekkede innskudd ikke omfattes av anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet. Innskuddsgarantiordningen bør imidlertid bidra til finansiering av omstruktureringsprosessen ved å dekke tapene opp til de nettotapene som den ville blitt påført etter å ha betalt godtgjøring til innskyterne ved ordinær insolvensbehandling. Utøvelsen av fullmaktene til å anvende intern tapsdekning ville sikre innskyterne fortsatt tilgang til sine innskudd minst opp til dekningsnivået, som er hovedgrunnen til at innskuddsgarantiordningene er opprettet. Dersom det ikke fastsettes at disse ordningene skal anvendes i slike tilfeller, vil det innebære en urimelig fordel sammenlignet med de øvrige kreditorene som ville bli gjenstand for omstruktureringsmyndighetens anvendelse av fullmakter.

72) Omstruktureringsmyndighetene bør helt eller delvis kunne utelukke forpliktelser i en rekke tilfeller, herunder når intern tapsdekning for slike forpliktelser ikke kan anvendes innen rimelig tid, når utelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig for å sikre at kritiske funksjoner og hovedforretningsområder opprettholdes, eller når anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet på forpliktelsene ville føre til et verditap av et omfang som ville gjøre andre kreditorers tap større enn dersom disse forpliktelsene ikke var utelukket fra intern tapsdekning. Omstruktureringsmyndighetene bør helt eller delvis kunne utelukke forpliktelser når det er nødvendig for å unngå spredningsvirkninger og finansiell ustabilitet som kan forårsake alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi. Omstruktureringsmyndighetene bør i forbindelse med disse vurderingene vurdere følgene av en potensiell intern tapsdekning for forpliktelser som består av kvalifiserte innskudd som innehas av fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, over dekningsnivået fastsatt i direktiv 2014/49/EU.

73) Når slike utelukkelser anvendes, kan omfanget av nedskrivningen eller konverteringen av andre kvalifiserte forpliktelser økes for å ta hensyn til utelukkelsene, forutsatt at prinsippet om at ingen kreditorer skal ha dårligere vilkår enn ved en ordinær insolvensbehandling, overholdes. Når tapene ikke kan overføres til andre kreditorer, kan ordningen for omstruktureringsfinansiering gi et bidrag til institusjonen som omstruktureres, på en rekke strenge vilkår, herunder krav om at tap som til sammen utgjør minst 8 % av de samlede forpliktelsene medregnet ansvarlig kapital, allerede skal være dekket, og at finansieringen fra omstruktureringsfondet skal være begrenset til det laveste av enten 5 % av de samlede forpliktelsene, medregnet ansvarlig kapital, eller de midlene som er tilgjengelige for omstruktureringsfondet, samt det beløpet som kan skaffes gjennom etterhåndsbidrag innen tre år.

74) Under særlige omstendigheter, når forpliktelser er blitt utelukket og omstruktureringsfondet er anvendt til å bidra til intern tapsdekning i stedet for disse forpliktelsene opp til den tillatte øvre grensen, bør omstruktureringsmyndigheten kunne forsøke å skaffe midler fra alternative finansieringskilder.

75) Minstebeløpet for bidrag til tapsdekning og rekapitalisering på 8 % av de samlede forpliktelsene medregnet ansvarlig kapital, eller eventuelt 20 % av de risikovektede eiendelene, bør beregnes på grunnlag av verdsettingen med sikte på omstrukturering i samsvar med dette direktiv. Historiske tap som allerede er dekket av aksjeeierne gjennom en reduksjon av ansvarlig kapital før en slik verdsetting, bør ikke medregnes i disse prosenttallene.

76) I dette direktiv bør det ikke noe sted kreves at medlemsstatene skal finansiere ordninger for omstruktureringsfinansiering med midler fra deres alminnelige budsjett.

77) Med mindre annet er fastsatt i dette direktiv, bør omstruktureringsmyndighetene anvende det interne tapsdekningsverktøyet på en slik måte at prinsippet om likebehandling av kreditorer og prioritetsrekkefølgen av fordringene overholdes i henhold til gjeldende insolvenslovgivning. Tap bør i første rekke dekkes av instrumenter som inngår i ansvarlig kapital, og bør fordeles på aksjeeierne enten gjennom annullering eller overføring av aksjer, eller gjennom sterk utvanning. Dersom disse instrumentene ikke er tilstrekkelige, bør uprioritert gjeld konverteres eller nedskrives. Prioriterte forpliktelser bør konverteres eller nedskrives dersom de underordnede klassene har blitt konvertert eller fullt nedskrevet.

78) Når det finnes unntak for forpliktelser, for eksempel forpliktelser overfor betalings- og oppgjørssystemer, ansatte eller leverandørgjeld og varekreditorer, eller fortrinnsrett, for eksempel for innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, bør unntakene anvendes både i tredjestater og i Unionen. For å sikre muligheten til å nedskrive eller konvertere forpliktelser i tredjestater ved behov, bør denne muligheten inngå i de kontraktsbestemmelsene som er omfattet av lovgivningen i tredjestaten, særlig når det gjelder de forpliktelsene som har lavere prioritet i kreditorhierarkiet. Det bør ikke kreves slike avtalevilkår for forpliktelser som er unntatt fra intern tapsdekning for innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, eller når tredjestatens lovgivning eller en bindende avtale inngått med denne tredjestaten tillater medlemsstatens omstruktureringsmyndighet å anvende sine nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter.

79) For å unngå at institusjonene strukturerer sine forpliktelser på en måte som gjør det interne tapsdekningsverktøyet mindre effektivt, er det hensiktsmessig å fastsette at institusjonene til enhver tid skal oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser uttrykt som en prosentandel av institusjonens samlede ansvarlige kapital. Omstruktureringsmyndighetene bør også, etter en vurdering i hvert enkelt tilfelle, kunne kreve at denne prosentandelen helt eller delvis består av ansvarlig kapital eller en bestemt type forpliktelser.

80) I dette direktiv anvendes en «ovenfra og ned»-metode ved fastsettelse av minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser innenfor et konsern. Videre tas det ved en slik tilnærming hensyn til at omstruktureringstiltak anvendes på den enkelte juridiske person, og at det er helt avgjørende at tapsdekningskapasiteten befinner seg i eller er tilgjengelig for den juridiske personen i konsernet der tapene oppstår. Med sikte på dette bør omstruktureringsmyndighetene sikre at tapsdekningskapasiteten innenfor et konsern fordeles på hele konsernet i samsvar med risikonivået for de juridiske personene som utgjør det. Det bør foretas en separat vurdering av hvilket minstekrav som er nødvendig for hvert enkelt datterforetak. Videre bør omstruktureringsmyndighetene sikre at all kapital og alle forpliktelser som medregnes i det konsoliderte minstekravet, befinner seg i foretak der det er sannsynlig at tap vil oppstå, eller på annen måte er tilgjengelig for å dekke tap. Dette direktiv bør gi mulighet for omstrukturering med flere inngangspunkter eller omstrukturering med ett inngangspunkt. Minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser bør gjenspeile den omstruktureringsstrategien som er hensiktsmessig for et konsern i samsvar med omstruktureringsplanen. Særlig bør minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser gjelde på egnet nivå i konsernet for å gjenspeile en tilnærming med flere inngangspunkter eller med ett inngangspunkt, som fastsatt i omstruktureringsplanen, samtidig som det tas hensyn til at det kan forekomme tilfeller der en annen tilnærming enn den som er fastsatt i planen, vil bli anvendt, for eksempel fordi den vil gjøre det mulig å nå omstruktureringsmålene på en mer effektiv måte. I lys av dette bør alle institusjoner og andre juridiske personer i konsernet, når det kreves av omstruktureringsmyndighetene, og uavhengig av om det er valgt en tilnærming med ett inngangspunkt eller med flere inngangspunkter, på ethvert tidspunkt ha et solid minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser med sikte på å unngå risikoen for spredningsvirkninger eller for omfattende bankuttak.

81) Medlemsstatene bør sikre at andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter fullt ut dekker tapene på det tidspunkt den utstedende institusjonen ikke lenger er levedyktig. Det bør derfor kreves at omstruktureringsmyndighetene

nedskriver disse instrumentene fullstendig eller konverterer dem til rene kjernekapitalinstrumenter på det tidspunkt institusjonen ikke lenger er levedyktig og før omstrukturering stiltak treffes. For dette formål bør det tidspunkt institusjonen ikke lenger er levedyktig forstås som det tidspunkt da vedkommende myndighet fastslår at institusjonen oppfyller vilkårene for omstrukturering, eller det tidspunkt da myndigheten fastslår at institusjonen ikke lenger vil være levedyktig dersom kapitalinstrumentene ikke nedskrives eller konverteres. At instrumentene skal nedskrives eller konverteres av myndighetene under omstendighetene som er fastsatt i dette direktiv, bør angis i bestemmelsene om instrumentet og i alle prospekter eller tilbudsdokumenter som offentliggjøres eller framlegges i forbindelse med instrumentene.

82) For å muliggjøre effektive omstruktureringsresultater bør det være mulig å anvende det interne tapsdekningsverktøyet før 1. januar 2016.

83) Omstruktureringsmyndighetene bør kunne anvende det interne tapsdekningsverktøyet bare delvis i tilfeller der en vurdering av den potensielle innvirkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstater og i resten av Unionen viser at full anvendelse av verktøyet ville være i strid med de overordnede offentlige interessene i medlemsstaten eller Unionen som helhet.

84) Omstruktureringsmyndighetene bør ha alle nødvendige rettslige fullmakter som kan anvendes i ulike kombinasjoner når omstruktureringsverktøy anvendes. Dette bør omfatte fullmakt til å overføre en sviktende institusjons aksjer, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser til et annet foretak, for eksempel en annen institusjon eller en broinstitusjon; myndighet til å nedskrive eller annullere en sviktende institusjons aksjer eller til å nedskrive eller konvertere dens forpliktelser, samt fullmakt til å skifte ut ledelsen og til å innføre en midlertidig betalingsutsettelse for fordringer. Det er også behov for ytterligere fullmakter, herunder fullmakt til å kreve at andre deler av konsernet fortsetter å yte grunnleggende tjenester.

85) Det er ikke nødvendig å fastsette nøyaktig hvordan omstruktureringsmyndighetene bør gripe inn i den sviktende institusjonen. Omstruktureringsmyndighetene bør kunne velge mellom å overta kontrollen gjennom et direkte inngrep i institusjonen eller gjennom en gjennomføringsordre. De bør treffe beslutning på grunnlag av sakens omstendigheter. Det synes ikke nødvendig å innføre en felles modell for å sikre effektivt samarbeid mellom medlemsstatene på dette stadiet.

86) Rammen for omstrukturering bør omfatte krav til framgangsmåte for å sikre at omstruktureringstiltak meldes på riktig måte og, med enkelte begrensede unntak som fastsatt i dette direktiv, offentliggjøres. Ettersom opplysninger som innhentes av omstruktureringsmyndighetene og deres profesjonelle rådgivere under omstruktureringsprosessen, kan være følsomme før omstruktureringsbeslutningen offentliggjøres, bør slike opplysninger være omfattet av en effektiv fortrolighetsordning. Det må tas hensyn til at nærmere opplysninger om innholdet i gjenopprettings- og omstruktureringsplaner og resultatet av en vurdering av disse planene kan ha vidtrekkende virkninger, særlig for de berørte foretakene. Enhver opplysning som gis om en beslutning før den er truffet, enten det gjelder hvorvidt vilkårene for omstrukturering er oppfylt, eller anvendelsen av et bestemt verktøy eller tiltak under behandlingen, må antas å ha virkninger for de offentlige og private interessene som berøres av tiltaket. Imidlertid kan opplysninger om at omstruktureringsmyndigheten undersøker en bestemt institusjon, være nok til å gi negative virkninger for denne institusjonen. Det er derfor nødvendig å sikre at det finnes egnede ordninger for å opprettholde fortroligheten ved slike opplysninger, for eksempel nærmere opplysninger i omstruktureringsplaner og resultatet av eventuelle vurderinger som er foretatt i den forbindelse.

87) Omstruktureringsmyndighetene bør ha ytterligere fullmakter for å sikre effektiv overføring av aksjer eller gjeldsinstrumenter og eiendeler, rettigheter og forpliktelser. Med forbehold for beskyttelsestiltakene som er fastsatt i dette direktiv, bør disse fullmaktene omfatte fullmakt til å oppheve tredjemanns rettigheter til de overførte instrumentene eller eiendelene og fullmakt til å håndheve kontrakter og til å sikre videreføring av eksisterende ordninger for mottakeren av de overførte eiendelene og aksjene. Arbeidstakernes rett til å si opp en arbeidsavtale bør imidlertid ikke berøres. En parts

rett til å heve en kontrakt med en institusjon som omstruktureres, eller et av dennes konsernforetak, av andre grunner enn omstrukturering av den sviktende institusjonen, bør heller ikke berøres. Omstruktureringsmyndighetene bør også ha ytterligere fullmakt til å kreve at den gjenværende delen av en institusjon som avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling, skal yte tjenester som er nødvendige for at institusjonen som eiendelene eller aksjene er overført til ved anvendelse av verktøyet for virksomhetssalg eller broinstitusjonsverktøyet, skal kunne utøve sin virksomhet.

88) I samsvar med artikkel 47 i pakten har de berørte partene rett til rettferdig rettergang og til effektiv klageadgang med hensyn til de tiltakene som berører dem. Beslutninger som treffes av omstruktureringsmyndighetene, bør derfor være omfattet av klageadgang.

89) Krisehåndteringstiltak truffet av nasjonale omstruktureringsmyndigheter kan kreve komplekse økonomiske vurderinger og utstrakt adgang til å utøve skjønn. De nasjonale omstruktureringsmyndighetene har den nødvendige sakkunnskap for å foreta slike vurderinger og bestemme hvordan adgangen til å utøve skjønn bør anvendes. Det er derfor viktig å sikre at de komplekse økonomiske vurderingene som nasjonale omstruktureringsmyndigheter foretar i den sammenheng, danner grunnlag for nasjonale domstolers behandling av de berørte krisehåndteringstiltakene. Disse vurderingenes komplekse art bør imidlertid ikke hindre nasjonale domstoler i å undersøke om dokumentasjonen som omstruktureringsmyndigheten legger til grunn, er saklig nøyaktig, pålitelig og sammenhengende, om dokumentasjonen inneholder alle relevante opplysninger som bør tas hensyn til for å vurdere en kompleks situasjon, og om den underbygger konklusjonene som er trukket.

90) Ettersom formålet med dette direktiv er å omfatte presserende situasjoner, og ettersom en utsettelse av en beslutning fra omstruktureringsmyndighetene kan hindre at kritiske funksjoner opprettholdes, er det nødvendig å fastsette at inngivelsen av en klage ikke bør medføre automatisk utsettelse av virkningene av den innklagede beslutningen, og at omstruktureringsmyndighetens beslutning umiddelbart bør tre i kraft med en formodning om at utsettelsen ikke vil være i offentlighetens interesse.

91) Når det er nødvendig for å beskytte tredjemann som i god tro har ervervet eiendeler, rettigheter og forpliktelser fra institusjonen som omstruktureres, gjennom myndighetenes anvendelse av omstruktureringsfullmakter, og for å sikre finansmarkedenes stabilitet, bør en klageadgang videre ikke berøre noen senere administrative handlinger eller transaksjoner som inngås på grunnlag av en opphevet beslutning. I slike tilfeller bør rettsvirkninger ved en feilaktig beslutning derfor være begrenset til erstatning for skade som er påført de berørte personer.

92) Ettersom det på grunn av alvorlig risiko for finansiell ustabilitet i medlemsstaten og Unionen kan haste med å treffe krisehåndteringstiltak, bør enhver framgangsmåte i nasjonal lovgivning i forbindelse med en søknad om en rettsmyndighets forhåndsgodkjenning av et krisehåndteringstiltak og domstolens vurdering av en slik søknad, kunne gjennomføres raskt. I lys av kravet om at et krisehåndteringstiltak skal treffes raskt, bør domstolen treffe sin beslutning innen 24 timer, og medlemsstatene bør sikre at den berørte myndigheten kan treffe sin beslutning umiddelbart etter at domstolen har gitt sin godkjenning. Dette berører ikke berørte parters eventuelle rett til å anmode domstolen om å oppheve beslutningen i en begrenset periode etter at omstruktureringsmyndigheten har truffet krisehåndteringstiltaket.

93) For å oppnå en effektiv omstrukturering og for å unngå jurisdiksjonskonflikter bør ordinær insolvensbehandling av den sviktende institusjonen ikke innledes eller pågå mens omstruktureringsmyndigheten anvender sine omstruktureringsfullmakter eller omstruktureringsverktøy, unntatt på omstruktureringsmyndighetens initiativ eller med dens samtykke. Det er hensiktsmessig og nødvendig å utsette visse avtaleforpliktelser i en begrenset periode for å gi omstruktureringsmyndigheten tid til å anvende omstruktureringsverktøyene. Dette bør imidlertid ikke gjelde for forpliktelser i forbindelse med systemer utpekt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF[14], sentrale motparter og sentralbanker. Direktiv 98/26/EF reduserer risikoen som er knyttet til deltakelse i betalings-

[14] Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir (EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45).

og oppgjørssystemer for verdipapirer, særlig ved å redusere forstyrrelsene dersom en deltaker i et slikt system blir insolvent. For å sikre at slike beskyttelsestiltak anvendes på en hensiktsmessig måte i krisesituasjoner, og samtidig gi ansvarlige for betalings- og verdipapirsystemer og andre markedsdeltakere en egnet sikkerhet, fastsetter dette direktiv at et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak i seg selv ikke bør anses som insolvensbehandling i henhold til direktiv 98/26/EF, forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten fortsatt oppfylles. Dette direktiv skal imidlertid ikke være til hinder for driften av et system som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, eller retten til sikkerhet som er garantert ved artikkel 9 i direktiv 98/26/EF.

94) For å sikre at omstruktureringsmyndighetene når de overfører eiendeler og forpliktelser til en privat kjøper eller en broinstitusjon, har tilstrekkelig tid til å identifisere kontrakter som skal overføres, kan det være hensiktsmessig å innføre egnede begrensninger for motpartenes rett til å si opp, framskynde eller på annen måte avslutte finansielle kontrakter før overføringen. En slik begrensning vil være nødvendig for at myndighetene skal få et riktig inntrykk av den sviktende institusjonens balanse, uten de endringene av verdi og omfang som en omfattende utøvelse av hevingsretten ville medføre. For å unngå større inngrep enn nødvendig i motpartenes avtalefestede rettigheter, bør begrensningen av hevingsretten gjelde bare i forbindelse med et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak, herunder ved en hendelse som er direkte knyttet til anvendelsen av et slikt tiltak, og hevingsretten som følger av ethvert annet mislighold, herunder manglende betaling eller marginsikkerhet, bør beholdes.

95) For å opprettholde legitime kapitalmarkedsordninger ved en delvis overføring av en sviktende institusjons eiendeler, rettigheter og forpliktelser, er det hensiktsmessig å innføre beskyttelsestiltak for å hindre oppdeling av innbyrdes tilknyttede forpliktelser, rettigheter og kontrakter, alt etter hva som er relevant. En slik begrensning av enkelte praksiser i forbindelse med innbyrdes tilknyttede kontrakter bør utvides slik at den også gjelder for kontrakter med samme motpart som er omfattet av avtaler om sikkerhetsstillelse, avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett, motregningsavtaler, avtaler om sluttavregning og avtaler om strukturert finansiering. Dersom beskyttelsestiltakene får anvendelse, bør omstruktureringsmyndighetene være forpliktet til enten å overføre alle innbyrdes tilknyttede kontrakter som er omfattet av en beskyttet ordning, eller å la alle bli værende i den gjenværende delen av den sviktende institusjonen. Disse beskyttelsestiltakene bør sikre at behandlingen av engasjementer som er omfattet av en avregningsavtale i henhold til direktiv 2013/36/EU, ikke berøres.

96) Selv om det at omstruktureringsmyndighetene har samme verktøy og fullmakter til rådighet, vil lette samordnede tiltak ved svikt i et tverrnasjonalt konsern, er ytterligere tiltak nødvendige for å fremme samarbeid og hindre splittede nasjonale tiltak. Det bør kreves at omstruktureringsmyndighetene rådfører seg med hverandre og samarbeider i omstruktureringskollegier når de omstrukturerer konsernforetak, for å komme til enighet om en konsernomstruktureringsordning. Omstruktureringskollegier bør opprettes rundt en kjerne som består av de eksisterende tilsynskollegiene, med deltakelse fra omstruktureringsmyndigheter og vedkommende departementer, sentralbanker, EBA og eventuelt myndigheter som har ansvar for innskuddsgarantiordninger. I en krisesituasjon bør omstruktureringskollegiet fungere som et forum for utveksling av opplysninger om og samordning av omstruktureringstiltak.

97) Ved omstrukturering av tverrnasjonale konserner bør det oppnås en balanse mellom på den ene side behovet for framgangsmåter som tar hensyn til hvor mye saken haster og muliggjør effektive, rimelige og rettidige løsninger for konsernet som helhet, og på den annen side nødvendigheten av å beskytte den finansielle stabiliteten i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet. De enkelte omstruktureringsmyndighetene bør utveksle synspunkter i omstruktureringskollegiet. Omstruktureringstiltak som foreslås av konsernomstruktureringsmyndigheten, bør utarbeides og drøftes av de enkelte omstruktureringsmyndighetene i forbindelse med konsernomstruktureringsplanene. Omstruktureringskollegier bør ta hensyn til synspunktene til omstruktureringsmyndighetene i alle medlemsstater der kon-

sernet utøver virksomhet, for å gjøre det lettere å treffe raske og felles beslutninger når det er mulig. Når omstruktureringsmyndigheten treffer omstruktureringstiltak på konsernplan, bør den alltid ta hensyn til hvordan de vil påvirke den finansielle stabiliteten i medlemsstater der konsernet utøver virksomhet. Dette bør sikres ved at omstruktureringsmyndighetene i medlemsstaten der et datterforetak er etablert, har mulighet til å gjøre innsigelse mot beslutninger truffet av konsernomstruktureringsmyndigheten, ikke bare når det gjelder omstruktureringstiltakenes egnethet, men også på grunnlag av behovet for å beskytte den finansielle stabiliteten i vedkommende medlemsstat.

98) Omstruktureringskollegiet bør ikke være et beslutningstakende organ, men en plattform som letter nasjonale myndigheters beslutningstaking. De felles beslutningene bør treffes av de berørte nasjonale myndigheter.

99) Opprettelse av en konsernomstruktureringsordning bør lette en samordnet omstrukturering, som sannsynligvis vil gi det beste resultatet for alle institusjoner i et konsern. Konsernomstruktureringsmyndigheten bør foreslå konsernomstruktureringsordningen og framlegge den for omstruktureringskollegiet. Nasjonale omstruktureringsmyndigheter som har innvendinger mot ordningen eller beslutter å treffe uavhengige omstruktureringstiltak, bør begrunne innvendingene og underrette konsernomstruktureringsmyndigheten og de andre omstruktureringsmyndighetene som er omfattet av konsernomstruktureringsordningen, om disse grunnene, samt gi nærmere opplysninger om eventuelle uavhengige omstruktureringstiltak som de planlegger å treffe. En nasjonal myndighet som beslutter å avvike fra konsernomstruktureringsordningen, bør ta behørig hensyn til den potensielle innvirkningen på den finansielle stabiliteten i medlemsstatene der de andre omstruktureringsmyndighetene befinner seg, og de mulige virkningene for andre deler av konsernet.

100) Som en del av konsernomstruktureringsordningen bør myndighetene oppfordres til å anvende det samme verktøyet på juridiske personer som oppfyller vilkårene for omstrukturering. Konsernomstruktureringsmyndigheten bør ha fullmakt til å anvende broinstitusjonsverktøyet på konsernplan (som eventuelt kan omfatte ordninger for byrdefordeling) for å stabilisere et konsern som helhet. Eiendomsretten til datterforetak vil kunne bli overført til brobanken med sikte på videresalg, enten samlet eller enkeltvis, når markedsvilkårene er egnede. I tillegg bør konsernomstruktureringsmyndigheten ha fullmakt til å anvende det interne tapsdekningsverktøyet på morforetaksnivå.

101) En effektiv omstrukturering av institusjoner og konserner med internasjonal virksomhet krever samarbeid mellom Unionens, medlemsstatenes og tredjestatenes omstruktureringsmyndigheter. Det vil bli lettere å samarbeide dersom tredjestaters omstruktureringsordninger bygger på felles prinsipper og tilnærmingsmåter som for tiden utarbeides av Rådet for finansiell stabilitet og G20-landene. For dette formål bør EBA ha myndighet til å utarbeide og inngå ikke-bindende rammeavtaler om samarbeid med myndigheter i tredjestater i samsvar med artikkel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og nasjonale myndigheter bør kunne inngå bilaterale avtaler i tråd med EBAs rammeavtaler. Utarbeidingen av slike avtaler mellom nasjonale myndigheter som har ansvar for å håndtere sviktende globale foretak, bør være et middel for å sikre effektiv planlegging, beslutningstaking og samordning når det gjelder internasjonale konserner. Som hovedregel bør disse ordningene være gjensidige. Nasjonale omstruktureringsmyndigheter bør som medlemmer av det europeiske omstruktureringskollegiet, når det er relevant, anerkjenne og gjennomføre framgangsmåter for omstrukturering i en tredjestat under de omstendigheter som er fastsatt i dette direktiv.

102) Samarbeid bør finne sted både med hensyn til datterforetak i unions- eller tredjestatskonserner og med hensyn til filialer av unions- eller tredjestatsinstitusjoner. Datterforetak av tredjestatskonserner er foretak som er etablert i Unionen, og som derfor omfattes fullt ut av unionsretten, herunder omstruktureringsverktøy som er fastsatt i dette direktiv. Det er imidlertid nødvendig at medlemsstatene beholder retten til å treffe tiltak overfor filialer av institusjoner med hovedkontor i tredjestater, når anerkjennelse og anvendelse av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat i forbindelse med en filial ville sette Unionens finansielle stabilitet i fare, eller når innskytere i Unionen ikke ville få samme behandling som innskytere fra

tredjestater. Under slike omstendigheter og andre omstendigheter som er fastsatt i dette direktiv, bør medlemsstatene ha rett til etter samråd med de nasjonale omstruktureringsmyndighetene å nekte å anerkjenne en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat i forbindelse med unionsfilialer av tredjestatsinstitusjoner.

103) Under visse omstendigheter kan de anvendte omstruktureringsverktøyenes effektivitet være avhengig av tilgangen til kortsiktig finansiering for en institusjon eller en broinstitusjon, garantier for potensielle kjøpere, eller tilskudd av kapital til broinstitusjonen. Uten hensyn til sentralbankenes rolle når det gjelder å tilføre finanssystemet likviditet, også i krisetider, er det viktig at medlemsstatene oppretter finansieringsordninger for å unngå at midlene som trengs til slike formål, kommer fra nasjonale budsjetter. Finanssektoren som helhet bør finansiere stabiliseringen av finanssystemet.

104) Som hovedregel bør medlemsstatene opprette sine nasjonale finansieringsordninger gjennom fond som kontrolleres av omstruktureringsmyndighetene, og som skal anvendes for formålene fastsatt i dette direktiv. Det bør imidlertid fastsettes et strengt avgrenset unntak som gir medlemsstatene mulighet til å etablere sine nasjonale finansieringsordninger gjennom obligatoriske bidrag fra institusjoner som er godkjent på deres områder, og som ikke eies av fond som kontrolleres av deres omstruktureringsmyndigheter, forutsatt at visse vilkår er oppfylt.

105) I prinsippet bør det samles inn bidrag i sektoren før og uavhengig av en eventuell innledet omstrukturering. Dersom de forhåndsinnsamlede midlene ikke er tilstrekkelige til å dekke tapene eller kostnadene i forbindelse med anvendelsen av finansieringsordningene, bør ytterligere bidrag innsamles for å dekke de ytterligere kostnadene eller tapene.

106) For å oppnå en kritisk masse og unngå konjunkturforsterkende virkninger som ville oppstå dersom finansieringsordningene ved en systemkrise bare hadde tilgang til etterhåndsbidrag, er det helt nødvendig at de nasjonale finansieringsordningenes på forhånd tilgjengelige finansielle midler minst beløper seg til et visst minste målnivå.

107) For å sikre en rimelig beregning av bidrag og gi incentiver til å anvende en mindre risikofylt modell bør det i forbindelse med bidrag til nasjonale finansieringsordninger tas hensyn til hvor stor kreditt-, likviditets- og markedsrisiko institusjonene har påtatt seg.

108) Å sikre effektiv omstrukturering av sviktende institusjoner i Unionen er en vesentlig del av gjennomføringen av det indre marked. En institusjons svikt påvirker ikke bare den finansielle stabiliteten på markedene der den utøver virksomhet direkte, men også hele Unionens finansmarked. Gjennomføringen av det indre marked for finansielle tjenester har styrket samspillet mellom de ulike nasjonale finanssystemene. Institusjonene utøver virksomhet utenfor den medlemsstaten de er etablert i, og er innbyrdes tilknyttet gjennom interbankmarkedet og andre markeder som hovedsakelig er alleuropeiske. Å sikre effektiv finansiering av omstruktureringen av disse institusjonene i alle medlemsstater er ikke bare av interesse for medlemsstatene der de utøver virksomhet, men også for alle medlemsstatene i sin alminnelighet, som et middel for å sikre like konkurransevilkår og forbedre det indre finansmarkedets virkemåte. Opprettelsen av et europeisk system av finansieringsordninger bør sikre at alle institusjoner som utøver virksomhet i Unionen, omfattes av like effektive ordninger for omstruktureringsfinansiering og bidrar til stabiliteten i det indre marked.

109) For å bygge opp motstandsdyktigheten i det europeiske systemet av finansieringsordninger, og i samsvar med kravet om at finansieringen først og fremst skal komme fra aksjeeierne og kreditorene i institusjonen som omstruktureres, og deretter fra finanssektoren framfor offentlige budsjetter, kan finansieringsordninger ved behov søke om lån fra andre finansieringsordninger. Tilsvarende bør de også ha fullmakt til å gi lån til andre ordninger som har behov for det. Slike lån bør gis på helt frivillig grunnlag. Beslutningen om å gi lån til andre ordninger bør treffes av den finansieringsordningen som gir lånet, men på grunn av de mulige finanspolitiske følgene bør medlemsstater kunne kreve samråd med eller samtykke fra vedkommende departement.

110) Finansieringsordninger opprettes på nasjonalt plan, men bør gjensidiggjøres i forbindelse med en konsernomstrukturering, forutsatt at det oppnås enighet mellom nasjonale myndigheter om omstruktureringen av institusjonen. Innskudd som er dekket av

innskuddsgarantiordninger, bør ikke bære noe tap under omstruktureringsprosessen. Dersom et omstruktureringstiltak sikrer at innskyterne fortsatt har tilgang til sine innskudd, bør det kreves at innskuddsgarantiordninger som en institusjon som omstruktureres, er tilknyttet, skal gi et bidrag som ikke er høyere enn de tapene de ville lide dersom institusjonen hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling.

111) Dekkede innskudd er beskyttet mot tap under omstrukturering, men andre kvalifiserte innskudd kan være tilgjengelige for å dekke tap. For å sikre en viss beskyttelse for fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter som har kvalifiserte innskudd som overstiger beløpet for dekkede innskudd, bør slike innskudd gis høyere prioritet enn alminnelige usikrede, uprioriterte kreditorers fordringer i henhold til nasjonal lovgivning om ordinær insolvensbehandling. Innskuddsgarantiordningens fordringer bør i henhold til slik nasjonal lovgivning gis enda høyere prioritet enn ovennevnte kategorier av kvalifiserte innskudd. Harmonisering av nasjonal insolvenslovgivning på dette området er nødvendig for å redusere risikoen for ordningene for omstruktureringsfinansiering i medlemsstatene i henhold til prinsippet om at ingen kreditorer skal ha dårligere vilkår enn ved en ordinær insolvensbehandling, som fastsatt i dette direktiv.

112) Dersom innskudd overføres til en annen institusjon i forbindelse med omstruktureringen av en institusjon, bør innskyterne ikke være forsikret ut over det dekningsnivået som er fastsatt i direktiv 2014/49/EU. Fordringer på innskudd som forblir i institusjonen som omstruktureres, bør derfor begrenses til differansen mellom de overførte midlene og det dekningsnivået som er fastsatt i direktiv 2014/49/EU. Dersom overførte innskudd overskrider dekningsnivået, bør innskyteren ikke ha noen fordringer på innskuddsgarantiordningen med hensyn til innskudd som forblir i institusjonen som omstruktureres.

113) Opprettelsen av finansieringsordninger som skal utgjøre det europeiske systemet av finansieringsordninger fastsatt i dette direktiv, bør sikre samordnet anvendelse av tilgjengelige midler for omstrukturering på nasjonalt plan.

114) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør delegeres til Kommisjonen med hensyn til fastsettelse av følgende: kriterier for definisjonen av «kritiske funksjoner» og «hovedforretningsområder» ved anvendelse av dette direktiv; under hvilke omstendigheter det er nødvendig å utelukke forpliktelser fra nedskrivnings- eller konverteringskrav i henhold til dette direktiv; kategorier av avtaler som medlemsstatene bør sikre egnet beskyttelse for ved delvis overføring; på hvilken måte institusjoners bidrag til ordninger for omstruktureringsfinansiering bør tilpasses til deres risikoprofil; krav til registrering, regnskapsføring og rapportering samt andre krav som skal sikre at forhåndsbidragene faktisk blir betalt; og under hvilke omstendigheter og på hvilke vilkår en institusjon midlertidig kan unntas fra å betale etterhåndsbidrag. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører egnede samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.

115) Når det er fastsatt i dette direktiv, er det hensiktsmessig at EBA fremmer tilnærming av nasjonale myndigheters praksiser gjennom retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. På områder som ikke omfattes av tekniske reguleringseller gjennomføringsstandarder, kan EBA på eget initiativ utstede retningslinjer og anbefalinger om anvendelsen av unionsretten.

116) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen tre måneder fra den dag den meddeles. Europaparlamentet og Rådet bør kunne underrette de andre institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

117) Tekniske standarder for finansielle tjenester bør lette konsekvent harmonisering og tilstrekkelig vern av innskytere, investorer og forbrukere i hele Unionen. EBA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndighet i oppgave, når det er fastsatt i dette direktiv, å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, og som framlegges for Kommisjonen.

118) Kommisjonen bør, når det er fastsatt i dette direktiv, vedta utkast til tekniske regule-

ringsstandarder som er utarbeidet av EBA, ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV, i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommisjonen bør, når det er fastsatt i dette direktiv, vedta utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som er utarbeidet av EBA, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV, i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

119) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF[15] inneholder bestemmelser om gjensidig anerkjennelse og håndheving i alle medlemsstater av beslutninger om sanering eller avvikling av institusjoner som har filialer i andre medlemsstater som de ikke har hovedkontor i. Nevnte direktiv sikrer at alle institusjonens eiendeler og forpliktelser, uavhengig av hvilket land de befinner seg i, behandles gjennom én enkelt framgangsmåte i hjemstaten, og at kreditorer i vertsstatene behandles på samme måte som kreditorer i hjemstaten. For å oppnå en effektiv omstrukturering bør direktiv 2001/24/EF få anvendelse dersom omstruktureringsverktøyene tas i bruk, både når disse instrumentene anvendes på institusjoner og når de anvendes på andre foretak som er omfattet av omstruktureringsordningen. Direktiv 2001/24/EF bør derfor endres.

120) Unionens selskapsrettsdirektiver inneholder ufravikelige regler for beskyttelse av aksjeeiere og kreditorer i institusjoner som omfattes av disse direktivenes virkeområde. I en situasjon der omstruktureringsmyndighetene må handle raskt, kan disse reglene hindre effektive tiltak fra omstruktureringsmyndighetenes side og deres anvendelse av omstruktureringsverktøy og -fullmakter, og egnede unntak bør angis i dette direktiv. For å sikre størst mulig rettssikkerhet for berørte parter bør unntakene defineres klart og nøyaktig, og de bør anvendes bare i offentlighetens interesse og når kriteriene for utløsning av omstrukturering er oppfylt. Anvendelsen av omstruktureringsverktøy forutsetter at omstruktureringsmålene og vilkårene for omstrukturering som er fastsatt i dette direktiv, er oppfylt.

121) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/30/EU[16] inneholder regler for aksjeeiernes rett til å treffe beslutninger om kapitalforhøyelse og -nedsettelse, for deres rett til å delta i nye aksjeutstedelser som vederlag for innskudd, for kreditorvern ved kapitalnedsettelse og for innkalling til generalforsamling ved betydelig tap av kapital. Disse reglene kan hindre raske tiltak fra omstruktureringsmyndighetenes side, og egnede unntak bør fastsettes.

122) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/35/EU[17] fastsettes regler for blant annet samtykke til fusjoner fra generalforsamlingen i hvert av de fusjonerende selskapene, for krav til fusjonsplanen, årsberetningen og rapporten fra sakkyndige, og for kreditorvern. Rådsdirektiv 82/891/EØF[18] inneholder lignende regler for deling av allmennaksjeselskaper. I europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/56/EF[19] fastsettes tilsvarende regler for fusjoner over landegrensene av selskaper med begrenset ansvar. Det bør fastsettes egnede unntak fra disse direktivene slik at omstruktureringsmyndighetene kan handle raskt.

123) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF[20] fastsettes en forpliktelse til å gi et pliktig tilbud om å overta alle selskapets aksjer til en rimelig pris som definert i nevnte direktiv, dersom en aksjeeier direkte eller indirekte, alene eller sammen med andre erverver en viss prosentandel av aksjene i selskapet, som i henhold til nasjonal lovgivning gir vedkommende kontroll over selskapet. Formålet med regelen om pliktig tilbud er å beskytte mindretallsaksjeeiere i tilfeller der kontrollen endres. En så kostbar forpliktelse kan imidlertid avskrekke potensielle investorer fra å investere i den berørte institusjonen, og dermed gjøre det vanskelig for

---

[15] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF av 4. april 2001 om sanering og avvikling av kredittinstitusjoner (EUT L 125 av 5.5.2001, s. 15).

[16] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/30/EU av 25. oktober 2012 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskaper som definert i artikkel 54 annet ledd i traktaten om Den europeiske unions virkemåte for å verne selskapsdeltakeres og tredjemanns interesser når det gjelder stiftelsen av allmennaksjeselskaper og sikring og endring av deres kapital, med det formål å gjøre slike garantier likeverdige (EUT L 315 av 14.11.2012, s. 74).

[17] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/35/EU av 5. april 2011 om fusjon av allmennaksjeselskaper (EUT L 110 av 29.4.2011, s. 1).

[18] Sjette rådsdirektiv 82/891/EØF av 17. desember 1982 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om deling av åpne aksjeselskaper (EFT L 378 av 31.12.1982, s. 47).

[19] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/56/EF av 26. oktober 2005 om fusjoner over landegrensene av selskaper med begrenset ansvar (EUT L 310 av 25.11.2005, s. 1).

[20] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud (EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12).

omstruktureringsmyndighetene å anvende alle sine omstruktureringsfullmakter. Egnede unntak fra regelen for pliktig tilbud bør fastsettes i det omfang som er nødvendig for anvendelsen av omstruktureringsfullmaktene, men etter omstruktureringsperioden bør denne regelen gjelde for enhver aksjeeier som overtar kontroll over den berørte institusjonen.

124) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/36/EF[21] fastsettes prosedyrerettigheter for aksjeeierne i forbindelse med generalforsamlinger. I direktiv 2007/36/EF fastsettes blant annet regler for minstefristen for innkalling til generalforsamling og for innholdet i innkallingen. Disse reglene kan hindre raske tiltak fra omstruktureringsmyndighetenes side, og egnede unntak fra direktivet bør fastsettes. Før en omstrukturering kan det være behov for en rask kapitalforhøyelse dersom institusjonen ikke oppfyller eller kan forventes ikke å oppfylle kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og dersom det er sannsynlig at en kapitalforhøyelse vil kunne gjenopprette den finansielle stillingen og hindre en situasjon der terskelvilkårene for omstrukturering er oppfylt. I slike situasjoner bør det være mulighet for å innkalle til generalforsamling på kort varsel. Aksjeeierne bør imidlertid fortsatt ha beslutningsrett når det gjelder kapitalforhøyelsen og en kortere frist for innkalling til generalforsamling. Det bør fastsettes egnede unntak fra direktiv 2007/36/EF med sikte på innføringen av denne ordningen.

125) For å sikre at omstruktureringsmyndighetene er representert i Det europeiske finanstilsynssystem, opprettet ved forordning (EU) nr. 1092/2010, forordning (EU) nr. 1093/2010, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010[22] og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010[23], og for å sikre at EBA har den nødvendige sakkunnskap for å utføre oppgavene som er fastsatt i dette direktiv, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 endres slik at begrepet vedkommende myndigheter som definert i nevnte forordning også omfatter nasjonale omstruktureringsmyndigheter som definert i dette direktiv. En slik likestilling av omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 er forenlig med EBAs funksjoner i henhold til artikkel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010, som er å bidra til og delta aktivt i utarbeidingen og samordningen av gjenopprettings- og omstruktureringsplaner samt å arbeide for å lette omstruktureringen av sviktende institusjoner, og særlig tverrnasjonale konserner.

126) For å sikre at institusjonene, de som faktisk kontrollerer deres virksomhet, og deres ledelsesorgan overholder forpliktelsene som følger av dette direktiv, og for å sikre at de behandles likt i hele Unionen, bør det kreves at medlemsstatene innfører administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende. Administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som medlemsstatene fastsetter, bør derfor oppfylle en rekke vesentlige krav som gjelder adressater, kriterier som skal tas hensyn til ved anvendelsen av en sanksjon eller et annet forvaltningsmessig tiltak, offentliggjøring av sanksjoner eller andre forvaltningsmessige tiltak, viktige sanksjonsmuligheter og størrelsen på administrative bøter. EBA bør, under streng taushetsplikt, drive en sentral database med alle administrative sanksjoner og opplysninger om klager som vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter har underrettet om.

127) I dette direktiv vises det til både administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak for å dekke alle tiltak som treffes etter at en overtredelse er begått, med sikte på å hindre ytterligere overtredelser, uavhengig av om de i henhold til nasjonal lovgivning anses som sanksjoner eller som andre forvaltningsmessige tiltak.

128) Selv om ikke noe hindrer medlemsstatene i å fastsette regler både for administrative sanksjoner og for strafferettslige sanksjoner for de samme overtredelsene, bør de ikke være forpliktet til å fastsette bestemmelser om admi-

---

[21] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/36/EF av 11. juli 2007 om utøvelsen av visse rettigheter for aksjeeiere i børsnoterte selskaper (EUT L 184 av 14.7.2007, s. 17).

[22] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

[23] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

nistrative sanksjoner for overtredelser av dette direktiv som er omfattet av nasjonal strafferett. Medlemsstatene er i samsvar med nasjonal lovgivning ikke forpliktet til å ilegge både administrative og strafferettslige sanksjoner for samme overtredelse, men de kan gjøre det dersom det er tillatt i henhold til deres nasjonale lovgivning. Opprettholdelse av strafferettslige sanksjoner snarere enn administrative sanksjoner eller andre forvaltningsmessige tiltak ved overtredelser av dette direktiv bør imidlertid ikke begrense eller på annen måte påvirke omstruktureringsmyndigheters og vedkommende myndigheters mulighet for i rett tid å samarbeide med og få tilgang til og utveksle opplysninger med omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter i andre medlemsstater ved anvendelsen av dette direktiv, herunder etter at disse overtredelsene er brakt inn for vedkommende rettsmyndigheter.

129) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter[24] har medlemsstatene forpliktet seg til at meldingen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

130) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i pakten, og særlig eiendomsretten, retten til effektiv klageadgang, retten til rettferdig rettergang og retten til forsvar.

131) Ettersom målet for dette direktiv, som er å harmonisere regler og prosesser for omstrukturering av institusjoner, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av virkningene av en institusjons svikt i hele Unionen, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

132) Når vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter treffer beslutninger eller tiltak i henhold til dette direktiv, bør de alltid ta behørig hensyn til hvordan deres beslutninger og tiltak vil påvirke den finansielle stabiliteten og den økonomiske situasjonen i andre medlemsstater, og de bør vurdere hvilken betydning eventuelle datterforetak eller filialer har for finanssektoren og økonomien i den medlemsstat der slike datterforetak eller filialer er etablert eller ligger, også i tilfeller der det berørte datterforetaket eller den berørte filialen er av mindre betydning for det konsoliderte konsernet.

133) Kommisjonen vil gjennomgå erfaringene med den alminnelige anvendelsen av dette direktiv og særlig, i lys av ordningene som fastsettes i henhold til enhver unionsrettsakt om opprettelse av en omstruktureringsordning som omfatter flere enn én medlemsstat, anvendelsen av EBAs fullmakter i henhold til dette direktiv til å megle mellom en omstruktureringsmyndighet i en medlemsstat som deltar i ordningen, og en omstruktureringsmyndighet i en medlemsstat som ikke deltar i den —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Avdeling I

Virkeområde, definisjoner og myndigheter

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I dette direktiv fastsettes regler og framgangsmåter for gjenoppretting og omstrukturering av følgende typer foretak:
   a) institusjoner som er etablert i Unionen,
   b) finansinstitusjoner som er etablert i Unionen, og som er datterforetak av en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak eller av et selskap nevnt i bokstav c) eller d), og som omfattes av tilsynet med morforetaket på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 6-17 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   c) finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper og blandede holdingselskaper som er etablert i Unionen,
   d) finansielle morholdingselskaper i en medlemsstat, finansielle morholdingselskaper i Unionen, blandede finansielle morhol-

[24] EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

dingselskaper i en medlemsstat og blandede finansielle morholdingselskaper i Unionen,

e) filialer av institusjoner som er etablert utenfor Unionen, i samsvar med de særlige vilkårene som er fastsatt i dette direktiv.

Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal når de fastsetter og anvender kravene i henhold til dette direktiv og anvender de ulike verktøyene de har til rådighet når det gjelder et foretak nevnt i første ledd, og i samsvar med særlige bestemmelser, ta hensyn til arten av dets virksomhet, aksjeeierstruktur, juridiske form, risikoprofil, størrelse og rettslige status, dets forbindelser med andre institusjoner eller med finanssystemet i sin alminnelighet, omfanget av og kompleksiteten til dets virksomhet, hvorvidt det er medlem av en institusjonell beskyttelsesordning som oppfyller kravene i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller av andre samarbeidsordninger for gjensidig solidaritet som nevnt i artikkel 113 nr. 6 i nevnte forordning, og hvorvidt det yter investeringstjenester eller utøver investeringsvirksomhet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstatene kan vedta eller beholde regler som er strengere enn eller utfyller reglene som er fastsatt i dette direktiv og i delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som vedtas på grunnlag av dette direktiv, forutsatt at de får alminnelig anvendelse og ikke er i strid med dette direktiv og delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som er vedtatt på grunnlag av det.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med
   1) «omstrukturering» anvendelse av et omstruktureringsverktøy eller av et verktøy nevnt i artikkel 37 nr. 9, med sikte på å nå ett eller flere av omstruktureringsmålene nevnt i artikkel 31 nr. 2,
   2) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, unntatt foretak nevnt i artikkel 2 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU,
   3) «verdipapirforetak» et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, som er omfattet av startkapitalkravet fastsatt i artikkel 28 nr. 2 i direktiv 2013/36/EU,
   4) «finansinstitusjon» en finansinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 26 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   5) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 16 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   6) «morforetak» et morforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013,
   7) «konsolidert grunnlag» grunnlaget for den konsoliderte situasjonen som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 47 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   8) «institusjonell beskyttelsesordning» en ordning som oppfyller kravene i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   9) «finansielt holdingselskap» et finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 20 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   10) «blandet finansielt holdingselskap» et blandet finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   11) «blandet holdingselskap» et blandet holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   12) «finansielt morholdingselskap i en medlemsstat» et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 30 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   13) «finansielt morholdingselskap i Unionen» et finansielt morholdingselskap i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 31 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   14) «blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat» et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 32 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   15) «blandet finansielt morholdingselskap i Unionen» et blandet finansielt morholdingselskap i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 33 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   16) «omstruktureringsmål» omstruktureringsmålene nevnt i artikkel 31 nr. 2,
   17) «filial» en filial som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 17 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   18) «omstruktureringsmyndighet» en myndighet som er utpekt av en medlemsstat i samsvar med artikkel 3,

19) «omstruktureringsverktøy» et omstruktureringsverktøy nevnt i artikkel 37 nr. 3,
20) «omstruktureringsfullmakt» en fullmakt nevnt i artikkel 63-72,
21) «vedkommende myndighet» en vedkommende myndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den europeiske sentralbank når det gjelder de særlige oppgaver den er tildelt ved rådsforordning (EU) nr. 1024/2013[25],
22) «vedkommende departementer» finansdepartementer eller andre departementer i medlemsstatene som har ansvar for økonomiske, finansielle og budsjettpolitiske beslutninger på nasjonalt plan i henhold til den nasjonale fordelingen av ansvarsområder, og som er utpekt i samsvar med artikkel 3 nr. 5,
23) «institusjon» en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak,
24) «ledelsesorgan» et ledelsesorgan som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 7 i direktiv 2013/36/EU,
25) «øverste ledelse» øverste ledelse som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 9 i direktiv 2013/36/EU,
26) «konsern» et morforetak og dets datterforetak,
27) «tverrnasjonalt konsern» et konsern som har etablert konsernforetak i flere enn én medlemsstat,
28) «ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige» statsstøtte i henhold til artikkel 107 nr. 1 i TEUV, eller enhver annen finansiell støtte fra det offentlige på overnasjonalt plan som ville utgjøre statsstøtte dersom den ble gitt på nasjonalt plan, og som gis for å bevare eller gjenopprette levedyktigheten, likviditeten eller solvensen til en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller til et konsern som en slik institusjon eller et slikt foretak er en del av,
29) «likviditetsstøtte i en krisesituasjon» en sentralbanks tilskudd av sentralbankmidler, eller enhver annen støtte som kan medføre en økning av sentralbankmidler, til en solvent finansinstitusjon eller et konsern av solvente finansinstitusjoner som har midlertidige likviditetsproblemer, uten at en slik transaksjon er en del av pengepolitikken,
30) «systemkrise» en forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, finansmarkeder og finansielle infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være viktige for systemet,
31) «konsernforetak» en juridisk person som er en del av et konsern,
32) «gjenopprettingsplan» en gjenopprettingsplan som utarbeides og opprettholdes av en institusjon i samsvar med artikkel 5,
33) «konserngjenopprettingsplan» en konserngjenopprettingsplan som utarbeides og opprettholdes i samsvar med artikkel 7,
34) «betydelig filial» en filial som ville blitt ansett som betydelig i en vertsstat i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU,
35) «kritiske funksjoner» virksomheter, tjenester eller transaksjoner som ved avbrudd sannsynligvis ville medføre forstyrrelser av tjenester som er av avgjørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse av den finansielle stabiliteten som følge av en institusjons eller et konserns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbindelser, kompleksitet eller virksomhet over landegrensene, i én eller flere medlemsstater, særlig med hensyn til muligheten for å erstatte disse virksomhetene, tjenestene eller transaksjonene,
36) «hovedforretningsområder» forretningsområder og tilknyttede tjenester som er vesentlige kilder til inntekter, utbytte eller franchiseverdi for en institusjon eller for et konsern som en institusjon er en del av,
37) «konsoliderende tilsynsmyndighet» konsoliderende tilsynsmyndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 41 i forordning (EU) nr. 575/2013,
38) «ansvarlig kapital» ansvarlig kapital som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 118 i forordning (EU) nr. 575/2013,
39) «vilkår for omstrukturering» vilkårene nevnt i artikkel 32 nr. 1,
40) «omstruktureringstiltak» beslutningen om omstrukturering i henhold til artikkel 32 eller 33 av en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller

[25] Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til ESB i tilknytning til retningslinjene for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

d), anvendelse av et omstruktureringsverktøy eller anvendelse av én eller flere omstruktureringsfullmakter,

41) «omstruktureringsplan» en omstruktureringsplan for en institusjon utarbeidet i samsvar med artikkel 10,

42) «konsernomstrukturering» ett av følgende:
   a) vedtakelsen av et omstruktureringstiltak for et morforetak eller en institusjon som er omfattet av konsolidert tilsyn, eller
   b) omstruktureringsmyndighetenes samordning av anvendelsen av omstruktureringsverktøy og -fullmakter overfor konsernforetak som oppfyller vilkårene for omstrukturering,

43) «konsernomstruktureringsplan» en plan for konsernomstrukturering utarbeidet i samsvar med artikkel 12 og 13,

44) «konsernomstruktureringsmyndighet» omstruktureringsmyndigheten i medlemsstaten der den konsoliderende tilsynsmyndighet befinner seg,

45) «konsernomstruktureringsordning» en plan utarbeidet med sikte på konsernomstrukturering i samsvar med artikkel 91,

46) «omstruktureringskollegium» et kollegium opprettet i samsvar med artikkel 88, som skal utføre oppgavene nevnt i artikkel 88 nr. 1,

47) «ordinær insolvensbehandling» kollektiv insolvensbehandling som medfører full eller delvis avhending av en debitors eiendeler og oppnevning av et avviklingsstyre eller saneringsstyre, som vanligvis får anvendelse på institusjoner i henhold til nasjonal lovgivning, og som gjelder enten særskilt for disse institusjonene eller allment for alle fysiske og juridiske personer,

48) «gjeldsinstrumenter» i henhold til artikkel 63 nr. 1 bokstav g) og j) obligasjoner og andre former for omsettelige gjeldsinstrumenter, instrumenter som skaper eller bekrefter en gjeld, og instrumenter som gir rett til å erverve gjeldsinstrumenter,

49) «morinstitusjon i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 28 i forordning (EU) nr. 575/2013,

50) «morinstitusjon i Unionen» en morinstitusjon i EU som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 29 i forordning (EU) nr. 575/2013,

51) «krav til ansvarlig kapital» kravene fastsatt i artikkel 92-98 i forordning (EU) nr. 575/2013,

52) «tilsynskollegium» et tilsynskollegium opprettet i samsvar med artikkel 116 i direktiv 2013/36/EU,

53) «Unionens statsstøtteregler» rammen som er fastsatt ved artikkel 107-109 i TEUV, og forordninger og alle unionsrettsakter, herunder retningslinjer, meldinger og kunngjøringer, som er utstedt eller vedtatt i henhold til artikkel 108 nr. 4 eller artikkel 109 i TEUV,

54) «avvikling» realisering av eiendeler som tilhører en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),

55) «verktøy for deling av eiendeler» ordning for en omstruktureringsmyndighets overføring av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra en institusjon som omstruktureres, til en kapitalforvaltningsenhet i samsvar med artikkel 42,

56) «kapitalforvaltningsenhet» en juridisk person som oppfyller kravene i artikkel 42 nr. 2,

57) «internt tapsdekningsverktøy» ordning for en omstruktureringsmyndighets anvendelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter i forbindelse med forpliktelsene til en institusjon som omstruktureres, i samsvar med artikkel 43,

58) «verktøy for virksomhetssalg» ordning for en omstruktureringsmyndighets overføring av aksjer eller andre eierinstrumenter som er utstedt av en institusjon som omstruktureres, eller av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i en institusjon som omstruktureres, til en kjøper som ikke er en broinstitusjon, i samsvar med artikkel 38,

59) «broinstitusjon» en juridisk person som oppfyller kravene i artikkel 40 nr. 2,

60) «broinstitusjonsverktøy» ordning for overføring av aksjer eller andre eierinstrumenter som er utstedt av en institusjon som omstruktureres, eller av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i en institusjon som omstruktureres, til en broinstitusjon i samsvar med artikkel 40,

61) «eierinstrumenter» aksjer, andre instrumenter som overfører eierskap, instrumenter som kan konverteres til eller gir rett til å erverve aksjer eller andre eierinstrumenter, og instrumenter som repre-

senterer aksjeinteresser eller andre eierinstrumenter,

62) «aksjeeiere» aksjeeiere eller innehavere av andre eierinstrumenter,

63) «overføringsfullmakter» fullmaktene angitt i artikkel 63 nr. 1 bokstav c) eller d), til å overføre aksjer, andre eierinstrumenter, gjeldsinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser eller en kombinasjon av disse fra en institusjon som omstruktureres, til en mottaker,

64) «sentral motpart» en sentral motpart som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012,

65) «derivat» et derivat som definert i artikkel 2 nr. 5 i forordning (EU) nr. 648/2012,

66) «nedskrivnings- og konverteringsfullmakter» fullmaktene nevnt i artikkel 59 nr. 2 og artikkel 63 nr. 1 bokstav e)-i),

67) «sikret forpliktelse» en forpliktelse der kreditors rett til betaling eller annen form for ytelse er sikret gjennom en eiendel, et pant eller en panterett, eller sikkerhetsstillelse, herunder forpliktelser som følger av gjenkjøpstransaksjoner og andre avtaler om sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett,

68) «rene kjernekapitalinstrumenter» kapitalinstrumenter som oppfyller kravene i artikkel 28 nr. 1-4, artikkel 29 nr. 1-5 eller artikkel 31 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,

69) «andre godkjente kjernekapitalinstrumenter» kapitalinstrumenter som oppfyller kravene i artikkel 52 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,

70) «samlet beløp» det samlede beløpet som omstruktureringsmyndigheten anser at de kvalifiserte forpliktelsene skal nedskrives eller konverteres med, i samsvar med artikkel 46 nr. 1,

71) «kvalifiserte forpliktelser» forpliktelser og kapitalinstrumenter som ikke anses som rene kjernekapitalinstrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter i en institusjon eller et foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), og som ikke er utelukket fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til artikkel 44 nr. 2,

72) «innskuddsgarantiordning» en innskuddsgarantiordning som er innført og offisielt anerkjent av en medlemsstat i henhold til artikkel 4 i direktiv 2014/49/EU,

73) «tilleggskapitalinstrumenter» kapitalinstrumenter eller ansvarlig lånekapital som oppfyller vilkårene i artikkel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013,

74) «relevante kapitalinstrumenter» andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter ved anvendelsen av avdeling IV kapittel IV avsnitt 5 og avdeling IV kapittel V,

75) «konverteringsfaktor» den faktoren som bestemmer det antall aksjer eller andre eierinstrumenter som en eiendel av en bestemt klasse vil bli konvertert til, enten på grunnlag av et enkelt instrument av denne klassen eller på grunnlag av en bestemt verdi per enhet av en gjeldsfordring,

76) «berørt kreditor» en kreditor med en fordring som gjelder en forpliktelse som er nedskrevet eller konvertert til aksjer eller andre eierinstrumenter gjennom anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten i forbindelse med anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet,

77) «berørt innehaver» en innehaver av eierinstrumenter som annulleres gjennom anvendelse av fullmakten nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav h),

78) «ansvarlig myndighet» en myndighet i medlemstaten som er utpekt i samsvar med artikkel 61, og som i henhold til denne statens lovgivning har ansvar for å foreta konstateringene nevnt i artikkel 59 nr. 3,

79) «berørt morinstitusjon» en morinstitusjon i en medlemsstat, en morinstitusjon i Unionen, et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap, et blandet holdingselskap, et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, et finansielt morholdingselskap i Unionen, et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen, som det interne tapsdekningsverktøyet anvendes på,

80) «mottaker» det foretaket som får overført aksjer, andre eierinstrumenter, gjeldsinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser eller en kombinasjon av disse, fra en institusjon som omstruktureres,

81) «bankdag» enhver annen dag enn en lørdag, en søndag eller en dag som er helligdag i den berørte medlemsstat,

82) «hevingsrett» retten til å heve en avtale, retten til å framskynde, avslutte, motregne eller avregne forpliktelser og enhver lignende bestemmelse som utsetter, endrer eller opphever en avtaleparts forpliktelse, eller en bestemmelse som hindrer at en avtaleforpliktelse som ellers ville oppstå, oppstår,

83) «institusjon som omstruktureres» en institusjon, en finansinstitusjon, et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap, et blandet holdingselskap, et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, et finansielt morholdingselskap i Unionen, et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen, som er gjenstand for et omstruktureringstiltak,

84) «datterforetak i Unionen» en institusjon som er etablert i en medlemsstat og er et datterforetak av en institusjon eller et morforetak i en tredjestat,

85) «morforetak i Unionen» en morinstitusjon i Unionen, et finansielt morholdingselskap i Unionen eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen,

86) «tredjestatsinstitusjon» et foretak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, og som, dersom det hadde vært etablert i Unionen, ville vært omfattet av definisjonen av en institusjon,

87) «morforetak i en tredjestat» et morforetak i en tredjestat, et finansielt morholdingselskap i en tredjestat eller et blandet finansielt morholdingselskap i en tredjestat,

88) «framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat» tiltak i henhold til lovgivningen i en tredjestat med sikte på å håndtere svikt i en institusjon eller et morforetak i en tredjestat, som når det gjelder mål og forventede resultater, kan sammenlignes med omstruktureringstiltak i henhold til dette direktiv,

89) «unionsfilial» en filial av en tredjestatsinstitusjon, som ligger i en medlemsstat,

90) «berørt tredjestatsmyndighet» en tredjestatsmyndighet som har ansvar for å utøve de samme funksjonene som utøves av omstruktureringsmyndigheter eller vedkommende myndigheter i henhold til dette direktiv,

91) «konsernfinansieringsordning» finansieringsordningen eller -ordningene som anvendes i konsernomstruktureringsmyndighetens medlemsstat,

92) «rygg-mot-rygg-transaksjon» en transaksjon som inngås mellom to konsernforetak med sikte på å overføre hele eller en del av risikoen i forbindelse med en annen transaksjon som et av disse konsernforetakene har inngått med tredjemann,

93) «konsernintern garanti» en kontrakt som ligger til grunn for at et konsernforetak stiller sikkerhet for et annet konsernforetaks forpliktelser overfor tredjemann,

94) «dekkede innskudd» dekkede innskudd som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 5 i direktiv 2014/49/EU,

95) «kvalifiserte innskudd» kvalifiserte innskudd som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 4 i direktiv 2014/49/EU,

96) «obligasjon med fortrinnsrett» et instrument som nevnt i artikkel 52 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF[26],

97) «avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett» en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF[27],

98) «avregningsavtale» en avtale som gjør det mulig å konvertere et antall fordringer eller forpliktelser til én enkelt nettofordring, herunder avtaler om sluttavregning der partenes forpliktelser forfaller førtidig når en utløsende hendelse inntreffer (uansett hvordan og hvor denne er definert), slik at de forfaller eller avsluttes umiddelbart og i begge tilfeller konverteres til eller erstattes med én enkelt nettofordring, herunder «bestemmelser om sluttavregning» som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav n) i) i direktiv 2002/47/EF og «avregning» som definert i artikkel 2 bokstav k) i direktiv 98/26/EF,

99) «motregningsavtale» en avtale som gjør det mulig å motregne to eller flere fordringer eller forpliktelser mellom institusjonen som omstruktureres, og en motpart,

---

[26] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

[27] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse (EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43).

100) «finansielle kontrakter» følgende kontrakter og avtaler:
   a) verdipapirkontrakter, herunder:
      i) kontrakter om kjøp, salg eller lån av et verdipapir, en gruppe av verdipapirer eller en verdipapirindeks,
      ii) opsjoner på et verdipapir, en gruppe av verdipapirer eller en verdipapirindeks,
      iii) gjenkjøpstransaksjoner eller omvendte gjenkjøpstransaksjoner som gjelder et slikt verdipapir eller en slik gruppe eller indeks,
   b) råvarekontrakter, herunder:
      i) kontrakter om kjøp, salg eller lån av en vare, en gruppe av råvarer eller en råvareindeks for framtidig levering,
      ii) opsjoner på en råvare, en gruppe av råvarer eller en råvareindeks,
      iii) gjenkjøpstransaksjoner eller omvendte gjenkjøpstransaksjoner som gjelder en slik råvare, gruppe eller indeks,
   c) børsomsatte og ikke-børsomsatte terminkontrakter, herunder kontrakter (unntatt råvarekontrakter) om kjøp, salg eller overføring av en råvare eller enhver annen type eiendom, tjeneste, rettighet eller interesse til en fastsatt pris på en framtidig dato,
   d) bytteavtaler, herunder:
      i) bytteavtaler og opsjoner som gjelder rentesatser; spotavtaler eller andre valutaavtaler; valuta; en aksjeindeks eller en aksje; en obligasjonsindeks eller en obligasjon; råvareindekser eller råvarer; værforhold; utslipp eller inflasjon,
      ii) totalavkastningsbytteavtaler, bytteavtaler knyttet til kredittrisikotillegg eller kredittbytteavtaler,
      iii) alle avtaler eller transaksjoner som tilsvarer en avtale nevnt under i) eller ii), og som er gjenstand for løpende handel på markedene for bytteavtaler eller derivatmarkedene,
   e) låneavtaler mellom banker, der lånets løpetid er høyst tre måneder,
   f) rammeavtaler for enhver kontrakt eller avtale nevnt i bokstav a)-e),

101) «kriseforebyggende tiltak» anvendelse av fullmakter til å pålegge fjerning av mangler eller hindringer for gjenoppretting i henhold til artikkel 6 nr. 6, anvendelse av fullmakter til å eller fjerne hindringer for omstrukturering i henhold til artikkel 17 eller 18, anvendelse av et tiltak for tidlig inngrep i henhold til artikkel 27, utpeking av en midlertidig forvalter i henhold til artikkel 29 eller utøvelse av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i henhold til artikkel 59,

102) «krisehåndteringstiltak» et omstrukturering stiltak eller utpeking av en særskilt forvalter i henhold til artikkel 35 eller en person i henhold til artikkel 51 nr. 2 eller artikkel 72 nr. 1,

103) «gjenopprettingsmulighet» en institusjons evne til å gjenopprette sin finansielle stilling etter en betydelig forverring,

104) «innskyter» en innskyter som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 6 i direktiv 2014/49/EU,

105) «investor» en investor i henhold til artikkel 1 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF[28],

106) «utpekt nasjonal makrotilsynsmyndighet» den myndighet som har fått ansvar for å gjennomføre makrotilsynspolitikk som nevnt i anbefaling B1 i anbefalingen fra Det europeiske råd for systemrisiko av 22. desember 2011 om nasjonale myndigheters makrotilsynsmandat (ESRB/2011/3),

107) «svært små, små og mellomstore bedrifter» svært små, små og mellomstore bedrifter i henhold til definisjonen som gjelder kriteriet for årsomsetning i artikkel 2 nr. 1 i vedlegget til kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF[29],

108) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EF.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for å angi kriteriene for fastsettelse av virksomhetene, tjenestene og transaksjonene nevnt i nr. 1 punkt 35 når det gjelder definisjonen av «kritiske funksjoner», og kriteriene for fastsettelse av forretningsområder og tilknyttede tjenester nevnt i nr. 1 punkt 36 når det gjelder definisjonen av «hovedforretningsområder».

---

[28] Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

[29] Kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

Artikkel 3

Utpeking av myndigheter som har ansvar for omstrukturering

1. Medlemsstatene skal utpeke én eller unntaksvis flere omstruktureringsmyndigheter som gis myndighet til å anvende omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene.
2. Omstruktureringsmyndigheten skal være en offentlig forvaltningsmyndighet eller myndigheter som har fått offentlige forvaltningsfullmakter.
3. Omstruktureringsmyndigheter kan være nasjonale sentralbanker, vedkommende departementer eller andre offentlige forvaltningsmyndigheter eller myndigheter med offentlige forvaltningsfullmakter. Medlemsstatene kan unntaksvis fastsette at omstruktureringsmyndigheten er de vedkommende myndigheter for tilsynet i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Det skal finnes egnede strukturelle ordninger for å sikre operativ uavhengighet og unngå interessekonflikter mellom tilsynsfunksjonene i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU eller mellom vedkommende myndighets øvrige funksjoner og omstruktureringsmyndighetenes funksjoner i henhold til dette direktiv, uten at det berører utvekslingen av opplysninger og samarbeidsforpliktelsene som kreves i nr. 4. Medlemsstatene skal særlig sikre at vedkommende myndigheter, nasjonale sentralbanker, vedkommende departementer eller andre myndigheter er operativt uavhengige av omstruktureringsfunksjonen og vedkommende myndighets tilsynsfunksjon eller andre funksjoner.

   Personalet som utøver omstruktureringsmyndighetens funksjoner i henhold til dette direktiv, skal være strukturelt atskilt fra og følge andre rapporteringslinjer enn personalet som utfører oppgavene i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, eller fra vedkommende myndighets andre funksjoner.

   Ved anvendelsen av dette nummer skal medlemsstatene eller omstruktureringsmyndigheten vedta og offentliggjøre eventuelle nødvendige relevante interne regler, herunder regler for taushetsplikt og utveksling av opplysninger mellom de ulike funksjonsområdene.
4. Medlemsstatene skal kreve at myndigheter som utøver tilsyns- og omstruktureringsfunksjoner, og personer som utøver disse funksjonene på deres vegne, skal ha et nært samarbeid om forberedelsen, planleggingen og anvendelsen av omstruktureringsbeslutninger, både når omstruktureringsmyndigheten og vedkommende myndighet er separate foretak, og når funksjonene utøves i det samme foretaket.
5. Hver medlemsstat skal utpeke ett enkelt departement som har ansvar for å utøve vedkommende departements funksjoner i henhold til dette direktiv.
6. Dersom omstruktureringsmyndigheten i en medlemsstat ikke er vedkommende departement, skal den underrette vedkommende departement om beslutninger i henhold til dette direktiv og, med mindre annet er fastsatt i nasjonal lovgivning, innhente dets godkjenning før den gjennomfører beslutninger som har direkte budsjettpolitisk innvirkning eller systemvirkninger.
7. Når vedkommende myndigheter, omstruktureringsmyndighetene og EBA treffer beslutninger i samsvar med dette direktiv, skal de ta hensyn til beslutningens potensielle innvirkning i alle medlemsstater der institusjonen eller konsernet utøver virksomhet, og i størst mulig grad redusere de negative virkningene for den finansielle stabiliteten og de negative økonomiske og sosiale virkningene i disse medlemsstatene. EBAs beslutninger er omfattet av artikkel 38 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
8. Medlemsstatene skal sikre at hver enkelt omstruktureringsmyndighet har tilstrekkelig sakkunnskap, ressurser og driftskapasitet til å anvende omstruktureringstiltak, og at den kan anvende sine fullmakter på en rask og smidig måte for å oppfylle omstruktureringsmålene.
9. EBA skal i samarbeid med vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndighetene utvikle den sakkunnskap, de ressurser og den driftskapasitet som kreves, og skal overvåke gjennomføringen av nr. 8, herunder gjennom regelmessig fagfellevurdering.
10. Dersom en medlemsstat i samsvar med nr. 1 utpeker flere enn én myndighet til å anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter, skal den oversende EBA og Kommisjonen en melding med en fullstendig begrunnelse for dette, og fordele funksjoner og ansvarsområder klart mellom disse myndighetene, sikre tilstrekkelig samordning mellom dem og utpeke én enkelt myndighet som kontaktmyndighet med sikte på samarbeid og samordning med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater.

11. Medlemsstatene skal underrette EBA om hvilken eller hvilke nasjonale myndigheter som er utpekt som omstruktureringsmyndigheter og som kontaktmyndighet, og, dersom det er relevant, hvilke særlige funksjoner og ansvarsområder disse har. EBA skal offentliggjøre en liste over disse omstruktureringsmyndighetene og kontaktmyndighetene.
12. Med forbehold for artikkel 85 kan medlemsstatene begrense omstruktureringsmyndighetens og vedkommende myndighets og deres respektive personales ansvar i henhold til nasjonal lovgivning for handlinger og utelatelser i forbindelse med utøvelsen av deres funksjoner i henhold til dette direktiv.

Avdeling II

Forberedelse

Kapittel I

Planlegging av gjenoppretting og omstrukturering

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 4

Forenklede forpliktelser for visse institusjoner

1. Idet det tas hensyn til den innvirkningen en institusjons svikt kan få, på grunn av arten av dens virksomhet, aksjeeierstruktur, juridiske form, risikoprofil, størrelse og rettslige status, dens forbindelser med andre institusjoner eller med finanssystemet i sin alminnelighet, omfanget av og kompleksiteten i dens virksomhet, hvorvidt den er medlem av en institusjonell beskyttelsesordning eller av andre samarbeidsordninger for gjensidig solidaritet som nevnt i artikkel 113 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorvidt den yter investeringstjenester eller utøver investeringsvirksomhet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i direktiv 2014/65/EU, og hvorvidt det er sannsynlig at dens svikt og tilknyttede avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling kan få en betydelig negativ virkning på finansmarkedene, på andre institusjoner, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i sin alminnelighet, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter fastsetter
   a) det nærmere innholdet i gjenopprettings- og omstruktureringsplaner omhandlet i artikkel 5-12,
   b) fristen for utarbeiding av de første gjenopprettings- og omstruktureringsplanene, og hyppigheten av ajourføringen av gjenopprettings- og omstruktureringsplanene, som kan være lavere enn den som er fastsatt i artikkel 5 nr. 2, artikkel 7 nr. 5, artikkel 10 nr. 6 og artikkel 13 nr. 3,
   c) det nærmere innholdet i opplysningene som institusjonene skal gi i henhold til artikkel 5 nr. 5, artikkel 11 nr. 1 og artikkel 12 nr. 2, herunder opplysningene i avsnitt A og B i vedlegget,
   d) detaljnivået for vurderingen av omstruktureringsmulighetene omhandlet i artikkel 15 og 16 og i avsnitt C i vedlegget.
2. Vedkommende myndigheter og, dersom det er relevant, omstruktureringsmyndighetene skal foreta vurderingen nevnt i nr. 1 etter samråd med den nasjonale makrotilsynsmyndighet, dersom det er hensiktsmessig.
3. Når forenklede forpliktelser anvendes, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter og eventuelt omstruktureringsmyndighetene når som helst kan innføre fullstendige, uforenklede forpliktelser.
4. Medlemsstatene skal sikre at anvendelsen av forenklede forpliktelser ikke i seg selv påvirker vedkommende myndighets og eventuelt omstruktureringsmyndighetens fullmakter til å treffe et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak.
5. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fastsette kriteriene nevnt i nr. 1, for i samsvar med nevnte nummer å vurdere hvordan en institusjons svikt vil påvirke finansmarkedene, andre institusjoner og finansieringsvilkårene.
6. Idet det, dersom det er hensiktsmessig, tas hensyn til erfaringer som er gjort ved anvendelsen av retningslinjene nevnt i nr. 5, skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette kriteriene nevnt i nr. 1, for i samsvar med nevnte nummer å vurdere hvordan en institusjons svikt vil påvirke finansmarkedene, andre institusjoner og finansieringsvilkårene.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2017.

   Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter skal underrette EBA om hvordan de har anvendt nr. 1 og 8-10 på institusjonene i deres jurisdiksjon. EBA skal innen 31. desember 2017 oversende Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om gjennomføringen av nr. 1 og 8-10. Rapporten skal særlig identifisere eventuelle forskjeller i gjennomføringen av nr. 1 og 8-10 på nasjonalt plan.
8. Med forbehold for nr. 9 og 10 skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter og, dersom det er relevant, omstruktureringsmyndighetene kan unnlate å anvende
   a) kravene i avsnitt 2 og 3 i dette kapittel på institusjoner som er tilknyttet et sentralt organ, og som helt eller delvis er unntatt fra tilsynskravene i nasjonal lovgivning i samsvar med artikkel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   b) kravene i avsnitt 2 på institusjoner som er medlemmer av en institusjonell beskyttelsesordning.
9. Dersom det gis et unntak i henhold til nr. 8, skal medlemsstatene
   a) anvende kravene i avsnitt 2 og 3 i dette kapittel på konsolidert grunnlag på et sentralt organ og dets tilknyttede institusjoner i henhold til artikkel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   b) kreve at den institusjonelle beskyttelsesordningen oppfyller kravene i avsnitt 2 i samarbeid med hvert av medlemmene som er omfattet av unntak.

   For dette formål skal enhver henvisning i avsnitt 2 og 3 i dette kapittel til et konsern også omfatte et sentralt organ og dets tilknyttede institusjoner i henhold til artikkel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 samt deres datterforetak, og enhver henvisning til morforetak eller institusjoner som er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag i henhold til artikkel 111 i direktiv 2013/36/EU, skal omfatte sentralorganet.
10. Institusjoner som i henhold til artikkel 6 nr. 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013 omfattes av Den europeiske sentralbankens direkte tilsyn, eller som utgjør en betydelig del av en medlemsstats finanssystem, skal utarbeide sine egne gjenopprettingsplaner i samsvar med avsnitt 2 i dette kapittel og være gjenstand for individuelle gjenopprettingsplaner i samsvar med avsnitt 3.

    Ved anvendelsen av dette nummer skal en institusjons transaksjoner anses å utgjøre en betydelig del av medlemsstatens finanssystem dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
    a) den samlede verdien av dens eiendeler overstiger 30 000 000 000 euro eller
    b) de samlede eiendelene i forhold til BNP i medlemsstaten der institusjonen er etablert, overstiger 20 %, med mindre eiendelenes samlede verdi er under 5 000 000 000 euro.
11. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette ensartede formater, maler og definisjoner med sikte på vedkommende myndigheters og omstruktureringsmyndigheters identifikasjon og oversending av opplysninger til EBA ved anvendelsen av nr. 7, med forbehold for forholdsmessighetsprinsippet.

    EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

    Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 2

Gjenopprettingsplanlegging

Artikkel 5

Gjenopprettingsplaner

1. Medlemsstatene skal sikre at alle institusjoner som ikke tilhører et konsern, og som er omfattet av konsolidert tilsyn i henhold til artikkel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, utarbeider og opprettholder en gjenopprettingsplan som fastsetter tiltak som institusjonen skal treffe for å gjenopprette sin finansielle stilling etter en betydelig forverring. Gjenopprettingsplaner skal anses som en styringsform i henhold til artikkel 74 i direktiv 2013/36/EU.
2. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene ajourfører sine gjenopprettingsplaner minst en gang i året eller etter en endring av institusjonens rettslige eller organisatoriske struktur, dens virksomhet eller dens finansielle stilling som kan få vesentlige følger for gjenopprettingsplanen eller nødvendiggjør en endring av den. Vedkommende myndigheter kan kreve at institusjonene skal ajourføre sine gjenopprettingsplaner oftere.
3. I gjenopprettingsplaner skal det ikke forutsettes tilgang til eller tildeling av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige.
4. Gjenopprettingsplaner skal, når det er relevant, inneholde en analyse av hvordan og når

en institusjon i samsvar med vilkårene i planen kan søke om å få anvende sentralbankfasiliteter, og identifisere de eiendelene som kan forventes å kunne anses som sikkerhet.

5. Med forbehold for artikkel 4 skal medlemsstatene sikre at gjenopprettingsplanene omfatter opplysningene som er angitt i avsnitt A i vedlegget. Medlemsstatene kan kreve at ytterligere opplysninger skal inngå i gjenopprettingsplanene.

   Gjenopprettingsplanene skal også omfatte mulige tiltak som institusjonen kan treffe når vilkårene for tidlig inngrep i henhold til artikkel 27 er oppfylt.
6. Medlemsstatene skal kreve at gjenopprettingsplanene omfatter egnede vilkår og framgangsmåter for å sikre rettidig gjennomføring av gjenopprettingstiltakene samt et bredt spekter av gjenopprettingsalternativer. Medlemsstatene skal kreve at gjenopprettingsplanene omfatter en rekke scenarioer med alvorlig makroøkonomisk og finansiell krise, som er relevante for institusjonens særlige omstendigheter, herunder hendelser som berører hele systemet, og krise som berører enkelte juridiske personer og konserner.
7. EBA skal innen 3. juli 2015 i nært samarbeid med Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for nærmere å angi ulike scenarioer som skal anvendes i forbindelse med nr. 6 i denne artikkel.
8. Medlemsstatene kan fastsette at vedkommende myndigheter har fullmakt til å kreve at en institusjon skal føre detaljerte registre over finansielle kontrakter som den berørte institusjonen er part i.
9. Ledelsesorganet i institusjonen nevnt i nr. 1 skal vurdere og godkjenne gjenopprettingsplanen før den framlegges for vedkommende myndighet.
10. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som, med forbehold for artikkel 4, nærmere angir hvilke av opplysningene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, som skal inngå i gjenopprettingsplanen.

    EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

    Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 6

Vurdering av gjenopprettingsplaner

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjoner som skal utarbeide gjenopprettingsplaner i henhold til artikkel 5 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1, framlegger disse gjenopprettingsplanene for vedkommende myndighet til gjennomgåelse. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene på en tilfredsstillende måte godtgjør overfor vedkommende myndighet at disse planene oppfyller kriteriene i nr. 2.
2. Vedkommende myndighet skal innen seks måneder etter framleggingen av hver plan, og etter samråd med vedkommende myndigheter i medlemsstatene der betydelige filialer ligger, forutsatt at det er relevant for denne filialen, gjennomgå planen og vurdere i hvilket omfang den oppfyller kravene i artikkel 5 og følgende kriterier:
   a) det er rimelig å anta at gjennomføringen av ordningene som foreslås i planen, vil kunne opprettholde eller gjenopprette institusjonens eller konsernets levedyktighet og finansielle stilling, idet det tas hensyn til de forberedende tiltakene som institusjonen har truffet eller planlagt å treffe,
   b) det er rimelig å anta at planen og særlige alternativer i planen vil kunne gjennomføres raskt og effektivt i situasjoner med finansiell krise, og i størst mulig omfang unngå betydelige negative virkninger for finanssystemet, herunder scenarioer som ville få andre institusjoner til å gjennomføre gjenopprettingsplaner i samme periode.
3. Når vedkommende myndighet vurderer om gjenopprettingsplanene er hensiktsmessige, skal den ta hensyn til om institusjonens kapital- og finansieringsstruktur er egnet i forhold til kompleksiteten i organisasjonsstrukturen og institusjonens risikoprofil.
4. Vedkommende myndighet skal framlegge gjenopprettingsplanen for omstruktureringsmyndigheten. Omstruktureringsmyndigheten kan gjennomgå gjenopprettingsplanen med sikte på å identifisere eventuelle tiltak i gjenopprettingsplanen som kan ha negativ innvirkning på muligheten for å omstrukturere institusjonen, og skal gi vedkommende myndighet anbefalinger i slike saker.
5. Dersom vedkommende myndighet anser at gjenopprettingsplanen har vesentlige mangler, eller at det er vesentlige hindringer for å gjennomføre den, skal den underrette institusjonen eller konsernets morforetak om denne

vurderingen og kreve at institusjonen innen to måneder, som med myndighetenes samtykke kan forlenges med én måned, skal framlegge en revidert plan som viser hvordan disse manglene og hindringene er håndtert.

Før vedkommende myndighet krever at en institusjon framlegger en revidert gjenopprettingsplan, skal den gi institusjonen mulighet til å uttale seg om dette kravet.

Dersom vedkommende myndighet ikke anser at manglene og hindringene i den reviderte planen er tilstrekkelig godt håndtert, kan den pålegge institusjonen å foreta enkelte endringer av planen.

6. Dersom institusjonen ikke framlegger en revidert gjenopprettingsplan, eller dersom vedkommende myndighet fastslår at den reviderte gjenopprettingsplanen ikke på en tilstrekkelig måte bøter på mangler eller mulige hindringer som ble fastslått i den opprinnelige vurderingen, og det ikke er mulig på en tilstrekkelig måte å bøte på manglene eller hindringene gjennom et pålegg om å foreta enkelte endringer av planen, skal vedkommende myndighet kreve at institusjonen innen rimelig tid angir hvordan den kan endre sin virksomhet med sikte på å håndtere manglene i eller hindringene for gjennomføringen av gjenopprettingsplanen.

   Dersom institusjonen ikke identifiserer slike endringer innen vedkommende myndighets frist, eller dersom vedkommende myndighet anser at tiltakene som institusjonen har foreslått, ikke på en tilstrekkelig måte ville bøte på manglene eller hindringene, kan vedkommende myndighet pålegge institusjonen å treffe ethvert tiltak den anser som nødvendig og forholdsmessig, idet den tar hensyn til hvor alvorlige manglene og hindringene er, samt tiltakenes innvirkning på institusjonens virksomhet.

   Vedkommende myndighet kan med forbehold for artikkel 104 i direktiv 2013/36/EU pålegge institusjonen å
   a) redusere institusjonens risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen,
   b) muliggjøre rettidige rekapitaliseringstiltak,
   c) revidere institusjonens strategi og struktur,
   d) foreta endringer av finansieringsstrategien for å øke hovedforretningsområdenes og de kritiske funksjonenes motstandsdyktighet,
   e) foreta endringer i institusjonens ledelsesstruktur.

   Listen over tiltak nevnt i dette nummer hindrer ikke medlemsstatene i å tillate at vedkommende myndigheter treffer ytterligere tiltak i henhold til nasjonal lovgivning.

7. Når vedkommende myndighet krever at en institusjon skal treffe tiltak i samsvar med nr. 6, skal beslutningen om tiltakene være begrunnet og forholdsmessig.

   Beslutningen skal meddeles institusjonen skriftlig og være omfattet av klageadgang.

8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter hvilke minstekriterier vedkommende myndighet skal vurdere ved vurderingen omhandlet i nr. 2 i denne artikkel og i artikkel 8 nr. 1.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 7

Konserngjenopprettingsplaner

1. Medlemsstatene skal sikre at morforetak i Unionen utarbeider en konserngjenopprettingsplan og framlegger den for den konsoliderende tilsynsmyndighet. Konserngjenopprettingsplaner skal bestå av en gjenopprettingsplan for konsernet som helhet når dets morforetak er et morforetak i Unionen. Konserngjenopprettingsplanen skal identifisere tiltak som må gjennomføres i morforetaket i Unionen og i hvert enkelt datterforetak.
2. I samsvar med artikkel 8 kan vedkommende myndigheter kreve at datterforetak skal utarbeide og framlegge gjenopprettingsplaner på individuelt grunnlag.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal, forutsatt at det er innført fortrolighetskrav som fastsatt i dette direktiv, oversende konserngjenopprettingsplanene til
   a) berørte vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU,
   b) vedkommende myndighetene i medlemsstater der betydelige filialer ligger, dersom det er relevant for den berørte filialen,
   c) konsernomstruktureringsmyndigheten og
   d) datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter.
4. Konserngjenopprettingsplanen skal ha som mål å stabilisere hele konsernet eller en av dets institusjoner, når det eller den er i vanske-

ligheter, for å håndtere eller fjerne årsakene til vanskelighetene og gjenopprette det berørte konsernets eller den berørte institusjonens finansielle stilling, samtidig som det tas hensyn til andre konsernforetaks finansielle stilling.

Konserngjenopprettingsplanen skal omfatte ordninger som sikrer samordning av og sammenheng mellom tiltak som skal treffes på nivået for morforetaket i Unionen, for foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d), samt for datterforetak og, når det er relevant, i samsvar med direktiv 2013/36/EU for betydelige filialer.

5. Konserngjenopprettingsplanen og eventuelle planer som er utarbeidet for ett enkelt datterforetak, skal inneholde opplysningene som er angitt i artikkel 5. Når det er relevant, skal disse planene omfatte ordninger for konsernintern finansiell støtte i henhold til en avtale om konsernintern finansiell støtte som er inngått i samsvar med kapittel III.
6. Konserngjenopprettingsplaner skal inneholde en rekke gjenopprettingsalternativer som beskriver tiltak for å håndtere scenarioene omhandlet i artikkel 5 nr. 6.

   For hvert av scenarioene skal det i konserngjenopprettingsplanen angis om det finnes hindringer for gjennomføringen av gjenopprettingstiltak i konsernet, herunder i de enkelte foretakene som er omfattet av planen, og om det finnes vesentlige praktiske eller rettslige hindringer for umiddelbar overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser eller eiendeler innenfor konsernet.
7. Ledelsesorganet for foretaket som utarbeider konserngjenopprettingsplanen i henhold til nr. 1, skal vurdere og godkjenne konserngjenopprettingsplanen før den framlegges for den konsoliderende tilsynsmyndighet.

Artikkel 8

Vurdering av konserngjenopprettingsplaner

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal, sammen med vedkommende myndigheter for datterforetakene og etter å ha rådspurt vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 116 i direktiv 2013/36/EU, og sammen med vedkommende myndigheter for betydelige filialer dersom det er relevant for den betydelige filialen, gjennomgå konserngjenopprettingsplanen og vurdere i hvilket omfang den oppfyller kravene og kriteriene i artikkel 6 og 7. Vurderingen skal foretas etter framgangsmåten i artikkel 6 og denne artikkel, og skal ta hensyn til gjenopprettingstiltakenes mulige innvirkning på den finansielle stabiliteten i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet.
2. Den konsoliderende tilsynsmyndighet og vedkommende myndigheter for datterforetakene skal bestrebe seg på å treffe en felles beslutning om
   a) gjennomgåelsen og vurderingen av konserngjenopprettingsplanen,
   b) hvorvidt det skal utarbeides en gjenopprettingsplan på individuelt grunnlag for institusjonene som tilhører konsernet, og
   c) anvendelsen av tiltakene nevnt i artikkel 6 nr. 5 og 6.

   Partene skal bestrebe seg på å treffe en felles beslutning innen fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndighet oversendte konserngjenopprettingsplanen i samsvar med artikkel 7 nr. 3.

   EBA kan etter anmodning fra en vedkommende myndighet bistå vedkommende myndigheter med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.
3. Dersom det innen fire måneder etter oversendingen ikke foreligger en felles beslutning fra vedkommende myndigheter om gjennomgåelsen og vurderingen av konserngjenopprettingsplanen eller om eventuelle tiltak som morforetaket i Unionen er pålagt å gjennomføre i henhold til artikkel 6 nr. 5 og 6, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet treffe sin egen en beslutning med hensyn til disse spørsmålene. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal treffe sin beslutning etter å ha tatt hensyn til de synspunkter og forbehold som de øvrige vedkommende myndigheter har gitt uttrykk for i løpet av firemånedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal underrette morforetaket i Unionen og de øvrige vedkommende myndigheter om beslutningen.

   Dersom en vedkommende myndighet nevnt i nr. 2 etter utløpet av firemånedersperioden har henvist en sak nevnt i nr. 7 til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises

til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får den konsoliderende tilsynsmyndighets beslutning anvendelse.

4. Dersom det innen fire måneder etter oversendingen ikke foreligger en felles beslutning fra vedkommende myndigheter om
   a) hvorvidt det skal utarbeides gjenopprettingsplaner på individuelt grunnlag for institusjoner i vedkommende myndighets jurisdiksjon, eller
   b) anvendelsen for datterforetak av tiltakene nevnt i artikkel 6 nr. 5 og 6,

   skal hver vedkommende myndighet treffe sin egen beslutning i saken.

   Dersom en av de berørte vedkommende myndigheter etter utløpet av firemånedersperioden har henvist en sak nevnt i nr. 7 til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal vedkommende myndighet for datterforetaket utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra vedkommende myndighet som har ansvar for datterforetaket på individuelt nivå, anvendelse.
5. De øvrige vedkommende myndigheter som ikke er uenige i beslutningen i nr. 4, kan treffe en felles beslutning om en konserngjenopprettingsplan som omfatter konsernforetak i deres jurisdiksjoner.
6. Den felles beslutningen nevnt i nr. 2 eller 5 og beslutningene som treffes av vedkommende myndigheter i mangel av en felles beslutning i henhold til nr. 3 og 4, skal anses som endelige og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater.
7. Etter anmodning fra en vedkommende myndighet i samsvar med nr. 3 eller 4 kan EBA bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010 bare i forbindelse med vurderingen av gjenopprettingsplaner og gjennomføringen av tiltakene i artikkel 6 nr. 6 bokstav a), b) og d).

Artikkel 9

Indikatorer for gjenopprettingsplaner

1. Ved anvendelsen av artikkel 5-8 skal vedkommende myndigheter kreve at hver gjenopprettingsplan skal omfatte en ramme av indikatorer som institusjonen har fastsatt, og som angir når det kan treffes egnede tiltak i henhold til planen. Vedkommende myndigheter skal godkjenne slike indikatorer når den vurderer gjenopprettingsplaner i samsvar med artikkel 6 og 8. Indikatorene kan være av kvalitativ eller kvantitativ art avhengig av institusjonens finansielle stilling, og skal lett kunne overvåkes. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører egnede ordninger for regelmessig overvåking av indikatorene.

   Uten hensyn til første ledd kan en institusjon
   a) treffe tiltak i henhold til sin gjenopprettingsplan i tilfeller der den relevante indikatoren ikke er oppfylt, men der institusjonens ledelsesorgan anser det som hensiktsmessig ut fra omstendighetene, eller
   b) unnlate å treffe slike tiltak dersom institusjonens ledelsesorgan anser at det ikke er hensiktsmessig ut fra omstendighetene.

   Vedkommende myndighet skal umiddelbart underrettes om beslutninger om å treffe et tiltak nevnt i gjenopprettingsplanen eller beslutninger om å unnlate å treffe slike tiltak.
2. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fastsette minstelisten over kvalitative og kvantitative indikatorer som nevnt i nr. 1.

Avsnitt 3

Omstruktureringsplanlegging

Artikkel 10

Omstruktureringsplaner

1. Omstruktureringsmyndigheten skal etter samråd med vedkommende myndighet, og med omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom dette er relevant for den betydelige filialen, utarbeide en omstruktureringsplan for hver institusjon som ikke tilhører et konsern som er omfattet av konsolidert tilsyn i henhold til artikkel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU. Omstruktureringsplanen skal fastsette hvilke omstruktureringstiltak omstruktureringsmyn-

digheten kan treffe dersom institusjonen oppfyller vilkårene for omstrukturering. Opplysningene nevnt i nr. 7 bokstav a) skal gis til den berørte institusjonen.

2. Når omstruktureringsmyndigheten utarbeider en omstruktureringsplan, skal den identifisere eventuelle vesentlige hindringer for en omstrukturering og, når det er nødvendig og forholdsmessig, beskrive relevante tiltak med sikte på å fjerne slike hindringer, i samsvar med kapittel II i denne avdeling.
3. I omstruktureringsplanen skal det tas hensyn til relevante scenarioer, herunder at en svikt kan være en isolert hendelse eller inntreffe i en periode med mer omfattende finansiell ustabilitet eller med hendelser som berører hele systemet. Omstruktureringsplanen skal ikke forutsette følgende:
   a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ut over anvendelsen av finansieringsordningene som opprettes i henhold til artikkel 100,
   b) likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon, eller
   c) likviditetsstøtte fra sentralbanken på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkår når det gjelder sikkerhet, løpetid og rentesatser.
4. Omstruktureringsplanen skal omfatte en analyse av hvordan og når en institusjon, i samsvar med vilkårene fastsatt i planen, kan søke om å få anvende sentralbankfasiliteter, og skal identifisere de eiendelene som forventes å bli godkjent som sikkerhet.
5. Omstruktureringsmyndigheter kan kreve at institusjonene skal bistå dem i utarbeidingen og ajourføringen av planene.
6. Omstruktureringsplaner skal gjennomgås og, dersom det er hensiktsmessig, ajourføres minst én gang i året og etter vesentlige endringer av institusjonens rettslige eller organisatoriske struktur, dens virksomhet eller dens finansielle stilling, som kan ha en vesentlig innvirkning på planens effektivitet, eller som på annen måte nødvendiggjør en revisjon av omstruktureringsplanen.

   Med sikte på en revisjon eller ajourføring av omstruktureringsplanene nevnt i første ledd, skal institusjonene og vedkommende myndigheter umiddelbart underrette omstruktureringsmyndighetene om enhver endring som nødvendiggjør en slik revisjon eller ajourføring.
7. Med forbehold for artikkel 4 skal omstruktureringsplanen angi alternativer når det gjelder anvendelsen av omstruktureringsverktøy og -fullmakter nevnt i avdeling IV på institusjonen. Den skal omfatte følgende opplysninger, som kvantifiseres når det er hensiktsmessig og mulig:
   a) et sammendrag av planens hovedinnhold,
   b) et sammendrag av de vesentligste endringene i institusjonen som har skjedd etter at de seneste omstruktureringsopplysningene ble registrert,
   c) en beskrivelse av hvordan kritiske funksjoner og hovedforretningsområder i nødvendig omfang kan atskilles juridisk og økonomisk fra andre funksjoner for å sikre at de opprettholdes dersom institusjonen svikter,
   d) en anslått tidsramme for gjennomføringen av planens vesentlige deler,
   e) en nærmere beskrivelse av den vurderingen av omstruktureringsmulighetene som er foretatt i samsvar med nr. 2 i denne artikkel og med artikkel 15,
   f) en beskrivelse av alle tiltak som kreves i henhold til artikkel 17, for å håndtere eller fjerne hindringer for omstrukturering som er påvist ved vurderingen som er foretatt i samsvar med artikkel 15,
   g) en beskrivelse av framgangsmåtene for å fastslå verdien av og muligheten for å selge institusjonens kritiske funksjoner, hovedforretningsområder og eiendeler,
   h) en nærmere beskrivelse av ordningene som skal sikre at opplysningene som kreves i henhold til artikkel 11, til enhver tid er ajourførte og tilgjengelige for omstruktureringsmyndighetene,
   i) en forklaring fra omstruktureringsmyndigheten av hvordan omstruktureringsalternativene kan finansieres, uten at noe av følgende forutsettes:
      i) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ut over anvendelsen av finansieringsordningene som opprettes i henhold til artikkel 100,
      ii) likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon, eller
      iii) likviditetsstøtte fra sentralbanken på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkår når det gjelder sikkerhet, løpetid og rentesatser,
   j) en nærmere beskrivelse av de ulike omstruktureringsstrategiene som kan anvendes i forbindelse med de ulike mulige scenarioene og de gjeldende fristene,
   k) en beskrivelse av kritisk innbyrdes avhengighet,

l) en beskrivelse av mulighetene for å opprettholde tilgangen til betalings- og klareringstjenester og andre infrastrukturer, og en vurdering av muligheten for å overføre kundenes posisjoner,
m) en analyse av planens innvirkning på institusjonens ansatte, herunder en vurdering av eventuelle tilknyttede kostnader, og en beskrivelse av planlagte framgangsmåter for høring av de ansatte under omstruktureringsprosessen, idet det tas hensyn til nasjonale ordninger for dialog med partene i arbeidslivet, når det er relevant,
n) en plan for kommunikasjon med mediene og offentligheten,
o) minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser i henhold til artikkel 45 nr. 1, og eventuelt en frist for å nå dette nivået,
p) når det er relevant, minstekravet til ansvarlig kapital og avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter i henhold til artikkel 45 nr. 1, og eventuelt en frist for å nå dette nivået,
q) en beskrivelse av virksomhet og systemer som er avgjørende for å opprettholde institusjonens operative prosesser,
r) eventuelle uttalelser fra institusjonen om omstruktureringsplanen.

8. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å kreve at en institusjon og en enhet nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal føre detaljerte registre over finansielle kontrakter som den er part i. Omstruktureringsmyndigheten kan fastsette en frist for når institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal kunne framlegge disse registrene. Den samme fristen skal gjelde for alle institusjoner og alle foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), i dens jurisdiksjon. Omstruktureringsmyndigheten kan beslutte å fastsette ulike frister for ulike typer av finansielle kontrakter som nevnt i artikkel 2 nr. 100. Dette nummer berører ikke vedkommende myndighets informasjonsinnsamlingsfullmakter.
9. EBA skal etter samråd med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere fastsetter omstruktureringsplanens innhold.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 11

Opplysninger i forbindelse med omstruktureringsplaner og samarbeid fra institusjonens side

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å kreve at institusjonene
   a) samarbeider i nødvendig omfang ved utarbeidingen av omstruktureringsplaner,
   b) gir dem, enten direkte eller gjennom vedkommende myndighet, alle opplysninger som er nødvendige for å kunne utarbeide og gjennomføre omstruktureringsplaner.

   Omstruktureringsmyndighetene skal særlig ha fullmakt til å kreve blant annet opplysninger og analyser som er fastsatt i avsnitt B i vedlegget.
2. Vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater skal samarbeide med omstruktureringsmyndighetene for å finne ut om noen av eller alle opplysningene som skal gis i henhold til nr. 1, allerede er tilgjengelige. Dersom slike opplysninger er tilgjengelige, skal vedkommende myndigheter framlegge dem for omstruktureringsmyndighetene.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter framgangsmåter og et minstesett av standardskjemaer og -maler for framlegging av opplysninger i henhold til denne artikkel.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 12

Konsernomstruktureringsplaner

1. Medlemsstatene skal sikre at konsernomstruktureringsmyndigheten sammen med datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter og etter samråd med omstruktureringsmyndighetene for betydelige filialer, dersom dette er relevant for den betydelige filialen, utarbeider konsernomstruktureringsplaner. Konsernomstruktureringsplaner skal omfatte en plan for omstrukturering av det konsernet

som ledes av morforetaket i Unionen, i sin helhet, enten gjennom omstrukturering av morforetaket i Unionen eller gjennom oppdeling og omstrukturering av datterforetakene. Konsernomstruktureringsplanen skal angi tiltak med sikte på å omstrukturere

a) morforetaket i Unionen,
b) de datterforetakene som tilhører konsernet og ligger i Unionen,
c) foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d), og
d) med forbehold for avdeling VI, de datterforetakene som tilhører konsernet og ligger utenfor Unionen.

2. Konsernomstruktureringsplanen skal utarbeides på grunnlag av opplysningene som er gitt i henhold til artikkel 11.
3. Konsernomstruktureringsplanen skal
   a) fastsette hvilke omstruktureringstiltak som skal treffes overfor konsernforetak, både gjennom omstruktureringstiltak for foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d), morforetaket og datterinstitusjoner, og gjennom samordnede omstruktureringstiltak for datterinstitusjoner i scenarioene omhandlet i artikkel 10 nr. 3,
   b) undersøke i hvilket omfang omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene kan anvendes på en samordnet måte overfor konsernforetak som er etablert i Unionen, herunder tiltak som skal gjøre det lettere for tredjemann å kjøpe hele konsernet, eller atskilte forretningsområder eller -virksomheter som forvaltes av noen av konsernforetakene eller av særlige konsernforetak, og angi potensielle hindringer for en samordnet omstrukturering,
   c) når et konsern omfatter foretak som er etablert i tredjestater, angi egnede ordninger for samarbeid og samordning med vedkommende myndigheter i disse tredjestatene, og følgene for omstrukturering i Unionen,
   d) angi tiltak, herunder juridisk og økonomisk atskillelse av bestemte funksjoner eller forretningsområder, som er nødvendige for å lette konsernomstruktureringen når vilkårene for omstrukturering er oppfylt,
   e) fastsette eventuelle ytterligere tiltak som ikke er nevnt i dette direktiv, som konsernomstruktureringsmyndigheten har til hensikt å treffe i forbindelse med omstruktureringen av konsernet,
   f) angi hvordan konsernomstruktureringstiltakene kan finansieres og, når det er behov for å anvende finansieringsordningen, fastsette prinsipper for deling av ansvaret for finansieringen mellom finansieringskilder i forskjellige medlemsstater. Planen skal ikke forutsette følgende:
      i) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ut over anvendelsen av finansieringsordningene som opprettes i henhold til artikkel 100,
      ii) likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon, eller
      iii) likviditetsstøtte fra sentralbanken på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkår når det gjelder sikkerhet, løpetid og rentesatser.

   Disse prinsippene skal fastsettes på grunnlag av rimelige og balanserte kriterier, og skal særlig ta hensyn til artikkel 107 nr. 5 og innvirkningen på den finansielle stabiliteten i alle berørte medlemsstater.
4. Mulighetene for å omstrukturere konsernet i henhold til artikkel 16 skal vurderes samtidig som konsernomstruktureringsplanen utarbeides og ajourføres i samsvar med denne artikkel. En nærmere beskrivelse av den vurderingen av omstruktureringsmulighetene som er foretatt i henhold til artikkel 16, skal inngå i konsernomstruktureringsplanen.
5. Konsernomstruktureringsplanen skal ikke ha uforholdsmessig stor innvirkning på noen medlemsstat.
6. EBA skal etter samråd med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter konsernomstruktureringsplanenes innhold, idet det tas hensyn til konsernenes ulike forretningsmodeller på det indre marked.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 13

Krav om og framgangsmåte for konsernomstruktureringsplaner

1. Morforetak i Unionen skal oversende opplysninger som kan kreves i henhold til artikkel 11, til konsernomstruktureringsmyndigheten. Disse opplysningene skal gjelde morforetaket i Unionen og i nødvendig omfang hvert av konsernforetakene, herunder foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d).

Konsernomstruktureringsmyndigheten skal, forutsatt at det er innført fortrolighetskrav som fastsatt i direktivet, oversende opplysningene som framlegges i samsvar med dette nummer, til

a) EBA,
b) datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter,
c) omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom det er relevant for den berørte betydelige filialen,
d) de berørte vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og
e) omstruktureringsmyndighetene i medlemsstater der foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d) er etablert.

Opplysningene som konsernomstruktureringsmyndigheten oversender til datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter, til omstruktureringsmyndighetene i den jurisdiksjonen der betydelige filialer ligger, og til de berørte vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, skal som et minstekrav omfatte alle opplysninger som er relevante for datterforetaket eller den betydelige filialen. Opplysningene som framlegges for EBA, skal omfatte alle opplysninger som er relevante for EBAs rolle i forbindelse med konsernomstruktureringsplanene. Når det gjelder opplysninger om datterforetak i tredjestater, skal konsernomstruktureringsmyndigheten ikke være forpliktet til å oversende disse opplysningene dersom den relevante tilsynsmyndighet eller omstruktureringsmyndighet i tredjestaten ikke har gitt sitt samtykke.

2. Medlemsstatene skal sikre at konsernomstruktureringsmyndigheten i samarbeid med omstruktureringsmyndigheter nevnt i nr. 1 annet ledd i denne artikkel og etter samråd med de berørte vedkommende myndigheter, herunder vedkommende myndigheter i medlemsstatsjurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, utarbeider og opprettholder konsernomstruktureringsplaner. Konsernomstruktureringsmyndighetene kan etter eget ønske, og forutsatt at de oppfyller fortrolighetskravene som er fastsatt i artikkel 98 i dette direktiv, trekke inn omstruktureringsmyndighetene i tredjestatsjurisdiksjoner der konsernet har etablert datterforetak eller finansielle holdingselskaper eller betydelige filialer som nevnt i artikkel 51 i direktiv 2013/36/EU, i utarbeidingen og opprettholdelsen av konsernomstruktureringsplaner.
3. Medlemsstatene skal sikre at konsernomstruktureringsplaner gjennomgås og eventuelt ajourføres minst en gang i året og etter endringer som berører konsernets, herunder eventuelle konsernforetaks, rettslige eller organisatoriske struktur, virksomhet eller finansielle stilling, og som kan ha en vesentlig innvirkning på eller nødvendiggjøre en endring av planen.
4. Konsernomstruktureringsplanen skal vedtas i form av en felles beslutning fra konsernomstruktureringsmyndigheten og datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter.

   Omstruktureringsmyndighetene skal treffe en felles beslutning innen fire måneder etter at konsernomstruktureringsmyndigheten oversendte opplysningene nevnt i nr. 1 annet ledd.

   EBA kan etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet bistå omstruktureringsmyndighetene med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.
5. Dersom en felles beslutning fra omstruktureringsmyndighetene ikke foreligger innen fire måneder, skal konsernomstruktureringsmyndigheten treffe sin egen beslutning om konsernomstruktureringsplanen. Beslutningen skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til andre omstruktureringsmyndigheters synspunkter og forbehold. Beslutningen skal oversendes til morforetaket i Unionen av konsernomstruktureringsmyndigheten.

   Dersom en berørt vedkommende myndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal konsernomstruktureringsmyndigheten, med forbehold for nr. 9 i denne artikkel, utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra konsernomstruktureringsmyndigheten anvendelse.

6. Dersom en felles beslutning fra omstruktureringsmyndighetene ikke foreligger innen fire måneder, skal hver konsernomstruktureringsmyndighet med ansvar for et datterforetak treffe sin egen beslutning og utarbeide og opprettholde en omstruktureringsplan for foretakene i sin jurisdiksjon. Hver enkelt beslutning skal være fullstendig begrunnet, angi årsakene til uenigheten om den foreslåtte konsernomstruktureringsplanen og ta hensyn til de øvrige vedkommende myndigheters og omstruktureringsmyndigheters synspunkter og forbehold. Hver omstruktureringsmyndighet skal underrette omstruktureringskollegiets øvrige medlemmer om sin beslutning.

   Dersom en berørt vedkommende myndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den berørte omstruktureringsmyndigheten, med forbehold for nr. 9 i denne artikkel, utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra datterforetakets omstruktureringsmyndighet anvendelse.
7. De andre omstruktureringsmyndighetene som ikke har innsigelser i henhold til nr. 6, kan treffe en felles beslutning om en konsernomstruktureringsplan som omfatter konsernforetak i deres jurisdiksjon.
8. De felles beslutningene nevnt i nr. 4 og 7 og beslutningene som treffes av omstruktureringsmyndighetene i mangel av en felles beslutning i henhold til nr. 5 og 6, skal anses som endelige og anvendes av de andre berørte omstruktureringsmyndighetene.
9. EBA kan i samsvar med nr. 5 og 6 i denne artikkel etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet bistå omstruktureringsmyndighetene med å komme til enighet i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med mindre en berørt omstruktureringsmyndighet anser at gjenstanden for uenigheten på en eller annen måte kan berøre dens medlemsstats finanspolitiske ansvar.
10. Dersom felles beslutninger treffes i henhold til nr. 4 og 7, og dersom en omstruktureringsmyndighet i henhold til nr. 9 anser at gjenstanden for en uenighet om konsernomstruktureringsplaner kan berøre dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, skal konsernomstruktureringsmyndigheten foreta en ny vurdering av konsernomstruktureringsplanen, herunder minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser.

Artikkel 14

Oversending av omstruktureringsplaner til vedkommende myndigheter

1. Omstruktureringsmyndigheten skal oversende omstruktureringsplanene med eventuelle endringer til de berørte vedkommende myndigheter.
2. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal oversende konsernomstruktureringsplanene med eventuelle endringer til de berørte vedkommende myndigheter.

Kapittel II

Omstruktureringsmuligheter

Artikkel 15

Vurdering av omstruktureringsmulighetene for institusjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom det er relevant for den berørte betydelige filialen, vurderer hvorvidt en institusjon som ikke er en del av et konsern, kan omstruktureres, uten at noe av følgende forutsettes:
   a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ut over anvendelsen av finansieringsordningene som opprettes i henhold til artikkel 100,
   b) likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon,
   c) likviditetsstøtte fra sentralbanken på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkår når det gjelder sikkerhet, løpetid og rentesatser.

   En institusjon skal anses å kunne omstruktureres dersom det er mulig og troverdig at omstruktureringsmyndigheten enten avvikler den gjennom ordinær insolvensbehandling eller anvender de ulike omstruktureringsverktøyene

og -fullmaktene overfor institusjonen, samtidig som den i størst mulig omfang hindrer betydelige negative virkninger for finanssystemet, herunder mer omfattende finansiell ustabilitet eller hendelser som berører hele systemet, i den medlemsstat der institusjonen er etablert, eller andre medlemsstater eller Unionen, og slik at det sikrer at institusjonens kritiske funksjoner opprettholdes. Omstruktureringsmyndighetene skal underrette EBA i rett tid når en institusjon ikke anses å kunne omstruktureres.

2. Ved vurderingen av omstruktureringsmulighetene nevnt i nr. 1 skal omstruktureringsmyndigheten som et minstekrav undersøke forholdene som er angitt i avsnitt C i vedlegget.
3. Vurderingen av omstruktureringsmulighetene i henhold til denne artikkel skal foretas av omstruktureringsmyndigheten samtidig med og med sikte på utarbeidingen og ajourføringen av omstruktureringsplanen i samsvar med artikkel 10.
4. EBA skal etter samråd med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvilke spørsmål og kriterier som skal undersøkes ved vurderingen av omstruktureringsmulighetene for institusjoner eller konserner i henhold til nr. 2 i denne artikkel og artikkel 16.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta utkastene til tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 16

Vurdering av omstruktureringsmulighetene for konserner

1. Medlemsstatene skal sikre at konsernomstruktureringsmyndigheten sammen med omstruktureringsmyndighetene for datterforetak, etter samråd med den konsoliderende tilsynsmyndighet og vedkommende myndigheter for slike datterforetak samt omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom dette er relevant for den berørte betydelige filialen, vurderer i hvilket omfang konserner kan omstruktureres uten at noe av følgende forutsettes:
   a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ut over anvendelsen av finansieringsordningene som opprettes i henhold til artikkel 100,
   b) likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon,
   c) likviditetsstøtte fra sentralbanken på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkår når det gjelder sikkerhet, løpetid og rentesatser.

   Et konsern skal anses å kunne omstruktureres dersom det er mulig og troverdig at omstruktureringsmyndighetene enten vil avvikle konsernforetak gjennom ordinær insolvensbehandling eller anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter overfor konsernforetak, idet det i størst mulig omfang hindrer at det medfører en betydelig negativ virkning for finanssystemet, herunder mer omfattende finansiell ustabilitet eller hendelser som berører hele systemet i de medlemsstatene der konsernforetak er etablert, eller andre medlemsstater eller Unionen, og slik at det sikrer at konsernforetakenes kritiske funksjoner opprettholdes, dersom de lett kan atskilles i rett tid eller på annen måte. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal underrette EBA i rett tid når et konsern ikke anses å kunne omstruktureres.

   Omstruktureringskollegiene nevnt i artikkel 88 skal ta hensyn til vurderingen av omstruktureringsmulighetene for et konsern.
2. Ved vurderingen av omstruktureringsmulighetene for et konsern skal omstruktureringsmyndighetene som et minstekrav undersøke forholdene som er angitt i avsnitt C i vedlegget.
3. Vurderingen av omstruktureringsmulighetene for et konsern i henhold til denne artikkel skal foretas samtidig med og med sikte på utarbeidingen og ajourføringen av konsernomstruktureringsplanene i samsvar med artikkel 12. Vurderingen skal foretas i samsvar med beslutningsprosessen fastsatt i artikkel 13.

Artikkel 17

Fullmakter til å bøte på eller fjerne hindringer for omstrukturering

1. Medlemsstatene skal sikre at når en omstruktureringsmyndighet ved en vurdering av omstruktureringsmulighetene for en institusjon i henhold til artikkel 15 og 16 etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at det er vesentlige hindringer for omstruktureringen av den berørte institusjonen, skal omstruktureringsmyndigheten skriftlig meddele dette til den berørte institusjonen, vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger.

2. Kravene om at omstruktureringsmyndighetene skal utarbeide omstruktureringsplaner og kravet om at de berørte omstruktureringsmyndighetene skal treffe en felles beslutning om konsernomstruktureringsplaner, som er fastsatt i henholdsvis artikkel 10 nr. 1 og artikkel 13 nr. 4, skal utsettes som følge av meldingen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, til tiltakene for å fjerne de vesentlige hindringene for omstrukturering er blitt godkjent av omstruktureringsmyndigheten i henhold til nr. 3 i denne artikkel eller fastsatt i henhold til nr. 4 i denne artikkel.
3. Innen fire måneder etter at den har mottatt en melding i henhold til nr. 1, skal institusjonen foreslå for omstruktureringsmyndigheten mulige tiltak for å håndtere eller fjerne de vesentlige hindringene som er identifisert i meldingen. Omstruktureringsmyndigheten skal etter samråd med vedkommende myndighet vurdere om de berørte tiltakene på en effektiv måte håndterer eller fjerner de berørte vesentlige hindringene.
4. Dersom omstruktureringsmyndigheten anser at de tiltakene som en institusjon foreslår i henhold til nr. 3, ikke på en effektiv måte reduserer eller fjerner de berørte hindringene, skal den enten direkte eller indirekte gjennom vedkommende myndighet kreve at institusjonen skal treffe alternative tiltak som vil kunne nå dette målet, og skriftlig meddele disse tiltakene til institusjonen, som innen en måned skal foreslå en plan for å gjennomføre dem.

   Ved fastsettelsen av alternative tiltak skal omstruktureringsmyndigheten vise hvorfor institusjonens foreslåtte tiltak ikke vil kunne fjerne hindringene for omstruktureringen, og hvordan de foreslåtte alternative tiltakene står i forhold til dette målet. Omstruktureringsmyndigheten skal ta hensyn til den trusselen som de berørte hindringene for omstrukturering utgjør for den finansielle stabiliteten, og tiltakenes virkning for institusjonens virksomhet, dens stabilitet og dens evne til å bidra til økonomien.
5. Ved anvendelsen av nr. 4 skal omstruktureringsmyndighetene ha fullmakt til å treffe følgende tiltak:
   a) å kreve at institusjonen skal revidere eventuelle konserninterne finansieringsavtaler eller vurdere mangelen på slike, eller utarbeide tjenesteavtaler (internt i konsernet eller med tredjemann) for å dekke kritiske funksjoner,
   b) å kreve at institusjonen skal begrense sine største enkeltstående og samlede engasjementer,
   c) å innføre krav om særskilt eller regelmessig framlegging av ytterligere opplysninger som er relevante i forbindelse med omstrukturering,
   d) å kreve at institusjonen skal avhende bestemte eiendeler,
   e) å kreve at institusjonen skal begrense eller avslutte bestemte eksisterende eller foreslåtte virksomheter,
   f) å begrense eller hindre utviklingen av nye eller eksisterende forretningsområder, eller salget av nye eller eksisterende produkter,
   g) å kreve endringer av den rettslige eller operative strukturen til institusjonen eller ethvert konsernforetak som direkte eller indirekte er under dens kontroll, med sikte på å begrense kompleksiteten for å sikre at kritiske funksjoner rettslig og operativt kan atskilles fra andre funksjoner gjennom anvendelse av omstruktureringsverktøy,
   h) å kreve at en institusjon eller et morforetak skal opprette et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et finansielt morholdingselskap i Unionen,
   i) å kreve at en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal utstede kvalifiserte forpliktelser for å oppfylle kravene i artikkel 45,
   j) å kreve at en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal treffe andre tiltak for å oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser i henhold til artikkel 45, herunder særlig ved å forsøke å reforhandle eventuelle kvalifiserte forpliktelser, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter som den har utstedt, med sikte på å sikre at en eventuell beslutning fra omstruktureringsmyndigheten om å nedskrive eller konvertere disse forpliktelsene eller instrumentene, treffes i henhold til lovgivningen i den jurisdiksjonen som de berørte forpliktelsene eller instrumentene omfattes av, og
   k) å kreve, dersom institusjonen er datterforetak av et blandet holdingselskap, at det blandede holdingselskapet oppretter et separat finansielt holdingselskap for å kontrollere institusjonen, dersom det er nødvendig for å lette omstruktureringen av institusjonen og unngå at anvendelsen av

omstruktureringsverktøy og -fullmakter nevnt i avdeling IV medfører en negativ virkning for den ikke-finansielle delen av konsernet.

6. En beslutning som treffes i henhold til nr. 1 eller 4, skal oppfylle følgende krav:
   a) den skal ledsages av en begrunnelse for den berørte vurderingen eller konstateringen,
   b) den skal angi hvordan vurderingen eller konstateringen oppfyller kravet i nr. 4 om forholdsmessig anvendelse, og
   c) den skal være omfattet av klageadgang.
7. Før omstruktureringsmyndigheten identifiserer tiltak i henhold til nr. 4, skal den etter samråd med vedkommende myndighet og, dersom det er relevant, den utpekte nasjonale makrotilsynsmyndighet, ta behørig hensyn til tiltakenes potensielle virkninger for den berørte institusjonen, for det indre marked for finansielle tjenester, og for den finansielle stabiliteten i andre medlemsstater og i Unionen som helhet.
8. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å gi nærmere opplysninger om tiltakene nevnt i nr. 5 og under hvilke omstendigheter hvert enkelt tiltak kan anvendes.

Artikkel 18

Fullmakter til å håndtere eller fjerne hindringer for omstrukturering: konsernbehandling

1. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal sammen med datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter og etter samråd med tilsynskollegiet og omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom dette er relevant for den betydelige filialen, ta hensyn til vurderingen som kreves i henhold til artikkel 16 i omstruktureringskollegiet, og treffe alle rimelige tiltak for å oppnå en felles beslutning om anvendelsen av tiltak som er identifisert i samsvar med artikkel 17 nr. 4, i forbindelse med alle institusjoner som tilhører konsernet.
2. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal i samarbeid med den konsoliderende tilsynsmyndighet og EBA i samsvar med artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utarbeide og oversende en rapport til morforetaket i Unionen, til datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter og til omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger. Rapporten skal utarbeides etter samråd med vedkommende myndigheter og omfatte en analyse av de vesentlige hindringene for en effektiv anvendelse av omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene i forbindelse med konsernet. I rapporten skal innvirkningen på institusjonens forretningsmodell vurderes, og det skal anbefales forholdsmessige og målrettede tiltak som myndigheten anser som nødvendige eller egnede for å fjerne de berørte hindringene.
3. Innen fire måneder etter at det har mottatt rapporten, kan morforetaket i Unionen oversende konsernomstruktureringsmyndigheten synspunkter og forslag til alternative tiltak for å bøte på hindringene som er identifisert i rapporten.
4. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal meddele alle tiltak som foreslås av morforetaket i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighet, EBA, datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter og omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom det er relevant for den betydelige filialen. Konsernomstruktureringsmyndigheten og datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter skal etter samråd med vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, gjøre det de kan for å treffe en felles beslutning i omstruktureringskollegiet om identifiseringen av vesentlige hindringer og, ved behov, vurderingen av de tiltakene som er foreslått av morforetaket i Unionen, og de tiltakene som myndighetene krever for å håndtere eller fjerne hindringene, som skal ta hensyn til tiltakenes potensielle innvirkning i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet.
5. Den felles beslutningen skal treffes innen fire måneder etter at eventuelle synspunkter fra morforetaket i Unionen er oversendt, eller ved utløpet av fristen på fire måneder nevnt i nr. 3, alt etter hva som inntreffer først. Den skal være begrunnet og foreligge i et dokument som konsernomstruktureringsmyndigheten skal oversende til morforetaket i Unionen.

   EBA kan etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet bistå omstruktureringsmyndighetene med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.
6. Dersom en felles beslutning ikke foreligger innen fristen nevnt i nr. 5, skal konsernomstruktureringsmyndigheten treffe sin egen en

beslutning om egnede tiltak på konsernplan som skal treffes i henhold til artikkel 17 nr. 4.

Beslutningen skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til andre omstruktureringsmyndigheters synspunkter og forbehold. Beslutningen skal oversendes til morforetaket i Unionen av konsernomstruktureringsmyndigheten.

Dersom en omstruktureringsmyndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist en sak nevnt i nr. 9 i denne artikkel til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal konsernomstruktureringsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i henhold til artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra konsernomstruktureringsmyndigheten anvendelse.

7. Dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter treffe sine egne beslutninger om egnede tiltak som datterforetakene skal treffe på individuelt nivå i samsvar med artikkel 17 nr. 4. Beslutningen skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til de andre omstruktureringsmyndighetenes synspunkter og forbehold. Beslutningen skal oversendes til det berørte datterforetaket og til konsernomstruktureringsmyndigheten.

   Dersom en av de berørte vedkommende myndigheter etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal datterforetakets omstruktureringsmyndighet utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra datterforetakets omstruktureringsmyndighet anvendelse.

8. Den felles beslutningen nevnt i nr. 5 og beslutningene som treffes av omstruktureringsmyndighetene i mangel av en felles beslutning i henhold til nr. 6, skal anses som endelige og anvendes av de andre berørte omstruktureringsmyndighetene.
9. Dersom det ikke foreligger en felles beslutning om å treffe et tiltak nevnt i artikkel 17 nr. 5 bokstav g), h) eller k), kan EBA etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet i samsvar med nr. 6 eller 7 i denne artikkel, bistå omstruktureringsmyndighetene med å komme til enighet i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapittel III

Konsernintern finansiell støtte

Artikkel 19

Avtale om konsernintern finansiell støtte

1. Medlemsstatene skal sikre at en morinstitusjon i en medlemsstat, en morinstitusjon i Unionen eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), og dens/dets datterforetak i andre medlemsstater eller i tredjestater, som er institusjoner eller finansinstitusjoner som er omfattet av det konsoliderte tilsynet med morforetaket, kan inngå en avtale om å gi finansiell støtte til enhver annen avtalepart som oppfyller vilkårene for tidlig inngrep i henhold til artikkel 27, forutsatt at vilkårene i dette kapittel også er oppfylt.
2. Dette kapittel får ikke anvendelse på avtaler om konsernintern finansiering, herunder finansieringsordninger og forvaltningen av sentraliserte finansieringsordninger, forutsatt at ingen av partene i slike ordninger oppfyller vilkårene for tidlig inngrep.
3. En avtale om konsernintern finansiell støtte skal ikke være en forutsetning for
   a) å gi konsernintern finansiell støtte til et konsernforetak som opplever finansielle vanskeligheter, dersom institusjonen beslutter å gjøre dette, i enkelttilfeller og i samsvar med konsernets politikk, dersom det ikke utgjør en risiko for konsernet som helhet, eller
   b) å utøve virksomhet i en medlemsstat.
4. Medlemsstatene skal fjerne alle hindringer i nasjonal lovgivning for konserninterne finansielle støttetransaksjoner som foretas i samsvar med dette kapittel, forutsatt at ikke noe i dette

kapittel hindrer medlemsstatene i å pålegge begrensninger på konserninterne transaksjoner som følge av nasjonale lover som benytter mulighetene omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013, gjennomfører direktiv 2013/36/EU eller krever at deler av et konsern eller av virksomheter som utøves i et konsern, skal atskilles av hensyn til den finansielle stabiliteten.

5. Avtalen om konsernintern finansiell støtte kan
   a) omfatte ett eller flere av konsernets datterforetak og inneholde bestemmelser om finansiell støtte fra morforetaket til datterforetak, fra datterforetak til morforetaket, mellom konsernets datterforetak som er part i avtalen, eller en kombinasjon av disse foretakene,
   b) inneholde bestemmelser om finansiell støtte i form av lån, garantier, eiendeler som gjøres tilgjengelige som sikkerhet, eller en kombinasjon av disse formene for finansiell støtte i forbindelse med én eller flere transaksjoner, herunder mellom støttemottakeren og en tredjemann.
6. Dersom et konsernforetak i samsvar med vilkårene i avtalen om konsernintern finansiell støtte samtykker i å gi finansiell støtte til et annet konsernforetak, kan avtalen inneholde en tilsvarende avtale om finansiell støtte fra konsernforetaket som mottar støtten, til konsernforetaket som gir støtten.
7. I avtalen om konsernintern finansiell støtte skal det fastsettes prinsipper for beregning av vederlaget som skal betales for transaksjoner i henhold til den. Disse prinsippene skal omfatte et krav om at vederlaget skal fastsettes på det tidspunkt den finansielle støtten gis. Avtalen, herunder prinsippene for beregning av vederlaget som skal betales for tildelingen av finansiell støtte, og de øvrige avtalevilkårene, skal overholde følgende prinsipper:
   a) alle parter skal inngå avtalen frivillig,
   b) når avtalen inngås og vederlaget for tildeling av den finansielle støtten fastsettes, skal alle parter ivareta sine egne interesser, og de kan ta hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordeler en part kan få som følge av tildelingen av den finansielle støtten,
   c) alle parter som gir finansiell støtte, skal ha full tilgang til relevante opplysninger fra alle parter som mottar finansiell støtte, før vederlaget for tildelingen av finansiell støtte fastsettes og før en eventuell beslutning om å gi finansiell støtte treffes,
   d) når vederlaget for tildelingen av finansiell støtte fastsettes, kan det tas hensyn til opplysninger som innehas av støttegiveren i kraft av at denne og støttemottakeren er del av samme konsern, og som markedet ikke har tilgang til, og
   e) prinsippene for beregning av vederlaget som skal betales for tildeling av finansiell støtte, kan fastsettes uten at det må tas hensyn til en eventuelt forventet midlertidig innvirkning på markedsprisene som følge av hendelser utenfor konsernet.
8. Avtalen om konsernintern finansiell støtte kan inngås bare dersom ingen av partene på det tidspunkt den foreslåtte avtalen inngås, etter deres respektive vedkommende myndigheters oppfatning oppfyller vilkårene for tidlig inngrep.
9. Medlemsstatene skal sikre at eventuelle rettigheter, fordringer eller handlinger som følger av avtalen om konsernintern finansiell støtte, kan utøves bare av partene i avtalen, og at tredjemann er utelukket.

Artikkel 20

Vedkommende myndigheters gjennomgåelse av den foreslåtte avtalen samt megling

1. Morinstitusjonen i Unionen skal oversende en søknad til den konsoliderende tilsynsmyndighet om tillatelse til å inngå en foreslått avtale om konsernintern finansiell støtte i henhold til artikkel 19. Søknaden skal inneholde teksten til den foreslåtte avtalen og angi hvilke konsernforetak som foreslås som parter.
2. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal umiddelbart oversende søknaden til vedkommende myndigheter for hvert datterforetak som ønsker å delta i avtalen, med sikte på å oppnå en felles beslutning.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal etter framgangsmåten i nr. 5 og 6 i denne artikkel gi tillatelsen dersom vilkårene i den foreslåtte avtalen er forenlige med vilkårene for finansiell støtte i artikkel 23.
4. Den konsoliderende tilsynsmyndighet kan etter framgangsmåten i nr. 5 og 6 i denne artikkel forby at den foreslåtte avtalen inngås, dersom avtalen anses som uforenlig med vilkårene for finansiell støtte i artikkel 23.
5. Vedkommende myndigheter skal gjøre det de kan for å treffe en felles beslutning som tar hensyn til den potensielle innvirkningen, herunder finanspolitiske følger, av gjennomføringen av avtalen i alle medlemsstater der konser-

net utøver virksomhet, om hvorvidt vilkårene i den foreslåtte avtalen er forenlige med vilkårene for finansiell støtte i artikkel 23, innen fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndighet mottar søknaden. Den felles beslutningen skal foreligge i et dokument som inneholder beslutningen med fullstendig begrunnelse, som den konsoliderende tilsynsmyndighet skal oversende til søkeren.

EBA kan etter anmodning fra en vedkommende myndighet bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet i samsvar med artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Dersom en felles beslutning fra vedkommende myndigheter ikke foreligger innen fire måneder, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet treffe sin egen beslutning om søknaden. Beslutningen skal foreligge i et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse, og skal ta hensyn til de andre vedkommende myndigheters synspunkter og forbehold som er kommet til uttrykk i løpet av firemånedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal underrette søkeren og de øvrige berørte tilsynsmyndighetene om beslutningen.
7. Dersom en berørt vedkommende myndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Artikkel 21

Aksjeeiernes godkjenning av den foreslåtte avtalen

1. Medlemsstatene skal kreve at en foreslått avtale som vedkommende myndigheter har godkjent, skal godkjennes av aksjeeierne i hvert konsernforetak som foreslås som avtalepart. I et slikt tilfelle skal avtalen gjelde bare for parter med en avtale som aksjeeierne har godkjent i samsvar med nr. 2.
2. En avtale om konsernintern finansiell støtte skal være gyldig for et konsernforetak bare dersom dets aksjeeiere har godkjent at konsernforetakets ledelsesorgan treffer en beslutning om at konsernforetaket skal gi eller motta finansiell støtte i samsvar med avtalevilkårene og i samsvar med vilkårene i dette kapittel, og denne godkjenningen fra aksjeeierne ikke er tilbakekalt.
3. Ledelsesorganet for hvert foretak som er part i avtalen, skal hvert år framlegge en rapport for aksjeeierne om gjennomføringen av avtalen og av eventuelle beslutninger som er truffet i henhold til avtalen.

Artikkel 22

Oversending av avtaler om konsernintern finansiell støtte til omstruktureringsmyndigheter

Vedkommende myndigheter skal oversende avtaler om konsernintern finansiell støtte som de har godkjent, sammen med eventuelle endringer til de berørte omstruktureringsmyndighetene.

Artikkel 23

Vilkår for konsernintern finansiell støtte

1. Et konsernforetak kan gi finansiell støtte i henhold til artikkel 19 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
   a) det er rimelig å forvente at støtten i betydelig omfang vil avhjelpe de finansielle vanskelighetene i konsernforetaket som mottar støtten,
   b) den finansielle støtten har som formål å bevare eller gjenopprette den finansielle stabiliteten i konsernet som helhet eller i et av dets konsernforetak, og den ivaretar interessene til konsernforetak som gir støtten,
   c) den finansielle støtten gis på visse vilkår, herunder mot vederlag i samsvar med artikkel 19 nr. 7,
   d) på grunnlag av opplysningene som innehas av ledelsesorganet i konsernforetaket som gir finansiell støtte, på det tidspunkt beslutningen om å gi finansiell støtte treffes, er det rimelig å forvente at vederlaget for støtten vil bli betalt og, dersom støtten gis i form av et lån, at lånet vil bli tilbakebetalt av konsernforetaket som mottar støtten. Dersom støtten gis i form av en garanti eller en form for sikkerhet, skal samme vilkår gjelde for mottakerens ansvar dersom garantien eller sikkerheten utløses,
   e) tildelingen av den finansielle støtten vil ikke skade likviditeten eller solvensen i konsernforetaket som gir støtten,

f) tildelingen av den finansielle støtten vil ikke utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten, særlig ikke i medlemsstaten der konsernforetaket som gir støtten, ligger,
g) konsernforetaket som gir støtten, oppfyller på tidspunktet for tildelingen av støtten kapital- og likviditetskravene i direktiv 2013/36/EU og de øvrige kravene i artikkel 104 nr. 2 i direktiv 2013/36/EU, og tildelingen av den finansielle støtten skal ikke medføre at konsernforetaket overtrer disse kravene, med mindre det er gitt tillatelse til dette av vedkommende myndighet som har ansvar for det individuelle tilsynet med foretaket som gir støtten,
h) konsernforetaket som gir støtten, oppfyller på tidspunktet for tildelingen av støtten kravene knyttet til store engasjementer i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU, herunder eventuell nasjonal lovgivning om anvendelse av mulighetene som omhandles der, og tildelingen av den finansielle støtten skal ikke medføre at konsernforetaket overtrer disse kravene, med mindre det er gitt tillatelse til dette av vedkommende myndighet som har ansvar for det individuelle tilsynet med konsernforetaket som gir støtten,
i) tildelingen av den finansielle støtten vil ikke begrense muligheten til å omstrukturere konsernforetaket som gir støtten.

2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi vilkårene som er fastsatt i nr. 1 bokstav a), c), e) og i).

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
3. EBA skal innen 3. januar 2016 utarbeide retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fremme tilnærming av praksiser for nærmere angivelse av vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav b), d) og f)-h) i denne artikkel.

Artikkel 24

Beslutning om å gi finansiell støtte

Beslutningen om å gi konsernintern finansiell støtte i samsvar med avtalen skal treffes av ledelsesorganet for konsernforetaket som gir finansiell støtte. Beslutningen skal være begrunnet, og formålet med den foreslåtte finansielle støtten skal være angitt. I beslutningen skal det særlig angis hvordan tildelingen av den finansielle støtten oppfyller vilkårene i artikkel 23 nr. 1. Beslutningen om å godkjenne konsernintern finansiell støtte i samsvar med avtalen skal treffes av ledelsesorganet for konsernforetaket som mottar den finansielle støtten.

Artikkel 25

Vedkommende myndigheters innsigelsesrett

1. Før støtte gis i samsvar med en avtale om konsernintern finansiell støtte, skal ledelsesorganet for konsernforetaket som har til hensikt å gi finansiell støtte, underrette
   a) sin vedkommende myndighet,
   b) eventuelt den konsoliderende tilsynsmyndighet, dersom denne ikke er en myndighet nevnt i bokstav a) og c),
   c) vedkommende myndighet for konsernforetaket som mottar den finansielle støtten, dersom denne ikke er en myndighet nevnt i bokstav a) og b), og
   d) EBA.

   Meldingen skal inneholde ledelsesorganets begrunnede beslutning i samsvar med artikkel 24 og nærmere opplysninger om den foreslåtte finansielle støtten, herunder en kopi av avtalen om konsernintern finansiell støtte.
2. Innen fem bankdager etter at den har mottatt en fullstendig melding, kan vedkommende myndighet for konsernforetaket som gir finansiell støtte, forby eller begrense den finansielle støtten dersom den anser at vilkårene for konsernintern finansiell støtte i artikkel 23 ikke er oppfylt. En vedkommende myndighets beslutning om å forby eller begrense den finansielle støtten skal begrunnes.
3. Vedkommende myndighets beslutning om å godkjenne, forby eller begrense den finansielle støtten skal umiddelbart meddeles
   a) den konsoliderende tilsynsmyndighet,
   b) vedkommende myndighet for konsernforetaket som mottar støtten, og
   c) EBA.

   Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal umiddelbart underrette tilsynskollegiets øvrige medlemmer og omstruktureringskollegiets medlemmer.
4. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndighet eller vedkommende myndighet som har ansvar for konsernforetaket som mottar støtten, har innvendinger mot beslutningen om å forby eller begrense den finansielle støtten,

kan de innen to dager henvise saken til EBA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Dersom vedkommende myndighet ikke forbyr eller begrenser den finansielle støtten innen fristen angitt i nr. 2, eller har godkjent støtten innen fristens utløp, kan finansiell støtte gis i samsvar med vilkårene som er meddelt vedkommende myndighet.
6. Institusjonens ledelsesorgan skal oversende sin beslutning om å gi finansiell støtte, til
   a) vedkommende myndighet,
   b) eventuelt den konsoliderende tilsynsmyndighet dersom denne ikke er en myndighet nevnt i bokstav a) og c),
   c) vedkommende myndighet for konsernforetaket som mottar den finansielle støtten, dersom denne ikke er en myndighet nevnt i bokstav a) og b), og
   d) EBA.

   Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal umiddelbart underrette tilsynskollegiets øvrige medlemmer og omstruktureringskollegiets medlemmer.
7. Dersom vedkommende myndighet begrenser eller forbyr konsernintern finansiell støtte i henhold til nr. 2 i denne artikkel, og dersom konserngjenopprettingsplanen i samsvar med artikkel 7 nr. 5 henviser til konsernintern finansiell støtte, kan vedkommende myndighet for konsernforetaket som er pålagt en begrensning av eller et forbud mot støtten, anmode den konsoliderende tilsynsmyndighet om å foreta en ny vurdering av konserngjenopprettingsplanen i henhold til artikkel 8 eller, dersom det er utarbeidet en individuell gjenopprettingsplan, anmode konsernforetaket om å framlegge en revidert gjenopprettingsplan.

Artikkel 26

Offentliggjøring av opplysninger

1. Medlemsstatene skal sikre at konsernforetak offentliggjør hvorvidt de er part i en avtale om konsernintern finansiell støtte i henhold til artikkel 19, og offentliggjør en beskrivelse av en slik eventuell avtales alminnelige vilkår samt navnene på konsernforetakene som er part i den, og ajourfører disse opplysningene minst en gang i året.

   Artikkel 431-434 i forordning (EF) nr. 575/2013 får anvendelse.
2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette formen på og innholdet i beskrivelsen nevnt i nr. 1.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen gis myndighet til å vedta utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avdeling III

Tidlig inngrep

Artikkel 27

Tiltak for tidlig inngrep

1. Dersom en institusjon overtrer, eller på grunn av blant annet en raskt forverret finansiell stilling, herunder en forverret likviditetssituasjon, økende gjeldsgrad, misligholdte lån eller konsentrasjon av engasjementer, vurdert på grunnlag av et sett av utløsende faktorer, som kan omfatte institusjonens krav til ansvarlig kapital pluss 1,5 prosentpoeng, i nær framtid kan forventes å overtre kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU, avdeling II i direktiv 2014/65/EU eller noen av artiklene 3-7, 14-17 og 24-26 i forordning (EU) nr. 600/2014, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter, uten at det berører tiltakene nevnt i artikkel 104 i direktiv 2013/36/EU, når det er relevant, kan treffe minst følgende tiltak:
   a) kreve at institusjonens ledelsesorgan gjennomfører en/et eller flere av ordningene eller tiltakene som angis i gjenopprettingsplanen, eller i samsvar med artikkel 5 nr. 2 ajourfører en slik gjenopprettingsplan, dersom omstendighetene som førte til tidlig inngrep, avviker fra antakelsene i den opprinnelige gjenopprettingsplanen, og gjennomfører en/et eller flere av ordningene eller tiltakene som er angitt i den ajourførte planen, innenfor en fastsatt tidsramme og for å sikre at vilkårene nevnt i innledningen ikke lenger får anvendelse,
   b) kreve at institusjonens ledelsesorgan undersøker situasjonen, fastsetter tiltak for å løse eventuelle problemer som finnes, og utarbeider et handlingsprogram for å løse problemene samt en tidsplan for å gjennomføre det,
   c) kreve at institusjonens ledelsesorgan innkaller til generalforsamling, eller, dersom ledelsesorganet ikke oppfyller dette kravet, direkte innkalle til generalforsamling i institusjonen, og i begge tilfeller fastsette dags-

ordenen og kreve at aksjeeierne skal vurdere vedtakelse av visse beslutninger,

d) kreve at et eller flere medlemmer av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen avsettes eller skiftes ut, dersom disse personene ikke anses som egnede til å utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikkel 9 i direktiv 2014/65/EU,

e) kreve at institusjonens ledelsesorgan utarbeider en plan for forhandling om omstrukturering av gjelden med noen av eller alle dens kreditorer i samsvar med gjenopprettingsplanen, når det er relevant,

f) kreve endringer av institusjonens forretningsstrategi,

g) kreve endringer av institusjonens rettslige eller operative strukturer, og

h) innhente alle nødvendige opplysninger, også gjennom stedlig tilsyn, og gi omstruktureringsmyndigheten alle opplysninger som er nødvendige for å ajourføre omstruktureringsplanen og forberede en eventuell omstrukturering av institusjonen, og for å foreta en verdsetting av institusjonens eiendeler og forpliktelser i henhold til artikkel 36.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter umiddelbart underretter omstruktureringsmyndighetene når de har fastslått at vilkårene i nr. 1 er oppfylt i forbindelse med en institusjon, og at omstruktureringsmyndighetenes fullmakter omfatter fullmakt til å kreve at institusjonen skal kontakte potensielle kjøpere med sikte på å forberede en omstrukturering av institusjonen, med forbehold for vilkårene i artikkel 39 nr. 2 og bestemmelsene om fortrolighet i artikkel 84.
3. For hvert av tiltakene nevnt i nr. 1 skal vedkommende myndigheter fastsette en egnet frist for gjennomføring som gjør det mulig for vedkommende myndighet å evaluere tiltakets effektivitet.
4. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fremme ensartet anvendelse av de utløsende faktorene for tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel.
5. I lys av eventuelle erfaringer som er gjort ved anvendelsen av retningslinjene nevnt i nr. 4, kan EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette et minstesett av utløsende faktorer for tiltakene nevnt i nr. 1.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 28

Avsettelse av den øverste ledelsen og ledelsesorganet

Dersom en institusjons finansielle stilling er betydelig forverret, eller dersom det forekommer alvorlige overtredelser av lover, forskrifter eller institusjonens vedtekter, eller alvorlige administrative uregelmessigheter, og dersom andre tiltak truffet i samsvar med artikkel 27 ikke er tilstrekkelige til å endre situasjonen, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter kan kreve at institusjonens øverste ledelse eller ledelsesorgan avsettes, i sin helhet eller når det gjelder enkeltpersoner. Utnevnelsen av en ny øverste ledelse eller et nytt ledelsesorgan skal skje i samsvar med nasjonal lovgivning og unionsretten, og skal kreve vedkommende myndighets godkjenning eller samtykke.

Artikkel 29

Midlertidig forvalter

1. Når vedkommende myndighet ikke anser at en utskifting av den øverste ledelsen eller ledelsesorganet i henhold til artikkel 28 er tilstrekkelig til å bedre situasjonen, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter kan utpeke én eller flere midlertidige forvaltere for institusjonen. Vedkommende myndigheter kan, ut fra det som er rimelig i hvert enkelt tilfelle, utpeke en midlertidig forvalter enten til midlertidig å overta institusjonens ledelsesorgan eller til midlertidig å samarbeide med institusjonens ledelsesorgan, og vedkommende myndighet skal meddele sin beslutning på tidspunktet for utpekingen. Dersom vedkommende myndighet utpeker en midlertidig forvalter til å samarbeide med institusjonens ledelsesorgan, skal den på tidspunktet for utpekingen fastsette den midlertidige forvalterens rolle, oppgaver og fullmakter samt eventuelle krav om at institusjonens ledelsesorgan skal rådspørre den midlertidige forvalteren eller innhente dennes samtykke, før den treffer bestemte beslutninger eller tiltak. Det skal kreves at vedkommende myndighet offentliggjør utpekingen av en eventuell midlertidig forvalter, unntatt dersom den midlertidige forvalteren ikke har fullmakt til å representere institusjonen. Medlemsstatene skal videre sikre at en eventuell midlertidig

forvalter har de kvalifikasjoner, evner og kunnskaper som kreves for å utføre de pålagte oppgavene, og at det ikke foreligger interessekonflikter.

2. Vedkommende myndighet skal på tidspunktet for utpekingen fastsette fullmaktene til den midlertidige forvalteren ut fra det som er rimelig i hvert enkelt tilfelle. Slike fullmakter kan omfatte noen av eller alle fullmaktene som institusjonens ledelsesorgan har i henhold til institusjonens vedtekter og nasjonal lovgivning, herunder fullmakt til å utøve noen av eller alle ledelsesorganets administrative funksjoner. Den midlertidige forvalterens fullmakter i forbindelse med institusjonen skal være i samsvar med gjeldende selskapsrett.
3. Vedkommende myndighet skal på tidspunktet for utpekingen fastsette den midlertidige forvalterens rolle og oppgaver, som kan omfatte undersøkelse av institusjonens finansielle stilling, forvaltningen av institusjonens virksomhet eller en del av den for å bevare eller gjenopprette institusjonens finansielle stilling og treffe tiltak for å gjenopprette en sunn og forsvarlig forvaltning av institusjonens virksomhet. Vedkommende myndighet skal på tidspunktet for utpekingen fastsette eventuelle begrensninger for den midlertidige forvalterens rolle og funksjoner.
4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har enekompetanse til å utpeke og avsette en midlertidig forvalter. Vedkommende myndighet kan avsette en midlertidig forvalter når som helst og av hvilken som helst grunn. Vedkommende myndighet kan når som helst endre vilkårene for utpeking av en midlertidig forvalter, med forbehold for denne artikkel.
5. Vedkommende myndighet kan kreve at noen av en midlertidig forvalters tiltak skal forhåndsgodkjennes av vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal fastsette alle slike krav på tidspunktet for utpeking av en midlertidig forvalter eller ved en endring av vilkårene for utpeking av en midlertidig forvalter.

   Den midlertidige forvalteren kan i alle tilfeller anvende fullmakten til å innkalle til generalforsamling i institusjonen og fastsette dagsordenen for generalforsamlingen bare etter samtykke fra vedkommende myndighet.
6. Vedkommende myndighet kan kreve at den midlertidige forvalteren, med en hyppighet som fastsettes av vedkommende myndighet og når forvalterens oppdrag avsluttes, skal utarbeide rapporter om institusjonens finansielle stilling og om de tiltak vedkommende har vedtatt i løpet av mandatperioden.
7. En midlertidig forvalter skal ikke utpekes for mer enn ett år. Denne perioden kan unntaksvis fornyes dersom vilkårene for utpeking av en midlertidig forvalter fortsatt er oppfylt. Vedkommende myndighet skal ha ansvar for å avgjøre om vilkårene er egnede for å beholde en midlertidig forvalter og for å begrunne en slik beslutning overfor aksjeeierne.
8. Med forbehold for denne artikkel skal utpekingen av en midlertidig forvalter ikke berøre aksjeeiernes rettigheter i henhold til unionsretten eller nasjonal selskapsrett.
9. Medlemsstatene kan i samsvar med nasjonal lovgivning begrense en midlertidig forvalters ansvar for handlinger og utelatelser i forbindelse med utførelsen av vedkommendes oppgaver som midlertidig forvalter i samsvar med nr. 3.
10. En midlertidig forvalter som er utpekt i henhold til denne artikkel, skal ikke anses å være en «skyggeleder» eller en faktisk leder i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 30

Samordning av tiltak for tidlig inngrep og utpeking av en midlertidig forvalter i forbindelse med konserner

1. Dersom vilkårene for å pålegge kravene i henhold til artikkel 27 eller for å utpeke en midlertidig forvalter i henhold til artikkel 29 er oppfylt for et morforetak i Unionen, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet underrette EBA og rådspørre de øvrige vedkommende myndigheter i tilsynskollegiet.
2. Etter denne meldingen og dette samrådet skal den konsoliderende tilsynsmyndighet beslutte om den vil anvende noen av tiltakene i artikkel 27 eller utpeke en midlertidig forvalter i henhold til artikkel 29 når det gjelder det berørte morforetaket i Unionen, idet det tas hensyn til disse tiltakenes innvirkning på konsernforetakene i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal underrette de øvrige vedkommende myndigheter i tilsynskollegiet og EBA om beslutningen.
3. Dersom vilkårene for å pålegge kravene i henhold til artikkel 27 eller for å utpeke en midlertidig forvalter i henhold til artikkel 29 er oppfylt for et datterforetak av et morforetak i Unionen, skal vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet på individuelt grunnlag, og

som har til hensikt å treffe tiltak i henhold til disse artiklene, underrette EBA og rådspørre den konsoliderende tilsynsmyndighet.

Når den har mottatt underretningen, kan den konsoliderende tilsynsmyndighet vurdere sannsynlige innvirkning på konsernet eller for konsernforetak i andre medlemsstater, av å pålegge krav i henhold til artikkel 27 eller utpeke en midlertidig forvalter for den berørte institusjonen i henhold til artikkel 29. Den skal innen tre dager underrette vedkommende myndighet om denne vurderingen.

Etter denne meldingen og dette samrådet skal vedkommende myndighet beslutte om den vil anvende noen av tiltakene i artikkel 27 eller utpeke en midlertidig forvalter i henhold til artikkel 29. Beslutningen skal treffes idet det tas behørig hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndighets vurdering. Vedkommende myndighet skal underrette den konsoliderende tilsynsmyndighet og de øvrige vedkommende myndigheter i tilsynskollegiet samt EBA om beslutningen.

4. Dersom flere enn én vedkommende myndighet har til hensikt å utpeke en midlertidig forvalter eller å anvende noen av tiltakene i artikkel 27 for flere enn én institusjon i samme konsern, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet og de øvrige berørte vedkommende myndigheter vurdere om det er mer hensiktsmessig å utpeke den samme midlertidige forvalteren for alle berørte foretak eller å samordne anvendelsen av noen av tiltakene i artikkel 27 på flere enn én institusjon, med sikte på å fremme løsninger som gjenoppretter den berørte institusjonens finansielle stilling. Vurderingen skal utformes som en felles beslutning fra den konsoliderende tilsynsmyndighet og de øvrige berørte vedkommende myndigheter. Den felles beslutningen skal treffes innen fem dager etter meldingen nevnt i nr. 1. Den felles beslutningen skal være begrunnet og foreligge i et dokument som den konsoliderende tilsynsmyndighet skal oversende til morforetaket i Unionen.

   EBA kan etter anmodning fra en vedkommende myndighet bistå vedkommende myndigheter med å komme til enighet i samsvar med artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

   Dersom en felles beslutning ikke foreligger innen fem dager, kan den konsoliderende tilsynsmyndighet og datterforetakenes vedkommende myndigheter treffe sine egne individuelle beslutninger om utpeking av en midlertidig forvalter for institusjoner som de har ansvar for, og om anvendelse av noen av tiltakene i artikkel 27.

5. Dersom en berørt vedkommende myndighet har innvendinger mot beslutningen som er meddelt i samsvar med nr. 1 eller 3, eller i mangel av en felles beslutning i henhold til nr. 4, kan vedkommende myndighet henvise saken til EBA i samsvar med nr. 6.
6. EBA kan etter anmodning fra en vedkommende myndighet bistå vedkommende myndigheter som har til hensikt å anvende ett eller flere av tiltakene i artikkel 27 nr. 1 bokstav a) i dette direktiv, med hensyn til nr. 4, 10, 11 og 19 i avsnitt A i vedlegget til dette direktiv, eller artikkel 27 nr. 1 bokstav e) eller bokstav g) i dette direktiv, med å komme til enighet i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
7. Hver vedkommende myndighets beslutning skal være begrunnet. Når beslutningen utarbeides, skal det tas hensyn til de synspunkter og forbehold som de øvrige vedkommende myndigheter har gitt uttrykk for i løpet av høringsperioden nevnt i nr. 1 eller 3 eller femdagersperioden nevnt i nr. 4, samt til beslutningens potensielle innvirkning på den finansielle stabiliteten i de berørte medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal oversende beslutningene til morforetaket i Unionen, og de respektive vedkommende myndigheter skal oversende beslutningene til datterforetakene.

   Dersom en berørt vedkommende myndighet i de tilfellene som er nevnt i nr. 6 i denne artikkel, før utløpet av høringsperioden som er nevnt i nr. 1 og 3 i denne artikkel, eller ved utløpet av femdagersperioden som er nevnt i nr. 4 i denne artikkel, har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet og de øvrige vedkommende myndigheter utsette sine beslutninger og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sine beslutninger i samsvar med EBAs beslutning. Femdagersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen tre dager. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av femdagersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.
8. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen tre dager, får de enkelte beslutningene

som er truffet i samsvar med nr. 1 eller 3 eller nr. 4 tredje ledd, anvendelse.

Avdeling IV

Omstrukturering

Kapittel I

Mål, vilkår og alminnelige prinsipper

Artikkel 31

Omstruktureringsmål

1. Når omstruktureringsmyndighetene anvender omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene, skal de ta hensyn til omstruktureringsmålene og velge de verktøyene og fullmaktene som er mest hensiktsmessige for å nå de fastsatte målene i hvert enkelt tilfelle.
2. Omstruktureringsmålene nevnt i nr. 1 er
   a) å sikre at kritiske funksjoner opprettholdes,
   b) å unngå en betydelig negativ virkning for finanssystemet, særlig ved å forebygge spredningsvirkninger, herunder for markedsinfrastruktur, og ved å opprettholde markedsdisiplin,
   c) å beskytte offentlige midler ved mest mulig å redusere avhengigheten av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige,
   d) å beskytte innskytere som er omfattet av direktiv 2014/49/EU, og investorer som er omfattet av direktiv 97/9/EF,
   e) å beskytte kundenes midler og eiendeler.

   Når omstruktureringsmyndigheten arbeider for å nå ovennevnte mål, skal den gå inn for å redusere omstruktureringskostnadene mest mulig og unngå verditap, med mindre det er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene.
3. Med forbehold for andre bestemmelser i dette direktiv er alle omstruktureringsmålene like viktige, og omstruktureringsmyndighetene skal avveie dem ut fra arten og omstendighetene i hvert enkelt tilfelle.

Artikkel 32

Vilkår for omstrukturering

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene treffer et omstruktureringstiltak overfor en institusjon nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) bare dersom omstruktureringsmyndigheten anser alle følgende vilkår som oppfylt:
   a) vedkommende myndighet har etter samråd med omstruktureringsmyndigheten eller, med forbehold for vilkårene i nr. 2, omstruktureringsmyndigheten har etter samråd med vedkommende myndighet foretatt en konstatering av at institusjonen svikter eller kan forventes å svikte,
   b) idet det tas hensyn til tidsfaktoren og andre relevante omstendigheter, er det ingen utsikter til at noe annet tiltak iverksatt overfor institusjonen av privat sektor, herunder tiltak truffet gjennom en institusjonell beskyttelsesordning, eller tilsynstiltak, herunder tiltak for tidlig inngrep eller nedskrivning eller konvertering av relevante kapitalinstrumenter i samsvar med artikkel 59 nr. 2, innen rimelig tid vil kunne hindre at institusjonen svikter,
   c) et omstruktureringstiltak er nødvendig av hensyn til offentlighetens interesse i henhold til nr. 5.
2. Medlemsstatene kan fastsette at både vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet kan foreta konstateringen av at institusjonen svikter eller kan forventes å svikte i henhold til nr. 1 bokstav a), når omstruktureringsmyndighetene i henhold til nasjonal lovgivning har de nødvendige verktøyene for å foreta en slik konstatering, særlig tilstrekkelig tilgang til relevante opplysninger. Vedkommende myndighet skal umiddelbart framlegge for omstruktureringsmyndigheten alle relevante opplysninger som denne anmoder om med sikte på å foreta sin vurdering.
3. Et tidligere vedtatt tiltak for tidlig inngrep i samsvar med artikkel 27 er ikke et vilkår for å vedta et omstruktureringstiltak.
4. Med sikte på anvendelsen av nr. 1 bokstav a) skal en institusjon anses å svikte eller å kunne forventes å svikte, under én eller flere av følgende omstendigheter:
   a) institusjonen overtrer, eller det foreligger objektive opplysninger til støtte for en konstatering av at institusjonen i nær framtid vil overtre kravene for fortsatt tillatelse på en slik måte at vedkommende myndighet kan tilbakekalle tillatelsen blant annet, men ikke bare fordi institusjonen er påført eller sannsynligvis vil bli påført tap av hele eller en betydelig del av dens ansvarlige kapital,
   b) institusjonens eiendeler er, eller det foreligger objektive opplysninger til støtte for en konstatering av at institusjonens eiendeler i nær framtid vil være mindre enn dens forpliktelser,
   c) institusjonen er, eller det foreligger objektive opplysninger til støtte for en konstate-

ring av at institusjonens eiendeler i nær framtid vil være ute av stand til å betale sin gjeld eller andre forpliktelser når den eller de forfaller,

d) det kreves ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, unntatt når den ekstraordinære finansielle støtten fra det offentlige gis i en av følgende former for å unngå eller bøte på en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og opprettholde finansiell stabilitet:
   i) en statsgaranti til dekning av likviditetsfasiliteter som gjøres tilgjengelige av sentralbankene i henhold til sentralbankenes vilkår,
   ii) en statsgaranti for nylig utstedte forpliktelser, eller
   iii) tilskudd av ansvarlig kapital eller kjøp av kapitalinstrumenter til priser og på vilkår som ikke gir institusjonen en fordel, dersom ingen av omstendighetene nevnt i bokstav a), b) eller c) i dette nummer eller i artikkel 59 nr. 3 foreligger når den offentlige støtten gis.

I hvert av tilfellene nevnt i første ledd bokstav d) i)-iii) skal garantitiltakene eller de tilsvarende tiltakene være begrenset til solvente institusjoner og være betinget av endelig godkjenning i henhold til Unionens statsstøtteregler. Disse tiltakene skal være forebyggende, midlertidige og egnede for å bøte på følgene av den alvorlige forstyrrelsen, og de skal ikke anvendes for å utligne tap som institusjonen er påført eller sannsynligvis vil bli påført i nær framtid.

Støttetiltak i henhold til første ledd bokstav d) iii) skal begrenses til tilskudd som kreves for å håndtere kapitalmangel som er fastslått i stresstester på nasjonalt plan, unionsplan eller innenfor rammen for den felles tilsynsordningen, vurderinger av eiendelenes kvalitet eller tilsvarende kontroller som Den europeiske sentralbank, EBA eller nasjonale myndigheter gjennomfører, og som, når det er relevant, er bekreftet av vedkommende myndigheter.

EBA skal innen 3. januar 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om den typen av ovennevnte tester, vurderinger eller kontroller som kan føre til slik støtte.

Innen 31. desember 2015 skal Kommisjonen vurdere om det fortsatt er behov for å gi tillatelse til støttetiltakene i henhold til første ledd bokstav d) iii), samt hvilke vilkår som i så fall må være oppfylt, og oversende en rapport om dette til Europaparlamentet og Rådet. Rapporten skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.

5. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav c) i denne artikkel skal et omstruktureringstiltak anses å være i offentlighetens interesse dersom det er nødvendig for å oppnå og står i forhold til ett eller flere av omstruktureringsmålene nevnt i artikkel 31, og en avvikling av institusjonen gjennom ordinær insolvensbehandling ikke ville føre til at omstruktureringsmålene ble nådd i samme omfang.
6. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med sikte på å fremme tilnærming av tilsyns- og omstruktureringspraksiser med hensyn til de ulike situasjonene der en institusjon skal anses å svikte eller å kunne forventes å svikte.

Artikkel 33

Vilkår for omstrukturering når det gjelder finansinstitusjoner og holdingselskaper

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan treffe et omstruktureringstiltak overfor en finansinstitusjon som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), dersom vilkårene i artikkel 32 nr. 1 er oppfylt med hensyn til både finansinstitusjonen og med hensyn til morforetaket som er omfattet av konsolidert tilsyn.
2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan treffe et omstruktureringstiltak overfor et foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), dersom vilkårene i artikkel 32 nr. 1 er oppfylt med hensyn til både foretaket som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), og med hensyn til ett eller flere datterforetak som er institusjoner, eller dersom tredjestatsmyndigheten, forutsatt at datterforetaket ikke er etablert i Unionen, har fastslått at den oppfyller vilkårene for omstrukturering i henhold til retten i denne tredjestaten.
3. Dersom et blandet holdingselskaps datterinstitusjoner direkte eller indirekte eies av et mellomliggende finansielt holdingselskap, skal medlemsstatene sikre at omstruktureringstiltak med sikte på konsernomstrukturering treffes overfor det mellomliggende finansielle holdingselskapet, og de skal ikke treffe omstruktureringstiltak med sikte på konsernomstrukturering overfor det blandede holdingselskapet.

4. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel kan omstruktureringsmyndighetene, uansett om et foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), ikke oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1, treffe omstruktureringstiltak overfor et foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), dersom ett eller flere av datterforetakene som er institusjoner, oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1, 4 og 5, og deres eiendeler og forpliktelser er av en slik art at deres svikt utgjør en trussel mot en institusjon eller konsernet som helhet, eller dersom medlemsstatens insolvenslovgivning krever at et konsern behandles som en helhet, og omstruktureringstiltak overfor foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d) er nødvendig for å omstrukturere slike datterforetak som er institusjoner, eller for å omstrukturere hele konsernet.

   Ved anvendelsen av nr. 2 og første ledd i dette nummer kan omstruktureringsmyndigheten for institusjonen og omstruktureringsmyndigheten for foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), når de tar stilling til om vilkårene i artikkel 32 nr. 1 er oppfylt med hensyn til ett eller flere datterforetak som er institusjoner, gjennom en felles avtale se bort fra eventuelle konserninterne overføringer av kapital eller tap mellom foretakene, herunder anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter.

Artikkel 34

Alminnelige prinsipper for omstrukturering

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene, treffer alle egnede tiltak for å sikre at omstruktureringstiltaket treffes i samsvar med følgende prinsipper:
   a) aksjeeierne i institusjonen som omstrukturereres, bærer de første tapene,
   b) kreditorene i institusjonen som omstrukturereres, bærer tapene etter aksjeeierne i samsvar med den prioriterte rekkefølgen av deres fordringer ved ordinær insolvensbehandling, med mindre noe annet er uttrykkelig fastsatt i dette direktiv,
   c) ledelsesorganet og den øverste ledelsen i institusjonen som omstrukturereres, skiftes ut, unntatt i tilfeller der det anses nødvendig helt eller delvis, avhengig av omstendighetene, å beholde ledelsesorganet og den øverste ledelsen for å nå omstruktureringsmålene,
   d) ledelsesorganet og den øverste ledelsen i institusjonen som omstrukturereres, skal gi all bistand som er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene,
   e) fysiske og juridiske personer gjøres ansvarlige i samsvar med medlemsstatens sivil- eller strafferett, for at institusjonen svikter,
   f) kreditorer i samme klasse behandles på samme måte, med mindre noe annet er fastsatt i dette direktiv,
   g) ingen kreditor skal påføres større tap enn vedkommende hadde blitt påført dersom institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling i samsvar med beskyttelsestiltakene nevnt i artikkel 73-75,
   h) dekkede innskudd er fullt beskyttet, og
   i) omstruktureringstiltak treffes i samsvar med beskyttelsestiltakene i dette direktiv.
2. Dersom en institusjon er et konsernforetak, skal omstruktureringsmyndighetene, uten at det berører artikkel 31, anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter på en måte som får minst mulig innvirkning på andre konsernforetak og konsernet som helhet, og gir minst mulig negative virkninger for den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater, særlig i stater der konsernet utøver virksomhet.
3. Når medlemsstatene anvender omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene, skal de sikre at de overholder Unionens statsstøtteregler, når det er relevant.
4. Når verktøyet for virksomhetssalg, broinstitusjonsverktøyet eller verktøyet for deling av eiendeler anvendes på en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c), eller d), skal denne institusjonen eller foretaket anses å være gjenstand for konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling ved anvendelse av artikkel 5 nr. 1 i rådsdirektiv 2001/23/EF[30].
5. Når omstruktureringsmyndighetene anvender omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene, skal de underrette og rådspørre arbeidstakerrepresentanter dersom det er hensiktsmessig.

[30] Rådsdirektiv 2001/23/EF av 12. mars 2001 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ivaretakelse av arbeidstakernes rettigheter ved overdragelse av foretak, virksomheter eller deler av foretak eller virksomheter (EFT L 82 av 22.3.2001, s. 16).

6. Omstruktureringsmyndighetene skal anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter uten at dette berører bestemmelsene om arbeidstakerrepresentasjon i ledelsesorganer i henhold til nasjonal lovgivning eller praksis.

Kapittel II

Særskilt forvaltning

Artikkel 35

Særskilt forvaltning

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan utpeke en særskilt forvalter til å overta ledelsesorganet i institusjonen som omstruktureres. Omstruktureringsmyndighetene skal offentliggjøre utpekingen av en særskilt forvalter. Medlemsstatene skal videre sikre at den særskilte forvalteren har de nødvendige kvalifikasjoner, evner og kunnskaper for å utøve sine funksjoner.
2. Den særskilte forvalteren skal ha alle fullmakter som aksjeeierne og institusjonens ledelsesorgan har. Den særskilte forvalteren kan imidlertid anvende slike fullmakter bare under omstruktureringsmyndighetens kontroll.
3. Den særskilte forvalteren skal ha en lovfestet plikt til å treffe alle nødvendige tiltak for å fremme omstruktureringsmålene nevnt i artikkel 31 og gjennomføre omstruktureringstiltak i samsvar med omstruktureringsmyndighetens beslutning. Denne oppgaven skal ved behov ha forrang framfor enhver annen ledelsesoppgave i henhold til institusjonens vedtekter eller nasjonal lovgivning, i den utstrekning oppgavene er uforenlige. Disse tiltakene kan omfatte en kapitalforhøyelse, omorganisering av institusjonens eierstruktur, eller at andre finansielt og organisatorisk sunne institusjoner overtar institusjonen i samsvar med omstruktureringsverktøyene nevnt i kapittel IV.
4. Omstruktureringsmyndighetene kan sette grenser for en særskilt forvalters tiltak, eller kreve at enkelte av den særskilte forvalterens tiltak skal forhåndsgodkjennes av omstruktureringsmyndigheten. Omstruktureringsmyndighetene kan til enhver tid avsette den særskilte forvalteren.
5. Medlemsstatene skal kreve at en særskilt forvalter, med en hyppighet som fastsettes av omstruktureringsmyndigheten, og ved begynnelsen og slutten av forvalterens oppdrag, skal utarbeide rapporter for den utpekende omstruktureringsmyndigheten om institusjonens økonomiske og finansielle stilling og om de tiltakene vedkommende har gjennomført i forbindelse med sitt oppdrag.
6. Den særskilte forvalteren skal ikke utpekes for mer enn ett år. Denne perioden kan unntaksvis fornyes dersom omstruktureringsmyndigheten fastslår at vilkårene for utpeking av en særskilt forvalter fortsatt er oppfylt.
7. Dersom flere enn én omstruktureringsmyndighet har til hensikt å utpeke en særskilt forvalter for et foretak som er tilknyttet et konsern, skal de vurdere om det er mer hensiktsmessig å utpeke samme særskilte forvalter for alle de berørte foretakene med sikte på å gjøre det lettere å finne løsninger som gjenoppretter de berørte foretakenes økonomiske soliditet.
8. Ved insolvens i tilfeller der det i henhold til nasjonal lovgivning skal foretas insolvensforvaltning, skal denne forvaltningen anses som særskilt forvaltning som nevnt i denne artikkel.

Kapittel III

Verdsetting

Artikkel 36

Verdsetting i forbindelse med omstrukturering

1. Før omstruktureringsmyndighetene treffer omstruktureringstiltak eller anvender fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, skal de sikre at det foretas en rimelig, forsiktig og realistisk verdsetting av eiendeler og forpliktelser som tilhører institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), av en person som er uavhengig av alle offentlige myndigheter, herunder omstruktureringsmyndigheten, og institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d). Når alle kravene i denne artikkel er oppfylt, skal verdsettingen anses som endelig, med forbehold for nr. 13 og artikkel 85.
2. Dersom det ikke er mulig å foreta en uavhengig verdsetting i henhold til nr. 1, kan omstruktureringsmyndighetene foreta en midlertidig verdsetting av eiendeler og forpliktelser som tilhører institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i denne artikkel, i samsvar med nr. 9 i denne artikkel.
3. Formålet med verdsettingen skal være å vurdere verdien av eiendeler og forpliktelser som tilhører institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), når den

berørte institusjonen eller foretaket oppfyller vilkårene for omstrukturering i artikkel 32 og 33.

4. Verdsettingen skal ha følgende mål:
   a) å underbygge konstateringen av hvorvidt vilkårene for omstrukturering eller vilkårene for nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter er oppfylt,
   b) dersom vilkårene for omstrukturering er oppfylt, å underbygge beslutningen om hvilke egnede omstruktureringstiltak som skal treffes overfor institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   c) dersom fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes, å underbygge beslutningen om omfanget av annulleringen eller utvanningen av aksjer eller andre eierinstrumenter samt omfanget av nedskrivningen eller konverteringen av relevante kapitalinstrumenter,
   d) dersom det interne tapsdekningsverktøyet anvendes, å underbygge beslutningen om omfanget av nedskrivningen eller konverteringen av kvalifiserte forpliktelser,
   e) dersom broinstitusjonsverktøyet eller verktøyet for deling av eiendeler anvendes, å underbygge beslutningen om hvilke eiendeler, rettigheter, forpliktelser eller aksjer eller andre eierinstrumenter som skal overføres, og beslutningen om verdien av et eventuelt vederlag som skal betales til institusjonen som omstruktureres, eller, alt etter omstendighetene, til eierne av aksjene eller andre eierinstrumenter,
   f) dersom verktøyet for virksomhetssalg anvendes, å underbygge beslutningen om hvilke eiendeler, rettigheter, forpliktelser eller aksjer eller andre eierinstrumenter som skal overføres, og å gi omstruktureringsmyndigheten et grunnlag for å forstå hva som utgjør kommersielle vilkår ved anvendelse av artikkel 38,
   g) i alle tilfeller å sikre at eventuelle tap av eiendeler for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), tas fullt ut hensyn til på det tidspunkt omstruktureringsverktøyene får anvendelse eller fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes.
5. Verdsettingen skal foretas på grunnlag av forsiktige antakelser, herunder med hensyn til misligholdsrater og tapenes størrelse, uten at det berører Unionens statsstøtteregler dersom de får anvendelse. Ved verdsettingen skal det ikke forutsettes en potensiell framtidig tildeling av ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige eller likviditetsstøtte fra sentralbanken i en krisesituasjon, eller annen likviditetsstøtte fra sentralbanken som gis på grunnlag av andre vilkår enn standardvilkårene for sikkerhetsstillelse, løpetid og rentesatser, til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), fra det tidspunkt omstruktureringstiltak treffes eller fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes. Dersom et omstruktureringsverktøy anvendes, skal det ved verdsettingen videre tas hensyn til at
   a) omstruktureringsmyndigheten og enhver finansieringsordning i henhold til artikkel 101 kan få erstatning for rimelige utgifter fra institusjonen som omstruktureres, i samsvar med artikkel 37 nr. 7,
   b) ordningen for omstruktureringsfinansiering kan kreve renter eller gebyrer for alle lån eller garantier som gis til institusjonen som omstruktureres, i samsvar med artikkel 101.
6. Verdsettingen skal utfylles med følgende opplysninger fra regnskapene og registrene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   a) en ajourført balanse og en rapport om den finansielle stillingen til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   b) en analyse og et estimat av eiendelenes balanseførte verdi,
   c) en liste over utestående balanseførte og ikke-balanseførte fordringer slik de framgår av regnskapene eller registrene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), med angivelse av de respektive kredittene og den prioriterte rekkefølgen i henhold til gjeldende insolvenslovgivning.
7. Dersom det er relevant med sikte på å underbygge beslutningene nevnt i nr. 4 bokstav e) og f), kan opplysningene i nr. 6 bokstav b) utfylles med en analyse og et estimat av verdien av eiendelene og forpliktelsene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), på grunnlag av markedsverdi.
8. Verdsettingen skal angi hvordan kreditorene er inndelt i klasser i samsvar med den prioriterte rekkefølgen i henhold til gjeldende insol-

venslovgivning og en vurdering av hvilken behandling hver klasse av aksjeeiere og kreditorer hadde kunnet forventet å få, dersom institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ble avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling.

Denne vurderingen berører ikke anvendelsen av prinsippet om at ingen kreditorer skal ha dårligere vilkår enn ved en ordinær insolvensbehandling, i henhold til artikkel 74.

9. Dersom omstendighetene gjør at saken haster, og det derfor ikke er mulig å oppfylle kravene i nr. 6 og 8, eller dersom nr. 2 får anvendelse, skal det foretas en midlertidig verdsetting. Den midlertidige verdsettingen skal oppfylle kravene i nr. 3 og, i den utstrekning det ut fra omstendighetene med rimelighet kan anses som praktisk mulig, kravene i nr. 1, 6 og 8.

   Den midlertidige verdsettingen som er nevnt i dette nummer, skal omfatte en buffer mot ytterligere tap, med en egnet begrunnelse.

10. En verdsetting som ikke oppfyller alle kravene i denne artikkel, skal anses som midlertidig til en uavhengig person har foretatt en verdsetting som fullt ut oppfyller alle kravene i denne artikkel. Denne endelige etterhåndsverdsettingen skal foretas så snart det er praktisk mulig. Den kan foretas enten atskilt fra verdsettingen nevnt i artikkel 74 eller samtidig med den og av samme uavhengige person, men de to verdsettingene skal foretas atskilt.

    Den endelige etterhåndsverdsettingen skal ha følgende formål:

    a) å sikre at eventuelle tap av eiendeler for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) tas fullt ut hensyn til i regnskapene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
    b) å underbygge beslutningen om å nedskrive kreditorenes fordringer eller øke verdien av det betalte vederlaget, i samsvar med nr. 11.

11. Dersom den endelige etterhåndsverdsettingens estimat av netto andelsverdi for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), er høyere enn den midlertidige verdsettingens estimat av netto andelsverdi for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), kan omstruktureringsmyndigheten

    a) anvende sin fullmakt til å øke verdien av de fordringene fra kreditorer eller eiere av relevante kapitalinstrumenter som er blitt nedskrevet ved anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet,
    b) kreve at en broinstitusjon eller en kapitalforvaltningsenhet skal foreta en ytterligere betaling av vederlag for eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene til institusjonen som omstruktureres, eller, alt etter omstendighetene, med hensyn til aksjene eller eierinstrumentene til eierne av aksjene eller andre eierinstrumenter.

12. Uten hensyn til nr. 1 skal en midlertidig verdsetting i henhold til nr. 9 og 10 være et gyldig grunnlag for at omstruktureringsmyndighetene kan treffe omstruktureringstiltak, herunder ta kontroll over en sviktende institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller anvende fullmakten til nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter.

13. Verdsettingen skal være en integrerende del av beslutningen om å anvende et omstruktureringsverktøy eller en omstruktureringsfullmakt, eller beslutningen om å anvende fullmakten til å nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter. Verdsettingen skal ikke i seg selv være gjenstand for særskilt klageadgang, men kan påklages sammen med beslutningen i samsvar med artikkel 85.

14. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette vilkårene for at en person kan anses å være uavhengig av omstruktureringsmyndigheten og institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkel og artikkel 74.

15. EBA kan utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette følgende kriterier ved anvendelsen av nr. 1, 3 og 9 i denne artikkel og artikkel 74:

    a) metoden for å vurdere verdien av eiendelene og forpliktelsene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
    b) atskillelsen av verdsettingene i henhold til artikkel 36 og 74,
    c) metoden for beregning og innføring av en buffer mot ytterligere tap i den midlertidige verdsettingen.

16. EBA skal innen 3. juli 2015 framlegge for Kommisjonen utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 14.

    Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 14 og 15 i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapittel IV

Omstruktureringsverktøy

Avsnitt 1

Alminnelige prinsipper

Artikkel 37

Alminnelige prinsipper for omstruktureringsverktøy

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har de fullmaktene som er nødvendige for å anvende omstruktureringsverktøyene overfor institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som oppfyller gjeldende vilkår for omstrukturering.
2. Dersom en omstruktureringsmyndighet beslutter å anvende et omstruktureringsverktøy overfor en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), og dette omstruktureringstiltaket vil medføre at kreditorene påføres tap eller at deres fordringer konverteres, skal omstruktureringsmyndigheten anvende fullmakten til å nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i henhold til artikkel 59 rett før eller samtidig med anvendelsen av omstruktureringsverktøyet.
3. Omstruktureringsverktøyene nevnt i nr. 1 er følgende:
   a) verktøyet for virksomhetssalg,
   b) broinstitusjonsverktøyet,
   c) verktøyet for deling av eiendeler,
   d) det interne tapsdekningsverktøyet.
4. Med forbehold for nr. 5 kan omstruktureringsmyndighetene anvende omstruktureringsverktøyene enten hver for seg eller i en kombinasjon.
5. Omstruktureringsmyndighetene kan anvende verktøyet for deling av eiendeler bare sammen med et annet omstruktureringsverktøy.
6. Dersom bare omstruktureringsverktøy nevnt i nr. 3 bokstav a) eller b) i denne artikkel anvendes, og de anvendes for å overføre bare en del av eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i institusjonen som omstruktureres, skal den gjenværende delen av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene er overført fra, avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling. Slik avvikling skal skje innen rimelig tid, idet det tas hensyn til eventuelle behov den berørte institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) har for å yte tjenester eller gi støtte i henhold til artikkel 65 med sikte på å gjøre det mulig for mottakeren å utøve virksomheten eller yte tjenestene som erverves gjennom overføringen, og eventuelle andre grunner til at en videreføring av den gjenværende delen av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) er nødvendig for at omstruktureringsmålene skal nås eller for at prinsippene i artikkel 34 skal overholdes.
7. Omstruktureringsmyndigheten og enhver finansieringsordning i henhold til artikkel 101 kan få erstatning for rimelige utgifter i forbindelse med anvendelsen av omstruktureringsverktøyene eller fullmaktene eller offentlige finansielle stabiliseringsverktøy, på én eller flere av følgende måter:
   a) som et fradrag fra et eventuelt vederlag som er betalt av en mottaker til institusjonen som omstruktureres, eller, alt etter omstendighetene, til eierne av aksjene eller andre eierinstrumenter,
   b) fra institusjonen som omstruktureres, som prioritert kreditor, eller
   c) fra et eventuelt proveny som følge av at broinstitusjonens eller kapitalforvaltningsenhetens virksomhet avsluttes, som prioritert kreditor.
8. Medlemsstatene skal sikre at nasjonale insolvensregler for omstøting av eller manglende tvangskraft for rettsakter som er skadelige for kreditorer, ikke får anvendelse på overføring av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra en institusjon som omstruktureres, til et annet foretak gjennom anvendelse av et omstruktureringsverktøy, en omstruktureringsfullmakt eller et offentlig finansielt stabiliseringsverktøy.
9. Medlemsstatene kan gi omstruktureringsmyndighetene ytterligere verktøy og fullmakter som kan anvendes når en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) oppfyller vilkårene for omstrukturering, forutsatt at:
   a) de ytterligere fullmaktene, når de anvendes på et tverrnasjonalt konsern, ikke hindrer en effektiv konsernomstrukturering, og
   b) de er i samsvar med omstruktureringsmålene og de overordnede omstruktureringsprinsippene nevnt i artikkel 31 og 34.
10. Dersom det foreligger en svært uvanlig situasjon med en systemkrise, kan omstruktureringsmyndigheten forsøke å få finansiering fra andre finansieringskilder ved å anvende de offentlige stabiliseringsverktøyene omhandlet i artikkel 56 og 58, når følgende vilkår er oppfylt:

a) aksjeeiere og innehavere av andre eierinstrumenter, innehavere av relevante kapitalinstrumenter og andre kvalifiserte forpliktelser har, gjennom nedskrivning, konvertering eller på annen måte, gitt et bidrag til tapsdekning og rekapitalisering som tilsvarer et beløp på minst 8 % av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital i institusjonen som omstruktureres, målt på tidspunktet for omstruktureringstiltaket i samsvar med verdsettingen omhandlet i artikkel 36,
b) finansieringen skal være betinget av forhåndsgodkjenning og endelig godkjenning i henhold til Unionens statsstøtteregler.

Avsnitt 2

Verktøyet for virksomhetssalg

Artikkel 38

Verktøyet for virksomhetssalg

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å overføre følgende til en kjøper som ikke er en broinstitusjon:
   a) aksjer eller andre eierinstrumenter utstedt av en institusjon som omstruktureres,
   b) alle eller en del av eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i en institusjon som omstruktureres.

   Med forbehold for nr. 8 og 9 i denne artikkel og for artikkel 85 skal overføringen nevnt i første ledd skje uten at det kreves samtykke fra aksjeeierne i institusjonen som omstruktureres, eller fra annen tredjemann enn kjøperen, og uten at det kreves overholdelse av andre krav til framgangsmåte i henhold til selskaps- eller verdipapirlovgivning enn kravene i artikkel 39.
2. En overføring i henhold til nr. 1 skal skje på kommersielle vilkår, idet det tas hensyn til omstendighetene og i samsvar med Unionens statsstøtteregler.
3. I samsvar med nr. 2 i denne artikkel skal omstruktureringsmyndighetene treffe alle rimelige tiltak for at overføringen skal skje i samsvar med verdsettingen som foretas i henhold til artikkel 36, idet det tas hensyn til sakens omstendigheter.
4. Med forbehold for artikkel 37 nr. 7 skal eventuelle vederlag som betales av kjøperen, tilfalle
   a) eierne av aksjene eller de andre eierinstrumentene, når virksomhetssalget har skjedd gjennom overføring av aksjer eller eierinstrumenter utstedt av institusjonen som omstruktureres, fra innehaverne av aksjene eller instrumentene til kjøperen,
   b) institusjonen som omstruktureres, når virksomhetssalget har skjedd gjennom overføring av noen av eller alle eiendelene eller forpliktelsene i institusjonen som omstruktureres, til kjøperen.
5. Når omstruktureringsmyndigheten anvender verktøyet for virksomhetssalg, kan den anvende overføringsfullmakten flere ganger for å foreta supplerende overføringer av aksjer eller andre eierinstrumenter utstedt av institusjonen som omstruktureres, eller, alt etter omstendighetene, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i institusjonen som omstruktureres.
6. Etter å ha anvendt verktøyet for virksomhetssalg kan omstruktureringsmyndighetene med kjøperens samtykke anvende overføringsfullmaktene med hensyn til eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som er overført til kjøperen med sikte på å tilbakeføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser til institusjonen som omstruktureres, eller tilbakeføre aksjene eller andre eierinstrumenter til de opprinnelige eierne, samtidig som institusjonen som omstruktureres, eller de opprinnelige eierne skal være forpliktet til å ta tilbake slike eiendeler, rettigheter eller forpliktelser, eller aksjer eller andre eierinstrumenter.
7. En kjøper skal ha egnet tillatelse til å utøve den ervervede virksomheten når overføringen skjer i henhold til nr. 1. Vedkommende myndigheter skal sikre at en søknad om tillatelse behandles i rett tid i forbindelse med overføringen.
8. Som unntak fra artikkel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, fra kravet om å underrette vedkommende myndigheter i artikkel 26 i direktiv 2013/36/EU, fra artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 1 og 2 og artikkel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og fra kravet i artikkel 11 nr. 3 i nevnte direktiv om underretning, skal vedkommende myndighet for den berørte institusjon, dersom en overføring av aksjer eller andre eierinstrumenter gjennom anvendelse av verktøyet for virksomhetssalg ville føre til erverv eller økning av en kvalifiserende eierandel i en institusjon av den typen som er nevnt i artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU eller artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU, foreta vurderingen som kreves i henhold til nevnte artikler i rett tid slik at det ikke forsinker anvendelsen av verktøyet for virksomhetssalg eller hindrer at omstruktureringstiltaket når de relevante omstruktureringsmålene.

9. Medlemsstatene skal sikre at følgende bestemmelser får anvendelse dersom vedkommende myndighet for institusjonen ikke har fullført vurderingen nevnt i nr. 8 før aksjer eller andre eierinstrumenter overføres gjennom omstruktureringsmyndighetens anvendelse av verktøyet for virksomhetssalg:
   a) overføringen av aksjer eller andre eierinstrumenter til erververen skal ha umiddelbar rettsvirkning,
   b) i vurderingsperioden og i en eventuell avhendingsperiode omhandlet i bokstav f) skal erververens stemmeretter knyttet til slike aksjer eller andre eierinstrumenter suspenderes og utelukkende tildeles omstruktureringsmyndigheten, som ikke er forpliktet til å utøve disse stemmerettene, og som ikke på noen måte skal ha ansvar for å utøve eller avstå fra å utøve disse stemmerettene,
   c) i vurderingsperioden og i en eventuell avhendingsperiode omhandlet i bokstav f) får sanksjoner og andre tiltak for overtredelser av kravene til erverv eller avhending av kvalifiserende kapitalandeler som er angitt i artikkel 66-68 i direktiv 2013/36/EU, ikke anvendelse på overføringen av aksjer eller andre eierinstrumenter,
   d) når vedkommende myndighet har fullført sin vurdering, skal den umiddelbart skriftlig underrette omstruktureringsmyndigheten og erververen om hvorvidt vedkommende myndighet godkjenner eller, i samsvar med artikkel 22 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU, motsetter seg en slik overføring av aksjer eller andre eierinstrumenter til erververen,
   e) dersom vedkommende myndighet godkjenner overføringen av aksjer eller andre eierinstrumenter til erververen, skal stemmerettene knyttet til slike aksjer eller andre eierinstrumenter anses som tildelt erververen umiddelbart etter at omstruktureringsmyndigheten eller erververen har mottatt melding om en slik godkjenning fra vedkommende myndighet,
   f) dersom vedkommende myndighet motsetter seg overføringen av aksjer eller andre eierinstrumenter til erververen, gjelder følgende:
      i) stemmeretter knyttet til slike aksjer eller andre eierinstrumenter, som omhandlet i bokstav b), skal fortsatt få full virkning,
      ii) omstruktureringsmyndigheten kan kreve at erververen avhender slike aksjer eller andre eierinstrumenter i løpet av en avhendingsperiode som omstruktureringsmyndigheten fastsetter etter å ha tatt hensyn til gjeldende markedsvilkår, og
      iii) dersom erververen ikke fullfører avhendingen i løpet av den avhendingsperioden omstruktureringsmyndigheten har fastsatt, kan vedkommende myndighet med omstruktureringsmyndighetens samtykke ilegge kjøperen sanksjoner og treffe andre tiltak for overtredelser av kravene til erverv eller avhending av kvalifiserende kapitalandeler som er angitt i artikkel 66-68 i direktiv 2013/36/EU.
10. Overføringer gjennom verktøyet for virksomhetssalg skal være omfattet av beskyttelsestiltakene nevnt i avdeling IV kapittel VII.
11. I forbindelse med retten til å yte tjenester eller til å etablere seg i en annen medlemsstat i samsvar med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, skal erververen anses som en videreføring av institusjonen som omstruktureres, og kan fortsette å utøve enhver rett som denne institusjonen utøvde i forbindelse med de overførte eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene.
12. Medlemsstatene skal sikre at kjøperen nevnt i nr. 1 kan fortsette å utøve retten til medlemskap i og tilgang til betalings-, klarerings- og oppgjørssystemer, børser, erstatningsordninger for investorer, og innskuddsgarantiordninger for institusjonen som omstruktureres, forutsatt at kjøperen oppfyller kriteriene for medlemskap og deltakelse i slike systemer.

    Uten hensyn til første ledd skal medlemsstatene sikre at
    a) tilgang ikke nektes på det grunnlag at kjøperen ikke har en kredittvurdering fra et kredittvurderingsbyrå, eller at denne kredittvurderingen viser manglende oppnåelse av nivåene som kreves for å få tilgang til systemene nevnt i første ledd,
    b) dersom kjøperen ikke oppfyller kriteriene for medlemskap eller deltakelse i et betalings-, klarering- eller oppgjørssystem, en børs, en erstatningsordning for investorer eller en innskuddsgarantiordning, utøves rettighetene nevnt i første ledd i en periode på høyst 24 måneder, som fastsettes av omstruktureringsmyndigheten og kan forlenges på anmodning fra kjøperen.
13. Med forbehold for avdeling IV kapittel VII skal aksjeeiere eller kreditorer i institusjonen som omstruktureres, og annen tredjemann hvis

eiendeler, rettigheter eller forpliktelser ikke overføres, ikke ha noen rett til eller i tilknytning til de overførte eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene.

Artikkel 39

Verktøyet for virksomhetssalg: krav til framgangsmåte

1. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel skal omstruktureringsmyndigheten, når den anvender verktøyet for virksomhetssalg på en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), markedsføre eller treffe tiltak for å markedsføre de eiendelene, rettighetene, forpliktelsen, aksjene eller andre eierinstrumentene i den berørte institusjonen, som den har til hensikt å overføre. Grupper av rettigheter, eiendeler og forpliktelser kan markedsføres separat.
2. Uten at det berører en eventuell anvendelse av Unionens statsstøtteregler, skal markedsføringen nevnt i nr. 1 gjennomføres i samsvar med følgende kriterier:
   a) den skal være så gjennomsiktig som mulig og skal ikke gi et vesentlig uriktig bilde av den berørte institusjonens eiendeler, rettigheter, forpliktelser, aksjer eller andre eierinstrumenter, som omstruktureringsmyndigheten har til hensikt å overføre, idet det tas hensyn til omstendighetene, og særlig behovet for å opprettholde finansiell stabilitet,
   b) den skal ikke ubehørig begunstige eller forskjellsbehandle potensielle kjøpere,
   c) den skal være fri for interessekonflikter,
   d) den skal ikke gi en potensiell kjøper en urimelig fordel,
   e) den skal ta hensyn til behovet for å gjennomføre et omstruktureringstiltak raskt,
   f) den skal ha som mål å oppnå høyest mulig salgspris for berørte aksjer eller andre eierinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser.

   Med forbehold for første ledd bokstav b) skal prinsippene nevnt i dette nummer ikke være til hinder for at omstruktureringsmyndigheten kan oppmuntre bestemte potensielle kjøpere.

   En eventuell offentliggjøring av markedsføringen av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv, som ellers ville ha blitt krevd i henhold til artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) nr. 596/2014, kan utsettes i samsvar med artikkel 17 nr. 4 eller 5 i nevnte forordning.
3. Omstruktureringsmyndigheten kan anvende verktøyet for virksomhetssalg uten å oppfylle kravene til markedsføring fastsatt i nr. 1, dersom den fastslår at en overholdelse av disse kravene ville undergrave ett eller flere av omstruktureringsmålene, og særlig dersom følgende vilkår er oppfylt:
   a) den anser at det foreligger en vesentlig trussel mot den finansielle stabiliteten, og at denne skyldes eller forverres av at institusjonen som omstruktureres, svikter eller kan forventes å svikte, og
   b) den anser at overholdelse av nevnte krav sannsynligvis ville gå ut over effektiviteten av verktøyet for virksomhetssalg når det gjelder å håndtere trusselen eller nå omstruktureringsmålet nevnt i artikkel 31 nr. 2 bokstav b).
4. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å angi hvilke faktiske omstendigheter som utgjør en vesentlig trussel, og opplysningene om effektiviteten av verktøyet for virksomhetssalg omhandlet i nr. 3 bokstav a) og b).

Avsnitt 3

Broinstitusjonsverktøyet

Artikkel 40

Broinstitusjonsverktøy

1. Med sikte på anvendelsen av broinstitusjonsverktøyet skal medlemsstatene, idet det tas hensyn til behovet for å opprettholde kritiske funksjoner i broinstitusjonen, sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å overføre følgende til en broinstitusjon:
   a) aksjer eller andre eierinstrumenter utstedt av én eller flere institusjoner som omstruktureres, eller
   b) alle eller deler av eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i én eller flere institusjoner som omstruktureres.

   Med forbehold for artikkel 85 kan overføringen nevnt i første ledd skje uten at det kreves samtykke fra aksjeeierne i institusjonene som omstruktureres, eller fra annen tredjemann enn broinstitusjonen, og uten at det kreves overholdelse av krav til framgangsmåte i henhold til selskaps- eller verdipapirlovgivning.

2. Broinstitusjonen skal være en juridisk person som oppfyller følgende krav:
   a) den eies helt eller delvis av én eller flere offentlige myndigheter, herunder eventuelt omstruktureringsmyndigheten eller ordningen for omstruktureringsfinansiering, og kontrolleres av omstruktureringsmyndigheten,
   b) den er opprettet med sikte på å motta og forvalte noen av eller alle aksjene eller de andre eierinstrumentene som er utstedt av en institusjon som omstruktureres, eller noen av eller alle eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i én eller flere institusjoner som omstruktureres, med sikte på å opprettholde tilgangen til kritiske funksjoner og selge institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c), eller d).

   Anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet for formålet nevnt i artikkel 43 nr. 2 bokstav b) berører ikke omstruktureringsmyndighetens mulighet til å kontrollere broinstitusjonen.
3. Når omstruktureringsmyndigheten anvender broinstitusjonsverktøyet, skal den sikre at den samlede verdien av forpliktelsene som overføres til broinstitusjonen, ikke overstiger den samlede verdien av rettighetene og eiendelene som overføres fra institusjonen som omstruktureres, eller som tilføres fra andre kilder.
4. Med forbehold for artikkel 37 nr. 7 skal eventuelle vederlag som betales av broinstitusjonen, tilfalle
   a) eierne av aksjene eller eierinstrumentene, når overføringen til broinstitusjonen har skjedd ved at aksjer eller eierinstrumenter utstedt av institusjonen som omstruktureres, er overført fra innehaverne av aksjene eller instrumentene til broinstitusjonen,
   b) institusjonen som omstruktureres, når overføringen til broinstitusjonen har skjedd ved at noen av eller alle eiendelene eller forpliktelsene i institusjonen som omstruktureres, er overført til broinstitusjonen.
5. Når omstruktureringsmyndigheten anvender broinstitusjonsverktøyet, kan den anvende overføringsfullmakten flere ganger for å foreta supplerende overføringer av aksjer eller andre eierinstrumenter utstedt av en institusjon som omstruktureres, eller, alt etter omstendighetene, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i institusjonen som omstruktureres.
6. Etter å ha anvendt broinstitusjonsverktøyet kan omstruktureringsmyndigheten
   a) tilbakeføre rettigheter, eiendeler eller forpliktelser fra broinstitusjonen til institusjonen som omstruktureres, eller aksjene eller andre eierinstrumenter til deres opprinnelige eiere, samtidig som institusjonen som omstruktureres, eller de opprinnelige eierne er forpliktet til å ta tilbake slike eiendeler, rettigheter eller forpliktelser eller aksjer eller andre eierinstrumenter, forutsatt at vilkårene i nr. 7 er oppfylt,
   b) overføre aksjer eller andre eierinstrumenter eller eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra broinstitusjonen til en tredjemann.
7. Omstruktureringsmyndighetene kan tilbakeføre aksjer eller andre eierinstrumenter, eller eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra broinstitusjonen under en av følgende omstendigheter:
   a) muligheten for en eventuell tilbakeføring av de berørte aksjene eller andre eierinstrumentene, eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene er uttrykkelig angitt i dokumentet som ligger til grunn for overføringen,
   b) de berørte aksjene eller andre eierinstrumentene, eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene omfattes ikke av de klassene av aksjer eller andre eierinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som er angitt i dokumentet som ligger til grunn for overføringen, eller de oppfyller ikke vilkårene for overføring.

   En slik tilbakeføring kan skje i løpet av en periode og i samsvar med eventuelle andre vilkår som er angitt i dokumentet for det berørte formål.
8. Overføringer mellom institusjonen som omstruktureres, eller de opprinnelige eierne av aksjer eller andre eierinstrumenter, på den ene side, og broinstitusjonen på den andre, skal være omfattet av beskyttelsestiltakene nevnt i avdeling IV kapittel VII.
9. I forbindelse med retten til å yte tjenester eller til å etablere seg i en annen medlemsstat i samsvar med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, skal en broinstitusjon anses som en videreføring av institusjonen som omstruktureres, og kan fortsette å utøve enhver rett som denne institusjonen utøvde i forbindelse med de overførte eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene.

   For andre formål kan omstruktureringsmyndighetene kreve at en broinstitusjon skal anses som en videreføring av institusjonen som omstruktureres, og skal kunne fortsette å ut-

øve enhver rett som denne institusjonen utøvde i forbindelse med de overførte eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene.

10. Medlemsstatene skal sikre at broinstitusjonen kan fortsette å benytte retten til medlemskap i og til tilgang til betalings-, klarerings- og oppgjørssystemer, børser, erstatningsordninger for investorer og innskuddsgarantiordninger for institusjonen som omstruktureres, forutsatt at kjøperen oppfyller kriteriene for medlemskap og deltakelse i slike systemer.

    Uten hensyn til første ledd skal medlemsstatene sikre at

    a) tilgang ikke nektes på det grunnlag at broinstitusjonen ikke har en kredittvurdering fra et kredittvurderingsbyrå, eller at denne kredittvurderingen viser manglende oppnåelse av nivåene som kreves for å få tilgang til systemene nevnt i første ledd,
    b) dersom broinstitusjonen ikke oppfyller kriteriene for medlemskap eller deltakelse i et betalings-, klarering- eller oppgjørssystem, en børs, en erstatningsordning for investorer eller en innskuddsgarantiordning, utøves rettighetene nevnt i første ledd i en periode på høyst 24 måneder, som fastsettes av omstruktureringsmyndigheten og kan forlenges av denne på anmodning fra broinstitusjonen.

11. Med forbehold for avdeling IV kapittel VII skal aksjeeiere eller kreditorer i institusjonen som omstruktureres, og annen tredjemann hvis eiendeler, rettigheter eller forpliktelser ikke overføres til broinstitusjonen, ikke ha noen rett til eller i tilknytning til de eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene som overføres til broinstitusjonen, dens ledelsesorgan eller dens øverste ledelse.

12. Broinstitusjonens mål skal ikke innebære plikter eller ansvar overfor aksjeeierne eller kreditorene i institusjonen som omstruktureres, og ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal ikke ha noe ansvar overfor aksjeeierne eller kreditorene som følge av handlinger og utelatelser i forbindelse med utførelsen av dets/dens oppgaver, med mindre tiltaket eller utelatelsen innebærer grov uaktsomhet eller grov forsømmelse i henhold til nasjonal lovgivning som direkte berører aksjeeiernes eller kreditorenes rettigheter.

    Medlemsstatene kan ytterligere begrense en broinstitusjons og dens ledelsesorgans eller øverste ledelses ansvar i henhold til nasjonal lovgivning for handlinger og utelatelser i forbindelse med utførelsen av deres oppgaver.

Artikkel 41

Broinstitusjonens virksomhet

1. Medlemsstatene skal sikre at en broinstitusjon drives i samsvar med følgende krav:

    a) innholdet i broinstitusjonens stiftelsesdokumenter skal godkjennes av omstruktureringsmyndigheten,
    b) omstruktureringsmyndigheten skal, avhengig av broinstitusjonens eierstruktur, utpeke eller godkjenne broinstitusjonens ledelsesorgan,
    c) omstruktureringsmyndigheten skal godkjenne vederlaget til ledelsesorganets medlemmer og fastsette egnede ansvarsområder for dem,
    d) omstruktureringsmyndigheten skal godkjenne broinstitusjonens strategi og risikoprofil,
    e) broinstitusjonen skal godkjennes i samsvar med direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, alt etter hva som er relevant, og ha den nødvendige tillatelsen i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning til å utøve den virksomheten eller yte de tjenestene den erverver gjennom en overføring foretatt i henhold til artikkel 63 i dette direktiv,
    f) broinstitusjonen skal overholde kravene i og er omfattet av tilsyn i samsvar med forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EU, alt etter hva som er relevant,
    g) broinstitusjonens virksomhet skal være i samsvar med Unionens statsstøtteregler, og omstruktureringsmyndigheten kan fastsette tilsvarende begrensninger for denne virksomheten.

    Uten hensyn til bestemmelsene nevnt i første ledd bokstav e) og f) kan broinstitusjonen, dersom det er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene, etableres og få tillatelse uten at den er i samsvar med direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU i en kort periode etter oppstart. I så fall skal omstruktureringsmyndigheten framlegge for vedkommende myndighet en anmodning for dette formål. Dersom vedkommende myndighet beslutter å gi en slik tillatelse, skal den angi i hvilken periode broinstitusjonen er unntatt fra å oppfylle kravene i nevnte direktiver.

2. Broinstitusjonens ledelse skal, med forbehold for eventuelle begrensninger som er pålagt i henhold til Unionens eller medlemsstatenes konkurranseregler, drive broinstitusjonen med sikte på å opprettholde tilgang til kritiske

funksjoner og selge institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), dens eiendeler, rettigheter eller forpliktelser til én eller flere kjøpere i privat sektor, når vilkårene er egnede, og innen fristen angitt i nr. 4 i denne artikkel eller eventuelt nr. 6 i denne artikkel.

3. Omstruktureringsmyndigheten skal treffe beslutning om at broinstitusjonen ikke lenger er en broinstitusjon i henhold til artikkel 40 nr. 2 i følgende tilfeller, alt etter hva som inntreffer først:
   a) broinstitusjonen fusjonerer med et annet foretak,
   b) broinstitusjonen oppfyller ikke lenger kravene i artikkel 40 nr. 2,
   c) alle eller nesten alle broinstitusjonens eiendeler, rettigheter eller forpliktelser selges til tredjemann,
   d) fristen angitt i nr. 5 eller eventuelt nr. 6 utløper,
   e) broinstitusjonens eiendeler avvikles fullstendig, og dens forpliktelser innfris fullt ut.
4. I tilfeller der omstruktureringsmyndigheten forsøker å selge broinstitusjonen eller dens eiendeler, rettigheter eller forpliktelser, skal medlemsstatene sikre at broinstitusjonen eller de relevante eiendelene eller forpliktelsene markedsføres på en åpen og gjennomsiktig måte, at salget ikke gir et vesentlig uriktig bilde av dem, og at salget ikke ubehørig begunstiger eller forskjellsbehandler potensielle kjøpere.

   Ethvert slikt salg skal skje på kommersielle vilkår, idet det tas hensyn til omstendighetene og i samsvar med Unionens statsstøtteregler.
5. Dersom ingen av tilfellene nevnt i nr. 3 bokstav a)-c) og e) inntreffer, skal omstruktureringsmyndigheten avslutte broinstitusjonens virksomhet snarest mulig og under alle omstendigheter to år etter at den siste overføringen fra en institusjon som omstruktureres, ble foretatt ved hjelp av broinstitusjonsverktøyet.
6. Omstruktureringsmyndigheten kan forlenge fristen nevnt i nr. 5 med én eller flere ytterligere perioder på ett år, dersom en slik forlengelse
   a) fremmer resultatene nevnt i nr. 3 bokstav a)-c) eller e), eller
   b) er nødvendig for å sikre at grunnleggende banktjenester eller finansielle tjenester opprettholdes.
7. En beslutning fra omstruktureringsmyndigheten om å forlenge fristen nevnt i nr. 5 skal begrunnes og inneholde en detaljert vurdering av situasjonen, herunder av markedsvilkårene og -utsiktene, som viser at en forlengelse er berettiget.
8. Dersom en broinstitusjons virksomhet avsluttes under omstendighetene nevnt i nr. 3 bokstav c) eller d), skal broinstitusjonen avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling.

   Et eventuelt proveny som følge av at broinstitusjonens virksomhet avsluttes, skal med forbehold for artikkel 37 nr. 7 tilfalle aksjeeierne i broinstitusjonen.
9. Dersom en broinstitusjon anvendes for å overføre eiendeler og forpliktelser i flere enn én institusjon som omstruktureres, skal forpliktelsen nevnt i nr. 8 gjelde de eiendelene og forpliktelsene som overføres fra de enkelte institusjonene som omstruktureres, og ikke broinstitusjonen som sådan.

Avsnitt 4

Verktøyet for deling av eiendeler

Artikkel 42

Verktøy for deling av eiendeler

1. Med sikte på anvendelsen av verktøyet for deling av eiendeler skal medlemsstatene sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i en institusjon som omstruktureres, eller i en broinstitusjon, til én eller flere kapitalforvaltningsenheter.

   Med forbehold for artikkel 85 kan overføringen nevnt i første ledd skje uten at det kreves samtykke fra aksjeeierne i institusjonene som omstruktureres, eller fra annen tredjemann enn broinstitusjonen, og uten at det kreves overholdelse av krav til framgangsmåte i henhold til selskaps- eller verdipapirlovgivning.
2. Ved anvendelsen av verktøyet for deling av eiendeler skal en kapitalforvaltningsenhet være en juridisk person som oppfyller følgende vilkår:
   a) den eies helt eller delvis av én eller flere offentlige myndigheter, herunder eventuelt omstruktureringsmyndigheten eller ordningen for omstruktureringsfinansiering, og kontrolleres av omstruktureringsmyndigheten,
   b) den er opprettet med sikte på å motta noen av eller alle eiendelene, rettighetene og forpliktelsene i én eller flere institusjoner som omstruktureres, eller en broinstitusjon.

3. Kapitalforvaltningsenheten skal forvalte eiendelene som er overført til den, med sikte på å øke deres verdi mest mulig gjennom et senere salg eller en ordnet avvikling.
4. Medlemsstatene skal sikre at en kapitalforvaltningsenhet drives i samsvar med følgende bestemmelser:
   a) innholdet i kapitalforvaltningsenhetens stiftelsesdokumenter skal godkjennes av omstruktureringsmyndigheten,
   b) omstruktureringsmyndigheten skal, avhengig av kapitalforvaltningsenhetens eierstruktur, utpeke eller godkjenne kapitalforvaltningsenhetens ledelsesorgan,
   c) omstruktureringsmyndigheten skal godkjenne vederlaget til ledelsesorganets medlemmer og fastsette egnede ansvarsområder for dem,
   d) omstruktureringsmyndigheten skal godkjenne kapitalforvaltningsenhetens strategi og risikoprofil.
5. Omstruktureringsmyndighetene kan anvende fullmaktene angitt i nr. 1 til å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser bare dersom
   a) situasjonen på det særskilte markedet for de berørte eiendelene er av en slik art at en avvikling av eiendelene gjennom ordinær insolvensbehandling kunne ha en negativ innvirkning på ett eller flere finansmarkeder,
   b) overføringen er nødvendig for å sikre at institusjonen som omstruktureres, eller broinstitusjonen skal fungere tilfredsstillende, eller
   c) overføringen er nødvendig for å oppnå størst mulig proveny fra avviklingen.
6. Når omstruktureringsmyndighetene anvender verktøyet for deling av eiendeler, skal de fastsette vederlaget for overføringen av eiendelene, rettighetene og forpliktelsene til kapitalforvaltningsenheten i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 36 og i samsvar med Unionens statsstøtteregler. Dette nummer er ikke til hinder for at vederlaget kan ha en nominell eller negativ verdi.
7. Med forbehold for artikkel 37 nr. 7 skal ethvert vederlag som betales av kapitalforvaltningsenheten for eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som er ervervet direkte fra institusjonen som omstruktureres, tilfalle institusjonen som omstruktureres. Vederlag kan betales i form av gjeld utstedt av kapitalforvaltningsenheten.
8. Etter at broinstitusjonsverktøyet er anvendt, kan en kapitalforvaltningsenhet erverve eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra broinstitusjonen.
9. Omstruktureringsmyndigheter kan foreta flere overføringer av eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra institusjonen som omstruktureres, til én eller flere kapitalforvaltningsenheter, og tilbakeføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser fra én eller flere kapitalforvaltningsenheter til institusjonen som omstruktureres, forutsatt at vilkårene i nr. 10 er oppfylt.

   Institusjonen som omstruktureres, skal være forpliktet til å ta tilbake slike eiendeler, rettigheter eller forpliktelser.
10. Omstruktureringsmyndighetene kan tilbakeføre rettigheter, eiendeler eller forpliktelser fra kapitalforvaltningsenheten til institusjonen som omstruktureres, dersom en av følgende omstendigheter foreligger:
    a) muligheten for en eventuell tilbakeføring av de berørte rettighetene, eiendelene eller forpliktelsene er uttrykkelig angitt i dokumentet som ligger til grunn for overføringen,
    b) de berørte rettighetene, eiendelene eller forpliktelsene omfattes ikke av de klassene av rettigheter, eiendeler eller forpliktelser som er angitt i dokumentet som ligger til grunn for overføringen.

    I begge tilfellene nevnt i bokstav a) og b) kan tilbakeføringen skje i løpet av en periode som er fastsatt i dokumentet, og i samsvar med eventuelle andre vilkår som angis der for det berørte formålet.
11. Overføringer mellom institusjonen som omstruktureres, og kapitalforvaltningsenheten skal være omfattet av beskyttelsestiltakene i forbindelse med delvis overføring av eiendom som fastsatt i avdeling IV kapittel VII.
12. Med forbehold for avdeling IV kapittel VII skal aksjeeiere eller kreditorer i institusjonen som omstruktureres, og annen tredjemann hvis eiendeler, rettigheter eller forpliktelser ikke overføres til kapitalforvaltningsenheten, ikke ha noen rett til eller i tilknytning til de eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene som overføres til kapitalforvaltningsenheten eller dens ledelsesorgan eller øverste ledelse.
13. Målene for en kapitalforvaltningsenhet skal ikke innebære plikter eller ansvar overfor aksjeeierne eller kreditorene i institusjonen som omstruktureres, og ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal ikke ha noe ansvar overfor aksjeeierne eller kreditorene som følge av handlinger og utelatelser i forbin-

delse med utførelsen av dets/dens oppgaver, med mindre tiltaket eller utelatelsen innebærer grov uaktsomhet eller grov forsømmelse i henhold til nasjonal lovgivning som direkte berører aksjeeiernes eller kreditorenes rettigheter.

Medlemsstatene kan ytterligere begrense en kapitalforvaltningsenhets og dens ledelsesorgans eller øverste ledelses ansvar i henhold til nasjonal lovgivning for handlinger og utelatelser i forbindelse med utførelsen av deres oppgaver.

14. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fremme tilnærming av tilsyns- og omstruktureringspraksiser med hensyn til konstateringen av når, i samsvar med nr. 5 i denne artikkel, en avvikling av eiendelene eller forpliktelsene gjennom ordinær insolvensbehandling kunne ha en negativ innvirkning på ett eller flere finansmarkeder.

Avsnitt 5

Det interne tapsdekningsverktøyet

Underavsnitt 1

Det interne tapsdekningsverktøyets formål og anvendelsesområde

Artikkel 43

Det interne tapsdekningsverktøyet

1. Med sikte på anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet skal medlemsstatene sikre at omstruktureringsmyndighetene har de omstruktureringsfullmaktene som er fastsatt i artikkel 63 nr. 1.
2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan anvende det interne tapsdekningsverktøyet for å nå de omstruktureringsmålene som er fastsatt i artikkel 31, i samsvar med prinsippene for omstrukturering fastsatt i artikkel 34, for et av følgende formål:
   a) å rekapitalisere en institusjon eller et foretak som er nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv, og som oppfyller vilkårene for omstrukturering, i tilstrekkelig omfang til å gjenopprette dens/dets evne til å oppfylle vilkårene for godkjenning (i det omfang disse vilkårene får anvendelse på foretaket) og til fortsatt å utøve virksomhet som det har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, dersom foretaket er godkjent i henhold til nevnte direktiver, og evnen til å opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet til institusjonen eller foretaket,
   b) å konvertere til egenkapital eller redusere hovedstolen for fordrings- eller gjeldsinstrumenter som overføres
      i) til en broinstitusjon med sikte på tilføre denne kapital, eller
      ii) gjennom verktøyet for virksomhetssalg eller verktøyet for deling av eiendeler.
3. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene anvender det interne tapsdekningsverktøyet for formålet nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkel bare dersom det er sannsynlig at anvendelsen av dette verktøyet sammen med andre relevante tiltak, herunder tiltak som gjennomføres i samsvar med virksomhetssaneringsplanen som kreves i artikkel 52, i tillegg til å oppfylle de relevante omstruktureringsmålene vil gjenopprette den økonomiske soliditeten og langsiktige levedyktigheten til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).

   Dersom vilkårene i første ledd ikke er oppfylt, skal medlemsstatene sikre at omstruktureringsmyndighetene kan anvende et av omstruktureringsverktøyene nevnt i artikkel 37 nr. 3 bokstav a)-c) og det interne tapsdekningsverktøyet nevnt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkel.
4. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan anvende det interne tapsdekningsverktøyet på alle institusjoner eller foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), samtidig som de tar hensyn til den berørte institusjonens eller foretakets juridiske form, eller de kan endre den juridiske formen.

Artikkel 44

Det interne tapsdekningsverktøyets anvendelsesområde

1. Medlemsstatene skal sikre at det interne tapsdekningsverktøyet kan anvendes på alle forpliktelser i en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), som ikke er utelukket fra dette verktøyets anvendelsesområde i henhold til nr. 2 eller 3 i denne artikkel.
2. Omstruktureringsmyndighetene skal ikke anvende sine nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter med hensyn til følgende forpliktelser når de er omfattet av en medlemsstats eller tredjestats lovgivning:
   a) dekkede innskudd,

b) sikrede forpliktelser, herunder obligasjoner med fortrinnsrett og forpliktelser i form av finansielle instrumenter, som anvendes til sikringsformål som utgjør en integrert del av fordringsmassen, og som i henhold til nasjonal lovgivning er sikret på tilsvarende måte som obligasjoner med fortrinnsrett,

c) enhver forpliktelse som oppstår som følge av at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv innehar kunders eiendeler eller penger, herunder kunders eiendeler eller penger som innehas av eller på vegne av investeringsforetak som definert i artikkel 1 nr. 2 i direktiv 2009/65/EF eller AIF-er som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU[31], forutsatt at en slik kunde er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning,

d) enhver forpliktelse som oppstår som følge av et tillitsforhold mellom institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) (som forvalter) og en annen person (som mottaker), forutsatt at en slik mottaker er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning eller sivilrettslige bestemmelser,

e) forpliktelser overfor institusjoner, unntatt foretak som er del av samme konsern, med en opprinnelig løpetid på mindre enn sju dager,

f) forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre en sju dager, overfor systemer eller systemansvarlige som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF, eller overfor deres deltakere og som følge av deltakelse i et slikt system,

g) en forpliktelse overfor noen av følgende:

i) en arbeidstaker i forbindelse med opptjent lønn, pensjonsytelser eller annen fast godtgjøring, unntatt den variable bestanddelen av godtgjøringen, som ikke er omfattet av tariffavtaler,

ii) en kreditor i kommersiell sektor eller handelssektoren som følge av levering til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), av varer eller tjenester som er avgjørende for den daglige driften av virksomheten, herunder informasjonsteknologitjenester, forsyningstjenester og leie, forvaltning og vedlikehold av lokaler,

iii) skatte- og trygdemyndigheter, forutsatt at disse forpliktelsene har forrang i henhold til gjeldende lovgivning,

iv) innskuddsgarantiordninger som følge av bidrag som skal betales i samsvar med direktiv 2014/49/EU.

Første ledd bokstav g) i) får ikke anvendelse på den variable bestanddelen av godtgjøringen for risikotakere som påtar seg betydelig risiko som omhandlet i artikkel 92 nr. 2 i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstatene skal sikre at alle sikrede eiendeler i tilknytning til obligasjoner med fortrinnsrett i en fordringsmasse forblir uberørte, holdes atskilt og får tilstrekkelige midler. Verken dette kravet eller bokstav a) og b) i første ledd skal hindre at omstruktureringsmyndighetene ved behov kan anvende sine fullmakter i forbindelse med en del av en sikret forpliktelse eller en forpliktelse som det er stilt sikkerhet for, til en verdi som overstiger verdien av eiendelene, pantet, panteretten eller sikkerheten som forpliktelsen er sikret gjennom.

Første ledd bokstav a) skal ikke være til hinder for at omstruktureringsmyndigheter ved behov kan anvende disse fullmaktene med hensyn til innskuddsbeløp som overstiger det dekningsnivået som er fastsatt i artikkel 6 i direktiv 2014/49/EU.

Med forbehold for bestemmelsene om store engasjementer i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU skal medlemsstatene, for å gjøre det mulig å omstrukturere institusjoner og konserner, sikre at omstruktureringsmyndighetene i samsvar med artikkel 17 nr. 5 bokstav b) i dette direktiv begrenser omfanget av andre institusjoners forpliktelser som kan bli omfattet av et internt tapsdekningsverktøy, unntatt forpliktelser som innehas av foretak som er en del av samme konsern.

3. Når det interne tapsdekningsverktøyet anvendes, kan omstruktureringsmyndigheten i unntakstilfeller helt eller delvis utelukke visse forpliktelser fra anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i følgende tilfeller:

a) når det, til tross for omstruktureringsmyndighetens innsats i god tro, ikke er mulig å

[31] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

anvende intern tapsdekning for forpliktelsen innen rimelig tid,

b) når utelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig for å sikre at kritiske funksjoner og hovedforretningsområder opprettholdes på en slik måte at institusjonen som omstruktureres, kan fortsette sine viktigste virksomheter, tjenester og transaksjoner,

c) når utelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig for å unngå omfattende spredningsvirkninger, særlig med hensyn til kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, som ville medføre alvorlige forstyrrelser av finansmarkedenes virkemåte, herunder finansmarkedenes infrastrukturer, på en måte som ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller

d) når anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet på disse forpliktelsene ville medføre et så stort verditap at andre kreditorers tap ville bli større enn dersom disse forpliktelsene var utelukket fra intern tapsdekning.

Dersom en omstruktureringsmyndighet beslutter helt eller delvis å utelukke en kvalifisert forpliktelse eller en kategori av kvalifiserte forpliktelser i henhold til dette nummer, kan omfanget av nedskrivningen eller konverteringen for andre kvalifiserte forpliktelser økes for å ta hensyn til slike utelukkelser, forutsatt at omfanget av nedskrivningen og konverteringen som foretas for andre kvalifiserte forpliktelser, er i samsvar med prinsippet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g).

4. Dersom en omstruktureringsmyndighet beslutter helt eller delvis å utelukke en kvalifisert forpliktelse eller en kategori av kvalifiserte forpliktelser i henhold til denne artikkel, og de tapene som skulle vært dekket av disse forpliktelsene, ikke er fullt ut overført til andre kreditorer, kan ordningen for omstruktureringsfinansiering gi et bidrag til institusjonen som omstruktureres, slik at denne kan gjøre et eller begge av følgende:

a) dekke eventuelle tap som ikke er dekket av kvalifiserte forpliktelser, og gjenopprette nettoverdien av institusjonen som omstruktureres, til null i samsvar med nr. 46 nr. 1 bokstav a),

b) kjøpe aksjer eller andre eierinstrumenter eller kapitalinstrumenter i institusjonen som omstruktureres, for å rekapitalisere institusjonen i samsvar med artikkel 46 nr. 1 bokstav b).

5. Ordningen for omstruktureringsfinansiering kan gi et bidrag nevnt i nr. 4 bare dersom

a) det er gitt et bidrag til tapsdekning og rekapitalisering tilsvarende et beløp på minst 8 % av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital i institusjonen som omstruktureres, målt på tidspunktet for omstruktureringstiltaket i samsvar med verdsettingen omhandlet i artikkel 36, av aksjeeiere og innehavere av andre eierinstrumenter, innehavere av relevante kapitalinstrumenter og andre kvalifiserte forpliktelser gjennom nedskrivning, konvertering eller på annen måte, og

b) bidraget fra ordningen for omstruktureringsfinansiering ikke overstiger 5 % av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital i institusjonen som omstruktureres, målt på tidspunktet for omstruktureringstiltaket i samsvar med verdsettingen omhandlet i artikkel 36.

6. Bidraget fra ordningen for omstruktureringsfinansiering nevnt i nr. 4 kan finansieres med

a) det beløpet som er tilgjengelig for ordningen for omstruktureringsfinansiering, og som er skaffet gjennom bidrag fra institusjoner og unionsfilialer i samsvar med artikkel 100 nr. 6 og artikkel 103,

b) det beløpet som kan skaffes gjennom etterhåndsbidrag i samsvar med artikkel 104 innen tre år, og

c) beløp som er skaffet fra alternative finansieringskilder i samsvar med artikkel 105, dersom beløpene nevnt i bokstav a) og b) i dette nummer ikke er tilstrekkelige.

7. Under særlige omstendigheter kan omstruktureringsmyndigheten forsøke å skaffe midler fra alternative finansieringskilder etter at

a) grensen på 5 % som er angitt i nr. 5 bokstav b), er nådd, og

b) alle usikrede uprioriterte forpliktelser, unntatt kvalifiserte innskudd, er fullt ut nedskrevet eller konvertert.

Når vilkårene i første ledd er oppfylt, kan ordningen for omstruktureringsfinansiering alternativt eller i tillegg gi et bidrag fra ubrukte midler som er skaffet gjennom forhåndsbidrag i samsvar med artikkel 100 nr. 6 og artikkel 103.

8. Som unntak fra nr. 5 bokstav a) kan ordningen for omstruktureringsfinansiering også gi et bidrag som nevnt i nr. 4, forutsatt at

a) bidraget til tapsdekning og rekapitalisering nevnt i nr. 5 bokstav a) tilsvarer et beløp på minst 20 % av den berørte institusjonens risikovektede eiendeler,
b) den berørte medlemsstatens ordning for omstruktureringsfinansiering, gjennom forhåndsbidrag (unntatt bidrag til en innskuddsgarantiordning) som er skaffet i samsvar med artikkel 100 nr. 6 og artikkel 103, har tilgang til et beløp på minst 3 % av de dekkede innskuddene for alle kredittinstitusjoner som er godkjent på medlemsstatens område, og
c) verdien av den berørte institusjonens eiendeler er lavere enn 900 milliarder euro på konsolidert grunnlag.

9. Når omstruktureringsmyndigheter utøver skjønn i henhold til nr. 3, skal de ta behørig hensyn til
   a) prinsippet om at tap først bør bæres av aksjeeierne, og deretter som hovedregel av kreditorene i institusjonen som omstrukturereres, i prioritert rekkefølge,
   b) hvor stor tapsdekningskapasitet som ville gjenstå i institusjonen som omstruktureres, dersom forpliktelsen eller kategorien av forpliktelser ble utelukket, og
   c) behovet for å beholde tilstrekkelige midler til omstruktureringsfinansiering.
10. Utelukkelser i henhold til nr. 3 kan foretas enten for fullstendig å utelukke en forpliktelse fra nedskrivning eller for å begrense omfanget av nedskrivningen for denne forpliktelsen.
11. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for nærmere å angi under hvilke omstendigheter utelukkelse er nødvendig for å nå målene i nr. 3 i denne artikkel.
12. Før omstruktureringsmyndigheten benytter muligheten til å utelukke en forpliktelse i henhold til nr. 3, skal den underrette Kommisjonen. Dersom utelukkelsen krever et bidrag fra ordningen for omstruktureringsfinansiering eller en alternativ finansieringskilde i henhold til nr. 4-8, kan Kommisjonen senest 24 timer etter at den har mottatt en slik melding, eller med omstruktureringsmyndighetens samtykke innen en lengre frist, forby eller kreve endringer av den foreslåtte utelukkelsen dersom kravene i denne artikkel og delegerte rettsakter ikke er oppfylt, for å beskytte det indre markeds integritet. Dette berører ikke Kommisjonens anvendelse av Unionens statsstøtteregler.

Underavsnitt 2

Minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser

Artikkel 45

Anvendelse av minstekravet

1. Medlemsstatene skal sikre at institusjonene til enhver tid oppfyller et minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser. Minstekravet skal beregnes som beløpet for ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser uttrykt som en prosentandel av institusjonens samlede forpliktelser og ansvarlige kapital.

   Ved anvendelsen av første ledd skal derivatforpliktelser medregnes i de samlede forpliktelsene, forutsatt at motparters avregningsrett anerkjennes fullt ut.
2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi vurderingskriteriene som er nevnt i nr. 6 bokstav a)-f), og som, for hver institusjon, skal ligge til grunn for fastsettelsen av et minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser, herunder uprioritert gjeld og prioritert usikret gjeld med restløpetid på minst tolv måneder som er gjenstand for fullmakten til å anvende intern tapsdekning, og forpliktelser som kan anses som ansvarlig kapital.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

   Medlemsstatene kan fastsette ytterligere kriterier som skal ligge til grunn for fastsettelsen av minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser.
3. Uten hensyn til nr. 1 skal omstruktureringsmyndighetene unnta kredittforeninger som finansieres med obligasjoner med fortrinnsrett, og som i samsvar med nasjonal lovgivning ikke kan motta innskudd, fra kravet om at de til enhver tid skal oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser, når
   a) disse institusjonene vil bli avviklet gjennom nasjonal insolvensbehandling eller andre typer av framgangsmåter som gjennomføres i samsvar med artikkel 38, 40 eller 42 i dette direktiv, og som gjelder for disse institusjonene, og

b) en slik nasjonal insolvensbehandling eller andre typer av framgangsmåter vil sikre at disse institusjonenes kreditorer, herunder innehavere av obligasjoner med fortrinnsrett dersom det er relevant, vil bære tapet på en måte som er i tråd med omstruktureringsmålene.

4. Kvalifiserte forpliktelser skal inngå i beløpet for ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser nevnt i nr. 1, bare dersom de oppfyller følgende vilkår:
   a) instrumentet er utstedt og fullt innbetalt,
   b) forpliktelsen er ikke en forpliktelse overfor institusjonen, og institusjonen har ikke stilt noen sikkerhet eller garanti for forpliktelsen,
   c) kjøpet av instrumentet er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen,
   d) forpliktelsen har en restløpetid på minst et år,
   e) forpliktelsen stammer ikke fra et derivat,
   f) forpliktelsen stammer ikke fra et innskudd som har forrang i det nasjonale insolvenshierarkiet i samsvar med artikkel 108.

   Ved anvendelsen av bokstav d) skal utløpsdatoen for en forpliktelse, dersom forpliktelsen gir eieren rett til tilbakebetaling på et tidligere tidspunkt, være den første dagen en slik rett oppstår.
5. Dersom en forpliktelse er omfattet av en tredjestats lovgivning, kan omstruktureringsmyndighetene kreve at institusjonen skal vise at enhver beslutning fra en omstruktureringsmyndighet om å nedskrive eller konvertere denne forpliktelsen, vil tre i kraft i henhold til lovgivningen i vedkommende tredjestat, idet det tas hensyn til vilkårene i kontrakten som gjelder forpliktelsen, internasjonale avtaler om anerkjennelse av framgangsmåter for omstrukturering og andre relevante spørsmål. Dersom omstruktureringsmyndigheten ikke er overbevist om at en beslutning vil tre i kraft i henhold til lovgivningen i vedkommende tredjestat, skal forpliktelsen ikke medregnes i minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser.
6. Minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser for hver institusjon i henhold til nr. 1 skal fastsettes av omstruktureringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet, på grunnlag av minst følgende kriterier:
   a) behovet for å sikre at institusjonen kan omstruktureres ved anvendelse av omstruktureringsverktøyene, herunder ved behov det interne tapsdekningsverktøyet, på en slik måte at omstruktureringsmålene nås,
   b) behovet for i egnede tilfeller å sikre at institusjonen har tilstrekkelige kvalifiserte forpliktelser til, dersom det interne tapsdekningsverktøyet anvendes, å sikre at tapene kan dekkes og institusjonens rene kjernekapitaldekning kan gjenopprettes til et nivå som er nødvendig for at det fortsatt skal kunne oppfylle vilkårene for tillatelse og utøve virksomhet som den har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, og for å bevare en tilstrekkelig tillit i markedet til institusjonen eller foretaket,
   c) behovet for å sikre at institusjonen, dersom det i omstruktureringsplanen forutses at visse kategorier av kvalifiserte forpliktelser kan utelukkes fra intern tapsdekning i henhold til artikkel 44 nr. 3, eller at visse kategorier av kvalifiserte forpliktelser kan overføres i sin helhet til en mottaker gjennom en delvis overføring, har tilstrekkelige andre kvalifiserte forpliktelser til å sikre at tap kan dekkes, og institusjonens rene kjernekapitaldekning kan gjenopprettes til et nivå som er nødvendig for at det fortsatt skal kunne oppfylle vilkårene for tillatelse og utøve virksomhet som den har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU,
   d) institusjonens størrelse, forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil,
   e) i hvilket omfang innskuddsgarantiordningen kan bidra til finansieringen av omstruktureringen i samsvar med artikkel 109,
   f) i hvilket omfang institusjonens svikt vil ha negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten, herunder gjennom spredningsvirkninger for andre institusjoner på grunn av dens forbindelser med andre institusjoner eller med resten av finanssystemet.
7. Institusjonene skal oppfylle minstekravene i denne artikkel på individuelt grunnlag.

   En omstruktureringsmyndighet kan etter samråd med en vedkommende myndighet beslutte at minstekravene i denne artikkel får anvendelse på et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).
8. Morforetak i Unionen skal, i tillegg til nr. 7, oppfylle minstekravene i denne artikkel på konsolidert grunnlag.

   Minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser på konsolidert nivå for et

morforetak i Unionen skal fastsettes av konsernomstruktureringsmyndigheten etter samråd med den konsoliderende tilsynsmyndighet i samsvar med nr. 9, på grunnlag av minst de kriteriene som er fastsatt i nr. 6, og av hvorvidt konsernets datterforetak i tredjestater skal omstruktureres separat i henhold til omstruktureringsplanen.

9. Konsernomstruktureringsmyndigheten og de omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for datterforetakene på individuelt grunnlag, skal gjøre det de kan for å treffe en felles beslutning om nivået for minstekravet som får anvendelse på konsolidert nivå.

Den felles beslutningen skal være fullstendig begrunnet og skal oversendes til morforetaket i Unionen av konsernomstruktureringsmyndigheten.

Dersom en felles beslutning ikke foreligger innen fire måneder, skal konsernomstruktureringsmyndigheten treffe en beslutning om det konsoliderte minstekravet etter at den har tatt behørig hensyn til de berørte omstruktureringsmyndighetenes vurdering av datterforetakene. Dersom en berørt omstruktureringsmyndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal konsernomstruktureringsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningen fra konsernomstruktureringsmyndigheten anvendelse.

Den felles beslutningen og, i mangel av en felles beslutning, konsernomstruktureringsmyndighetens beslutning skal være bindende for omstruktureringsmyndighetene i de berørte medlemsstater.

Den felles beslutningen og enhver beslutning som treffes i mangel av en felles beslutning, skal regelmessig gjennomgås og, dersom det er relevant, ajourføres.

10. Omstruktureringsmyndighetene skal fastsette det minstekravet som skal anvendes på konsernets datterforetak på individuelt grunnlag. Disse minstekravene skal fastsettes på et egnet nivå for datterforetaket, idet det tas hensyn til

a) kriteriene angitt i nr. 6, særlig datterforetakets størrelse, forretningsmodell og risikoprofil, herunder dets ansvarlige kapital, og
b) det konsoliderte kravet som er fastsatt for konsernet i henhold til nr. 9.

Konsernomstruktureringsmyndigheten og de omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for datterforetakene på individuelt grunnlag, skal gjøre det de kan for å treffe en felles beslutning om nivået for minstekravet som får anvendelse på hvert enkelt datterforetak på individuelt nivå.

Den felles beslutningen skal være fullstendig begrunnet og oversendes til datterforetakene og til morinstitusjonen i Unionen av henholdsvis omstruktureringsmyndigheten for datterforetakene og konsernomstruktureringsmyndigheten.

Dersom en felles beslutning fra omstruktureringsmyndighetene ikke foreligger innen en frist på fire måneder, skal de respektive omstruktureringsmyndighetene for datterforetakene treffe en beslutning, idet det tas behørig hensyn til synspunktene og forbeholdene som konsernomstruktureringsmyndigheten har gitt uttrykk for.

Dersom konsernomstruktureringsmyndigheten etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal de omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for datterforetakene på individuelt grunnlag, utsette sine beslutninger og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og skal treffe sine beslutninger i samsvar med EBAs beslutning. Firemånedersperioden skal anses å utgjøre forliksperioden i henhold til nevnte forordning. EBA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal ikke henvise saken til EBA for bindende megling i tilfeller der beløpet som er fastsatt av datterforetakets omstruktureringsmyndighet, avviker med mindre enn ett prosentpoeng fra det beløpet på konsolidert nivå som er fastsatt i henhold til nr. 9 i denne artikkel.

Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen en måned, får beslutningene fra

datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter anvendelse.

Den felles beslutningen og beslutninger som treffes av datterforetakenes omstruktureringsmyndigheter i mangel av en felles beslutning, skal være bindende for de berørte omstruktureringsmyndighetene.

Den felles beslutningen og enhver beslutning som treffes i mangel av en felles beslutning, skal regelmessig gjennomgås og, dersom det er relevant, ajourføres.

11. Konsernomstruktureringsmyndigheten kan gi fullt unntak fra anvendelsen av det individuelle minstekravet på en morinstitusjon i Unionen dersom
    a) morinstitusjonen i Unionen på konsolidert grunnlag oppfyller minstekravet som er fastsatt i henhold til nr. 8, og
    b) vedkommende myndighet for morinstitusjonen i Unionen har gitt fullt unntak fra anvendelsen av individuelle kapitalkrav på institusjonen i samsvar med artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.
12. Datterselskapets omstruktureringsmyndighet kan gi fullt unntak fra anvendelsen av nr. 7 på det berørte datterforetaket dersom
    a) både datterforetaket og dets morforetak har fått tillatelse og er omfattet av tilsyn i samme medlemsstat,
    b) datterforetaket omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag med den institusjonen som er morforetaket,
    c) konserninstitusjonen på høyeste nivå i datterforetakets medlemsstat oppfyller, dersom denne ikke er morinstitusjonen i Unionen, på delkonsolidert grunnlag minstekravet i henhold til nr. 7,
    d) det foreligger ingen nåværende eller forutsigbare vesentlige praktiske eller juridiske hindringer for at morforetaket raskt kan overføre ansvarlig kapital til eller tilbakebetale forpliktelser til datterforetaket,
    e) morforetaket oppfyller enten vedkommende myndighets krav til forsvarlig ledelse av datterforetaket og har erklært, med vedkommende myndighets samtykke, at det garanterer for de forpliktelser som datterforetaket har inngått, eller risikoen i datterforetaket er ubetydelig,
    f) morforetakets framgangsmåter for risikovurdering, måling og kontroll omfatter datterforetaket,
    g) morforetaket innehar mer enn 50 % av stemmerettene knyttet til aksjer i kapitalen til datterforetaket eller har rett til å utpeke eller avsette et flertall av medlemmene i datterforetakets ledelsesorgan, og
    h) vedkommende myndighet for datterforetaket har gitt fullt unntak fra anvendelsen av individuelle kapitalkrav på datterforetaket i henhold til artikkel 7 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
13. I beslutningene som treffes i samsvar med denne artikkel, kan det fastsettes at minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser delvis oppfylles på konsolidert eller individuelt nivå gjennom avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter.
14. For at omstruktureringsmyndigheten skal godkjenne et avtalefestet internt tapsdekningsinstrument i henhold til nr. 13, skal den være overbevist om at instrumentet
    a) omfatter et avtalevilkår som fastsetter at dersom omstruktureringsmyndigheten beslutter å anvende det interne tapsdekningsverktøyet på denne institusjonen, skal instrumentet nedskrives eller konverteres i nødvendig omfang før andre kvalifiserte forpliktelser nedskrives eller konverteres, og
    b) er omfattet av en bindende avtale, et tilsagn eller en bestemmelse om underordning som innebærer at det ved ordinær insolvensbehandling er underordnet andre kvalifiserte forpliktelser og ikke kan tilbakebetales før andre samtidige utestående kvalifiserte forpliktelser er betalt.
15. Omstruktureringsmyndighetene skal, samordnet med vedkommende myndigheter, kreve og kontrollere at institusjonene oppfyller minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser fastsatt i nr. 1 og, dersom det er relevant, kravet fastsatt i nr. 13, og skal treffe en eventuell beslutning i henhold til denne artikkel parallelt med utarbeidingen og opprettholdelsen av omstruktureringsplaner.
16. Omstruktureringsmyndighetene skal, samordnet med vedkommende myndigheter, underrette EBA om det minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser og, dersom det er relevant, om det kravet som er omhandlet i nr. 13, som er fastsatt for hver institusjon i deres jurisdiksjon.
17. EBA skal, samordnet med vedkommende myndigheter, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette ensartede formater, maler og definisjoner med sikte på omstruktureringsmyndigheters identifikasjon og oversending av opplysninger til EBA ved anvendelsen av nr. 16.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

18. På grunnlag av resultatene av rapporten nevnt i nr. 19 skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, senest 31. desember 2016 oversende Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk for den harmoniserte anvendelsen av minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser. Dette forslaget skal, dersom det er relevant, omfatte forslag til innføring av et egnet antall minstenivåer for minstekravet, idet det tas hensyn til institusjonenes og konsernenes ulike forretningsmodeller. Forslaget skal omfatte eventuelle egnede justeringer av parametrene for minstekravet og om nødvendig egnede endringer av anvendelsen av minstekravet på konserner.
19. EBA skal senest 31. oktober 2016 oversende Kommisjonen en rapport om minst følgende:
    a) hvordan minstekravet til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser er blitt gjennomført på nasjonalt plan, og særlig om forskjellige medlemsstatene har fastsatt ulike nivåer for sammenlignbare institusjoner,
    b) hvordan de enkelte medlemsstatene har anvendt fullmakten til å kreve at institusjoner skal oppfylle minstekravet gjennom avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter, og hvorvidt ulike tilnærmingsmåter har vært anvendt,
    c) identifikasjon av forretningsmodeller som gjenspeiler institusjonens overordnede risikoprofil,
    d) det egnede nivået for minstekravet med hensyn til hver forretningsmodell som er identifisert i henhold til bokstav c),
    e) hvorvidt det bør fastsettes et intervall for minstekravet for hver forretningsmodell,
    f) en egnet overgangsperiode for at institusjonene skal kunne oppnå eventuelle fastsatte harmoniserte minstenivåer,
    g) hvorvidt kravene fastsatt i artikkel 45 er tilstrekkelige til å sikre at hver enkelt institusjon har en egnet tapsdekningskapasitet og, dersom dette ikke er tilfelle, hvilke ytterligere forbedringer som er nødvendige for å sikre dette målet,
    h) hvorvidt det er behov for endringer av beregningsmetodene som er fastsatt i denne artikkel, for å sikre at minstekravet kan anvendes som en egnet indikator for en institusjons tapsdekningskapasitet,
    i) hvorvidt det er hensiktsmessig å legge samlede forpliktelser og ansvarlig kapital til grunn for kravet, og særlig hvorvidt det er mer hensiktsmessig å anvende institusjonens risikovektede eiendeler som nevner i kravet,
    j) hvorvidt tilnærmingen i denne artikkel til anvendelsen av minstekravet på konserner er hensiktsmessig, og særlig om tilnærmingen på en tilstrekkelig måte sikrer at konsernets tapsdekningskapasitet finnes i eller er tilgjengelig for foretakene der tap kan oppstå,
    k) hvorvidt vilkårene for unntak fra minstekravet er hensiktsmessige, og særlig hvorvidt slike unntak bør kunne gis til datterforetak på tvers av grenser,
    l) hvorvidt det er hensiktsmessig at omstruktureringsmyndighetene kan kreve at minstekravet oppfylles gjennom avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter, og hvorvidt en ytterligere harmonisering av tilnærmingen til avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter er hensiktsmessig,
    m) hvorvidt kravene til avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter i nr. 14 er hensiktsmessige, og
    n) hvorvidt det er hensiktsmessig å kreve at institusjoner og konserner skal offentliggjøre sine minstekrav til ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser eller nivået for ansvarlig kapital og kvalifiserte forpliktelser, og i så fall hvor ofte og i hvilket format offentliggjøringen skal skje.
20. Rapporten omhandlet i nr. 19 skal minst omfatte perioden fra 2. juli 2014 til 30. juni 2016 og minst ta hensyn til følgende:
    a) minstekravets innvirkning og eventuelle foreslåtte harmoniserte nivåer for minstekravet på
        i) finansmarkedene i sin alminnelighet, og særlig markedene for usikret gjeld og derivater,
        ii) institusjoners forretningsmodeller og balansestruktur, særlig institusjoners finansieringsprofil og finansieringsstrategi, og konserners rettslige og operative struktur,
        iii) institusjoners lønnsomhet, særlig deres finansieringskostnader,
        iv) flytting av engasjementer til foretak som ikke er omfattet av tilsyn,
        v) finansiell innovasjon,

vi) i hvilket omfang avtalefestede interne tapsdekningsinstrumenter er utbredt, og disse instrumentenes art og salgbarhet,
vii) institusjoners risikoatferd,
viii) omfanget av institusjoners heftelser på eiendeler,
ix) hvilke tiltak institusjoner har truffet for å oppfylle minstekrav, og særlig i hvilket omfang minstekravene er blitt oppfylt gjennom reduksjon av gjeldsgraden knyttet til eiendeler, utstedelse av langsiktig gjeld og kapitaltilskudd, og
x) bankenes utlånsvirksomhet, særlig utlån til svært små, små og mellomstore bedrifter, lokale og regionale myndigheter og offentlige foretak samt handelsfinansiering, herunder utlån i henhold til offisielle eksportkredittforsikringsordninger,

b) samspillet mellom minstekravene og kravene til ansvarlig kapital, gjeldsgrad og likviditetskravene fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU,
c) institusjoners evne til på egen hånd å skaffe kapital eller finansiering på markedene med sikte på å oppfylle eventuelle foreslåtte harmoniserte minstekrav,
d) samsvar med minstekrav fastsatt i forbindelse med eventuelle internasjonale standarder som er utviklet av internasjonale fora.

Underavsnitt 3

Anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet

Artikkel 46

Vurdering av beløpet for intern tapsdekning

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender det interne tapsdekningsverktøyet, på grunnlag av en verdsetting i samsvar med artikkel 36 vurderer følgende samlede beløp:
   a) dersom det er relevant, det beløpet som kvalifiserte forpliktelser må nedskrives med for å sikre at netto andelsverdi av institusjonen som omstruktureres, er lik null, og
   b) dersom det er relevant, det beløpet med hvilket kvalifiserte forpliktelser må konverteres til aksjer eller andre typer av kapitalinstrumenter for å gjenopprette den rene kjernekapitaldekningen for enten
      i) institusjonen som omstruktureres, eller
      ii) broinstitusjonen.
2. Ved vurderingen nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal det fastsettes hvilket beløp kvalifiserte forpliktelser skal konverteres eller nedskrives med for å gjenopprette den rene kjernekapitaldekningen for institusjonen som omstruktureres, eller eventuelt for broinstitusjonen, idet det tas hensyn til kapitalbidrag fra ordningen for omstruktureringsfinansiering i henhold til artikkel 101 nr. 1 bokstav d) i dette direktiv, og for å bevare tilstrekkelig tillit i markedet til institusjonen som omstruktureres, eller til broinstitusjonen, og gjøre det mulig for den i minst ett år fortsatt å oppfylle vilkårene for tillatelse og fortsatt å utøve virksomhet som den har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

   Når omstruktureringsmyndighetene har til hensikt å anvende verktøyet for deling av eiendeler nevnt i artikkel 42, skal beløpet som kvalifiserte forpliktelser skal reduseres med, fastsettes idet det tas hensyn til en forsiktig vurdering av kapitalforvaltningsenhetens kapitalbehov.
3. Dersom kapital er blitt nedskrevet i samsvar med artikkel 59-62 og intern tapsdekning er blitt anvendt i samsvar med artikkel 43 nr. 2, og nedskrivningsnivået på grunnlag av den foreløpige verdsettingen i henhold til artikkel 36 anses å overstige kravene sammenlignet med den endelige verdsettingen i henhold til artikkel 36 nr. 10, kan en oppskrivningsordning anvendes for å tilbakebetale kreditorene og deretter aksjeeierne i nødvendig omfang.
4. Omstruktureringsmyndighetene skal fastsette og opprettholde tiltak for å sikre at vurderingen og verdsettingen bygger på så ajourførte og omfattende opplysninger som mulig om eiendeler og forpliktelser i institusjonen som omstruktureres.

Artikkel 47

Behandling av aksjeeiere ved intern tapsdekning, nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender det interne tapsdekningsverktøyet i artikkel 43 nr. 2 eller nedskriver eller konverterer kapitalinstrumenter i artikkel 59, treffer et av eller begge følgende tiltak overfor aksjeeiere og innehavere av andre eierinstrumenter:
   a) annullerer eksisterende aksjer eller andre eierinstrumenter, eller overfører dem til

kreditorer som deltar ved intern tapsdekning,

b) forutsatt at institusjonen som omstruktureres, i samsvar med verdsettingen foretatt i henhold til artikkel 36 har en positiv nettoverdi, utvanner eiendomsretten for eksisterende aksjeeiere og innehavere av andre eierinstrumenter som en følge av konverteringen til aksjer eller andre eierinstrumenter av
   i) relevante kapitalinstrumenter utstedt av institusjonen i henhold til fullmakten nevnt i artikkel 59 nr. 2, eller
   ii) kvalifiserte forpliktelser utstedt av institusjonen som omstruktureres, i henhold til fullmakten nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav f).

   Med hensyn til første ledd bokstav b) skal konverteringen foretas med en konverteringsfaktor som fører til en betydelig utvanning av eksisterende beholdninger av aksjer og andre eierinstrumenter.

2. Tiltakene nevnt i nr. 1 skal også treffes overfor aksjeeiere og innehavere av andre eierinstrumenter dersom de berørte aksjene eller andre eierinstrumentene ble utstedt eller overført under følgende omstendigheter:
   a) som følge av konvertering av gjeldsinstrumenter til aksjer eller andre eierinstrumenter i samsvar med avtalevilkår i de opprinnelige gjeldsinstrumentene utløst av en hendelse som inntraff før eller samtidig med omstruktureringsmyndighetens vurdering som fastslo at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) oppfylte vilkårene for omstrukturering,
   b) i forbindelse med konverteringen av relevante kapitalinstrumenter til rene kjernekapitalinstrumenter i henhold til artikkel 60.
3. Når omstruktureringsmyndighetene vurderer hvilket tiltak som skal treffes i samsvar med nr. 1, skal de ta hensyn til
   a) verdsettingen som er foretatt i samsvar med artikkel 36,
   b) det beløpet som omstruktureringsmyndigheten har vurdert at rene kjernekapitalinstrumenter skal reduseres med og relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres med i henhold til artikkel 60 nr. 1, og
   c) det samlede beløpet som omstruktureringsmyndigheten har vurdert i henhold til artikkel 46.
4. Som unntak fra artikkel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om underretning i artikkel 26 i direktiv 2013/36/EU, artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 1 og 2 og artikkel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet om underretning i artikkel 11 nr. 3 i direktiv 2014/65/EU skal vedkommende myndigheter, dersom anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller konverteringen av kapitalinstrumenter ville føre til erverv eller økning av en kvalifiserende eierandel i en institusjon som nevnt i artikkel 22 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU eller artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU, foreta vurderingen som kreves i henhold til nevnte artikler, i rett tid slik at det ikke forsinker anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller konverteringen av kapitalinstrumenter eller hindrer at omstruktureringstiltaket når de relevante omstruktureringsmålene.
5. Dersom vedkommende myndighet for denne institusjonen ikke har avsluttet vurderingen som kreves i nr. 4, på datoen for anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller konverteringen av kapitalinstrumenter, får artikkel 38 nr. 9 anvendelse på en erververs eventuelle erverv eller økning av en kvalifiserende eierandel som følge av anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller konverteringen av kapitalinstrumenter.
6. EBA skal innen 3. juli 2016 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, om hvilke omstendigheter hvert av tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel vil være egnet under, idet det tas hensyn til faktorene angitt i nr. 3 i denne artikkel.

Artikkel 48

Rekkefølge for nedskrivning og konvertering

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender det interne tapsdekningsverktøyet, anvender nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene, med forbehold for unntakene i henhold til artikkel 44 nr. 2 og 3, idet følgende krav oppfylles:
   a) rene kjernekapitalinstrumenter reduseres i samsvar med artikkel 60 nr. 1 bokstav a),
   b) bare dersom den samlede reduksjonen i henhold til bokstav a) er mindre enn summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c), skal myndighetene redusere hovedstolen for andre godkjente kjernekapitalinstrumenter i nødvendig omfang og innenfor grensen for deres kapasitet,

c) bare dersom den samlede reduksjonen i henhold til bokstav a) og b) er mindre enn summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c), skal myndighetene redusere hovedstolen for tilleggskapitalinstrumenter i nødvendig omfang og innenfor grensen for deres kapasitet,

d) bare dersom den samlede reduksjonen av aksjer eller andre eierinstrumenter og relevante kapitalinstrumenter i henhold til bokstav a)-c) er mindre enn summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c), skal myndighetene i nødvendig omfang og i samsvar med hierarkiet av fordringer ved ordinær insolvensbehandling redusere hovedstolen for uprioritert gjeld som ikke anses som annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital, i forbindelse med nedskrivningen i henhold til bokstav a)-c) for å oppnå summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c),

e) bare dersom den samlede reduksjonen av aksjer eller andre eierinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og kvalifiserte forpliktelser i henhold til bokstav a)-d) i dette nummer er mindre enn summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og d), skal myndighetene i nødvendig omfang og i samsvar med hierarkiet av fordringer ved ordinær insolvensbehandling, herunder rangering av innskudd omhandlet i artikkel 108, redusere hovedstolen eller det utestående beløpet for resten av de kvalifiserte forpliktelsene, i henhold til artikkel 44, i forbindelse med nedskrivningen i henhold til bokstav a)-d) i dette nummer for å oppnå summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c).

2. Når omstruktureringsmyndighetene anvender nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene, skal de fordele tapene som inngår i summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c), likt mellom aksjer eller andre eierinstrumenter og kvalifiserte forpliktelser av samme rang ved å redusere hovedstolen eller det utestående beløpet for slike aksjer eller andre eierinstrumenter og kvalifiserte forpliktelser i samme omfang i forhold til deres verdi, unntatt når en annen fordeling av tap mellom forpliktelser av samme rang er tillatt under omstendighetene angitt i artikkel 44 nr. 3.

   Dette nummer skal ikke være til hinder for at forpliktelser som har vært utelukket fra intern tapsdekning i samsvar med artikkel 44 nr. 2 og 3, behandles gunstigere enn kvalifiserte forpliktelser av samme rang ved ordinær insolvensbehandling.

3. Før omstruktureringsmyndighetene anvender nedskrivning eller konvertering som nevnt i nr. 1 bokstav e), skal de konvertere eller redusere hovedstolen for instrumentene nevnt i nr. 1 bokstav b)-d) når disse instrumentene inneholder følgende vilkår og ikke allerede er blitt konvertert:
   a) vilkår om at instrumentets hovedstol skal reduseres ved en eventuell hendelse som berører den finansielle stillingen, solvensen eller den ansvarlige kapitalen til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   b) vilkår om konvertering av instrumentene til aksjer eller andre eierinstrumenter dersom en slik hendelse inntreffer.

4. Når et instruments hovedstol er redusert, men ikke til null, i samsvar med vilkår av den typen som er nevnt i nr. 3 bokstav a), før anvendelsen av intern tapsdekning i henhold til nr. 1, skal omstruktureringsmyndighetene anvende nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene på resthovedstolen i samsvar med nr. 1.

5. Når omstruktureringsmyndighetene treffer beslutning om hvorvidt forpliktelser skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, skal de ikke konvertere én kategori av forpliktelser dersom en annen kategori av forpliktelser som er underordnet denne, i det vesentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, med mindre det på annen måte er tillatt i henhold til artikkel 44 nr. 2 og 3.

6. Med hensyn til denne artikkel skal EBA innen 3. januar 2016 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for enhver tolkning som gjelder det innbyrdes forholdet mellom bestemmelsene i dette direktiv og bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 49

Derivater

1. Medlemsstatene skal sikre at denne artikkel overholdes når omstruktureringsmyndigheter anvender nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene på forpliktelser som følger av derivater.

2. Først når derivatene er avviklet, skal omstruktureringsmyndighetene anvende nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene på en forpliktelse som følger av derivater. Når omstruktureringen innledes, skal omstruktu-

reringsmyndighetene ha fullmakt til å heve og avslutte eventuelle derivatkontrakter for dette formålet.

Dersom en derivatforpliktelse er blitt utelukket fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til artikkel 44 nr. 3, skal omstruktureringsmyndighetene ikke være forpliktet til å heve eller avslutte derivatkontrakten.

3. Dersom derivattransaksjoner er omfattet av en avregningsavtale, skal omstruktureringsmyndigheten eller en uavhengig takstmann som en del av verdsettingen omhandlet i artikkel 36 fastsette forpliktelsen som følger av disse transaksjonene, på nettogrunnlag i samsvar med avtalevilkårene.
4. Omstruktureringsmyndighetene skal fastsette verdien av forpliktelser som følger av derivater, i samsvar med følgende:
   a) egnede metoder for fastsettelse av verdien av derivatklasser, herunder transaksjoner som er omfattet av avregningsavtaler,
   b) prinsipper for å fastsette det relevante tidspunktet for fastsettelse av en derivatposisjons verdi, og
   c) egnede metoder for å sammenligne det verditapet som ville følge av en avvikling og intern tapsdekning for derivater, med beløpet for tap som derivatene ville blitt påført ved intern tapsdekning.
5. EBA skal etter samråd med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi metodene og prinsippene nevnt i nr. 4 bokstav a)-c) når det gjelder verdsetting av forpliktelser som følger av derivater.

   I forbindelse med derivattransaksjoner som er omfattet av en avregningsavtale, skal EBA ta hensyn til den metoden for avvikling som er fastsatt i avregningsavtalen.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. januar 2016.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 50

Faktor for konvertering av gjeld til egenkapital

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender fullmaktene fastsatt i artikkel 59 nr. 3 og artikkel 63 nr. 1 bokstav f), kan anvende ulike konverteringsfaktorer for ulike kategorier av kapitalinstrumenter og forpliktelser i samsvar med et av eller begge prinsippene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel.
2. Konverteringsfaktoren skal medføre at den berørte kreditor får en egnet erstatning for alle tap som oppstår i forbindelse med anvendelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene.
3. Når ulike konverteringsfaktorer anvendes i samsvar med nr. 1, skal konverteringsfaktoren for forpliktelser som anses som prioriterte forpliktelser i henhold til gjeldende insolvenslovgivning, være høyere enn konverteringsfaktoren for uprioriterte forpliktelser.
4. EBA skal innen 3. januar 2016 utarbeide retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for fastsettelse av konverteringsfaktorer.

   Disse retningslinjene skal særlig angi hvordan berørte kreditorer på en egnet måte kan godtgjøres ved hjelp av konverteringsfaktoren, og hvilke konverteringsfaktorer som anses som egnede til å gjenspeile at prioriterte forpliktelser har forrang i henhold til gjeldende insolvenslovgivning.

Artikkel 51

Gjenopprettings- og saneringstiltak ved intern tapsdekning

1. Medlemsstatene skal sikre at det, når omstruktureringsmyndighetene anvender det interne tapsdekningsverktøyet for å rekapitalisere en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i samsvar med artikkel 43 nr. 2 bokstav a), vedtas tiltak for å sikre at en virksomhetssaneringsplan for den berørte institusjonen eller det berørte foretaket utarbeides og gjennomføres i samsvar med artikkel 52.
2. Tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel kan omfatte omstruktureringsmyndighetens utpeking av én eller flere personer i samsvar med artikkel 72 nr. 1 som skal utarbeide og gjennomføre virksomhetssaneringsplanen som kreves i henhold til artikkel 52.

Artikkel 52

Virksomhetssaneringsplan

1. Medlemsstatene skal kreve at ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, innen en måned

etter at det interne tapsdekningsverktøyet er anvendt på en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i samsvar med artikkel 43 nr. 2 bokstav a), skal utarbeide og framlegge for omstruktureringsmyndigheten en virksomhetssaneringsplan som oppfyller kravene i nr. 4 og 5 i denne artikkel. Dersom Unionens statsstøtteregler får anvendelse, skal medlemsstatene sikre at planen er forenlig med den omstruktureringsplanen som institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal framlegge for Kommisjonen i henhold til disse reglene.

2. Når det interne tapsdekningsverktøyet i artikkel 43 nr. 2 bokstav a) anvendes på to eller flere konsernforetak, skal virksomhetssaneringsplanen utarbeides av morinstitusjonen i Unionen og dekke alle konsernets institusjoner etter framgangsmåten som angis i artikkel 7 og 8, og den skal framlegges for konsernomstruktureringsmyndigheten. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal oversende planen til andre berørte omstruktureringsmyndigheter og til EBA.
3. I unntakstilfeller og dersom det er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene, kan omstruktureringsmyndigheten forlenge fristen i nr. 1 med høyst to måneder etter anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet.

   Dersom virksomhetssaneringsplanen skal meldes i henhold til Unionens statsstøtteregler, kan omstruktureringsmyndigheten forlenge fristen i nr. 1 til høyst to måneder etter anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller til fristen som er fastsatt i Unionens statsstøtteregler, alt etter hva som inntreffer først.
4. I en virksomhetssaneringsplan skal det fastsettes tiltak med sikte på å gjenopprette langsiktig levedyktighet for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) eller deler av dens/dets virksomhet innen rimelig tid. Disse tiltakene skal bygge på realistiske antakelser om de økonomiske og finansielle markedsvilkårene som vil ligge til grunn for virksomheten til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).

   Virksomhetssaneringsplanen skal blant annet ta hensyn til den nåværende tilstanden og framtidsutsiktene på finansmarkedene, på grunnlag av antakelser om beste og verste tenkelige tilfeller, herunder en kombinasjon av hendelser som gjør det mulig å identifisere institusjonens største svakheter. Antakelsene skal sammenlignes med egnede referanseverdier innenfor bransjen.
5. En virksomhetssaneringsplan skal omfatte minst følgende:
   a) en detaljert analyse av de faktorene og problemene som har ført til at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), svikter eller kan forventes å svikte, og de omstendighetene som førte til vanskelighetene,
   b) en beskrivelse av tiltakene som treffes for å gjenopprette langsiktig levedyktighet for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   c) en tidsplan for gjennomføringen av disse tiltakene.
6. Tiltak med sikte på å gjenopprette langsiktig levedyktighet for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) kan omfatte
   a) sanering av virksomheten til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   b) endringer av institusjonens driftssystemer og infrastruktur,
   c) uttrekking fra tapsbringende virksomhet,
   d) omstrukturering av eksisterende virksomhet som kan gjøres konkurransedyktig,
   e) salg av eiendeler eller av forretningsområder.
7. Innen en måned etter at virksomhetssaneringsplanen er framlagt, skal den berørte omstruktureringsmyndighet vurdere sannsynligheten for at planen, dersom den gjennomføres, vil gjenopprette den langsiktige levedyktigheten for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d). Vurderingen skal foretas etter avtale med den berørte vedkommende myndighet.

   Dersom omstruktureringsmyndigheten og vedkommende myndighet er overbevist om at planen vil nå dette målet, skal omstruktureringsmyndigheten godkjenne planen.
8. Dersom omstruktureringsmyndigheten ikke er overbevist om at planen vil kunne nå målet nevnt i nr. 7, skal den etter avtale med vedkommende myndighet underrette ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, om sine betenkeligheter og kreve at planen endres slik at det tas hensyn til disse betenkelighetene.
9. Innen to uker etter at den har mottatt meldingen nevnt i nr. 8, skal ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, framlegge en endret plan

for omstruktureringsmyndigheten med sikte på godkjenning. Omstruktureringsmyndigheten skal vurdere den endrede planen og innen en uke underrette ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, om hvorvidt den er overbevist om at den endrede planen tar hensyn til de meddelte betenkelighetene, eller om ytterligere endringer kreves.

10. Ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, skal gjennomføre saneringsplanen slik det er avtalt mellom omstruktureringsmyndigheten og vedkommende myndighet, og skal minst hver sjette måned framlegge en rapport for omstruktureringsmyndigheten om framskritt i gjennomføringen av planen.
11. Ledelsesorganet eller den eller de personen(e) som er utpekt i samsvar med artikkel 72 nr. 1, skal revidere planen dersom det etter omstruktureringsmyndighetens oppfatning, med samtykke fra vedkommende myndighet, er nødvendig for å nå målet nevnt i nr. 4, og skal framlegge den reviderte planen for omstruktureringsmyndigheten med sikte på godkjenning.
12. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi
    a) hvilke opplysninger som minst skal inngå i en virksomhetssaneringsplan i henhold til nr. 5, og
    b) minstekrav til innholdet i rapportene som kreves i henhold til nr. 10.

    EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. januar 2016.

    Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
13. EBA skal innen 3. januar 2016 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for nærmere å angi hvilke minstekriterier en virksomhetssaneringsplan skal oppfylle for å bli godkjent av omstruktureringsmyndigheten i henhold til nr. 7.
14. EBA kan, idet det tas hensyn til eventuelle erfaringer fra anvendelsen av retningslinjene nevnt i nr. 13, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å angi hvilke minstekriterier en virksomhetssaneringsplan skal oppfylle for å kunne bli godkjent av omstruktureringsmyndigheten i henhold til nr. 7.

    Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underavsnitt 4

Internt tapsdekningsverktøy: tilleggsbestemmelser

Artikkel 53

Virkninger av intern tapsdekning

1. Dersom en omstruktureringsmyndighet anvender en fullmakt nevnt i artikkel 59 nr. 2 og artikkel 63 nr. 1 bokstav e)-i), skal medlemsstatene sikre at reduksjonen av hovedstolen eller det utestående beløpet, konverteringen eller annulleringen trer i kraft og er bindende med umiddelbar virkning for institusjonen som omstruktureres, og for berørte kreditorer og aksjeeiere.
2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndigheten har fullmakt til å gjennomføre eller kreve gjennomføring av alle administrative og prosedyremessige tiltak som er nødvendige for å anvende en fullmakt nevnt i artikkel 59 nr. 2 og artikkel 63 nr. 1 bokstav e)-i), herunder:
    a) endring av alle relevante registre,
    b) fjerning fra lister eller fjerning fra handelen med aksjer eller andre eierinstrumenter eller gjeldsinstrumenter,
    c) opptak på lister eller opptak til handel av nye aksjer eller andre eierinstrumenter,
    d) gjenopptak på lister eller gjenopptak til handel av gjeldsinstrumenter som er nedskrevet, uten krav om at det skal utarbeides et prospekt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF[32].
3. Dersom en omstruktureringsmyndighet reduserer hovedstolen eller det utestående beløpet for en forpliktelse til null ved å anvende fullmakten nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav e), skal denne forpliktelsen og enhver forpliktelse eller fordring som oppstår av denne, som ikke har oppstått på det tidspunkt fullmakten anvendes, anses som avviklet for alle formål, og skal ikke kunne gjøres gjeldende ved en senere sak i forbindelse med institusjonen

[32] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

som omstruktureres, eller et eventuelt etterfølgende foretak ved en senere avvikling.

4. Dersom en omstruktureringsmyndighet bare delvis reduserer hovedstolen eller det utestående beløpet for en forpliktelse ved å anvende fullmakten nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav e), gjelder følgende:
   a) forpliktelsen skal innfris i samme omfang som det reduserte beløpet,
   b) det berørte instrumentet eller den berørte avtalen som lå til grunn for den opprinnelige forpliktelsen, skal fortsatt få anvendelse i forbindelse med resthovedstolen eller det utestående beløpet for forpliktelsen, med forbehold for enhver endring av rentebeløpet som skal betales for å gjenspeile reduksjonen av hovedstolen, og enhver ytterligere endring av vilkårene som omstruktureringsmyndigheten vil kunne foreta gjennom fullmakten nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav j).

Artikkel 54

Fjerning av prosedyremessige hindringer for intern tapsdekning

1. Med forbehold for artikkel 63 nr. 1 bokstav i) skal medlemsstatene, når det er relevant, kreve at institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d) til enhver tid innehar tilstrekkelig godkjent aksjekapital eller andre rene kjernekapitalinstrumenter til at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), dersom omstruktureringsmyndigheten anvender fullmaktene nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav e) og f) overfor en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller et av dens/dets datterforetak, ikke hindres i å utstede nye aksjer eller andre eierinstrumenter i et tilstrekkelig antall for å sikre en effektiv gjennomføring av konverteringen av forpliktelser til aksjer eller andre eierinstrumenter.
2. Omstruktureringsmyndighetene skal vurdere om det er hensiktsmessig å pålegge kravet fastsatt i nr. 1 med hensyn til en bestemt institusjon eller et bestemt foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), og i forbindelse med utarbeidingen og opprettholdelsen av omstruktureringsplanen for denne institusjonen eller konsernet, idet det særlig tas hensyn til omstruktureringstiltakene nevnt i denne planen. Dersom omstruktureringsplanen omfatter en mulig anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet, skal myndighetene kontrollere at den godkjente aksjekapitalen eller andre rene kjernekapitalinstrumenter er tilstrekkelige til å dekke summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c).
3. Medlemsstatene skal sikre at det i henhold til stiftelsesdokumentene eller vedtektene ikke foreligger noen prosedyremessige hindringer for å konvertere forpliktelser til aksjer eller andre eierinstrumenter, herunder fortrinnsrett for aksjeeiere eller krav om aksjeeieres samtykke for å forhøye kapitalen.
4. Denne artikkel berører ikke endringene av direktiv 82/891/EØF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU og direktiv 2012/30/EU som er angitt i avdeling X i dette direktiv.

Artikkel 55

Avtalemessig anerkjennelse av intern tapsdekning

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d) skal innføre et avtalevilkår som innebærer at kreditor eller en part i avtalen som skaper forpliktelsen, anerkjenner at forpliktelsen kan bli omfattet av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter, og går med på å være bundet av alle reduksjoner av hovedstolen eller det utestående beløpet, konverteringer eller annulleringer som berøres av omstruktureringsmyndighetens anvendelse av disse fullmaktene, forutsatt at en slik forpliktelse
   a) ikke er utelukket i henhold til artikkel 44 nr. 2,
   b) ikke er et innskudd nevnt i artikkel 108 bokstav a),
   c) er omfattet av lovgivningen i en tredjestat, og
   d) er utstedt eller inngått etter den dato en medlemsstat anvender bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette avsnitt.

   Første ledd får ikke anvendelse dersom en medlemsstats omstruktureringsmyndighet fastslår at forpliktelsene eller instrumentene nevnt i første ledd kan bli omfattet av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter som anvendes av omstruktureringsmyndigheten i en medlemsstat i henhold til tredjestatens lovgivning, eller av en bindende avtale som er inngått med den berørte tredjestaten.

   Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan kreve at institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d)

skal framlegge for myndighetene en juridisk uttalelse om et slikt vilkårs rettskraft og virkning.

2. Dersom en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) unnlater å ta med et vilkår som kreves i samsvar med nr. 1 i kontraktsbestemmelsene om en berørt forpliktelse, skal dette ikke være til hinder for at omstruktureringsmyndigheten kan anvende nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene i forbindelse med denne forpliktelsen.
3. EBA skal, idet det tas hensyn til bankers ulike forretningsmodeller, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å fastsette listen over forpliktelser som omfattes av unntaket i nr. 1, og innholdet i vilkåret som kreves i nevnte nummer.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 56

Offentlige finansielle stabiliseringsverktøy

1. Medlemsstatene kan gi ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige gjennom ytterligere finansielle stabiliseringsverktøy i samsvar med nr. 3 i denne artikkel, artikkel 37 nr. 10 og Unionens statsstøtteregler med sikte på å delta i omstruktureringen av en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), herunder ved å gripe direkte inn for å hindre dens/dets avvikling, med sikte på å nå omstruktureringsmålene nevnt i artikkel 31 nr. 2 for medlemsstaten eller Unionen som helhet. Et slikt tiltak skal gjennomføres under ledelse av vedkommende departement eller regjeringen i nært samarbeid med omstruktureringsmyndigheten.
2. Med sikte på anvendelsen av de offentlige finansielle stabiliseringsverktøyene skal medlemsstatene sikre at deres vedkommende departementer eller regjeringer innehar omstruktureringsfullmaktene fastsatt i artikkel 63-72, samt sikre at artikkel 66, 68, 83 og 117 får anvendelse.
3. De offentlige finansielle stabiliseringsverktøyene skal anvendes som en siste utvei etter at de øvrige omstruktureringsverktøyene i størst mulig omfang er blitt vurdert og benyttet samtidig som finansiell stabilitet er blitt opprettholdt, i samsvar med vedkommende departements eller regjeringens vurdering etter samråd med omstruktureringsmyndigheten.
4. Når medlemsstatene anvender de offentlige finansielle stabiliseringsordningene, skal de sikre at deres vedkommende departementer eller regjeringer og omstruktureringsmyndigheten anvender ordningene bare dersom alle vilkårene i artikkel 32 nr. 1 samt ett av følgende vilkår er oppfylt:
   a) vedkommende departement eller regjering og omstruktureringsmyndigheten fastslår etter samråd med sentralbanken og vedkommende myndighet at anvendelsen av omstruktureringsverktøyene ikke ville være tilstrekkelig til å unngå en betydelig negativ virkning for finanssystemet,
   b) vedkommende departement eller regjering og omstruktureringsmyndigheten fastslår at anvendelsen av omstruktureringsverktøyene ikke ville være tilstrekkelig til å beskytte offentlighetens interesse, når institusjonen tidligere har mottatt ekstraordinær likviditetsstøtte fra sentralbanken,
   c) når det gjelder verktøyet for midlertidig offentlig eierskap, fastslår vedkommende departement eller regjering etter samråd med vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndigheten at anvendelsen av omstruktureringsverktøyene ikke ville være tilstrekkelig til å beskytte offentlighetens interesse, når institusjonen tidligere har mottatt offentlig egenkapitalstøtte gjennom verktøyet for egenkapitalstøtte.
5. De finansielle stabiliseringsverktøyene skal omfatte følgende:
   a) et verktøy for offentlig egenkapitalstøtte som nevnt i artikkel 57,
   b) et verktøy for midlertidig offentlig eierskap som nevnt i artikkel 58.

Artikkel 57

Verktøy for offentlig egenkapitalstøtte

1. Medlemsstatene kan, forutsatt at nasjonal selskapsrett overholdes, delta i rekapitaliseringen av en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv ved å stille kapital til rådighet for denne/dette i bytte mot følgende instrumenter, med forbehold for kravene i forordning (EU) nr. 575/2013:
   a) rene kjernekapitalinstrumenter,
   b) andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter.

2. I det omfang deres eierinteresser i en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) tillater det, skal medlemsstatene sikre at slike institusjoner eller foretak som omfattes av verktøyet for offentlig egenkapitalstøtte i samsvar med denne artikkel, forvaltes på et kommersielt og profesjonelt grunnlag.
3. Når en medlemsstat gir offentlig egenkapitalstøtte i henhold til denne artikkel, skal den sikre at dens eierandel i institusjonen eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) overføres til privat sektor så snart de kommersielle og finansielle omstendighetene tillater det.

Artikkel 58

Verktøy for midlertidig offentlig eierskap

1. Medlemsstatene kan midlertidig overta eierskapet til en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).
2. For dette formål kan en medlemsstat foreta én eller flere aksjeoverføringer til
   a) en person som er utpekt av medlemsstaten, eller
   b) et selskap som er heleid av medlemsstaten.
3. Medlemsstatene skal sikre at institusjoner eller foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som er omfattet av verktøyet for midlertidig offentlig eierskap i samsvar med denne artikkel, forvaltes på et kommersielt og profesjonelt grunnlag, og at de overføres til privat sektor så snart de kommersielle og finansielle omstendighetene tillater det.

Kapittel V

Nedskrivning av kapitalinstrumenter

Artikkel 59

Krav om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter

1. Fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter kan anvendes enten
   a) uavhengig av omstruktureringstiltak, eller
   b) kombinert med et omstruktureringstiltak, dersom vilkårene for omstrukturering i artikkel 32 og 33 er oppfylt.
2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter til aksjer eller andre eierinstrumenter som innehas av institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d).
3. Medlemsstatene skal kreve at omstruktureringsmyndighetene anvender nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten, i samsvar med artikkel 60 og umiddelbart, i forbindelse med relevante kapitalinstrumenter som er utstedt av en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), når én eller flere av følgende omstendigheter foreligger:
   a) det er fastslått at vilkårene for omstrukturering som er angitt i artikkel 32 og 33, er oppfylt, før et omstruktureringstiltak treffes,
   b) den ansvarlige myndighet fastslår at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ikke lenger vil være levedyktig dersom fullmakten ikke blir anvendt i forbindelse med de relevante kapitalinstrumentene,
   c) når det gjelder relevante kapitalinstrumenter som er utstedt av et datterforetak, og som anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt og konsolidert grunnlag, foretar den ansvarlige myndighet i den konsoliderende tilsynsmyndighets medlemsstat og den ansvarlige myndighet i datterforetakets medlemsstat en felles konstatering i form av en felles beslutning i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, av at konsernet ikke lenger vil være levedyktig dersom nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten ikke blir anvendt i forbindelse med disse instrumentene,
   d) når det gjelder relevante kapitalinstrumenter som er utstedt av morforetaket, og som anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt grunnlag for morforetaket eller på et konsolidert grunnlag, og den ansvarlige myndighet i den konsoliderende tilsynsmyndighets medlemsstat foretar en konstatering av at konsernet ikke lenger vil være levedyktig dersom nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten ikke blir anvendt i forbindelse med disse instrumentene,
   e) institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) har behov for ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, unntatt under omstendighetene som er angitt i artikkel 32 nr. 4 bokstav d) iii).
4. Ved anvendelsen av nr. 3 i denne artikkel skal en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) eller et konsern

anses ikke lenger å være levedyktig bare dersom begge følgende vilkår er oppfylt:

a) institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) eller konsernet svikter eller kan forventes å svikte,
b) i lys av tidsaspektet og andre relevante omstendigheter er det ikke rimelig å forvente at noe annet tiltak, herunder andre tiltak fra privat sektor eller en tilsynsmyndighet (herunder tiltak for tidlig inngrep), enn nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter, enten uavhengig eller kombinert med et omstruktureringstiltak, innen rimelig tid vil kunne hindre at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) eller konsernet svikter.

5. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav a) i denne artikkel skal en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) anses å svikte eller å kunne forventes å svikte, når én eller flere av omstendighetene angitt i artikkel 32 nr. 4 inntreffer.
6. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav a) skal et konsern anses å svikte eller å kunne forventes å svikte når konsernet ikke oppfyller, eller det foreligger objektive opplysninger til støtte for en konstatering av at konsernet i nær framtid ikke vil kunne oppfylle, de konsoliderte tilsynskravene på en måte som kan berettige at vedkommende myndighet treffer tiltak blant annet, men ikke bare fordi konsernet er påført eller sannsynligvis vil bli påført tap som vil medføre at hele eller en betydelig del av dets ansvarlige kapital brukes opp.
7. Et relevant kapitalinstrument utstedt av et datterforetak skal ikke nedskrives eller konverteres i henhold til nr. 3 bokstav c) i større omfang eller på dårligere vilkår enn kapitalinstrumenter av samme rang på morforetaksnivå, som er blitt nedskrevet eller konvertert.
8. Dersom en ansvarlig myndighet foretar en konstatering som nevnt i nr. 3 i denne artikkel, skal den umiddelbart underrette omstruktureringsmyndigheten som har ansvar for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), dersom dette ikke er samme myndighet.
9. Før den ansvarlige myndighet foretar en konstatering i henhold til nr. 3 bokstav c) i denne artikkel med hensyn til et datterforetak som utsteder relevante kapitalinstrumenter som anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt og konsolidert grunnlag, skal den oppfylle kravene om melding og samråd som er fastsatt i artikkel 62.
10. Før omstruktureringsmyndigheter anvender fullmakten til å nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, skal de sikre at det foretas en verdsetting av eiendelene og forpliktelsene til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i samsvar med artikkel 36. Denne verdsettingen skal danne grunnlaget for beregningen av den nedskrivningen som skal anvendes på de relevante kapitalinstrumentene for å dekke tap, og den konverteringen som skal anvendes på de relevante kapitalinstrumentene for å rekapitalisere institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).

Artikkel 60

Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter

1. I forbindelse med oppfyllelsen av kravene i artikkel 59 skal omstruktureringsmyndighetene anvende nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten i samsvar med den prioriterte rekkefølgen for fordringene ved ordinær insolvensbehandling, på en måte som gir følgende resultater:
   a) rene kjernekapitalinstrumenter reduseres først i forhold til tapene og innenfor grensen for deres kapasitet, og omstruktureringsmyndigheten treffer et av eller begge tiltakene som er angitt i artikkel 47 nr. 1, overfor eierne av rene kjernekapitalinstrumenter,
   b) hovedstolen av andre godkjente kjernekapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til rene kjernekapitalinstrumenter i det omfang som er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene i artikkel 31, eller innenfor grensen for de relevante kapitalinstrumentenes kapasitet, alt etter hva som er lavest,
   c) hovedstolen av tilleggskapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til rene kjernekapitalinstrumenter, eller begge deler, i det omfang som er nødvendig for å nå omstruktureringsmålene i artikkel 31, eller innenfor grensen for de relevante kapitalinstrumentenes kapasitet, alt etter hva som er lavest.
2. Når hovedstolen av et relevant kapitalinstrument nedskrives,
   a) skal reduksjonen av hovedstolen være permanent, med forbehold for eventuell opp-

skrivning i samsvar med tilbakebetalingsordningen i artikkel 46 nr. 3,

b) skal det ikke gjenstå noen forpliktelse overfor eieren av det relevante kapitalinstrumentet knyttet til eller i forbindelse med det beløpet for instrumentet som er nedskrevet, med unntak for enhver forpliktelse som allerede forelå, og ethvert erstatningsansvar for skader som kan oppstå som følge av en klage med hensyn til lovligheten av anvendelsen av nedskrivningsfullmakten,

c) skal en innehaver av de relevante kapitalinstrumentene ikke motta annen erstatning enn den som er tillatt i samsvar med nr. 3.

Bokstav b) skal ikke være til hinder for at en eier av relevante kapitalinstrumenter kan motta rene kjernekapitalinstrumenter i samsvar med nr. 3.

3. Omstruktureringsmyndighetene kan med sikte på en konvertering av relevante kapitalinstrumenter i henhold til nr. 1 bokstav b) i denne artikkel kreve at institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d) skal utstede rene kjernekapitalinstrumenter til eierne av de relevante kapitalinstrumentene. De relevante kapitalinstrumentene kan konverteres bare dersom følgende vilkår er oppfylt:

a) de rene kjernekapitalinstrumentene er utstedt av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller av et morforetak til institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), med samtykke fra omstruktureringsmyndigheten for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller, dersom det er relevant, fra morforetakets omstruktureringsmyndighet,

b) de rene kjernekapitalinstrumentene er utstedt før institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) har utstedt aksjer eller andre eierinstrumenter for å få tilført ansvarlig kapital fra staten eller et offentlig foretak,

c) de rene kjernekapitalinstrumentene tildeles og overføres umiddelbart etter at konverteringsfullmakten er anvendt,

d) den konverteringsfaktoren som bestemmer hvilket antall rene kjernekapitalinstrumenter som leveres for hvert relevante kapitalinstrument, er i samsvar med prinsippene i artikkel 50 og eventuelle retningslinjer utarbeidet av EBA i henhold til artikkel 50 nr. 4.

4. Med sikte på leveringen av rene kjernekapitalinstrumenter i samsvar med nr. 3 kan omstruktureringsmyndighetene kreve at institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d) til enhver tid skal ha den nødvendige forhåndstillatelse til å utstede det relevante antallet av rene kjernekapitalinstrumenter.

5. Dersom en institusjon oppfyller vilkårene for omstrukturering og omstruktureringsmyndigheten beslutter å anvende et omstruktureringsverktøy på denne institusjonen, skal omstruktureringsmyndigheten oppfylle kravet som er fastsatt i artikkel 59 nr. 3, før den anvender omstruktureringsverktøyet.

Artikkel 61

Myndigheter som har ansvar for konstatering

1. Medlemsstatene skal sikre at myndighetene som angis i denne artikkel, har ansvar for å foreta konstateringene nevnt i artikkel 59 nr. 3.

2. Hver medlemsstat skal i nasjonal lovgivning utpeke den ansvarlige myndighet som har ansvar for å foreta konstateringer i henhold til artikkel 59. Den ansvarlige myndighet kan være vedkommende myndighet eller omstruktureringsmyndigheten, i samsvar med artikkel 32.

3. Dersom de relevante kapitalinstrumentene anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 på individuelt grunnlag, skal den myndighet som har ansvar for å foreta konstateringen i henhold til artikkel 59 nr. 3, være den ansvarlige myndighet i medlemsstaten der institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) er blitt godkjent i henhold til avdeling III i direktiv 2013/36/EU.

4. Dersom de relevante kapitalinstrumentene er utstedt av en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som er et datterforetak, og de anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt og konsolidert grunnlag, skal den myndighet som har ansvar for å foreta konstateringene nevnt i artikkel 59 nr. 3, være følgende:

a) den ansvarlige myndighet i medlemsstaten der den institusjonen eller det foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv som har utstedt disse instrumentene, er etablert i samsvar med avdeling III i direktiv 2013/36/EU, skal ha ansvar for å foreta konstateringene nevnt i artikkel 59 nr. 3 bokstav b) i dette direktiv,

b) den ansvarlige myndighet i den konsoliderende tilsynsmyndighets medlemsstat og den ansvarlige myndighet i medlemsstaten der den institusjonen eller det foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) dette direktiv som har utstedt disse instrumentene, er etablert i samsvar med avdeling III i direktiv 2013/36/EU, skal ha ansvar for den felles konstateringen i form av en felles beslutning nevnt i artikkel 59 nr. 3 bokstav c) i dette direktiv.

Artikkel 62

Konsolidert anvendelse: framgangsmåte for konstatering

1. Medlemsstatene skal sikre at ansvarlige myndigheter, før de foretar en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3 bokstav b), c), d eller e) med hensyn til et datterforetak som utsteder relevante kapitalinstrumenter som anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt og konsolidert grunnlag, oppfyller følgende vilkår:
   a) en ansvarlig myndighet som vurderer om den skal foreta en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3 bokstav b), c), d) eller e), skal umiddelbart underrette den konsoliderende tilsynsmyndighet og, dersom dette ikke er samme myndighet, den ansvarlige myndighet i medlemsstaten der den konsoliderende tilsynsmyndighet befinner seg,
   b) en ansvarlig myndighet som vurderer om den skal foreta en konstatering nevnt i artikkel 59 nr. 3 bokstav c), skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet med ansvar for den enkelte institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som har utstedt de relevante kapitalinstrumentene som nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten vil bli anvendt på dersom denne konstateringen foretas, og, dersom dette ikke er samme myndighet, de ansvarlige myndigheter i medlemsstatene der disse vedkommende myndighetene og de konsoliderende tilsynsmyndighetene befinner seg.
2. Når ansvarlige myndigheter foretar en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3 bokstav c), d) eller e), skal de når det gjelder en institusjon eller et konsern med virksomhet over landegrensene, ta hensyn til den potensielle innvirkningen omstruktureringen kan ha i alle medlemsstater der institusjonen eller konsernet utøver virksomhet.
3. En ansvarlig myndighet skal sammen med en melding i henhold til nr. 1 framlegge en begrunnelse for at den vurderer å foreta den berørte konstateringen.
4. Dersom en melding er gitt i henhold til nr. 1, skal den ansvarlige myndighet etter samråd med de underrettede myndighetene vurdere følgende:
   a) hvorvidt det finnes et alternativt tiltak til anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten i samsvar med artikkel 59 nr. 3,
   b) dersom et slikt alternativt tiltak finnes, hvorvidt det er mulig å anvende det,
   c) dersom det er mulig å anvende et slikt alternativt tiltak, hvorvidt det anses som realistisk å forvente at det innen rimelig tid vil kunne løse de problemene som ellers vil kreve at det foretas en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3.
5. Ved anvendelsen av nr. 4 i denne artikkel menes med «alternative tiltak» tiltak for tidlig inngrep nevnt i artikkel 27 i dette direktiv, tiltak nevnt i artikkel 104 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU eller overføring av midler eller kapital fra morforetaket.
6. Dersom den ansvarlige myndighet etter samråd med de underrettede myndighetene, i henhold til nr. 4 fastslår at det finnes ett eller flere alternative tiltak som det er mulig å anvende, og som vil gi resultatet nevnt i bokstav c) i nevnte nummer, skal den sikre at disse tiltakene anvendes.
7. Dersom den ansvarlige myndighet i et tilfelle nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel, etter samråd med de underrettede myndighetene i henhold til nr. 4 i denne artikkel, anser at det ikke finnes noen alternative tiltak som vil gi resultatet nevnt i nr. 4 bokstav c), skal den ansvarlige myndighet avgjøre om konstateringen nevnt i artikkel 59 nr. 3, som vurderes, er egnet.
8. Dersom en ansvarlig myndighet beslutter å foreta en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3 bokstav c), skal den umiddelbart underrette de ansvarlige myndigheter i de medlemsstater der de berørte datterforetakene ligger, og konstateringen skal ta form av en felles beslutning som omhandlet i artikkel 92 nr. 3 og 4. Dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal det ikke foretas en konstatering i henhold til artikkel 59 nr. 3 bokstav c).
9. Omstruktureringsmyndighetene i de medlemsstatene der hvert av de berørte datterforetakene ligger, skal umiddelbart gjennom-

føre en beslutning om å nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter som er truffet i samsvar med denne artikkel, idet det tas behørig hensyn til hvor mye saken haster.

Kapittel VI

Omstruktureringsfullmakter

Artikkel 63

Alminnelige fullmakter

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har alle de fullmaktene som er nødvendige for å anvende omstruktureringsverktøyene overfor institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d) som oppfyller de gjeldende vilkårene for omstrukturering. Omstruktureringsmyndighetene skal særlig ha følgende omstruktureringsfullmakter, som de kan anvende enkeltvis eller i enhver kombinasjon:
   a) fullmakt til å kreve at enhver person skal gi de opplysningene som er nødvendige for at omstruktureringsmyndigheten skal kunne treffe en beslutning og utarbeide et omstruktureringstiltak, herunder ajourføringer og utfyllende opplysninger i henhold til omstruktureringsplanene, samt krav om at opplysninger skal gis ved stedlig tilsyn,
   b) fullmakt til å ta kontroll over en institusjon som omstruktureres, og til å utøve alle rettigheter og fullmakter som er tildelt institusjonens aksjeeiere, andre eiere og ledelsesorganet i institusjonen som omstruktureres,
   c) fullmakt til å overføre aksjer og andre eierinstrumenter som utstedes av en institusjon som omstruktureres,
   d) fullmakt til å overføre rettigheter, eiendeler eller forpliktelser i en institusjon som omstruktureres, til et annet foretak med foretakets samtykke,
   e) fullmakt til å redusere, herunder helt til null, hovedstolen eller det utestående beløpet for de kvalifiserte forpliktelsene i en institusjon som omstruktureres,
   f) fullmakt til å konvertere kvalifiserte forpliktelser i en institusjon som omstruktureres, til ordinære aksjer eller andre eierinstrumenter som innehas av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), en berørt morinstitusjon eller en broinstitusjon som eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene som innehas av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), overføres til,
   g) fullmakt til å annullere gjeldsinstrumenter som er utstedt av en institusjon som omstruktureres, med unntak for sikrede forpliktelser som er omfattet av artikkel 44 nr. 2,
   h) fullmakt til å redusere, herunder helt til null, det nominelle beløpet for aksjer eller andre eierinstrumenter som innehas av en institusjon som omstruktureres, og til å annullere slike aksjer eller andre eierinstrumenter,
   i) fullmakt til å kreve at en institusjon som omstruktureres, eller en berørt morinstitusjon, skal utstede nye aksjer eller andre eierinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder preferanseaksjer og betingede konvertible instrumenter,
   j) fullmakt til å endre løpetiden for gjeldsinstrumenter og andre kvalifiserte forpliktelser som er utstedt av en institusjon som omstruktureres, eller endre det rentebeløpet som skal betales for slike instrumenter og andre kvalifiserte forpliktelser, eller endre datoen for renteutbetalingen, herunder ved å utsette betalingen midlertidig, med unntak for sikrede forpliktelser som er omfattet av artikkel 44 nr. 2,
   k) fullmakt til å si opp og heve finansielle kontrakter eller derivatkontrakter med sikte på anvendelsen av artikkel 49,
   l) fullmakt til å avsette eller erstatte ledelsesorganet og den øverste ledelsen i en institusjon som omstruktureres,
   m) fullmakt til å kreve at vedkommende myndighet skal vurdere kjøperen av en kvalifiserende eierandel i rett tid, som unntak fra fristene fastsatt i artikkel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikkel 12 i direktiv 2014/65/EU.
2. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender omstruktureringsverktøy og -fullmakter, ikke er omfattet av noen av følgende krav som ellers ville få anvendelse i henhold til nasjonal lovgivning, en kontrakt eller lignende:
   a) med forbehold for artikkel 3 nr. 6 og artikkel 85 nr. 1, krav om godkjenning eller samtykke fra en offentlig eller privat person, herunder aksjeeiere eller kreditorer i institusjonen som omstruktureres,
   b) prosedyremessige krav om å underrette bestemte personer, herunder krav om å offentliggjøre en melding eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter

hos en annen myndighet, før fullmakten anvendes.

Medlemsstatene skal særlig sikre at omstruktureringsmyndighetene kan anvende fullmaktene i henhold til denne artikkel, uavhengig av enhver begrensning av eller ethvert krav om samtykke til overføringen av de berørte finansielle instrumentene, rettighetene, eiendelene eller forpliktelsene som ellers kunne fått anvendelse.

Første ledd bokstav b) berører ikke kravene fastsatt i artikkel 81 og 83 og ethvert meldingskrav i henhold til Unionens statsstøtteregler.

3. Medlemsstatene skal, i den utstrekning en fullmakt oppført i nr. 1 i denne artikkel ikke får anvendelse på et foretak som er omfattet av artikkel 1 nr. 1 i dette direktiv, som følge av dets særskilte juridiske form, sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakter som er så like som mulig, herunder med hensyn til deres virkninger.
4. Medlemsstatene skal sikre at når omstruktureringsmyndighetene anvender fullmaktene i henhold til nr. 3, skal beskyttelsestiltakene i dette direktiv eller beskyttelsestiltak som har samme virkning, få anvendelse på de berørte personene, herunder aksjeeiere, kreditorer og motparter.

Artikkel 64

Tilleggsfullmakter

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene ved anvendelsen av en omstruktureringsfullmakt har fullmakt til
   a) å treffe tiltak for at en overføring skal skje uten noen form for forpliktelse eller heftelse som påvirker de overførte finansielle instrumentene, rettighetene, eiendelene eller forpliktelsene, med forbehold for artikkel 78; for dette formål skal enhver rett til erstatning i samsvar med dette direktiv ikke anses som en forpliktelse eller heftelse,
   b) å fjerne en rett til å erverve ytterligere aksjer eller andre eierinstrumenter,
   c) å kreve at vedkommende myndighet avbryter eller utsetter opptaket til handel på et regulert marked eller opptaket til offisiell notering av finansielle instrumenter i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF[33],
   d) å treffe tiltak for at mottakeren skal behandles som om den var institusjonen som omstruktureres, når det gjelder rettigheter eller forpliktelser for institusjonen som omstruktureres, eller tiltak som er truffet av den, herunder, med forbehold for artikkel 38 og 40, alle rettigheter eller forpliktelser knyttet til deltakelse i en markedsinfrastruktur,
   e) å kreve at institusjonen som omstruktureres, eller mottakeren skal gi opplysninger og bistand til den andre parten, og
   f) å oppheve eller endre vilkårene i en kontrakt som institusjonen som omstruktureres, er part i, eller erstatte denne institusjonen med en mottaker som part.
2. Omstruktureringsmyndighetene skal anvende fullmaktene angitt i nr. 1 når de anser det som hensiktsmessig for å sikre et effektivt omstruktureringstiltak eller nå ett eller flere omstruktureringsmål.
3. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, når de anvender en omstruktureringsfullmakt, har fullmakt til å treffe nødvendige videreføringsordninger for å sikre at omstruktureringstiltaket er effektivt og, dersom det er relevant, at mottakeren kan drive den overførte virksomheten. Slike videreføringsordninger skal særlig omfatte
   a) videreføring av kontrakter som institusjonen som omstruktureres, har inngått, slik at mottakeren påtar seg alle rettigheter og forpliktelser i institusjonen som omstruktureres, knyttet til finansielle instrumenter, rettigheter, eiendeler eller forpliktelser som har blitt overført, og at mottakeren uttrykkelig eller stilltiende erstatter institusjonen som omstruktureres, i alle relevante avtaledokumenter,
   b) at mottakeren erstatter institusjonen som omstruktureres, i enhver rettergang knyttet til finansielle instrumenter, rettigheter, eiendeler eller forpliktelser som har blitt overført.
4. Fullmaktene i nr. 1 bokstav d) og i nr. 3 bokstav b) berører ikke følgende:
   a) den retten en arbeidstaker i institusjonen som omstruktureres, har til å si opp en arbeidsavtale,
   b) med forbehold for artikkel 69-71, enhver rett for en avtalepart til å utøve rettigheter som følger av kontrakten, herunder retten til å heve kontrakten når avtalevilkårene gir

[33] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF av 28. mai 2001 om vilkår for opptak av verdipapirer til offisiell notering på en fondsbørs og opplysninger som skal offentliggjøres om disse verdipapirene (EFT L 184 av 6.7.2001, s. 1).

en slik rett som følge av en handling eller en utelatelse begått av institusjonen som omstruktureres, før den relevante overføringen, eller av mottakeren etter den relevante overføringen.

Artikkel 65

Fullmakt til å anmode om levering av tjenester og infrastruktur

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å kreve at en institusjon som omstruktureres, eller noen av dens konsernforetak, skal levere enhver tjeneste eller infrastruktur som er nødvendig for å gjøre det mulig for en mottaker å drive virksomheten som overføres, på en effektiv måte.

   Første ledd får også anvendelse når institusjonen som omstruktureres, eller det berørte konsernforetaket har innledet ordinær insolvensbehandling.
2. Medlemsstatene skal sikre at deres omstruktureringsmyndigheter har fullmakt til å håndheve forpliktelser som omstruktureringsmyndigheter i andre medlemsstater har pålagt i henhold til nr. 1 når det gjelder konsernforetak som er etablert på deres område.
3. Tjenestene og infrastrukturene nevnt i nr. 1 og 2 er begrenset til driftstjenester og -infrastruktur, og de omfatter ikke noen form for finansiell støtte.
4. Tjenestene og infrastrukturene omhandlet i nr. 1 og 2 skal leveres på følgende vilkår:
   a) på samme vilkår i hele avtaleperioden, dersom tjenestene og infrastrukturene ble levert til institusjonen som omstruktureres, umiddelbart før omstruktureringstiltaket ble truffet i henhold til en avtale,
   b) på rimelige vilkår dersom det ikke finnes noen avtale, eller dersom avtalen har utløpt.
5. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fastsette minstelisten over tjenester eller infrastrukturer som er nødvendige for at en mottaker på en effektiv måte skal kunne drive en virksomhet som overføres til den.

Artikkel 66

Fullmakt til å håndheve krisehåndteringstiltak eller kriseforebyggende tiltak i andre medlemsstater

1. Dersom en overføring av aksjer, andre eierinstrumenter eller eiendeler, rettigheter eller forpliktelser omfatter eiendeler som befinner seg i en annen medlemsstat enn omstruktureringsmyndighetens medlemsstat, eller rettigheter eller forpliktelser som er omfattet av lovgivningen i en annen medlemsstat enn omstruktureringsmyndighetens medlemsstat, skal medlemsstatene sikre at overføringen får virkning i den andre medlemsstaten eller i henhold til dennes lovgivning.
2. Medlemsstatene skal gi den omstruktureringsmyndigheten som har foretatt eller har til hensikt å foreta overføringen, all rimelig bistand for å sikre at aksjer eller andre eierinstrumenter eller eiendeler, rettigheter eller forpliktelser overføres til mottakeren i samsvar med ethvert gjeldende krav i nasjonal lovgivning.
3. Medlemsstatene skal sikre at aksjeeiere, kreditorer og tredjemann som berøres av overføringen av aksjer, andre eierinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser nevnt i nr. 1, ikke har rett til å hindre, bestride eller tilsidesette overføringen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat der eiendelene befinner seg, eller i henhold til den lovgivningen som får anvendelse på aksjer, andre eierinstrumenter, rettigheter eller forpliktelser.
4. Dersom en omstruktureringsmyndighet i en medlemsstat (medlemsstat A) anvender nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene, herunder i forbindelse med kapitalinstrumenter i samsvar med artikkel 59, og dersom de kvalifiserte forpliktelsene eller de relevante kapitalinstrumentene i institusjonen som omstruktureres, omfatter følgende:
   a) instrumenter eller forpliktelser som er omfattet av loven i en annen medlemsstat enn medlemsstaten der den omstruktureringsmyndigheten som har anvendt nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene, er etablert (medlemsstat B),
   b) forpliktelser overfor kreditorer som befinner seg i medlemsstat B,

   skal medlemsstat B sikre at hovedstolen av disse forpliktelsene eller instrumentene reduseres, eller at forpliktelser eller instrumenter konverteres, i samsvar med anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene til omstruktureringsmyndigheten i medlemsstat A.
5. Medlemsstatene skal sikre at kreditorer som berøres av anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter nevnt i nr. 4, ikke har rett til å bestride reduksjonen av hovedstolen for instrumentet eller forpliktelsen eller, alt

etter omstendighetene, konverteringen av den i henhold til en lovbestemmelse i medlemsstat B.

6. Hver medlemsstat skal sikre at følgende fastsettes i samsvar med lovgivningen i omstruktureringsmyndighetens medlemsstat:
   a) aksjeeieres, kreditorers og tredjemanns rett til å bestride, gjennom en klage i henhold til artikkel 85, en overføring av aksjer, andre eierinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser nevnt i nr. 1 i denne artikkel,
   b) kreditorers rett til å bestride, gjennom en klage i henhold til artikkel 85, reduksjonen av hovedstolen for eller konverteringen av et instrument eller en forpliktelse som er omfattet av nr. 4 bokstav a) eller b) i denne artikkel,
   c) beskyttelsestiltakene for delvis overføring som nevnt i kapittel VII, når det gjelder eiendeler, rettigheter eller forpliktelser nevnt i nr. 1.

Artikkel 67

Fullmakt med hensyn til eiendeler, rettigheter, forpliktelser, aksjer og andre eierinstrumenter som befinner seg i tredjestater

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene i tilfeller der et omstruktureringstiltak omfatter et tiltak med hensyn til eiendeler som befinner seg i en tredjestat, eller aksjer, andre eierinstrumenter, rettigheter eller forpliktelser som er omfattet av lovgivningen i en tredjestat, kan kreve følgende:
   a) at saneringsstyret, bobestyreren eller enhver annen person som utøver kontroll over institusjonen som omstruktureres, samt mottakeren skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at overføringen, nedskrivningen, konverteringen eller tiltaket trer i kraft,
   b) at saneringsstyret, bobestyreren eller enhver annen person som utøver kontroll over institusjonen som omstruktureres, skal forvalte aksjene, andre eierinstrumenter, eiendeler eller rettigheter eller oppfylle forpliktelsene på vegne av mottakeren, til overføringen, nedskrivningen, konverteringen eller tiltaket trer i kraft,
   c) at rimelige kostnader for mottakeren, som rettmessig har påløpt ved gjennomføringen av tiltak som kreves i henhold til bokstav a) og b) i dette nummer, betales på en av måtene nevnt i artikkel 37 nr. 7.
2. Dersom omstruktureringsmyndigheten anser at det, til tross for alle de nødvendige tiltakene som er truffet av saneringsstyret, bobestyreren eller en annen person i samsvar med nr. 1 bokstav a), er svært usannsynlig at overføringen, konverteringen eller tiltaket vil få virkning for visse eiendeler som befinner seg i en tredjestat, eller visse aksjer, andre eierinstrumenter, rettigheter eller forpliktelser som er omfattet av lovgivningen i en tredjestat, skal omstruktureringsmyndigheten ikke iverksette overføringen, nedskrivningen, konverteringen eller tiltaket. Dersom den allerede har gitt ordre om overføringen, nedskrivningen, konverteringen eller tiltaket, skal denne ordren anses som ugyldig i forbindelse med de berørte eiendelene, aksjene, eierinstrumentene, rettighetene eller forpliktelsene.

Artikkel 68

Utelukkelse av visse avtalevilkår ved tidlig inngrep og omstrukturering

1. Et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak som er truffet overfor et foretak i samsvar med dette direktiv, herunder enhver hendelse som er direkte knyttet til anvendelsen av et slikt tiltak, skal ikke i seg selv, i henhold til en kontrakt som er inngått av foretaket, anses som en tvangsfullbyrdelsesgrunn som definert i direktiv 2002/47/EF, eller som insolvensbehandling som definert i direktiv 98/26/EF, forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpliktelser og bestemmelser om sikkerhetsstillelse, fortsatt oppfylles.

   Videre skal et kriseforebyggende tiltak eller krisehåndteringstiltak ikke i seg selv anses som en tvangsfullbyrdelsesgrunn eller som insolvensbehandling i henhold til en kontrakt som er inngått av
   a) et datterforetak, og som omfatter forpliktelser som garanteres eller på annen måte støttes av morforetaket eller av et konsernforetak, eller
   b) et foretak i et konsern, og som omfatter bestemmelser om kryssmislighold.
2. Dersom framgangsmåter for omstrukturering i en tredjestat anerkjennes i henhold til artikkel 94, eller dersom en omstruktureringsmyndighet beslutter det, skal slike framgangsmåter ved anvendelsen av denne artikkel utgjøre et krisehåndteringstiltak.
3. Forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten, herunder betalings- og

leveringsforpliktelser og bestemmelser om sikkerhetsstillelse, fortsatt oppfylles, skal et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak, herunder enhver hendelse som er direkte knyttet til anvendelsen av et slikt tiltak, ikke i seg selv gjøre det mulig for noen å

a) utøve noen hevings-, utsettelses-, endrings-, avregnings- eller motregningsrett, herunder i forbindelse med en kontrakt som er inngått av
   i) et datterforetak, og der forpliktelsene garanteres eller på annen måte støttes av et konsernforetak,
   ii) et konsernforetak, og som omfatter bestemmelser om kryssmislighold,
b) komme i besittelse av, utøve kontroll over eller gjøre sikkerhetsretter gjeldende med hensyn til en eiendom som tilhører den berørte institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller et konsernforetak i forbindelse med kontrakter som omfatter bestemmelser om kryssmislighold,
c) påvirke en avtalefestet rett som innehas av den berørte institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller av et konsernforetak i forbindelse med kontrakter som omfatter bestemmelser om kryssmislighold.

4. Denne artikkel berører ikke en persons rett til å treffe et tiltak nevnt i nr. 3, dersom denne retten følger av en annen hendelse enn det kriseforebyggende tiltaket, krisehåndteringstiltaket eller en hendelse som er direkte knyttet til anvendelsen av et slikt tiltak.
5. En utsettelse eller begrensning i henhold til artikkel 69, 70 eller 71 skal ikke anses som manglende oppfyllelse av en avtaleforpliktelse ved anvendelsen av nr. 1 og 2 i denne artikkel.
6. Bestemmelsene i denne artikkel skal anses som overordnede ufravikelige bestemmelser som definert i artikkel 9 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 593/2008[34].

Artikkel 69

Fullmakt til å utsette visse forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å utsette enhver betalings- eller leveringsforpliktelse i henhold til enhver kontrakt som er inngått av en institusjon som omstruktureres, fra en melding om utsettelse offentliggjøres i henhold til artikkel 83 nr. 4, fram til midnatt første bankdag etter offentliggjøringen i den medlemsstat der institusjonen som omstruktureres, er etablert.
2. Dersom en betalings- eller leveringsforpliktelse ville ha forfalt i løpet av utsettelsesperioden, skal betalings- eller leveringsforpliktelsen forfalle umiddelbart etter at utsettelsesperioden har utløpt.
3. Dersom en institusjon som omstruktureres, får sine kontraktfestede betalings- eller leveringsforpliktelser utsatt i henhold til nr. 1, skal betalings- eller leveringsforpliktelsene til institusjonens motparter i henhold til kontrakten, utsettes i samme periode.
4. En utsettelse i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse på
   a) kvalifiserte innskudd,
   b) betalings- og leveringsforpliktelser overfor systemer eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, sentrale motparter og sentralbanker,
   c) berettigede krav ved anvendelsen av direktiv 97/9/EF.
5. Ved anvendelsen av en fullmakt i henhold til denne artikkel skal omstruktureringsmyndighetene ta hensyn til den innvirkningen anvendelsen av fullmakten kan ha på finansmarkedenes ordnede virkemåte.

Artikkel 70

Fullmakt til å begrense sikkerhetsretter

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å begrense muligheten for at sikrede kreditorer i en institusjon som omstruktureres, kan gjøre sikkerhetsretter gjeldende med hensyn til eiendeler i den berørte institusjonen som omstruktureres, fra en melding om begrensning offentliggjøres i henhold til artikkel 83 nr. 4, fram til midnatt første bankdag etter offentliggjøringen i den medlemsstat der institusjonen som omstruktureres, er etablert.
2. Omstruktureringsmyndighetene skal ikke anvende fullmakten nevnt i nr. 1 i forbindelse med sikkerhetsretter som tilhører systemer eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, sentrale motparter og sentralbanker, i eiendeler som institusjonen som omstruktureres, har pantsatt eller stilt som marginsikkerhet eller full sikkerhet.

[34] Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 593/2008 av 17. juni 2008 om hvilken lovgivning som får anvendelse på avtaleforpliktelser (Roma I) (EUT L 177 av 4.7.2008, s. 6).

3. Når artikkel 80 får anvendelse, skal omstruktureringsmyndighetene sikre at enhver begrensning som er pålagt i henhold til fullmakten nevnt i nr. 1 i denne artikkel, anvendes konsekvent for alle konsernforetak som er omfattet av et omstruktureringstiltak.
4. Ved anvendelsen av en fullmakt i henhold til denne artikkel skal omstruktureringsmyndighetene ta hensyn til den innvirkningen anvendelsen av fullmakten kan ha på finansmarkedenes ordnede virkemåte.

Artikkel 71

Fullmakt til midlertidig å utsette hevingsretten

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å utsette hevingsretten for enhver part i en kontrakt inngått med en institusjon som omstruktureres, fra meldingen offentliggjøres i henhold til artikkel 83 nr. 4, fram til midnatt første bankdag etter offentliggjøringen i den medlemsstat der institusjonen som omstruktureres, er etablert, forutsatt at betalings- og leveringsforpliktelser fortsatt oppfylles og at sikkerhetsstillelse ytes.
2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å utsette hevingsretten for enhver part i en kontrakt inngått med et datterforetak til en institusjon som omstruktureres, når:
   a) forpliktelsene i henhold til kontrakten garanteres eller på annen måte støttes av institusjonen som omstruktureres,
   b) hevingsretten i henhold til kontrakten utelukkende er basert på insolvens eller finansielle forhold i institusjonen som omstruktureres, og
   c) overføringsfullmakten er eller kan bli anvendt overfor institusjonen som omstruktureres, dersom enten
      i) alle eiendeler og forpliktelser i datterforetaket, som er knyttet til denne kontrakten, er eller kan bli overført til og overtatt av mottakeren, eller
      ii) omstruktureringsmyndigheten på annen måte sikrer tilstrekkelig beskyttelse for slike forpliktelser.

   Utsettelsen skal få virkning fra meldingen offentliggjøres i henhold til artikkel 83 nr. 4, fram til midnatt første bankdag etter offentliggjøringen i den medlemsstat der datterforetaket til institusjonen som omstruktureres, er etablert.
3. En utsettelse i henhold til nr. 1 eller 2 får ikke anvendelse på systemer eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, sentrale motparter eller sentralbanker.
4. En person kan utøve en hevingsrett i henhold til en kontrakt før utløpet av fristen nevnt i nr. 1 eller 2, dersom vedkommende mottar en melding fra omstruktureringsmyndigheten om at rettighetene og forpliktelsene som er omfattet av kontrakten, ikke vil bli
   a) overført til et annet foretak, eller
   b) omfattet av nedskrivning eller konvertering ved anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til artikkel 43 nr. 2 bokstav a).
5. Dersom en omstruktureringsmyndighet anvender fullmakten fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel til å utsette hevingsretten, og dersom det ikke er gitt melding i henhold til nr. 4 i denne artikkel, kan disse rettighetene, med forbehold for artikkel 68, utøves på følgende måte når utsettelsesperioden utløper:
   a) dersom rettighetene og forpliktelsene som er omfattet av kontrakten, har blitt overført til et annet foretak, kan en motpart utøve hevingsretten i henhold til vilkårene i kontrakten bare ved en fortsatt eller senere tvangsfullbyrdelsesgrunn fra mottakerens side,
   b) dersom rettighetene og forpliktelsene som er omfattet av kontrakten, forblir i institusjonen som omstruktureres, og omstruktureringsmyndigheten ikke har anvendt det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til artikkel 43 nr. 2 bokstav a) på den berørte kontrakten, kan en motpart utøve hevingsretten i henhold til vilkårene i kontrakten når utsettelsen i henhold til nr. 1 utløper.
6. Ved anvendelsen av en fullmakt i henhold til denne artikkel skal omstruktureringsmyndighetene ta hensyn til den innvirkningen anvendelsen av fullmakten kan ha på finansmarkedenes ordnede virkemåte.
7. Vedkommende myndigheter eller omstruktureringsmyndigheter kan kreve at en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal føre detaljerte registre over finansielle kontrakter.

   På anmodning fra en vedkommende myndighet eller omstruktureringsmyndighet skal et transaksjonsregister gjøre tilgjengelig for vedkommende myndigheter eller omstruktureringsmyndigheter alle opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne oppfylle sine respektive forpliktelser og utføre sine oppdrag

i samsvar med artikkel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012.

8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende med sikte på anvendelsen av nr. 7:
   a) et minstesett av opplysninger om finansielle kontrakter, som skal inngå i de detaljerte registrene, og
   b) under hvilke omstendigheter kravet skal pålegges.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 72

Anvendelse av omstruktureringsfullmakter

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene, for at de skal kunne treffe et omstruktureringstiltak, kan utøve kontroll over institusjonen som omstruktureres, med sikte på
   a) å drive virksomheten og yte tjenestene i institusjonen som omstruktureres, med alle fullmaktene som aksjeeierne og ledelsesorganet har, og
   b) å forvalte og avhende eiendeler og eiendom som tilhører institusjonen som omstruktureres.

   Kontrollen nevnt i første ledd kan utøves direkte av omstruktureringsmyndigheten eller indirekte av én eller flere personer som er utpekt av omstruktureringsmyndigheten. Medlemsstatene skal sikre at stemmeretter knyttet til aksjer eller andre eierinstrumenter som innehas av institusjonen som omstruktureres, ikke kan utøves i omstruktureringsperioden.
2. Med forbehold for artikkel 85 nr. 1 skal medlemsstatene sikre at omstruktureringsmyndighetene kan treffe et omstruktureringstiltak gjennom en gjennomføringsordre i samsvar med nasjonale forvaltningsmyndigheter og framgangsmåter, uten å utøve kontroll over institusjonen som omstruktureres.
3. Omstruktureringsmyndighetene skal i hvert enkelt tilfelle beslutte om det er hensiktsmessig å treffe omstruktureringstiltaket på de måtene som angis i nr. 1 eller nr. 2, idet det tas hensyn til omstruktureringsmålene og de alminnelige prinsippene for omstrukturering, de særlige omstendighetene for den berørte institusjonen som omstruktureres, og behovet for å fremme en effektiv omstrukturering av tverrnasjonale konserner.
4. Omstruktureringsmyndighetene skal ikke anses å være en «skyggeleder» eller en faktisk leder i henhold til nasjonal lovgivning.

Kapittel VII

Beskyttelsestiltak

Artikkel 73

Behandling av aksjeeiere og kreditorer ved delvis overføring og anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet

Medlemsstatene skal, når ett eller flere omstruktureringsverktøyene er blitt anvendt, og særlig ved anvendelsen av artikkel 75, sikre

a) at dersom bokstav b) ikke får anvendelse, og når omstruktureringsmyndighetene overfører bare deler av rettigheter, eiendeler og forpliktelser som tilhører institusjonen som omstruktureres, får aksjeeierne og de kreditorene som ikke har fått sine fordringer overført, minst like stor godtgjøring for sine fordringer som de ville ha fått dersom institusjonen som omstruktureres, hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling på det tidspunkt beslutningen nevnt i artikkel 82 ble truffet,
b) at når omstruktureringsmyndighetene anvender det interne tapsdekningsverktøyet, påføres aksjeeiere og kreditorer som har fått sine fordringer nedskrevet eller konvertert til egenkapital, ikke større tap enn de ville ha fått dersom institusjonen som omstruktureres, hadde blitt avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling umiddelbart på det tidspunkt beslutningen nevnt i artikkel 82 ble truffet.

Artikkel 74

Vurdering av forskjeller mellom behandlingene

1. For å vurdere om aksjeeiere og kreditorer ville fått en bedre behandling dersom institusjonen som omstruktureres, hadde vært omfattet av ordinær insolvensbehandling, herunder, men ikke bare ved anvendelsen av artikkel 73, skal medlemsstatene sikre at en uavhengig person foretar en vurdering snarest mulig etter at omstruktureringstiltaket eller omstruktureringstiltakene er iverksatt. Denne vurderingen skal ikke være den samme som den verdsettingen som skal foretas i henhold til artikkel 36.

2. Ved vurderingen i nr. 1 skal følgende fastsettes:
   a) hvilken behandling aksjeeiere og kreditorer, eller de berørte innskuddsgarantiordningene, ville ha fått dersom institusjonen som omstruktureres, og som omstruktureringstiltaket eller -tiltakene berører, hadde innledet ordinær insolvensbehandling på det tidspunkt beslutningen nevnt i artikkel 82 ble truffet,
   b) den faktiske behandlingen som aksjeeiere og kreditorer i institusjonen som omstruktureres, har fått i forbindelse med omstruktureringen av institusjonen, og
   c) om det er noen forskjeller mellom behandlingen i bokstav a) og behandlingen i bokstav b).
3. Ved vurderingen skal det
   a) antas at institusjon som omstruktureres, og som omstruktureringstiltaket eller -tiltakene berører, ville ha innledet ordinær insolvensbehandling på det tidspunkt beslutningen nevnt i artikkel 82 ble truffet,
   b) antas at omstruktureringstiltaket eller -tiltakene ikke hadde blitt iverksatt,
   c) ses bort fra en eventuell ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige til institusjonen som omstruktureres.
4. EBA kan utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi metodene for vurderingen omhandlet i denne artikkel, særlig metoden for å vurdere hvilken behandling aksjeeiere og kreditorer ville ha fått dersom institusjonen som omstruktureres, hadde innledet ordinær insolvensbehandling på det tidspunkt beslutningen nevnt i artikkel 82 ble truffet.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 75

Beskyttelsestiltak for aksjeeiere og kreditorer

Dersom det ved vurderingen som foretas i henhold til artikkel 74, fastslås at aksjeeiere eller kreditorer nevnt i artikkel 73 eller innskuddsgarantiordningen i samsvar med artikkel 109 nr. 1, har blitt påført større tap enn de ville ha fått ved en avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling, skal medlemsstatene sikre at de har rett til å få utbetalt differansen fra ordningen for omstruktureringsfinansiering.

Artikkel 76

Beskyttelsestiltak for motparter ved delvis overføring

1. Medlemsstatene skal sikre at beskyttelsestiltakene angitt i nr. 2 får anvendelse under følgende omstendigheter:
   a) en omstruktureringsmyndighet overfører bare deler av eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i en institusjon som omstruktureres, til et annet foretak eller, ved anvendelse av et omstruktureringsverktøy, fra en broinstitusjon eller en kapitalforvaltningsenhet til en annen person,
   b) en omstruktureringsmyndighet anvender fullmaktene angitt i artikkel 64 nr. 1 bokstav f).
2. Medlemsstatene skal sikre egnet beskyttelse for følgende avtaler og av motpartene i disse avtalene:
   a) avtaler om sikkerhetsstillelse der en person gjennom en sikkerhet har en faktisk eller mulig interesse i eiendelene eller rettighetene som omfattes av overføringen, uavhengig av om denne interessen er sikret gjennom bestemte eiendeler eller rettigheter eller gjennom en generalpant eller en lignende ordning,
   b) avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett, der det stilles sikkerhet for å sikre eller dekke resultatene av angitte forpliktelser ved at fullt eierskap til eiendeler overføres fra sikkerhetsstilleren til sikkerhetstakeren, forutsatt at sikkerhetstakeren skal overføre eiendeler dersom de angitte forpliktelsene innfris,
   c) motregningsavtaler som gjør det mulig å motregne to eller flere fordringer eller forpliktelser mellom institusjonen som omstruktureres, og en motpart,
   d) avregningsavtaler,
   e) obligasjoner med fortrinnsrett,
   f) avtaler om strukturert finansiering, herunder verdipapirisering og instrumenter som anvendes for sikringsformål, som utgjør en integrerende del av fordringsmassen, og som, i henhold til nasjonal lovgivning, er sikret på tilsvarende måte som obligasjoner med fortrinnsrett, som innebærer at en avtalepart eller en forvalter, en agent eller en fullmektig stiller og innehar en sikkerhet.

   Den egnede formen for beskyttelse for hver kategori av avtaler som er angitt i bokstav a)-f)

i dette nummer, er nærmere angitt i artikkel 77-80 og skal være omfattet av begrensningene angitt i artikkel 68-71.

3. Kravet i nr. 2 får anvendelse uansett hvor mange parter som omfattes av avtalene, og uansett om avtalene
   a) er opprettet gjennom en kontrakt, en fullmakt eller på annen måte, eller oppstår automatisk som følge av lovgivningen,
   b) oppstår i henhold til eller er helt eller delvis omfattet av lovgivningen i en annen medlemsstat eller i en tredjestat.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for nærmere å fastsette hvilke kategorier av avtaler som er omfattet av nr. 2 bokstav a)-f) i denne artikkel.

Artikkel 77

Beskyttelse for avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse, motregning og avregning

1. Medlemsstatene skal sikre at det finnes egnet beskyttelse for avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett og for motregningsavtaler og avregningsavtaler for å hindre en delvis overføring av rettighetene og forpliktelsene som er beskyttet gjennom en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett, en motregningsavtale eller en avregningsavtale mellom institusjonen som omstruktureres, og en annen person, og en endring eller heving av rettigheter og forpliktelser som er beskyttet gjennom en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett, en motregningsavtale eller en avregningsavtale ved anvendelse av tilleggsfullmakter.

   Ved anvendelsen av første ledd skal rettigheter og forpliktelser behandles som beskyttede i henhold til en slik avtale dersom partene i avtalen har rett til å motregne eller avregne disse rettighetene og forpliktelsene.
2. Uten hensyn til nr. 1 kan omstrukturerings-myndigheten, dersom det er nødvendig for å sikre at de dekkede innskuddene er tilgjengelige,
   a) overføre dekkede innskudd som omfattes av en avtale nevnt i nr. 1, uten å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som omfattes av samme avtale, og
   b) overføre, endre eller oppheve eiendeler, rettigheter eller forpliktelser uten å overføre de dekkede innskuddene.

Artikkel 78

Beskyttelse for avtaler om sikkerhetsstillelse

1. Medlemsstatene skal sikre at det finnes egnet beskyttelse for forpliktelser som sikres i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, for å unngå
   a) overføring av eiendeler som utgjør sikkerhet for forpliktelsen, med mindre forpliktelsen og fordelen av sikkerheten også overføres,
   b) overføring av en sikret forpliktelse, med mindre fordelen av sikkerheten også overføres,
   c) overføring av fordelen av sikkerheten, med mindre den sikrede forpliktelsen også overføres, eller
   d) endring eller heving av en avtale om sikkerhetsstillelse ved anvendelse av tilleggsfullmakter, dersom denne endringen eller hevingen fører til at forpliktelsen ikke lenger er sikret.
2. Uten hensyn til nr. 1 kan omstrukturerings-myndigheten, dersom det er nødvendig for å sikre at de dekkede innskuddene er tilgjengelige,
   a) overføre dekkede innskudd som omfattes av en avtale nevnt i nr. 1, uten å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som omfattes av samme avtale, og
   b) overføre, endre eller oppheve eiendeler, rettigheter eller forpliktelser uten å overføre de dekkede innskuddene.

Artikkel 79

Beskyttelse for avtaler om strukturert finansiering og obligasjoner med fortrinnsrett

1. Medlemsstatene skal sikre at det finnes egnet beskyttelse for avtaler om strukturert finansiering, herunder avtaler nevnt i artikkel 76 nr. 2 bokstav e) og f), for å unngå
   a) delvis overføring av eiendeler, rettigheter og forpliktelser som utgjør eller er en del av en avtale om strukturert finansiering, herunder avtaler nevnt i artikkel 76 nr. 2 bokstav e) og f), som institusjonen som omstruktureres, er part i,
   b) oppheving eller endring, ved anvendelse av tilleggsfullmakter, av eiendeler, rettigheter og forpliktelser som utgjør eller er en del av en avtale om strukturert finansiering, herunder avtaler nevnt i artikkel 76 nr. 2 bokstav e) og f), som institusjonen som omstruktureres, er part i.

2. Uten hensyn til nr. 1 kan omstruktureringsmyndigheten, dersom det er nødvendig for å sikre at de dekkede innskuddene er tilgjengelige,
   a) overføre dekkede innskudd som omfattes av en avtale nevnt i nr. 1, uten å overføre eiendeler, rettigheter eller forpliktelser som omfattes av samme avtale, og
   b) overføre, endre eller oppheve eiendeler, rettigheter eller forpliktelser uten å overføre de dekkede innskuddene.

Artikkel 80

Delvis overføring: beskyttelse av betalings-, klarering- og oppgjørssystemer

1. Medlemsstatene skal sikre at anvendelsen av et omstruktureringsverktøy ikke berører anvendelsen av og reglene for systemer som er omfattet av direktiv 98/26/EF, når omstruktureringsmyndigheten
   a) overfører bare deler av eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene i en institusjon som omstruktureres, til et annet foretak, eller
   b) anvender fullmakter i henhold til artikkel 64 til å oppheve eller endre vilkårene i en kontrakt som institusjonen som omstruktureres, er part i, eller til å erstatte en mottaker som part.
2. Særlig skal en overføring, oppheving eller endring som nevnt i nr. 1 i denne artikkel ikke medføre tilbakekalling av en overføringsordre i strid med artikkel 5 i direktiv 98/26/EF, og den skal ikke endre eller hindre iverksettingen av overføringsordrer og avregning i henhold til artikkel 3 og 5 i nevnte direktiv, anvendelsen av midler, verdipapirer eller kredittfasiliteter i henhold til artikkel 4 i nevnte direktiv eller beskyttelsen av en sikkerhet i henhold til artikkel 9 i samme direktiv.

Kapittel VIII

Prosedyremessige forpliktelser

Artikkel 81

Meldingskrav

1. Medlemsstatene skal kreve at ledelsesorganet for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal underrette vedkommende myndighet dersom de anser at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) svikter eller kan forventes å svikte i henhold til artikkel 32 nr. 4.
2. Vedkommende myndigheter skal underrette de berørte omstruktureringsmyndighetene om enhver melding som de har mottatt i henhold til nr. 1 i denne artikkel, og om eventuelle kriseforebyggende tiltak eller tiltak nevnt i artikkel 104 i direktiv 2013/36/EU som de krever at en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c), eller d) i dette direktiv skal treffe.
3. Dersom en vedkommende myndighet eller en omstruktureringsmyndighet fastslår at vilkårene nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav a) og b) er oppfylt for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), skal den umiddelbart underrette følgende myndigheter om dette, dersom dette ikke er samme myndighet:
   a) omstruktureringsmyndigheten for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   b) vedkommende myndighet for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   c) vedkommende myndighet for en filial av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   d) omstruktureringsmyndigheten for en filial av institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
   e) sentralbanken,
   f) innskuddsgarantiordningen som en kredittinstitusjon er medlem av, når det er nødvendig for at innskuddsgarantiordningens funksjoner skal kunne utøves,
   g) organet som har ansvar for ordningene for omstruktureringsfinansiering, når det er nødvendig for at finansieringsordningenes funksjoner skal kunne utøves,
   h) når det er relevant, konsernomstruktureringsmyndigheten,
   i) vedkommende departement,
   j) den konsoliderende tilsynsmyndighet, i tilfeller der institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktiv er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag i henhold til avdeling VII kapittel 3 i direktiv 2013/36/EU, og
   k) ESRB og den utpekte nasjonale makrotilsynsmyndighet.
4. Dersom overføringen av opplysninger som er nevnt i nr. 3 bokstav f) og g), ikke garanterer en hensiktsmessig grad av fortrolighet, skal vedkommende myndighet eller omstruktureringsmyndighet opprette alternative framgangsmåter for kommunikasjon, som har

samme mål og samtidig sikrer en hensiktsmessig grad av fortrolighet.

Artikkel 82

Omstruktureringsmyndighetens beslutning

1. Omstruktureringsmyndigheten skal, når den mottar en underretning fra vedkommende myndighet i henhold til artikkel 81 nr. 3, eller på eget initiativ, fastslå om vilkårene i artikkel 32 nr. 1 og artikkel 33 er oppfylt for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).
2. En beslutning om hvorvidt omstruktureringstiltak skal treffes overfor en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), skal inneholde følgende opplysninger:
   a) begrunnelsen for beslutningen, herunder en konstatering av at institusjonen oppfyller vilkårene for omstrukturering,
   b) hvilket tiltak omstruktureringsmyndigheten har til hensikt å treffe, herunder eventuelt beslutningen om å søke om avvikling, oppnevning av et saneringsstyre eller et annet tiltak i samsvar med ordinær insolvensbehandling eller, med forbehold for artikkel 37 nr. 9, i henhold til nasjonal lovgivning.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette framgangsmåter og innhold i forbindelse med følgende krav:
   a) meldingene nevnt i artikkel 81 nr. 1-3,
   b) meldingen om utsettelse nevnt i artikkel 83.

   EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

   Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 83

Omstruktureringsmyndighetenes prosedyremessige forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene snarest mulig etter at de har truffet et omstruktureringstiltak, oppfyller kravene i nr. 2-4.
2. Omstruktureringsmyndigheten skal underrette institusjonen som omstruktureres, og følgende myndigheter, dersom dette ikke er samme myndighet:
   a) vedkommende myndighet for institusjonen som omstruktureres,
   b) vedkommende myndighet for en filial av institusjonen som omstruktureres,
   c) sentralbanken,
   d) innskuddsgarantiordningen som kredittinstitusjonen som omstruktureres, er medlem av,
   e) organet som har ansvar for ordningene for omstruktureringsfinansiering,
   f) når det er relevant, konsernomstruktureringsmyndigheten,
   g) vedkommende departement,
   h) den konsoliderende tilsynsmyndighet, når institusjonen som omstruktureres, er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag i henhold til avdeling VII kapittel 3 i direktiv 2013/36/EU,
   i) den utpekte nasjonale makrotilsynsmyndighet og ESRB,
   j) Kommisjonen, Den europeiske sentralbank, ESMA, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010, og EBA,
   k) de ansvarlige for systemet som institusjonen deltar i, dersom institusjonen som omstruktureres, er en institusjon som definert i artikkel 2 bokstav b) i direktiv 98/26/EF.
3. En melding nevnt i nr. 2 skal omfatte en kopi av alle beslutninger eller instrumenter som ligger til grunn for anvendelsen av de relevante fullmaktene, og skal angi ikrafttredelsesdatoen for omstruktureringstiltaket eller -tiltakene.
4. Omstruktureringsmyndigheten skal offentliggjøre eller sikre at det offentliggjøres en kopi av beslutningen eller instrumentet som ligger til grunn for omstruktureringstiltaket, eller en melding som oppsummerer omstruktureringstiltakets virkninger, særlig for detaljkunder, og, dersom det er relevant, vilkårene og perioden for utsettelsen eller begrensningen nevnt i artikkel 69-71, på følgende måte:
   a) på sitt offisielle nettsted,
   b) på nettstedet til vedkommende myndighet, dersom dette er en annen myndighet enn omstruktureringsmyndigheten, og på EBAs nettsted,
   c) på nettstedet til institusjonen som omstruktureres,
   d) dersom aksjene, de andre eierinstrumenter eller gjeldsinstrumentene i institusjonen

som omstruktureres, opptas til handel på et regulert marked, anvendes midlene for offentliggjøring av obligatoriske opplysninger om institusjonen som omstruktureres, i samsvar med artikkel 21 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF[35].

5. Dersom aksjene, eierinstrumentene eller gjeldsinstrumentene ikke kan opptas til handel på et regulert marked, skal omstruktureringsmyndigheten sikre at dokumentene som utgjør bevisgrunnlag for instrumentene nevnt i nr. 4, sendes til de aksjeeierne og kreditorene i institusjonen som omstruktureres, som finnes i de registrene og databasene i institusjonen som omstruktureres, som er tilgjengelige for omstruktureringsmyndigheten.

Artikkel 84

Fortrolige opplysninger

1. Kravet om taushetsplikt skal være bindende for følgende personer:
   a) omstruktureringsmyndighetene,
   b) vedkommende myndigheter og EBA,
   c) vedkommende departementer,
   d) særskilte forvaltere eller midlertidige forvaltere utpekt i henhold til dette direktiv,
   e) potensielle erververe som blir kontaktet av vedkommende myndigheter, eller som omstruktureringsmyndighetene henvender seg til, uavhengig av om denne kontakten eller henvendelsen inngikk i forberedelsen til anvendelsen av verktøyet for virksomhetssalg, og uavhengig av om henvendelsen førte til et erverv,
   f) revisorer, regnskapsførere, juridiske og profesjonelle rådgivere, takstmenn og andre sakkyndige som engasjeres direkte eller indirekte av omstruktureringsmyndighetene, av vedkommende myndigheter, av vedkommende departementer eller av potensielle erververe nevnt i bokstav e),
   g) organer som forvalter innskuddsgarantiordninger,
   h) organer som forvalter erstatningsordninger for investorer,
   i) organet som har ansvar for ordningene for omstruktureringsfinansiering,
   j) sentralbanker og andre myndigheter som deltar i omstruktureringsprosessen,
   k) en broinstitusjon eller en kapitalforvaltningsenhet,
   l) alle andre personer som permanent eller iblant yter eller har ytt tjenester direkte eller indirekte til personer nevnt i bokstav a)-k),
   m) den øverste ledelsen, medlemmer av ledelsesorganet og ansatte i organene eller foretakene nevnt i bokstav a)-k) før, under og etter deres mandatperiode.
2. For å sikre at kravene i nr. 1 og 3 oppfylles, skal personene omhandlet i nr. 1 bokstav a)-c), g), h), j) og k) sikre at det foreligger interne regler, herunder regler som sikrer taushetsplikt med hensyn til opplysninger som utveksles mellom personer som deltar direkte i omstruktureringsprosessen.
3. Uten at det berører allmenngyldigheten av kravene i nr. 1, skal det være forbudt for personene nevnt i nevnte ledd å gi videre til en person eller myndighet fortrolige opplysninger som de mottar i forbindelse med sine arbeidsoppgaver, eller fra en vedkommende myndighet eller omstruktureringsmyndighet i forbindelse med dennes funksjoner i henhold til dette direktiv, unntatt i forbindelse med utøvelsen av funksjoner i henhold til dette direktiv, i en summarisk eller sammenfattet form slik at de enkelte institusjonene eller foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ikke kan identifiseres, eller med uttrykkelig forhåndsgodkjenning fra myndigheten eller fra den institusjonen eller det foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som har gitt opplysningene.

   Medlemsstatene skal sikre at ingen fortrolige opplysninger gis videre av personene nevnt i nr. 1, og at det foretas en vurdering av de mulige virkningene en framlegging av opplysninger vil kunne ha for offentlighetens interesse med hensyn til finanspolitikk, valutapolitikk eller økonomisk politikk, for fysiske og juridiske personers kommersielle interesser, for formålet med inspeksjoner, for undersøkelser og for revisjon.

   Framgangsmåten for kontroll av virkningene av å gi opplysninger videre skal omfatte en særlig vurdering av virkningene av enhver offentliggjøring av innholdet og nærmere opplysninger i gjenopprettings- og omstruktureringsplanen nevnt i artikkel 5, 7 og 10-12, og resultatene av enhver vurdering som er foretatt i henhold til artikkel 6, 8 og 15.

   En person eller et foretak nevnt i nr. 1 skal være sivilrettslig ansvarlig ved en eventuell

[35] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked (EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38).

overtredelse av denne artikkel, i samsvar med nasjonal lovgivning.

4. Denne artikkel skal ikke være til hinder for
   a) at ansatte og sakkyndige i organene og foretakene nevnt i nr. 1 bokstav a)-j) utveksler opplysninger med hverandre innenfor hvert enkelt organ eller hvert enkelt foretak, eller
   b) at omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter, herunder deres ansatte og sakkyndige, utveksler opplysninger med hverandre og med andre omstruktureringsmyndigheter i Unionen, andre vedkommende myndigheter i Unionen, vedkommende departementer, sentralbanker, innskuddsgarantiordninger, erstatningsordninger for investorer, myndigheter med ansvar for ordinær insolvensbehandling, myndigheter med ansvar for å opprettholde stabiliteten i finanssystemet i medlemsstatene ved anvendelse av makrotilsynsregler, personer som foretar revisjon av regnskaper, EBA eller, med forbehold for artikkel 98, tredjestatsmyndigheter som utfører samme type oppgaver som omstruktureringsmyndighetene, eller, i samsvar med strenge fortrolighetskrav, med en potensiell erverver eller enhver annen person med sikte på å planlegge eller gjennomføre et omstruktureringstiltak.
5. Uten hensyn til andre bestemmelser i denne artikkel, kan medlemsstatene tillate utveksling av opplysninger med følgende:
   a) enhver annen person som er omfattet av strenge fortrolighetskrav, dersom det er nødvendig for å planlegge eller gjennomføre et omstruktureringstiltak,
   b) parlamentariske undersøkelseskomiteer i deres medlemsstater, revisjonsretter i deres medlemsstater, og andre enheter med ansvar for undersøkelser i deres medlemsstater, på egnede vilkår, og
   c) nasjonale myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer, myndigheter med ansvar for ordinær insolvensbehandling, myndigheter med offentlig ansvar for tilsyn med andre foretak i finanssektoren, myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene og forsikringsselskaper samt inspektører som handler på deres vegne, myndigheter med ansvar for å opprettholde finanssystemets stabilitet i medlemsstatene ved anvendelse av makrotilsynsregler, myndigheter med ansvar for å beskytte finanssystemets stabilitet, og personer med ansvar for å foreta revisjon.
6. Denne artikkel berører ikke nasjonal lovgivning om framlegging av opplysninger i forbindelse med strafferettslige eller sivilrettslige saker.
7. EBA skal innen 3. juli 2015 utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å fastsette hvordan opplysninger skal gis i en summarisk eller sammenfattet form ved anvendelsen av nr. 3.

Kapittel IX

Klageadgang og utelukkelse av andre tiltak

Artikkel 85

Rettsmyndighetens forhåndsgodkjenning og retten til å prøve beslutninger

1. Medlemsstatene kan kreve at en beslutning om å treffe et kriseforebyggende tiltak eller et krisehåndteringstiltak skal godkjennes på forhånd av en rettsmyndighet, forutsatt at nasjonal lovgivning ved beslutninger om å treffe et krisehåndteringstiltak krever at framgangsmåten knyttet til søknaden om godkjenning og rettens behandling skal gjennomføres raskt.
2. Medlemsstatene skal i nasjonal lovgivning fastsette retten til å prøve beslutninger om å treffe et kriseforebyggende tiltak eller beslutninger om å anvende en fullmakt, unntatt krisehåndteringstiltak, i henhold til dette direktiv.
3. Medlemsstatene skal sikre at alle personer som berøres av en beslutning om å treffe et krisehåndteringstiltak, har rett til å prøve beslutningen. Medlemsstatene skal sikre en rask prøving og at de nasjonale domstolene anvender de komplekse økonomiske vurderingene av kjensgjerningene som omstruktureringsmyndigheten har foretatt, som grunnlag for vurderingen.
4. Følgende bestemmelser får anvendelse for klageadgangen nevnt i nr. 3:
   a) inngivelse av en klage skal ikke automatisk medføre utsettelse av virkningene av den innklagede beslutningen,
   b) omstruktureringsmyndighetens beslutning skal tre i kraft umiddelbart, og den skal medføre en gjendrivelig formodning om at en utsatt ikrafttredelse ikke vil være i offentlighetens interesse.

   Når det er nødvendig for å beskytte interessene til tredjemann som i god tro har ervervet aksjer, andre eierinstrumenter, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i en institusjon som om-

struktureres, gjennom anvendelsen av omstruktureringsverktøy eller gjennom en omstruktureringsmyndighets anvendelse av omstruktureringsfullmakter, skal opphevingen av en beslutning fra en omstruktureringsmyndighet ikke berøre senere administrative handlinger eller transaksjoner som inngås av den berørte omstruktureringsmyndighet på grunnlag av den opphevede beslutningen. I slike tilfeller skal rettsvirkningene dersom en omstruktureringsmyndighet har truffet en feilaktig beslutning eller et feilaktig tiltak, være begrenset til erstatning for det tapet søkeren er påført som følge av beslutningen eller handlingen.

Artikkel 86

Begrensning av andre framgangsmåter

1. Med forbehold for artikkel 82 nr. 2 bokstav b) skal medlemsstatene sikre at ordinær insolvensbehandling for en institusjon som omstruktureres, eller en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), når det er fastslått at vilkårene for omstrukturering er oppfylt, kan innledes bare på omstruktureringsmyndighetens initiativ, og at en beslutning om ordinær insolvensbehandling for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), kan treffes bare med omstruktureringsmyndighetens samtykke.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal medlemsstatene sikre
   a) at vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter umiddelbart underrettes om enhver anmodning om innledning av ordinær insolvensbehandling for en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), uavhengig av om institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) er under omstrukturering, eller om en beslutning er offentliggjort i henhold til artikkel 83 nr. 4 og 5,
   b) at det treffes beslutning om anmodningen bare dersom meldingene nevnt i bokstav a) er gitt og en av følgende situasjoner oppstår:
      i) at omstruktureringsmyndigheten har underrettet myndighetene som har ansvar for ordinær insolvensbehandling, om at den ikke har til hensikt å treffe et omstruktureringstiltak overfor institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),
      ii) at en periode på sju dager regnet fra datoen da meldingene ble gitt, har utløpt.
3. Uten at det berører en eventuell begrensning av muligheten for å gjøre sikkerhetsretter gjeldende i henhold til artikkel 70, skal medlemsstatene, dersom det er nødvendig for en effektiv anvendelse av omstruktureringsverktøy og -fullmakter, sikre at omstruktureringsmyndighetene kan kreve at domstolen innstiller alle rettslige tiltak eller framgangsmåter som en institusjon som omstruktureres, er eller blir part i, i en egnet periode som står i forhold til målet som skal nås.

Avdeling V

Omstrukturering av tverrnasjonale konserner

Artikkel 87

Alminnelige prinsipper for beslutningstaking som omfatter flere enn én medlemsstat

Medlemsstatene skal sikre at deres myndigheter, når de i henhold til dette direktiv treffer beslutninger eller tiltak som kan få innvirkning i én eller flere andre medlemsstater, tar hensyn til følgende alminnelige prinsipper:

a) nødvendigheten av å ha en effektiv beslutningstaking og å holde omstruktureringskostnadene så lave som mulig når omstruktureringstiltak treffes,
b) at beslutninger tas og tiltak treffes i rett tid og, når det er nødvendig, tilstrekkelig raskt,
c) at omstruktureringsmyndighetene, vedkommende myndigheter og andre myndigheter samarbeider med hverandre for å sikre at beslutninger og tiltak treffes på en samordnet og effektiv måte,
d) at vedkommende myndigheters roller og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat er klart definert,
e) at det tas behørig hensyn til interessene i de medlemsstatene der morforetakene i Unionen er etablert, og særlig til hvordan en beslutning eller et tiltak eller manglende tiltak vil kunne påvirke disse medlemsstatenes finansielle stabilitet, skatteinntekter, omstruktureringsfond, innskuddsgarantiordning eller erstatningsordning for investorer,
f) at det tas behørig hensyn til interessene i hver enkelt medlemsstat der et datterforetak er etablert, og særlig til hvordan en beslutning eller et tiltak eller manglende tiltak vil kunne påvirke disse medlemsstatenes finansielle stabilitet, skatteinntekter, omstruktureringsfond,

innskuddsgarantiordning eller erstatningsordning for investorer,

g) at det tas behørig hensyn til interessene i hver enkelt medlemsstat der betydelige filialer ligger, og særlig til hvordan en beslutning eller et tiltak eller manglende tiltak vil kunne påvirke disse medlemsstatenes finansielle stabilitet,

h) at det tas behørig hensyn til målene om å oppnå en balanse mellom de ulike berørte medlemsstatenes interesser og om å unngå at medlemsstaters interesser skades eller beskyttes på en urettferdig måte, herunder å unngå en urettferdig byrdefordeling mellom medlemsstatene,

i) at enhver forpliktelse som følger av dette direktiv, til å rådspørre en myndighet før en beslutning eller et tiltak treffes, som et minstekrav omfatter en forpliktelse til å rådspørre vedkommende myndighet om de deler i den foreslåtte beslutningen eller det foreslåtte tiltaket som har påvirket eller sannsynligvis kan påvirke
   i) morforetaket i Unionen, datterforetaket eller filialen, og
   ii) stabiliteten i den medlemsstaten der morforetaket i Unionen, datterforetaket eller filialen er etablert eller ligger,

j) at omstruktureringsmyndighetene, når de treffer omstruktureringstiltak, tar hensyn til og følger omstruktureringsplanene nevnt i artikkel 13, med mindre de i lys av sakens omstendigheter anser at omstruktureringsmålene kan nås på en mer effektiv måte ved at det treffes tiltak som ikke er fastsatt i omstruktureringsplanene,

k) kravet om åpenhet, når en foreslått beslutning eller et foreslått tiltak sannsynligvis vil påvirke en berørt medlemsstats finansielle stabilitet, skatteinntekter, omstruktureringsfond, innskuddsgarantiordning eller erstatningsordning for investorer, og

l) at det anerkjennes at samordning og samarbeid er de beste midlene for å oppnå et resultat som reduserer de samlede omstruktureringskostnadene.

Artikkel 88

Omstruktureringskollegier

1. Konsernomstruktureringsmyndighetene skal opprette omstruktureringskollegier som skal utføre oppgavene nevnt i artikkel 12, 13, 16, 18, 45, 91 og 92 og, ved behov, sikre samarbeid og samordning med omstruktureringsmyndigheter i tredjestater.

   Omstruktureringskollegiene skal særlig fastsette en ramme for konsernomstruktureringsmyndigheten, de andre omstruktureringsmyndighetene og, ved behov, berørte vedkommende myndigheter og konsoliderende tilsynsmyndigheter med sikte på utførelsen av følgende oppgaver:
   a) utveksling av opplysninger som er relevante for utarbeidingen av konsernomstruktureringsplaner, for anvendelse av forberedende og forebyggende fullmakter på konsernplan, og for konsernomstrukturering,
   b) utarbeiding av konsernomstruktureringsplaner i henhold til artikkel 12 og 13,
   c) vurdering av omstruktureringsmulighetene for konserner i henhold til artikkel 16,
   d) anvendelse av fullmakter til å håndtere eller fjerne hindringer for omstrukturering av konserner i henhold til artikkel 18,
   e) beslutning om behovet for å utarbeide en konsernomstruktureringsordning i henhold til artikkel 91 eller 92,
   f) oppnåelse av enighet om en konsernomstruktureringsordning som er foreslått i samsvar med artikkel 91 eller 92,
   g) samordning av kommunikasjon til offentligheten om strategier og ordninger for konsernomstrukturering,
   h) samordning av anvendelsen av finansieringsordninger opprettet i henhold til avdeling VII,
   i) fastsettelse av minstekravene for konserner på konsolidert nivå og datterforetaksnivå i henhold til artikkel 45.

   I tillegg kan omstruktureringskollegier anvendes som et forum for å drøfte spørsmål som gjelder tverrnasjonal konsernomstrukturering.

2. Følgende skal være medlemmer av omstruktureringskollegiet:
   a) konsernomstruktureringsmyndigheten,
   b) omstruktureringsmyndighetene i hver medlemsstat der et datterforetak som er omfattet av konsolidert tilsyn, er etablert,
   c) omstruktureringsmyndighetene i medlemsstater der et morforetak til én eller flere av konsernets institusjoner, som er et foretak i henhold til artikkel 1 nr. 1 bokstav d), er etablert,
   d) omstruktureringsmyndighetene i medlemsstater der betydelige filialer ligger,
   e) den konsoliderende tilsynsmyndighet og vedkommende myndigheter i medlemsstater der omstruktureringsmyndigheten er

medlem av omstruktureringskollegiet. Når vedkommende myndighet i en medlemsstat ikke er medlemsstatens sentralbank, kan vedkommende myndighet velge å ha med seg en representant for medlemsstatens sentralbank,

f) vedkommende departementer, når omstruktureringsmyndighetene som er medlemmer av omstruktureringskollegiet, ikke er vedkommende departementer,

g) den myndigheten som har ansvar for innskuddsgarantiordningen i en medlemsstat, når denne medlemsstatens omstruktureringsmyndighet er medlem av omstruktureringskollegiet,

h) EBA, med forbehold for nr. 4.

3. Når et morforetak eller en institusjon som er etablert i Unionen, har en datterinstitusjon eller en filial som ville blitt ansett som betydelig dersom den lå i Unionen, kan tredjestaters omstruktureringsmyndigheter på egen anmodning inviteres til å delta i omstruktureringskollegiet som observatører, forutsatt at de er omfattet av fortrolighetskrav som ifølge konsernomstruktureringsmyndigheten tilsvarer kravene i artikkel 98.
4. EBA skal bidra til å fremme og overvåke at omstruktureringskollegiene arbeider effektivt og konsekvent, og at det tas hensyn til internasjonale standarder. For dette formål skal EBA inviteres til å delta i omstruktureringskollegiets møter. EBA skal ikke ha stemmerett ved avstemning som finner sted innenfor rammen av omstruktureringskollegiene.
5. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal lede omstruktureringskollegiet. I den forbindelse skal den

a) fastsette skriftlige ordninger og framgangsmåter for omstruktureringskollegiets arbeid,

b) samordne all virksomhet i omstruktureringskollegiet,

c) innkalle til og lede alle dets møter, og på forhånd holde alle medlemmer av omstruktureringskollegiet fullt underrettet om avholdelsen av omstruktureringskollegiets møter, om de viktigste sakene på dagsordenen og om spørsmålene som skal drøftes,

d) underrette omstruktureringskollegiets medlemmer om alle planlagte møter slik at de kan anmode om å delta,

e) beslutte hvilke medlemmer og observatører som skal inviteres til å delta i omstruktureringskollegiets særlige møter, på grunnlag av særskilte behov, idet det tas hensyn til den berørte sakens betydning for disse medlemmene og observatørene, særlig den potensielle innvirkningen på den finansielle stabiliteten i de berørte medlemsstater,

f) i rett tid holde alle medlemmer av kollegiet underrettet om beslutningene fra og resultatene av disse møtene.

Medlemmene som deltar i omstruktureringskollegiet, skal ha et nært samarbeid.

Uten hensyn til bokstav e) skal omstruktureringsmyndighetene ha rett til å delta i omstruktureringskollegiets møter når saker som krever felles beslutningstaking eller gjelder et konsernforetak som ligger i deres medlemsstat, står på dagsordenen.

6. Konsernomstruktureringsmyndighetene er ikke forpliktet til å opprette et omstruktureringskollegium dersom andre konserner eller kollegier utøver de samme funksjonene og utfører de samme oppgavene som er fastsatt i denne artikkel, og oppfyller alle vilkår og følger alle framgangsmåter, herunder de som gjelder medlemskap og deltakelse i omstruktureringskollegier, som er fastsatt i denne artikkel og artikkel 90. I slike tilfeller skal alle henvisninger til omstruktureringskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre konsernene eller kollegiene.
7. EBA skal, idet det tas hensyn til internasjonale standarder, utarbeide utkast til reguleringsstandarder for å fastsette omstruktureringskollegienes arbeidsmåte i forbindelse med utførelsen av oppgavene nevnt i nr. 1.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 89

Europeiske omstruktureringskollegier

1. Dersom en tredjestatsinstitusjon eller et morforetak i en tredjestat har datterforetak i Unionen som er etablert i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere unionsfilialer som anses som betydelige av to eller flere medlemsstater, skal omstruktureringsmyndighetene i medlemsstatene der disse datterforetakene i Unionen er etablert, eller der disse betydelige filialene ligger, opprette et europeisk omstruktureringskollegium.

2. Det europeiske omstruktureringskollegiet skal utøve funksjonene og utføre oppgavene som er angitt i artikkel 88, når det gjelder datterinstitusjoner og, i det omfang disse oppgavene er relevante, filialer.
3. Dersom datterforetakene i Unionen eies av eller de betydelige filialene er tilknyttet et finansielt holdingselskap som er etablert i Unionen i samsvar med artikkel 127 nr. 3 tredje ledd i direktiv 2013/36/EU, skal det europeiske omstruktureringskollegiet ledes av omstruktureringsmyndigheten i medlemsstaten der den konsoliderende tilsynsmyndighet er etablert, med sikte på et konsolidert tilsyn i henhold til nevnte direktiv.

   Dersom første ledd ikke får anvendelse, skal medlemmene av det europeiske omstruktureringskollegiet bli enige om og utpeke en leder.
4. Medlemsstatene kan ved gjensidig avtale mellom alle berørte parter unnlate å kreve at det opprettes et europeisk omstruktureringskollegium, dersom andre konserner eller kollegier, herunder et omstruktureringskollegium opprettet i henhold til artikkel 88, utøver de samme funksjonene og utfører de samme oppgavene som er angitt i denne artikkel, samt oppfyller alle vilkår og følger alle framgangsmåter, herunder de som gjelder medlemskap og deltakelse i europeiske omstruktureringskollegier, som er fastsatt i denne artikkel og artikkel 90. I slike tilfeller skal alle henvisninger til europeiske omstruktureringskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre konsernene eller kollegiene.
5. Med forbehold for nr. 3 og 4 i denne artikkel skal det europeiske omstruktureringskollegiet ellers arbeide i samsvar med artikkel 88.

Artikkel 90

Utveksling av opplysninger

1. Med forbehold for artikkel 84 skal omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter på anmodning gi hverandre alle opplysninger som er relevante for utførelsen av de øvrige myndighetenes oppgaver i henhold til dette direktiv.
2. Konsernomstruktureringsmyndigheten skal samordne utvekslingen av alle relevante opplysninger mellom omstruktureringsmyndighetene. Særlig skal konsernomstruktureringsmyndigheten i rett tid gi omstruktureringsmyndighetene i de øvrige medlemsstatene alle relevante opplysninger med sikte på å gjøre det lettere å utføre oppgavene nevnt i artikkel 88 nr. 1 annet ledd bokstav b)-i).
3. Når omstruktureringsmyndigheten har mottatt en anmodning om opplysninger fra en tredjestats omstruktureringsmyndighet, skal den anmode tredjestatens omstruktureringsmyndighet om samtykke til å videreformidle disse opplysningene, med mindre tredjestatens omstruktureringsmyndighet allerede har gitt sitt samtykke til det.

   Omstruktureringsmyndighetene skal ikke være forpliktet til å formidle opplysninger som er mottatt fra en tredjestats omstruktureringsmyndighet, dersom denne ikke har gitt sitt samtykke til det.
4. Omstruktureringsmyndighetene skal utveksle opplysninger med vedkommende departement når de gjelder en beslutning eller sak som krever melding til, samråd med eller samtykke fra vedkommende departement, eller som kan berøre offentlige midler.

Artikkel 91

Konsernomstrukturering som berører et datterforetak i et konsern

1. Dersom en omstruktureringsmyndighet fastslår at en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som er et datterforetak i et konsern, oppfyller vilkårene i artikkel 32 eller 33, skal den umiddelbart underrette konsernomstruktureringsmyndigheten, dersom dette ikke er samme myndighet, den konsoliderende tilsynsmyndighet og medlemmene av omstruktureringskollegiet for det berørte konsernet om følgende:
   a) beslutningen om at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) oppfyller vilkårene i artikkel 32 eller 33,
   b) de omstruktureringstiltakene eller insolvenstiltakene som omstruktureringsmyndigheten anser som egnede for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d).
2. Når konsernomstruktureringsmyndigheten mottar en melding i henhold til nr. 1, skal den etter samråd med de andre medlemmene av det berørte omstruktureringskollegiet vurdere hvordan omstruktureringstiltakene eller andre tiltak som er meldt i henhold til nr. 1 bokstav b), vil kunne påvirke konsernet og konsernforetak i andre medlemsstater, og særlig om det er sannsynlig at omstrukturerings-

tiltakene eller de andre tiltakene vil føre til at vilkårene for omstrukturering oppfylles for et konsernforetak i en annen medlemsstat.

3. Dersom konsernomstruktureringsmyndigheten etter samråd med omstruktureringskollegiets andre medlemmer anser at omstruktureringstiltakene eller de andre tiltakene som er meldt i henhold til nr. 1 bokstav b), sannsynligvis ikke vil føre til at vilkårene i artikkel 32 eller 33 oppfylles for et konsernforetak i en annen medlemsstat, kan den omstruktureringsmyndigheten som har ansvar for institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), treffe de omstruktureringstiltakene eller andre tiltakene som den har meldt i henhold til nr. 1 bokstav b) i denne artikkel.
4. Dersom konsernomstruktureringsmyndigheten etter samråd med omstruktureringskollegiets andre medlemmer anser at omstruktureringstiltakene eller de andre tiltakene som er meldt i henhold til nr. 1 bokstav b) i denne artikkel, sannsynligvis vil føre til at vilkårene i artikkel 32 eller 33 oppfylles for et konsernforetak i en annen medlemsstat, skal konsernomstruktureringsmyndigheten senest 24 timer etter at den har mottatt meldingen i henhold til nr. 1, foreslå en konsernomstruktureringsordning og framlegge den for omstruktureringskollegiet. Fristen på 24 timer kan forlenges med samtykke fra omstruktureringsmyndigheten som har gitt meldingen nevnt i nr. 1 i denne artikkel.
5. Dersom konsernomstruktureringsmyndigheten ikke har framlagt en vurdering innen 24 timer eller en lengre frist som er avtalt, kan omstruktureringsmyndigheten som gav meldingen omhandlet i nr. 1, treffe de omstruktureringstiltakene eller andre tiltakene som ble meldt i samsvar med bokstav b) i nevnte nummer.
6. En konsernomstruktureringsordning i henhold til nr. 4 skal
   a) ta hensyn til og følge omstruktureringsplanen som nevnt i artikkel 13, med mindre omstruktureringsmyndighetene i lys av sakens omstendigheter anser at omstruktureringsmålene kan nås på en mer effektiv måte ved at det treffes tiltak som ikke er fastsatt i omstruktureringsplanene,
   b) beskrive de omstruktureringstiltakene som bør treffes av vedkommende omstruktureringsmyndigheter i forbindelse med morforetaket i Unionen eller særskilte konsernforetak med sikte på å nå omstruktureringsmålene og følge prinsippene nevnt i artikkel 31 og 34,
   c) angi hvordan disse omstruktureringstiltakene bør samordnes,
   d) utarbeide en finansieringsplan som tar hensyn til konsernomstruktureringsplanen, prinsippene for ansvarsdeling som fastsatt i samsvar med artikkel 12 nr. 3 bokstav f), og for gjensidighet som nevnt i artikkel 107.
7. Med forbehold for nr. 8 skal konsernomstruktureringsordningen utformes som en felles beslutning fra konsernomstruktureringsmyndigheten og omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for de datterforetakene som er omfattet av konsernomstruktureringsordningen.

   EBA kan etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet bistå omstruktureringsmyndighetene med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.
8. Dersom en omstruktureringsmyndighet har innvendinger mot eller avviker fra den konsernomstruktureringsordningen som konsernomstruktureringsmyndigheten har foreslått, eller dersom den anser at den har behov for å treffe uavhengige omstruktureringstiltak eller andre tiltak enn dem som er foreslått i ordningen, overfor en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) av hensyn til den finansielle stabiliteten, skal den gi en detaljert begrunnelse for uenigheten eller avviket fra konsernomstruktureringsordningen, underrette konsernomstruktureringsmyndigheten og de andre omstruktureringsmyndighetene som er omfattet av konsernomstruktureringsordningen, om grunnene, og underrette dem om de tiltakene den vil treffe. Når denne omstruktureringsmyndigheten begrunner uenigheten, skal den ta hensyn til omstruktureringsplanene som nevnt i artikkel 13, den potensielle innvirkningen på den finansielle stabiliteten i de berørte medlemsstater samt tiltakenes potensielle innvirkning på andre deler av konsernet.
9. De omstruktureringsmyndighetene som ikke hadde innvendinger i henhold til nr. 8, kan treffe en felles beslutning om en konsernomstruktureringsordning som omfatter konsernforetak i deres medlemsstat.
10. Den felles beslutningen nevnt i nr. 7 eller 9 og beslutningene som treffes av omstruktureringsmyndighetene i mangel av en felles beslutning som nevnt i nr. 8, skal anses som

endelige og anvendes av omstruktureringsmyndighetene i de berørte medlemsstatene.

11. Myndighetene skal gjennomføre alle tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, umiddelbart og idet det tas behørig hensyn til hvor mye saken haster.
12. I alle tilfeller der det ikke innføres noen konsernomstruktureringsordning og omstruktureringsmyndighetene treffer omstruktureringstiltak overfor et konsernforetak, skal disse omstruktureringsmyndighetene ha et nært samarbeid i omstruktureringskollegiet med sikte på å oppnå en samordnet omstruktureringsstrategi for alle konsernforetak som svikter eller kan forventes å svikte.
13. Omstruktureringsmyndigheter som treffer et omstruktureringstiltak overfor et konsernforetak, skal regelmessig gi omstruktureringskollegiets medlemmer utfyllende opplysninger om disse tiltakene og hvordan de løpende utvikles.

Artikkel 92

Konsernomstrukturering

1. Dersom en konsernomstruktureringsmyndighet fastslår at et morforetak i Unionen, som den har ansvar for, oppfyller vilkårene i artikkel 32 eller 33, skal den umiddelbart gi opplysningene nevnt i artikkel 91 nr. 1 bokstav a) og b) til den konsoliderende tilsynsmyndighet, dersom dette ikke er samme myndighet, og til de andre medlemmer av omstruktureringskollegiet for det berørte konsernet.

   Omstruktureringstiltakene eller insolvenstiltakene kan ved anvendelsen av artikkel 91 nr. 1 bokstav b) omfatte innføring av en konsernomstruktureringsordning som er utarbeidet i samsvar med artikkel 91 nr. 6, i følgende tilfeller:
   a) omstruktureringstiltak eller andre tiltak på morforetaksnivå som er meldt i henhold til artikkel 91 nr. 1 bokstav b), gjør det sannsynlig at vilkårene i artikkel 32 eller 33 oppfylles for et konsernforetak i en annen medlemsstat,
   b) omstruktureringstiltak eller andre tiltak på morforetaksnivå er ikke tilstrekkelige til å stabilisere situasjonen, eller vil sannsynligvis ikke gi det beste mulige resultatet,
   c) et eller flere datterforetak oppfyller vilkårene i artikkel 32 eller 33 ifølge en konstatering fra omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for disse datterforetakene, eller
   d) omstruktureringstiltak eller andre tiltak på konsernplan vil være til fordel for konsernets datterforetak på en måte som gjør at en konsernomstruktureringsordning er hensiktsmessig.
2. Dersom tiltakene som foreslås av konsernomstruktureringsmyndigheten i henhold til nr. 1, ikke omfatter en konsernomstruktureringsordning, skal konsernomstruktureringsmyndigheten treffe sin beslutning etter samråd med omstruktureringskollegiets medlemmer.

   I sin beslutning skal konsernomstruktureringsmyndigheten ta hensyn til
   a) og følge omstruktureringsplanene som nevnt i artikkel 13, med mindre de i lys av sakens omstendigheter anser at omstruktureringsmålene kan nås på en mer effektiv måte ved at det treffes tiltak som ikke er fastsatt i omstruktureringsplanene,
   b) de berørte medlemsstatenes finansielle stabilitet.
3. Dersom tiltakene som foreslås av konsernomstruktureringsmyndigheten i henhold til nr. 1, omfatter en konsernomstruktureringsordning, skal konsernomstruktureringsordningen utformes som en felles beslutning truffet av konsernomstruktureringsmyndigheten og de omstruktureringsmyndighetene som har ansvar for datterforetakene som er omfattet av konsernomstruktureringsordningen.

   EBA kan etter anmodning fra en omstruktureringsmyndighet bistå omstruktureringsmyndighetene med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.
4. Dersom en omstruktureringsmyndighet har innvendinger mot eller avviker fra den konsernomstruktureringsordningen som konsernomstruktureringsmyndigheten har foreslått, eller dersom den anser at den har behov for å treffe uavhengige omstruktureringstiltak eller andre tiltak enn dem som er foreslått i ordningen, overfor en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) av hensyn til den finansielle stabiliteten, skal den gi en detaljert begrunnelse for uenigheten eller avviket fra konsernomstruktureringsordningen, underrette konsernomstruktureringsmyndigheten og de andre omstruktureringsmyndighetene som er omfattet av konsernomstruktureringsordningen, om grunnene, og underrette dem om de tiltakene den vil treffe. Når denne omstruktureringsmyndigheten begrunner uenigheten, skal den ta hensyn til omstruktureringsplanene som nevnt i

artikkel 13, den potensielle innvirkningen på den finansielle stabiliteten i de berørte medlemsstater samt tiltakenes potensielle innvirkning på andre deler av konsernet.

5. Omstruktureringsmyndigheter som ikke hadde innvendinger mot konsernomstruktureringsordningen i henhold til nr. 4, kan treffe en felles beslutning om en konsernomstruktureringsordning som omfatter konsernforetak i deres medlemsstat.
6. Den felles beslutningen nevnt i nr. 3 eller 5 og beslutningene som treffes av omstruktureringsmyndighetene i mangel av en felles beslutning som nevnt i nr. 4, skal anses som endelige og anvendes av omstruktureringsmyndighetene i de berørte medlemsstatene.
7. Myndighetene skal gjennomføre alle tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, umiddelbart og idet det tas behørig hensyn til hvor mye saken haster.

   I alle tilfeller der det ikke innføres noen konsernomstruktureringsordning og omstruktureringsmyndighetene treffer omstruktureringstiltak overfor et konsernforetak, skal disse omstruktureringsmyndighetene ha et nært samarbeid i omstruktureringskollegiet med sikte på å oppnå en samordnet omstruktureringsstrategi for alle berørte konsernforetak.

   Omstruktureringsmyndigheter som treffer omstruktureringstiltak overfor et konsernforetak, skal regelmessig gi omstruktureringskollegiets medlemmer utfyllende opplysninger om disse tiltakene og hvordan de løpende utvikles.

Avdeling VI

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 93

Avtaler med tredjestater

1. Kommisjonen kan i samsvar med artikkel 218 i TEUV framlegge forslag for Rådet om forhandling om avtaler med én eller flere tredjestater om metodene for samarbeid mellom omstruktureringsmyndighetene og de berørte tredjestatsmyndighetene, blant annet med sikte på å utveksle opplysninger i forbindelse med gjenopprettings- og omstruktureringsplanlegging som gjelder institusjoner, finansinstitusjoner, morforetak og tredjestatsinstitusjoner, med hensyn til følgende situasjoner:
   a) tilfeller der et morforetak i en tredjestat har datterinstitusjoner eller filialer som anses som betydelige, i to eller flere medlemsstater,
   b) tilfeller der et morforetak som er etablert i en medlemsstat, og som har et datterforetak eller en betydelig filial i minst én annen medlemsstat, har én eller flere datterinstitusjoner i tredjestater,
   c) tilfeller der en institusjon som er etablert i en medlemsstat, og som har et morforetak, et datterforetak eller en betydelig filial i minst én annen medlemsstat, har én eller flere filialer i én eller flere tredjestater.
2. Avtalene nevnt i nr. 1 skal særlig sikre at det fastsettes framgangsmåter og ordninger for samarbeid mellom omstruktureringsmyndigheter og berørte tredjestatsmyndigheter ved utførelsen av noen av eller alle oppgavene og anvendelse av noen av eller alle fullmaktene angitt i artikkel 97.
3. Avtalene nevnt i nr. 1 skal ikke inneholde bestemmelser om enkeltinstitusjoner, finansinstitusjoner, morforetak eller tredjestatsinstitusjoner.
4. Medlemsstatene kan inngå bilaterale avtaler med en tredjestat om spørsmålene nevnt i nr. 1 og 2, til en avtale som nevnt i nr. 1 med den berørte tredjestaten trer i kraft, i det omfang en slik bilateral avtale ikke er i uforenlig med denne avdeling.

Artikkel 94

Anerkjennelse og gjennomføring av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat

1. Denne artikkel får anvendelse på en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat, med mindre og inntil en internasjonal avtale som nevnt i artikkel 93 nr. 1, med den berørte tredjestat trer i kraft. Den får også anvendelse etter at en internasjonal avtale som nevnt i artikkel 93 nr. 1, med den berørte tredjestat er trådt i kraft, i det omfang anerkjennelse og gjennomføring av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat ikke er omfattet av den avtalen.
2. Når et europeisk omstruktureringskollegium er opprettet i samsvar med artikkel 89, skal det treffe en felles beslutning om hvorvidt det, med forbehold for artikkel 95, anerkjenner en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat for en institusjon eller et morforetak i en tredjestat, som
   a) har datterforetak i Unionen som er etablert i, eller unionsfilialer som ligger i og anses

som betydelige av, to eller flere medlemsstater, eller

b) har eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i to eller flere medlemsstater, eller er omfattet av lovgivningen i disse medlemsstatene.

Når en felles beslutning om anerkjennelse av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat er truffet, skal de respektive nasjonale omstruktureringsmyndighetene gå inn for å gjennomføre disse anerkjente framgangsmåtene i samsvar med sin nasjonale lovgivning.

3. Dersom det ikke foreligger en felles beslutning fra omstruktureringsmyndighetene som deltar i omstruktureringskollegiet, eller dersom det ikke er opprettet et omstruktureringskollegium, skal hver av de berørte omstruktureringsmyndighetene treffe sin egen beslutning om hvorvidt de, med forbehold for artikkel 95, vil anerkjenne og gjennomføre en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat i forbindelse med en institusjon eller et morforetak i en tredjestat.

   Beslutningen skal ta behørig hensyn til interessene til hver enkelt medlemsstat der en institusjon eller et morforetak i en tredjestat driver virksomhet, og særlig til hvordan anerkjennelse og gjennomføring av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat kan påvirke andre deler av konsernet og den finansielle stabiliteten i disse medlemsstatene.

4. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene som et minstekrav får fullmakt til å gjøre følgende:
   a) anvende omstruktureringsfullmakter i forbindelse med følgende:
      i) eiendeler i en institusjon eller et morforetak i en tredjestat, som befinner seg i medlemsstaten eller er omfattet av lovgivningen i medlemsstaten,
      ii) en tredjestatsinstitusjons rettigheter eller forpliktelser som regnskapsføres av unionsfilialen i medlemsstaten eller er omfattet av lovgivningen i denne, eller når fordringer i forbindelse med slike rettigheter og forpliktelser kan gjøres gjeldende i medlemsstaten,
   b) foreta, herunder ved å kreve at en annen person treffer tiltak for å foreta, en overføring av aksjer eller eierinstrumenter som innehas av et datterforetak i Unionen som er etablert i den utpekende medlemsstaten,
   c) anvende fullmaktene i artikkel 69-71 i forbindelse med rettighetene til partene i en avtale med et foretak nevnt i nr. 2 i denne artikkel, når disse fullmaktene er nødvendige for å gjennomføre en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat, og
   d) oppheve enhver rett til å heve, avvikle eller framskynde kontrakter inngått av, eller påvirke de avtalefestede rettighetene til, foretak nevnt i nr. 2 og andre konsernforetak, dersom en slik rettighet følger av omstruktureringstiltak som er truffet overfor tredjestatsinstitusjonen, slike foretaks eller andre konsernforetaks morforetak, enten av tredjestatsomstruktureringsmyndigheten selv eller på annen måte i henhold til lover eller forskrifter om omstruktureringsordninger i den staten, forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpliktelser samt sikkerhetsstillelse, fortsatt oppfylles.
5. Omstruktureringsmyndigheter kan, dersom det er nødvendig av hensyn til offentlighetens interesse, treffe omstruktureringstiltak overfor et morforetak i tilfeller der den berørte tredjestatsmyndighet fastslår at en institusjon som er etablert i denne tredjestaten, oppfyller vilkårene for omstrukturering i henhold til denne tredjestatens lovgivning. For dette formål skal medlemsstatene sikre at omstruktureringsmyndighetene har fullmakt til å anvende alle omstruktureringsfullmakter overfor det berørte morforetaket, og artikkel 68 får anvendelse.
6. Anerkjennelse og gjennomføring av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat skal ikke berøre ordinær insolvensbehandling i henhold til nasjonal lovgivning som, dersom det er relevant, får anvendelse i samsvar med dette direktiv.

Artikkel 95

Retten til å nekte å anerkjenne eller å gjennomføre en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat

Omstruktureringsmyndigheten kan etter samråd med andre omstruktureringsmyndigheter, dersom et europeisk omstruktureringskollegium er opprettet i henhold til artikkel 89, nekte å anerkjenne eller å gjennomføre en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat, i henhold til artikkel 94 nr. 2, dersom den anser

a) at en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat vil ha negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten i den medlemsstaten omstruktureringsmyndigheten tilhører, eller at framgangsmåten vil ha negativ innvirkning

på den finansielle stabiliteten i en annen medlemsstat,

b) at et uavhengig omstruktureringstiltak i henhold til artikkel 96 overfor en unionsfilial er nødvendig for å nå ett eller flere omstruktureringsmål,

c) at kreditorer, herunder særlig innskytere, som er etablert eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil få samme behandling som tredjestatskreditorer og -innskytere med tilsvarende rettigheter i henhold til tredjestatens egne framgangsmåter for omstrukturering,

d) at anerkjennelse eller gjennomføring av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat vil ha vesentlige finansielle følger for medlemsstaten, eller

e) at virkningene av en slik anerkjennelse eller gjennomføring vil være i strid med nasjonal lovgivning.

Artikkel 96

Avvikling av unionsfilialer

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene har de nødvendige fullmakter til å treffe tiltak overfor en unionsfilial som ikke er omfattet av en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat, eller som er omfattet av en framgangsmåte i en tredjestat og en av omstendighetene nevnt i artikkel 95 foreligger.

   Medlemsstater skal sikre at artikkel 68 anvendes på anvendelsen av slike fullmakter.

2. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndighetene kan anvende fullmaktene som kreves i nr. 1, dersom omstruktureringsmyndigheten anser at tiltak er nødvendig av hensyn til offentlighetens interesse, og ett eller flere av følgende vilkår er oppfylt:

   a) unionsfilialen oppfyller ikke lenger eller vil sannsynligvis ikke oppfylle de nasjonale vilkårene som er pålagt for dens tillatelse og virksomhet i den medlemsstaten, og det er ingen utsikter til at noe annet tiltak iverksatt av privat sektor, en tilsynsmyndighet eller den berørte tredjestat vil føre til at filialen oppfyller vilkårene eller at svikt hindres innen rimelig tid,

   b) ifølge omstruktureringsmyndigheten kan ikke, vil ikke eller vil sannsynligvis ikke tredjestatsinstitusjonen betale sine forpliktelser til kreditorer i Unionen eller forpliktelser som er opprettet eller regnskapsført gjennom filialen, når de forfaller, og omstruktureringsmyndigheten er overbevist om at en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat eller insolvensbehandling verken er eller vil bli innledet overfor den berørte tredjestatsinstitusjonen innen rimelig tid,

   c) den berørte tredjestatsmyndigheten har innledet en framgangsmåte for omstrukturering i en tredjestat, overfor tredjestatsinstitusjonen, eller har underrettet omstruktureringsmyndigheten om at den har til hensikt å innlede en slik framgangsmåte.

3. Dersom en omstruktureringsmyndighet treffer et uavhengig tiltak overfor en unionsfilial, skal den ta hensyn til omstruktureringsmålene og treffe tiltaket i samsvar med følgende prinsipper og krav, i det omfang de er relevante:

   a) prinsippene i artikkel 34,

   b) kravene som gjelder anvendelsen av omstruktureringsverktøyene i avdeling IV kapittel III.

Artikkel 97

Samarbeid med tredjestaters myndigheter

1. Denne artikkel får anvendelse på samarbeid med en tredjestat, med mindre og inntil en internasjonal avtale i henhold til artikkel 93 nr. 1 med den berørte tredjestat trer i kraft. Den får også anvendelse etter at en internasjonal avtale som omhandlet i artikkel 93 nr. 1 med den berørte tredjestat har trådt i kraft, i det omfang gjenstanden for denne artikkel ikke er omfattet av denne avtalen.

2. EBA kan inngå ikke-bindende rammeavtaler om samarbeid med følgende berørte tredjestatsmyndigheter:

   a) i tilfeller der et datterforetak i Unionen er etablert i to eller flere medlemsstater: vedkommende myndigheter i tredjestaten der morforetaket eller et selskap nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d) er etablert,

   b) i tilfeller der en tredjestatsinstitusjon driver unionsfilialer i to eller flere medlemsstater: vedkommende myndighet i tredjestaten der institusjonen er etablert,

   c) i tilfeller der et morforetak eller et selskap nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d) som er etablert i en medlemsstat med et datterinstitusjon eller en betydelig filial i en annen medlemsstat, også har én eller flere datterinstitusjoner i tredjestater: vedkommende myndigheter i tredjestatene der de berørte datterinstitusjonene er etablert,

   d) i tilfeller der en institusjon med en datterinstitusjon eller betydelig filial i en annen

medlemsstat har etablert én eller flere filialer i én eller flere tredjestater: vedkommende myndigheter i tredjestatene der disse filialene ligger.

Avtalene nevnt i dette nummer skal ikke inneholde bestemmelser om bestemte institusjoner. De skal ikke pålegge medlemsstatene juridiske forpliktelser.

3. Rammeavtaler om samarbeid nevnt i nr. 2 skal inneholde bestemmelser om framgangsmåter og ordninger for utveksling av opplysninger som er nødvendige for, og samarbeid med sikte på, utførelsen av noen av eller alle følgende oppgaver og med sikte på anvendelsen av noen av eller alle følgende fullmakter i forbindelse med institusjoner nevnt i nr. 2 bokstav a)-d) eller konserner som omfatter slike institusjoner:
   a) utarbeiding av omstruktureringsplaner i samsvar med artikkel 10-13 og tilsvarende krav i henhold til de berørte tredjestatenes lovgivning,
   b) vurdering av omstruktureringsmulighetene for slike institusjoner og konserner, i samsvar med artikkel 15 og 16 samt tilsvarende krav i de berørte tredjestatenes lovgivning,
   c) anvendelse av fullmakter for å håndtere eller fjerne hindringer for omstrukturering i samsvar med artikkel 17 og 18 samt tilsvarende krav i de berørte tredjestatenes lovgivning,
   d) anvendelse av tiltak for tidlig inngrep i henhold til artikkel 27 og tilsvarende krav i de berørte tredjestatenes lovgivning,
   e) anvendelse av omstruktureringsverktøy og -fullmakter og tilsvarende fullmakter som kan anvendes av de berørte tredjestatsmyndighetene.
4. Vedkommende myndigheter eller omstruktureringsmyndighetene skal, dersom det er hensiktsmessig, inngå ikke-bindende samarbeidsavtaler i samsvar med EBAs rammeavtale med de berørte tredjestatsmyndighetene angitt i nr. 2.

   Denne artikkel skal ikke være til hinder for at medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter kan inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med tredjestater i samsvar med artikkel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
5. Samarbeidsavtaler som inngås mellom medlemsstatenes og tredjestaters omstruktureringsmyndigheter i samsvar med denne artikkel, kan inneholde bestemmelser om følgende:
   a) utveksling av opplysninger som er nødvendige for å utarbeide og opprettholde omstruktureringsplaner,
   b) samråd og samarbeid ved utarbeidingen av omstruktureringsplaner, herunder prinsipper for anvendelsen av fullmakter i henhold til artikkel 94 og 96 og tilsvarende fullmakter i henhold til lovgivningen i de berørte tredjestatene,
   c) utveksling av opplysninger som er nødvendige for å anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter og tilsvarende fullmakter i henhold til lovgivningen i de berørte tredjestatene,
   d) tidlig varsling av eller samråd med partene i samarbeidsavtalen, før det i henhold til dette direktiv eller den berørte tredjestatens lovgivning treffes vesentlige tiltak som påvirker institusjonen eller konsernet som avtalen gjelder,
   e) samordning av kommunikasjon til offentligheten ved felles omstruktureringstiltak,
   f) framgangsmåter og ordninger for utveksling av opplysninger og samarbeid i henhold til bokstav a)-e), herunder, dersom det er hensiktsmessig, gjennom etablering og anvendelse av krisehåndteringsgrupper.
6. Medlemsstatene skal underrette EBA om enhver samarbeidsavtale som omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter har inngått i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 98

Utveksling av fortrolige opplysninger

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndigheter, vedkommende myndigheter og vedkommende departementer utveksler fortrolige opplysninger, herunder gjenopprettingsplaner, med berørte tredjestatsmyndigheter bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
   a) disse tredjestatsmyndighetene er omfattet av krav om og standarder for taushetsplikt som av alle berørte myndigheter anses minst å tilsvare kravene og standardene fastsatt i artikkel 84.

      I det omfang utvekslingen av opplysninger gjelder personopplysninger, skal håndtering og overføring av slike personopplysninger til tredjestatsmyndigheter være omfattet av gjeldende unionsrett og nasjonal lovgivning med hensyn til vern av personopplysninger,

b) opplysningene er nødvendige for at berørte tredjestatsmyndigheter skal kunne utøve sine omstruktureringsfunksjoner i henhold til nasjonal lovgivning, som tilsvarer funksjonene som er fastsatt i dette direktiv, og som, med forbehold for bokstav a) i dette nummer, ikke anvendes til andre formål.

2. Når fortrolige opplysninger kommer fra en annen medlemsstat, skal omstruktureringsmyndighetene, vedkommende myndigheter og vedkommende departementer ikke gi disse opplysningene til berørte tredjestatsmyndigheter, med mindre følgende vilkår er oppfylt:
   a) vedkommende myndighet i den medlemsstaten opplysningene kommer fra («opprinnelsesmyndigheten»), samtykker i at de gis videre,
   b) opplysningene gis videre bare for de formålene som er godkjent av opprinnelsesmyndigheten.
3. Ved anvendelsen av denne artikkel anses opplysninger som fortrolige dersom de er omfattet av fortrolighetskrav i henhold til unionsretten.

Avdeling VII

Finansieringsordninger

Artikkel 99

Europeisk system av finansieringsordninger

Det europeiske systemet av finansieringsordninger skal opprettes og bestå av
a) nasjonale finansieringsordninger opprettet i samsvar med artikkel 100,
b) lån mellom nasjonale finansieringsordninger som fastsatt i artikkel 106,
c) nasjonale finansieringsordningers gjensidighet i forbindelse med konsernomstrukturering som nevnt i artikkel 107.

Artikkel 100

Krav om opprettelse av ordninger for omstruktureringsfinansiering

1. Medlemsstatene skal opprette én eller flere finansieringsordninger for å sikre at omstruktureringsmyndigheten på en effektiv måte kan anvende omstruktureringsverktøy og -fullmakter.

   Medlemsstatene skal sikre at en utpekt offentlig myndighet eller en myndighet med forvaltningsfullmakter kan utløse anvendelsen av finansieringsordningene.

   Finansieringsordningene skal anvendes bare i samsvar med omstruktureringsmålene og prinsippene fastsatt i artikkel 31 og 34.
2. Medlemsstatene kan anvende samme administrative struktur for sin innskuddsgarantiordning som for sine finansieringsordninger.
3. Medlemsstatene skal sikre at tilstrekkelige finansielle midler er avsatt til finansieringsordningene.
4. Ved anvendelsen av nr. 3 skal finansieringsordningene særlig ha fullmakt til
   a) å innkreve forhåndsbidrag som nevnt i artikkel 103 for å nå målnivået fastsatt i artikkel 102,
   b) å innkreve ekstraordinære etterhåndsbidrag som nevnt i artikkel 104, dersom bidragene fastsatt i bokstav a) er utilstrekkelige, og
   c) å inngå avtaler om lån og andre former for støtte som nevnt i artikkel 105.
5. Unntatt i tilfeller der det er tillatt i henhold til nr. 6, skal hver medlemsstat opprette sine nasjonale finansieringsordninger gjennom et fond som dens omstruktureringsmyndighet kan utløse anvendelsen av for formålene fastsatt i artikkel 101 nr. 1.
6. Uten hensyn til nr. 5 i denne artikkel kan en medlemsstat, for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 i denne artikkel, opprette sine nasjonale finansieringsordninger gjennom obligatoriske bidrag, som bygger på kriteriene i artikkel 103 nr. 7 og ikke innehas gjennom et fond som kontrolleres av medlemsstatens omstruktureringsmyndighet, fra institusjoner som har tillatelse på dens område, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
   a) beløpet for de innkrevde bidragene er minst like høyt som beløpet som skal innkreves i henhold til artikkel 102,
   b) medlemsstatens omstruktureringsmyndighet har rett til et beløp som tilsvarer beløpet for disse bidragene, og som medlemsstaten umiddelbart gjør tilgjengelig for omstruktureringsmyndigheten på dennes anmodning, for anvendelse utelukkende for formålene fastsatt i artikkel 101,
   c) medlemsstaten underretter Kommisjonen om sin beslutning om å benytte muligheten til å opprette sine finansieringsordninger i samsvar med dette nummer,
   d) medlemsstaten underretter Kommisjonen minst en gang i året om beløpet nevnt i bokstav b), og
   e) med forbehold for det som er fastsatt i dette nummer, oppfyller finansieringsordnin-

gene artikkel 99-102, artikkel 103 nr. 1-4 og 6 samt artikkel 104-109.

Ved anvendelsen av dette nummer kan de tilgjengelige finansielle midlene som skal tas hensyn til for å nå målnivået fastsatt i artikkel 102, omfatte obligatoriske bidrag fra enhver ordning med obligatoriske bidrag som en medlemsstat har opprettet på et tidspunkt mellom 17. juni 2010 og 2. juli 2014, fra institusjoner på dens område med sikte på å dekke kostnadene knyttet til systemrisiko, svikt i og omstrukturering av institusjoner, forutsatt at medlemsstaten overholder bestemmelsene i denne avdeling. Bidrag til innskuddsgarantiordninger skal ikke medregnes ved beregningen av målnivået for ordninger for omstruktureringsfinansiering fastsatt i artikkel 102.

Artikkel 101

Anvendelse av ordningene for omstruktureringsfinansiering

1. Finansieringsordningene som opprettes i samsvar med artikkel 100, kan anvendes av omstruktureringsmyndigheten bare i det omfang som er nødvendig for å sikre en effektiv anvendelse av omstruktureringsverktøyene, for følgende formål:
   a) for å garantere eiendeler og forpliktelser i institusjonen som omstruktureres, dets datterforetak, en broinstitusjon eller en kapitalforvaltningsenhet,
   b) for å gi lån til institusjonen som omstruktureres, dets datterforetak, en broinstitusjon eller en kapitalforvaltningsenhet,
   c) for å kjøpe eiendeler i institusjonen som omstruktureres,
   d) for å gi kapitalbidrag til en broinstitusjon og en kapitalforvaltningsenhet,
   e) for å betale erstatning til aksjeeiere eller kreditorer i samsvar med artikkel 75,
   f) for å gi et bidrag til institusjonen som omstruktureres, som erstatning for nedskrivningen eller konverteringen av visse kreditorers forpliktelser, når det interne tapsdekningsverktøyet anvendes og omstruktureringsmyndigheten beslutter å utelukke visse kreditorer fra intern tapsdekning i samsvar med artikkel 44 nr. 3-8,
   g) for å gi lån til andre finansieringsordninger på frivillig grunnlag i samsvar med artikkel 106,
   h) for å kombinere tiltakene nevnt i bokstav a)-g).

   Finansieringsordningene kan også anvendes for å treffe tiltakene nevnt i første ledd overfor en kjøper i forbindelse med verktøyet for virksomhetssalg.
2. Ordningen for omstruktureringsfinansiering skal ikke anvendes direkte for å dekke tapene til en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller for å rekapitalisere en slik institusjon eller et slikt foretak. Dersom anvendelsen av ordningen for omstruktureringsfinansiering for formålene i nr. 1 i denne artikkel indirekte medfører at en del av tapene som er påført en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), overføres til ordningen for omstruktureringsfinansiering, får prinsippene for ordningen for omstruktureringsfinansiering fastsatt i artikkel 44 anvendelse.

Artikkel 102

Målnivå

1. Medlemsstatene skal sikre at deres finansieringsordninger innen 31. desember 2024 har tilgang til finansielle midler som tilsvarer minst 1 % av de dekkede innskuddene i alle institusjoner som har tillatelse på deres område. Medlemsstatene kan fastsette målnivåer som er høyere enn dette beløpet.
2. I den innledende perioden nevnt i nr. 1 skal bidrag til finansieringsordningene, som innkreves i samsvar med artikkel 103, fordeles så jevnt som mulig over perioden inntil målnivået nås, men det skal tas behørig hensyn til fasen i konjunktursyklusen og til den innvirkningen konjunkturforsterkende bidrag kan ha på de bidragende institusjonenes finansielle stilling.

   Medlemsstatene kan forlenge den innledende perioden med høyst fire år, dersom det gjennom finansieringsordningene er foretatt samlede utbetalinger på over 0,5 % av de dekkede innskuddene fra alle institusjoner som har tillatelse på deres område, og som er dekket i henhold til direktiv 2014/49/EU.
3. Dersom de tilgjengelige finansielle midlene etter den innledende perioden nevnt i nr. 1 faller under målnivået som er fastsatt i samme nummer, skal innkrevingen av regelmessige bidrag i samsvar med artikkel 103 gjenopptas til målnivået nås. Etter at målet er nådd første gang, og de tilgjengelige finansielle midlene deretter er redusert til mindre enn to tredeler av målnivået, skal disse bidragene fastsettes på et nivå som gjør det mulig å nå målnivået innen seks år.

Ved fastsettelsen av det regelmessige bidraget skal det tas behørig hensyn til fasen i konjunktursyklusen og til den innvirkningen konjunkturforsterkende bidrag kan ha når de årlige bidragene fastsettes innenfor rammen av dette nummer.

4. EBA skal innen 31. oktober 2016 framlegge for Kommisjonen en rapport med anbefalinger om det egnede referansetidspunktet for fastsettelsen av målnivået for ordninger for omstruktureringsfinansiering, og særlig hvorvidt samlede forpliktelser er et bedre grunnlag enn dekkede innskudd.
5. På grunnlag av resultatene av rapporten nevnt i nr. 4 skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, innen 31. desember 2016 framlegge for Europaparlamentet og Rådet et regelverksforslag om grunnlaget for målnivået for ordninger for omstruktureringsfinansiering.

Artikkel 103

Forhåndsbidrag

1. For å nå målnivået fastsatt i artikkel 102 skal medlemsstatene sikre at det minst en gang i året innkreves bidrag fra institusjonene som har tillatelse på deres område, herunder unionsfilialer.
2. Hver enkelt institusjons bidrag skal stå i forhold til dens forpliktelser (unntatt ansvarlig kapital) minus dekkede innskudd med hensyn til de samlede forpliktelsene (unntatt ansvarlig kapital) minus dekkede innskudd for alle institusjonene som har tillatelse på medlemsstatens område.

   Disse bidragene skal tilpasses til institusjonenes risikoprofil, i samsvar med kriteriene som vedtas i henhold til nr. 7.
3. De tilgjengelige finansielle midlene som skal tas hensyn til med sikte på å nå målnivået fastsatt i artikkel 102, kan omfatte ugjenkallelige betalingsforpliktelser som er fullt sikret gjennom eiendeler med lav risiko, som ikke har heftelser i form av tredjemanns rettigheter, og som er tilgjengelige og øremerket for omstruktureringsmyndighetene for formålene fastsatt i artikkel 101 nr. 1. Andelen av ugjenkallelige betalingsforpliktelser skal ikke overstige 30 % av de samlede bidragene som innkreves i samsvar med denne artikkel.
4. Medlemsstatene skal sikre at forpliktelsen til å betale bidragene som er fastsatt i denne artikkel, kan håndheves i henhold til nasjonal lovgivning, og at forfalte bidrag betales fullt ut.

   Medlemsstatene skal innføre egnede forpliktelser med hensyn til registrering, regnskapsføring og rapportering samt andre forpliktelser for å sikre at forfalte bidrag betales fullt ut Medlemsstatene skal sikre tiltak for behørig kontroll av at bidragene er betalt på riktig måte. Medlemsstatene skal sikre at det treffes tiltak som kan hindre unndragelse, unngåelse og misbruk.
5. Beløpene som innkreves i samsvar med denne artikkel, skal anvendes bare for formålene fastsatt i artikkel 101 nr. 1.
6. Med forbehold for artikkel 37, 38 og 40-42 kan beløpene som mottas fra institusjonen som omstruktureres, eller fra broinstitusjonen, og renter og annen fortjeneste av investeringer samt eventuelle andre inntekter tilfalle finansieringsordningene.
7. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for å fastsette hva som menes med å tilpasse bidrag til institusjonenes risikoprofil i henhold til nr. 2 i denne artikkel, idet det tas hensyn til følgende:
   a) institusjonens risikoeksponering, herunder omfanget av dens handelsvirksomhet, dens engasjementer utenfor balansen og dens gjeldsgrad,
   b) stabiliteten og variasjonen i selskapets finansieringskilder og svært likvide eiendeler uten heftelser,
   c) institusjonens finansielle stilling,
   d) sannsynligheten for at en omstrukturering av institusjonen innledes,
   e) i hvilket omfang institusjonen tidligere har fått ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige,
   f) hvor kompleks institusjonens struktur er, og omstruktureringsmulighetene for institusjonen,
   g) institusjonens betydning for stabiliteten i finanssystemet eller i økonomien i én eller flere medlemsstater eller i Unionen,
   h) at institusjonen deltar i en institusjonell beskyttelsesordning.
8. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for å fastsette
   a) forpliktelsene med hensyn til registrering, regnskapsføring og rapportering samt andre forpliktelser som skal sikre at bidragene faktisk betales,
   b) tiltakene nevnt i nr. 4, som skal sikre behørig kontroll av om bidragene er betalt på riktig måte.

Artikkel 104

Ekstraordinære etterhåndsbidrag

1. Dersom de tilgjengelige finansielle midlene ikke er tilstrekkelige til å dekke tap, kostnader eller andre utgifter som påløper gjennom anvendelsen av finansieringsordningene, skal medlemsstatene sikre at ekstraordinære etterhåndsbidrag innkreves fra institusjonene som har tillatelse på deres område, for å dekke tilleggsbeløpene. Disse ekstraordinære etterhåndsbidragene skal fordeles mellom institusjonene i samsvar med reglene i artikkel 103 nr. 2.

   Ekstraordinære etterhåndsbidrag skal ikke overstige tre ganger det årlige beløpet for bidrag som fastsettes i samsvar med artikkel 103.
2. Artikkel 103 nr. 4-8 får anvendelse på bidrag som innkreves i henhold til denne artikkel.
3. Omstruktureringsmyndigheten kan helt eller delvis utsette en institusjons betaling av ekstraordinære etterhåndsbidrag til ordningen for omstruktureringsfinansiering, dersom betalingen av disse bidragene ville skade institusjonens likviditet eller solvens. En slik utsettelse skal gis for en periode på høyst seks måneder, men kan fornyes på anmodning fra institusjonen. Bidrag som utsettes i henhold til dette nummer, skal betales når en slik betaling ikke lenger kan skade institusjonens likviditet eller solvens.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 115 for å fastsette under hvilke omstendigheter og på hvilke vilkår en institusjons betaling av bidrag kan utsettes i henhold til nr. 3 i denne artikkel.

Artikkel 105

Alternative finansieringsmåter

Medlemsstatene skal sikre at finansieringsordninger under deres jurisdiksjon kan inngå avtaler om lån eller andre former for støtte fra institusjoner, finansinstitusjoner eller annen tredjemann, dersom beløpene som innkreves i samsvar med artikkel 103, ikke er tilstrekkelige til å dekke tap, kostnader eller andre utgifter som påløper gjennom anvendelsen av finansieringsordningene, og de ekstraordinære etterhåndsbidragene i henhold til artikkel 104 ikke er umiddelbart tilgjengelige eller tilstrekkelige.

Artikkel 106

Lån mellom finansieringsordninger

1. Medlemsstatene skal sikre at finansieringsordninger under deres jurisdiksjon kan anmode om lån fra andre finansieringsordninger i Unionen, dersom
   a) beløpene som innkreves i henhold til artikkel 103, ikke er tilstrekkelige til å dekke tap, kostnader eller andre utgifter som påløper gjennom anvendelsen av finansieringsordningene,
   b) de ekstraordinære etterhåndsbidragene fastsatt i artikkel 104 ikke er umiddelbart tilgjengelige, og
   c) de alternative finansieringsmåtene fastsatt i artikkel 105 ikke er umiddelbart tilgjengelige på rimelige vilkår.
2. Medlemsstatene skal sikre at finansieringsordninger under deres jurisdiksjon har fullmakt til å gi lån til andre finansieringsordninger i Unionen under omstendighetene fastsatt i nr. 1.
3. Etter en anmodning i henhold til nr. 1 skal hver av de andre finansieringsordningene i Unionen beslutte hvorvidt de skal gi lån til finansieringsordningen som har anmodet om lånet. Medlemsstatene kan kreve at denne beslutningen skal treffes etter samråd med eller samtykke fra vedkommende departement eller regjeringen. Beslutningen skal treffes tilstrekkelig raskt.
4. Rentesatsen, tilbakebetalingsperioden og andre vilkår for lånene skal avtales mellom den låntakende finansieringsordningen og de andre finansieringsordningene som har besluttet å delta. Alle de deltakende finansieringsordningenes lån skal ha samme rentesats, tilbakebetalingsperiode og andre vilkår, med mindre alle deltakende finansieringsordninger avtaler noe annet.
5. Det utlånte beløpet fra hver enkelt deltakende ordning for omstruktureringsfinansiering skal stå i forhold til de dekkede innskuddene i medlemsstaten for denne ordningen for omstruktureringsfinansiering, med hensyn til de samlede dekkede innskuddene i medlemsstatene for deltakende ordninger for omstruktureringsfinansiering. Disse bidragssatsene kan variere etter avtale mellom alle deltakende finansieringsordninger.
6. Et utestående lån til en ordning for omstruktureringsfinansiering i en annen medlemsstat i henhold til denne artikkel skal behandles som en eiendel som tilhører den ordningen for omstruktureringsfinansiering som har gitt

lånet, og kan medregnes i denne finansieringsordningens målnivå.

Artikkel 107

Nasjonale finansieringsordningers gjensidighet ved konsernomstrukturering

1. Medlemsstatene skal, ved en konsernomstrukturering som nevnt i artikkel 91 eller 92, sikre at den nasjonale finansieringsordningen for hver institusjon som er en del av et konsern, bidrar til finansieringen av konsernomstruktureringen i samsvar med denne artikkel.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal konsernomstruktureringsmyndigheten etter samråd med omstruktureringsmyndighetene for de institusjonene som inngår i konsernet, og om nødvendig før det treffes omstruktureringstiltak, foreslå en finansieringsplan som en del av konsernomstruktureringsordningen i henhold til artikkel 91 og 92.

   Finansieringsplanen skal godkjennes etter framgangsmåten nevnt i artikkel 91 og 92.
3. Finansieringsplanen skal omfatte
   a) en verdsetting foretatt i samsvar med artikkel 36 for de berørte konsernforetakene,
   b) de tapene som skal anerkjennes av hvert berørt konsernforetak på det tidspunkt omstruktureringsverktøyene anvendes,
   c) for hvert berørt konsernforetak, de tapene som vil bli påført hver klasse av aksjeeiere og kreditorer,
   d) ethvert bidrag som innskuddsgarantiordninger vil bli pålagt å gi i samsvar med artikkel 109 nr. 1,
   e) det samlede bidraget fra ordninger for omstruktureringsfinansiering, og bidragets formål og form,
   f) grunnlaget for å beregne det beløpet som hver av de nasjonale finansieringsordningene i de medlemsstatene der berørte konsernforetak er etablert, skal gi til finansieringen av konsernomstruktureringen med sikte på å bygge opp det samlede bidraget nevnt i bokstav e),
   g) det beløpet som hvert berørt konsernforetaks nasjonale finansieringsordning skal gi til finansieringen av konsernomstruktureringen, og disse bidragenes form,
   h) det beløpet som finansieringsordningene i de medlemsstatene der de berørte konsernforetakene er etablert, vil låne fra institusjoner, finansinstitusjoner og annen tredjemann i henhold til artikkel 105,
   i) en tidsramme for anvendelsen av finansieringsordningene i de medlemsstatene der de berørte konsernforetakene er etablert, som bør kunne utvides dersom det er hensiktsmessig.
4. Grunnlaget for fordeling av bidragene nevnt i nr. 3 bokstav e) skal være forenlig med nr. 5 i denne artikkel og med prinsippene i konsernomstruktureringsplanen i samsvar med artikkel 12 nr. 3 bokstav f), med mindre annet er avtalt i finansieringsplanen.
5. Med mindre annet er avtalt i finansieringsplanen, skal det i beregningsgrunnlaget for bidraget fra hver nasjonale finansieringsordning særlig tas hensyn til
   a) den delen av konsernets risikovektede eiendeler som innehas av institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d), som er etablert i medlemsstaten for denne ordningen for omstruktureringsfinansiering,
   b) den delen av konsernets eiendeler som innehas av institusjoner og foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)-d), som er etablert i medlemsstaten for denne ordningen for omstruktureringsfinansiering,
   c) den delen av tapet som har ført til behovet for konsernomstrukturering, og som oppstod i konsernforetak som er under tilsyn av vedkommende myndigheter i medlemsstaten for denne ordningen for omstruktureringsfinansiering, og
   d) den delen av midlene i konsernfinansieringsordningene som i henhold til finansieringsplanen forventes å bli anvendt direkte til fordel for konsernforetak som er etablert i medlemsstaten for denne ordningen for omstruktureringsfinansiering.
6. Medlemsstatene skal på forhånd fastsette regler og framgangsmåter for å sikre at hver nasjonale finansieringsordning umiddelbart kan gi sitt bidrag til finansieringen av konsernomstruktureringen, uten at det berører nr. 2.
7. Ved anvendelsen av denne artikkel skal medlemsstatene sikre at konsernfinansieringsordningene, på vilkårene fastsatt i artikkel 105, kan inngå avtaler om lån eller andre former for støtte fra institusjoner, finansinstitusjoner eller annen tredjemann.
8. Medlemsstatene skal sikre at nasjonale finansieringsordninger under deres jurisdiksjon kan garantere lån som konsernfinansieringsordningene har inngått avtale om i samsvar med nr. 7.

9. Medlemsstatene skal sikre at proveny eller fordeler som oppstår gjennom anvendelsen av konsernfinansieringsordningene, tildeles de nasjonale finansieringsordningene i samsvar med deres bidrag til finansieringen av omstruktureringen, som fastsatt i nr. 2.

Artikkel 108

Prioritering av innskudd ved insolvens

Medlemsstatene skal sikre følgende i nasjonal lovgivning om ordinær insolvensbehandling:

a) at følgende gis samme prioritet, som er høyere enn prioriteten for fordringer fra vanlige usikrede, uprioriterte kreditorer:
   i) den delen av kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, som overstiger dekningsnivået fastsatt i artikkel 6 i direktiv 2014/49/EU,
   ii) innskudd som ville vært kvalifiserte innskudd fra fysiske personer, svært små, små og mellomstore bedrifter, dersom de ikke ble gjort gjennom filialer utenfor Unionen av institusjoner som er etablert i Unionen,

b) at følgende gis samme prioritet, som er høyere enn prioriteten som gis i henhold til bokstav a):
   i) dekkede innskudd,
   ii) innskuddsgarantiordninger som erstatter dekkede innskyteres rettigheter og forpliktelser ved insolvens.

Artikkel 109

Anvendelse av innskuddsgarantiordninger ved omstrukturering

1. Medlemsstatene skal sikre at dersom omstruktureringsmyndighetene treffer et omstruktureringstiltak som sikrer innskyterne fortsatt tilgang til sine innskudd, skal den innskuddsgarantiordningen som institusjonen er medlem av, ha ansvar for:
   a) når det interne tapsdekningsverktøyet anvendes: det beløpet som dekkede innskudd ville blitt nedskrevet med for å dekke tapene i institusjonen i henhold til artikkel 46 nr. 1 bokstav a), dersom dekkede innskudd hadde vært omfattet av intern tapsdekning og blitt nedskrevet i samme omfang som kreditorer med samme prioritet i henhold til nasjonal lovgivning om ordinær insolvensbehandling, eller
   b) når ett eller flere andre omstruktureringsverktøy enn det interne tapsdekningsverktøyet anvendes: det beløpet for tap som dekkede innskytere ville blitt påført dersom dekkede innskytere hadde blitt påført like store tap som kreditorer med samme prioritet i henhold til nasjonal lovgivning om ordinær insolvensbehandling.

   I alle tilfeller skal innskuddsgarantiordningens ansvar ikke være større enn de tapene den ville ha blitt påført dersom institusjonen ble avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling.

   Når det interne tapsdekningsverktøyet anvendes, skal det ikke kreves at innskuddsgarantiordningen gir bidrag til kostnadene for rekapitalisering av institusjonen eller broinstitusjonen i henhold til artikkel 46 nr. 1 bokstav b).

   Når det ved en verdsetting i henhold til artikkel 74 fastsettes at innskuddsgarantiordningens bidrag til omstrukturering var større enn de nettotapene den ville ha blitt påført dersom institusjonen ble avviklet gjennom ordinær insolvensbehandling, skal innskuddsgarantiordningen ha rett til å få utbetalt differansen fra ordningen for omstruktureringsfinansiering i samsvar med artikkel 75.
2. Medlemsstatene skal sikre at fastsettelsen av det beløpet innskuddsgarantiordningen har ansvar for i henhold til nr. 1 i denne artikkel, er i samsvar med vilkårene nevnt i artikkel 36.
3. Bidraget fra innskuddsgarantiordningen ved anvendelsen av nr. 1 skal betales kontant.
4. Dersom kvalifiserte innskudd i en institusjon som omstruktureres, overføres til et annet foretak gjennom verktøyet for virksomhetssalg eller broinstitusjonsverktøyet, har innskyterne ingen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU overfor innskuddsgarantiordningen i forbindelse med de delene av deres innskudd i institusjonen som omstruktureres, som ikke overføres, forutsatt at de overførte midlene tilsvarer minst det samlede dekningsnivået som er fastsatt i artikkel 6 i direktiv 2014/49/EU.
5. Uten hensyn til nr. 1-4 og dersom en innskuddsgarantiordnings tilgjengelige finansielle midler anvendes i samsvar med nevnte numre og deretter reduseres til mindre enn to tredeler av innskuddsgarantiordningens målnivå, skal det regelmessige bidraget til innskuddsgarantiordningen fastsettes til et nivå som gjør det mulig å nå målnivået innen seks år.

   En innskuddsgarantiordnings ansvar skal ikke under noen omstendighet overstige et beløp som tilsvarer 50 % av dens målnivå i hen-

hold til artikkel 10 i 2014/49/EU. Medlemsstatene kan, idet det tas hensyn til særtrekkene ved deres nasjonale banksektorer, fastsette en prosentandel som overstiger 50 %.

Innskuddsgarantiordningens deltakelse i henhold til dette direktiv skal ikke under noen omstendighet overstige de tapene den ville ha blitt påført ved en avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling.

Avdeling VIII

Sanksjoner

Artikkel 110

Administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak

1. Uten at det berører medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene fastsette regler for administrative sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak som kan anvendes ved manglende overholdelse av nasjonale bestemmelser som innarbeider dette direktiv, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Dersom medlemsstatene beslutter ikke å fastsette administrative sanksjoner for overtredelser som er omfattet av nasjonal strafferett, skal de underrette Kommisjonen om de relevante strafferettsbestemmelsene. De administrative sanksjonene og forvaltningsmessige tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
2. Dersom forpliktelsene nevnt i nr. 1 får anvendelse på institusjoner, finansinstitusjoner og morforetak i Unionen, skal medlemsstatene sikre at det ved overtredelse kan anvendes administrative sanksjoner, med forbehold for vilkårene fastsatt i nasjonal lovgivning, på medlemmer av ledelsesorganet og andre fysiske personer som i henhold til nasjonal lovgivning er ansvarlige for overtredelsen.
3. Myndighet til å ilegge administrative sanksjoner i henhold til dette direktiv skal gis til omstruktureringsmyndighetene eller, dersom dette er en annen myndighet, vedkommende myndigheter, avhengig av overtredelsens art. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal ha alle informasjonsinnsamlings- og undersøkelsesmyndighet som er nødvendig for å utøve deres respektive funksjoner. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal når de utøver sin sanksjonsmyndighet, ha et nært samarbeid for å sikre at administrative sanksjoner eller andre forvaltningsmessige tiltak gir de ønskede virkningene, og de skal samordne sine handlinger i forbindelse med tverrnasjonale saker.
4. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal utøve sin sanksjonsmyndighet i samsvar med dette direktiv og nasjonal lovgivning på en av følgende måter:
   a) direkte,
   b) i samarbeid med andre myndigheter,
   c) på eget ansvar ved delegering til slike myndigheter,
   d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

Artikkel 111

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstatene skal sikre at det i deres lover og forskrifter i det minste fastsettes sanksjoner og andre forvaltningsmessige tiltak med hensyn til følgende situasjoner:
   a) utelatelse, i strid med artikkel 5 eller 7, av å utarbeide, opprettholde og ajourføre gjenopprettingsplaner og konserngjenopprettingsplaner,
   b) utelatelse, i strid med artikkel 25, av å underrette vedkommende myndighet om at hensikten er å gi konsernintern finansiell støtte,
   c) utelatelse, i strid med artikkel 11, av å framlegge alle opplysninger som er nødvendige for å utarbeide omstruktureringsplaner,
   d) utelatelse, i strid med artikkel 81 nr. 1, fra ledelsesorganet i en institusjon eller et foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), av å underrette vedkommende myndighet om at institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) svikter eller kan forventes å svikte.
2. Medlemsstatene skal sikre at de administrative sanksjonene og andre forvaltningsmessige tiltak som kan anvendes i tilfellene nevnt i nr. 1, minst omfatter følgende:
   a) en offentlig erklæring med opplysning om den fysiske person eller den institusjon, den finansieringsinstitusjon eller det morforetak i Unionen eller en annen juridisk person som er ansvarlig, og om overtredelsens art,
   b) et pålegg der det kreves at den ansvarlige fysiske eller juridiske person avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd,
   c) et midlertidig forbud overfor et medlem av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen i

institusjonen eller foretaket nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), eller enhver annen fysisk person som anses som ansvarlig, mot å utøve funksjoner i institusjoner eller foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d),

d) for en juridisk person, administrative bøter på opptil 10 % av den juridiske personens samlede netto årsomsetning for foregående regnskapsår. Dersom den juridiske personen er et datterforetak av et morforetak, skal den relevante omsetningen være den omsetningen som framgår av det overordnede morforetakets konsoliderte regnskap for foregående regnskapsår,

e) for en fysisk person, administrative bøter opptil 5 millioner euro eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta 2. juli 2014,

f) administrative bøter opptil det dobbelte av beløpet for den fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen, dersom fordelen kan beregnes.

Artikkel 112

Offentliggjøring av administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter på sine offisielle nettsteder offentliggjør minst alle administrative sanksjoner som de ilegger for overtredelse av de nasjonale bestemmelsene som gjennomfører dette direktiv, når slike sanksjoner ikke er gjenstand for en klage, eller når klagemuligheten er uttømt. Slik offentliggjøring skal finne sted uten unødig opphold etter at den fysiske eller juridiske personen er blitt underrettet om sanksjonen, herunder med opplysninger om overtredelsens type og art samt om identiteten til den fysiske eller juridiske personen som sanksjonen ilegges.

   Dersom medlemsstatene tillater offentliggjøring av sanksjoner som kan overprøves, skal omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter uten unødig opphold offentliggjøre på sine offisielle nettsteder opplysninger om status for klagen og resultatet av den.

2. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal offentliggjøre sanksjonene som de har ilagt, i anonymisert form på en måte som er i samsvar med nasjonal lovgivning, i følgende tilfeller:

   a) når sanksjonen ilegges en fysisk person og en offentliggjøring av personopplysninger viser seg å være urimelig etter en obligatorisk forhåndsvurdering av rimeligheten ved en slik offentliggjøring,

   b) dersom offentliggjøringen ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående etterforskning,

   c) dersom offentliggjøringen, i den grad dette kan fastslås, vil medføre uforholdsmessig stor skade for de berørte institusjonene eller foretakene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) eller berørte fysiske personer.

   Alternativt kan offentliggjøringen av de berørte opplysningene i slike tilfeller utsettes i et rimelig tidsrom, dersom det forventes at grunnene til at offentliggjøringen er anonym, vil bortfalle i løpet av denne perioden.

3. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal sikre at en offentliggjøring i samsvar med denne artikkel forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år. Personopplysninger som offentliggjøres, skal bli liggende på omstruktureringsmyndighetens eller vedkommende myndighets offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.

4. Innen 3. juli 2016 skal EBA framlegge en rapport for Kommisjonen om medlemsstatenes offentliggjøring av sanksjoner i anonymisert form som fastsatt i nr. 2, og særlig dersom det har vært betydelige forskjeller mellom medlemsstatene med hensyn til dette. Denne rapporten skal også behandle alle betydelige forskjeller i varigheten av medlemsstatenes offentliggjøring av sanksjoner i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 113

Drift av EBAs sentrale database

1. Omstruktureringsmyndigheter og vedkommende myndigheter skal, med forbehold for kravene om taushetsplikt nevnt i artikkel 84, underrette EBA om alle administrative sanksjoner som de har ilagt i henhold til artikkel 111, og status for klagen og resultatet av den. EBA skal drive en sentral database over sanksjonene den underrettes om, som utelukkende skal anvendes til utveksling av opplysninger mellom omstruktureringsmyndigheter, som bare skal være tilgjengelige for omstruktureringsmyndigheter, og som skal ajourføres på grunnlag av de opplysningene omstruktureringsmyndigheter gir. EBA skal drive en sentral database over sanksjonene den underret-

tes om, som utelukkende skal anvendes til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, som bare skal være tilgjengelig for vedkommende myndigheter, og som skal ajourføres på grunnlag av de opplysningene vedkommende myndigheter gir.

2. EBA skal drive et nettsted med lenker til sanksjoner som er offentliggjort av hver omstruktureringsmyndighet og hver vedkommende myndighet i henhold til artikkel 112, og angi hvor lenge hver enkelt medlemsstat offentliggjør sanksjonene.

Artikkel 114

Effektiv anvendelse av sanksjoner og vedkommende myndigheters og omstrukturerings-myndigheters anvendelse av fullmakten til å ilegge sanksjoner

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter når de bestemmer typen av og nivået på administrative sanksjoner eller andre forvaltningsmessige tiltak, tar hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

a) overtredelsens grovhet og varighet,
b) graden av ansvar hos den fysiske eller juridiske person som er ansvarlig,
c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke, slik den framgår f.eks. av en ansvarlig juridisk persons samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt,
d) beløpet for den fortjeneste som er oppnådd, eller det tap som er unngått av den ansvarlige fysiske eller juridiske person, i den grad dette kan fastslås,
e) tap påført tredjemann som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til å samarbeide med vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndigheten,
g) tidligere overtredelser begått av den ansvarlige fysiske eller juridiske person,
h) overtredelsens mulige følger for finanssystemet.

Avdeling IX

Gjennomføringsmyndighet

Artikkel 115

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 2 annet ledd, artikkel 44 nr. 11, artikkel 76 nr. 4, artikkel 103 nr. 7 og 8 og artikkel 104 nr. 4 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 2. juli 2014.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 2 annet ledd, artikkel 44 nr. 11, artikkel 76 nr. 4, artikkel 103 nr. 7 og 8 og artikkel 104 nr. 4 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 annet ledd, artikkel 44 nr. 11, artikkel 76 nr. 4, artikkel 103 nr. 7 og 8 eller artikkel 104 nr. 4 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.
6. Kommisjonen skal ikke vedta delegerte rettsakter når varigheten av Europaparlamentets kontroll, herunder en eventuell forlengelse, reduseres til mindre enn fem måneder på grunn av ferie.

Avdeling X

Endringer av direktiv 82/891/EØF, 2001/24/EF, 2002/47/ef, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012

Artikkel 116

Endring av direktiv 82/891/EØF

Artikkel 1 nr. 4 i direktiv 82/891/EØF skal lyde:

«4. Artikkel 1 nr. 2-4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/35/EU[36] får anvendelse.»

Artikkel 117

Endringer av direktiv 2001/24/EF

I direktiv 2001/24/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 skal nytt nr. 3-6 lyde:
   «3. Dette direktiv får også anvendelse på verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013[37], og på deres filialer som ligger i andre medlemsstater enn der deres hovedkontor ligger.
   4. Ved anvendelse av omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[38], får dette direktiv også anvendelse på finansinstitusjoner, foretak og morforetak som er omfattet av direktiv 2014/59/EU.
   5. Artikkel 4 og 7 i dette direktiv får ikke anvendelse dersom artikkel 83 i direktiv 2014/59/EU får anvendelse.
   6. Artikkel 33 i dette direktiv får ikke anvendelse dersom artikkel 84 i direktiv 2014/59/EU får anvendelse.»
2) Artikkel 2 skal lyde:
   «*Artikkel 2*
   Definisjoner
   I dette direktiv menes med
   – «hjemstat» en hjemstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 43 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   – «vertsstat» en vertsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   – «filial» en filial som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 17 i forordning (EU) nr. 575/2013,
   – «vedkommende myndighet» en vedkommende myndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller en omstruktureringsmyndighet i henhold til artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i direktiv 2014/59/EU når det gjelder saneringstiltak truffet i henhold til nevnte direktiv,
   – «saneringsstyre» enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene, og som har som oppgave å gjennomføre saneringstiltak,
   – «forvaltnings- eller rettsmyndigheter» forvaltnings- eller rettsmyndighetene i medlemsstatene som har myndighet i forbindelse med saneringstiltak eller framgangsmåter for omstrukturering,
   – «saneringstiltak» tiltak med sikte på å bevare eller gjenopprette den finansielle stillingen til en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan berøre tredjemanns eksisterende rettigheter, herunder tiltak som innebærer mulighet for betalingsutsettelse, utsettelse av tvangsfullbyrdelsestiltak eller en nedskrivning av fordringer; disse tiltakene omfatter anvendelse av omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene som er omhandlet i direktiv 2014/59/EU,
   – «avviklingsstyre» enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene, og som har som oppgave å gjennomføre framgangsmåter for omstrukturering,
   – «framgangsmåter for omstrukturering» felles framgangsmåter som innledes og overvåkes av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i en medlemsstat med sikte på å realisere eiendeler under tilsyn av disse myndighetene, også når disse felles framgangsmåtene avsluttes ved akkord eller andre tilsvarende tiltak,
   – «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU[39],
   – «instrument» et finansielt instrument som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 50 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013.»
3) Artikkel 25 skal lyde:
   «*Artikkel 25*
   Avregningsavtaler
   Uten at det berører artikkel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU, skal avregningsavtaler utelukk-

[36] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/35/EU av 5. april 2011 om fusjon av allmennaksjeselskaper (EUT L 110 av 29.4.2011, s. 1).

[37] Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

[38] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[39] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av rådsdirektiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

kende omfattes av den lovgivningen som får anvendelse på slike avtaler.»

4) Artikkel 26 skal lyde:
«*Artikkel 26*
Gjenkjøpsavtaler
Uten at det berører artikkel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU og artikkel 24 i dette direktiv, skal gjenkjøpsavtaler utelukkende omfattes av den lovgivningen som får anvendelse på slike avtaler.»

Artikkel 118

Endring av direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 skal nytt nr. 6 lyde:
«6. Artikkel 4-7 i dette direktiv får ikke anvendelse på noen begrensning av håndhevingen av avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse eller noen begrensning av virkningen av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse, på noen bestemmelse om sluttavregning eller motregning som pålegges i henhold til avdeling IV kapittel V eller VI i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[40], eller på noen begrensning som pålegges i henhold til tilsvarende fullmakter i en medlemsstats lovgivning for å lette omstruktureringen av et foretak nevnt i nr. 2 bokstav c) iv) og bokstav d) som er omfattet av beskyttelsestiltak som minst tilsvarer tiltakene fastsatt i avdeling IV kapittel VII i direktiv 2014/59/EU.»

2) Artikkel 9a skal lyde:
«*Artikkel 9a*
Direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU
Dette direktiv berører ikke anvendelsen av direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU.»

Artikkel 119

Endring av direktiv 2004/25/EF

I artikkel 4 nr. 5 i direktiv 2004/25/EF tilføyes følgende ledd:

«Medlemsstatene skal sikre at artikkel 5 nr. 1 i dette direktiv ikke får anvendelse i tilfeller der det anvendes omstruktureringsverktøy, fullmakter og ordninger som er omhandlet i avdeling IV i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[41].»

Artikkel 120

Endring av direktiv 2005/56/EF

I artikkel 3 i direktiv 2005/56/EØF skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at dette direktiv ikke får anvendelse på et selskap eller selskaper som er gjenstand for anvendelsen av omstruktureringsverktøy, fullmakter og ordninger som er omhandlet i avdeling IV i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[42].»

Artikkel 121

Endringer av direktiv 2007/36/EF

I direktiv 2007/36/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 skal nytt nr. 4 lyde:
«4. Medlemsstatene skal sikre at dette direktiv ikke får anvendelse i tilfeller der det anvendes omstruktureringsverktøy, omstruktureringsfullmakter og omstruktureringsordninger som er omhandlet i avdeling IV i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[43].»

2) I artikkel 5 skal nytt nr. 5 og 6 lyde:
«5. Medlemsstatene skal sikre at generalforsamlingen, ved anvendelsen av direktiv

---

[40] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[41] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[42] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[43] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

2014/59/EU, med et flertall på minst to tredeler av de avgitte gyldige stemmene kan sende ut en innkalling til en generalforsamling, eller endre vedtektene slik at en innkalling til generalforsamling kan utstedes med kortere varsel enn fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, for å vedta en kapitalforhøyelse, forutsatt at denne generalforsamlingen ikke finner sted de første ti kalenderdagene etter innkallingen, at vilkårene i artikkel 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU er oppfylt, og at kapitalforhøyelsen er nødvendig for å unngå vilkårene for omstrukturering som er fastsatt i artikkel 32 og 33 i nevnte direktiv.

6. Ved anvendelsen av nr. 5 får hver medlemsstats forpliktelse til å fastsette én frist i henhold til artikkel 6 nr. 3, forpliktelsen til å sikre at en revidert dagsorden er tilgjengelig i rett tid i henhold til artikkel 6 nr. 4, og hver medlemsstats forpliktelse til å fastsette én registreringsdato i henhold til artikkel 7 nr. 3, ikke anvendelse.»

Artikkel 122

Endring av direktiv 2011/35/EU

I artikkel 1 i direktiv 2011/35/EU skal nytt nummer 4 lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at dette direktiv ikke får anvendelse på ett eller flere selskaper som er gjenstand for anvendelsen av omstruktureringsverktøy, fullmakter og ordninger som er omhandlet i avdeling IV i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[44].»

Artikkel 123

Endring av direktiv 2012/30/EU

I artikkel 45 i direktiv 2012/30/EU skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Medlemsstatene skal sikre at artikkel 10, artikkel 19 nr. 1, artikkel 29 nr. 1-3, artikkel 31 nr. 2 første ledd, artikkel 33-36 og artikkel 40-42 i dette direktiv ikke får anvendelse i tilfeller der det anvendes omstruktureringsverktøy, fullmakter og ordninger som er omhandlet i avdeling IV i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[45].»

Artikkel 124

Endring av direktiv 2013/36/EU

Artikkel 74 nr. 4 i direktiv 2013/36/EU oppheves.

Artikkel 125

Endring av forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 4 nr. 2 skal lyde:
   «2) «vedkommende myndigheter»
   i) en vedkommende myndighet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til direktiv 2007/64/EF og 2009/110/EF,
   ii) når det gjelder direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheter som har ansvar for å sikre at kreditt- og finansinstitusjoner oppfyller kravene i nevnte direktiver,
   iii) når det gjelder europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU[46], en utpekt myndighet som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i nevnte direktiv,
   iv) når det gjelder direktiv 2014/59/EU[47], en omstruktureringsmyndighet som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i nevnte direktiv.
2) I artikkel 40 nr. 6 skal nytt ledd lyde:
   «Når saker innenfor virkeområdet for direktiv 2014/59/EU skal behandles, kan medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) om nødvendig ledsages av en representant (uten stemmerett) for omstruktureringsmyndigheten i hver medlemsstat.»

---

[44] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[45] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

[46] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU av 16. april 2014 om innskuddsgarantiordninger (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 149).

[47] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

Artikkel 126

Endring av forordning (EU) nr. 648/2012

I artikkel 81 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal ny bokstav k) lyde:

«k) omstruktureringsmyndighetene utpekt i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU[48].»

Avdeling XI

Sluttbestemmelser

Artikkel 127

EBAs omstruktureringskomité

EBA skal i henhold til artikkel 41 i forordning (EU) nr. 1093/2010 opprette en fast intern komité som skal forberede beslutninger som EBA skal treffe i samsvar med artikkel 44 i nevnte forordning, herunder beslutninger om utkast til tekniske reguleringsstandarder og utkast til tekniske gjennomføringsstandarder, i forbindelse med oppgaver som omstruktureringsmyndigheten er pålagt i samsvar med dette direktiv. Særlig skal EBA i samsvar med artikkel 38 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010 sikre at beslutninger nevnt i nevnte artikkel ikke på noen måte berører medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Den interne komiteen skal bestå av omstruktureringsmyndighetene nevnt i artikkel 3 i dette direktiv.

Ved anvendelsen av dette direktiv skal EBA samarbeide med EIOPA og ESMA innenfor rammen av Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene, som er nedsatt ved artikkel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning(EU) nr. 1095/2010.

Ved anvendelsen av dette direktiv skal EBA sikre strukturell atskillelse av omstruktureringskomiteen og andre funksjoner nevnt i forordning (EU) nr. 1093/2010. Avviklingskomiteen skal fremme utvikling og samordning av omstruktureringsplaner og utarbeide metoder for omstrukturering av sviktende finansinstitusjoner.

Artikkel 128

Samarbeid med EBA

Vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter skal samarbeide med EBA ved anvendelsen av dette direktiv, i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

Vedkommende myndigheter og omstruktureringsmyndigheter skal omgående gi EBA alle opplysninger som kreves for at den skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 129

Gjennomgåelse

Innen 1. juni 2018 skal Kommisjonen vurdere gjennomføringen av dette direktiv og sende Europaparlamentet og Rådet en rapport om denne. Den skal særlig vurdere følgende:

a) på grunnlag av rapporten fra EBA nevnt i artikkel 4 nr. 7, behovet for endringer for å redusere forskjeller på nasjonalt plan,
b) på grunnlag av rapporten fra EBA nevnt i artikkel 45 nr. 19, behovet for endringer for å redusere forskjeller på nasjonalt plan,
c) virkemåte og effektivitet med hensyn til den rollen EBA er gitt i henhold til dette direktiv, herunder megling.

Rapporten skal om nødvendig ledsages av et forslag til regelverk.

Uten hensyn til vurderingen omhandlet i første ledd skal Kommisjonen innen 3. juli 2017 foreta en særlig vurdering av anvendelsen av artikkel 13, 18 og 45 når det gjelder EBAs fullmakter til å foreta bindende megling for å ta hensyn til den framtidige utviklingen av regelverk for finansielle tjenester. Rapporten og eventuelle tilknyttede forslag skal ved behov videresendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 130

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2014 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.

   Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 1. januar 2015.

   Medlemsstatene skal imidlertid anvende bestemmelser som er vedtatt for å etterkomme

[48] Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

avdeling IV kapittel IV avsnitt 5, senest fra 1. januar 2016.

2. Bestemmelsene nevnt i nr. 1 skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen og EBA teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 131

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den tjuende dag etter at det er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Artikkel 124 trer i kraft 1. januar 2015.

Artikkel 132

Mottakere

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 15. mai 2014.

For Europaparlamentet	*For Rådet*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
President	*Formann*

Vedlegg

Avsnitt A

Opplysninger som skal gis i gjenopprettingsplaner

Gjenopprettingsplanen skal omfatte følgende opplysninger:

1) et sammendrag av planens hovedinnhold og en oversikt over den samlede gjenopprettingsmuligheten,
2) et sammendrag av vesentligste endringer i institusjonen siden den senest registrerte gjenopprettingsplanen,
3) en kommunikasjons- og offentliggjøringsplan som beskriver hvordan foretaket har til hensikt å håndtere potensielle negative reaksjoner fra markedet,
4) en rekke kapital- og likviditetstiltak som er nødvendige for å opprettholde eller gjenopprette institusjonens levedyktighet og finansielle stilling,
5) en anslått tidsramme for gjennomføringen av planens vesentlige deler,
6) en nærmere beskrivelse av enhver vesentlig hindring for en effektiv og rettidig gjennomføring av planen, herunder vurdering av innvirkningen på resten av konsernet, kunder og motparter,
7) identifisering av kritiske funksjoner,
8) en nærmere beskrivelse av framgangsmåten for å fastsette verdien av og muligheten for å selge institusjonens hovedforretningsområder, virksomheter og eiendeler,
9) en nærmere beskrivelse av hvordan gjenopprettingsplanen er integrert i institusjonens ledelsesstruktur, samt av politikken og framgangsmåtene for godkjenning av gjenopprettingsplanen, og fastsettelse av hvilke personer i organisasjonen som har ansvar for å forberede og gjennomføre planen,
10) ordninger og tiltak for å opprettholde eller gjenopprette institusjonens ansvarlig kapital,
11) ordninger og tiltak for å sikre at institusjonen har egnet tilgang til alternative finansieringskilder, herunder potensielle likviditetskilder, en vurdering av tilgjengelig sikkerhet og av muligheten for å overføre likviditet mellom konsernforetak og forretningsområder, for å sikre at den fortsatt kan utøve sin virksomhet og oppfylle sine forpliktelser når de forfaller,
12) ordninger og tiltak for å redusere risiko og gjeldsgrad,
13) ordninger og tiltak for å omstrukturere forpliktelser,
14) ordninger og tiltak for å omstrukturere forretningsområder,
15) ordninger og tiltak som er nødvendige for å opprettholde løpende tilgang til finansmarkedenes infrastrukturer,
16) ordninger og tiltak som er nødvendige for å opprettholde løpende drift av institusjonens operative prosesser, herunder infrastruktur og informasjonsteknologitjenester,
17) forberedende tiltak for å fremme salget av eiendeler eller forretningsområder innen frister som gjør det mulig å gjenopprette økonomisk soliditet,
18) andre ledelsestiltak eller -strategier for å gjenopprette økonomisk soliditet, og den forventede finansielle virkningen av disse tiltakene eller strategiene,
19) forberedende tiltak som institusjonen har truffet eller har planer om å treffe for å lette gjennomføringen av gjenopprettingsplanen, herunder tiltak som er nødvendige for å gjøre det mulig å rekapitalisere institusjonen i rett tid,

20) en ramme av indikatorer som angir når egnede tiltak kan treffes i henhold til planen.

Avsnitt B

Opplysninger som omstruktureringsmyndigheter kan anmode institusjoner om å framlegge med sikte på utarbeiding og opprettholdelse av omstruktureringsplaner

Omstruktureringsmyndighetene kan anmode institusjoner om å framlegge minst følgende opplysninger med sikte på utarbeiding og opprettholdelse av omstruktureringsplaner:

1) en nærmere beskrivelse av institusjonens organisasjonsstruktur, herunder en liste over alle juridiske personer,
2) angivelse av hver juridisk persons direkte eiere og andelen med og uten stemmerett,
3) hver juridisk persons beliggenhet, stiftelsesstat, tillatelser og ledelse,
4) en oversikt over institusjonens kritiske funksjoner og hovedforretningsområder, herunder vesentlige eiendeler og forpliktelser knyttet til slike funksjoner og forretningsområder, for hver juridisk person,
5) en nærmere beskrivelse av institusjonens deler og alle dens rettssubjekters forpliktelser, som et minstekrav inndelt etter type og størrelse av kortsiktig og langsiktig gjeld, sikrede, usikrede og uprioriterte forpliktelser,
6) nærmere opplysninger om de av institusjonens forpliktelser som er kvalifiserte forpliktelser,
7) en beskrivelse av de prosessene som er nødvendige for å fastslå hvem institusjonen har stilt sikkerhet for, hvem som innehar sikkerheten og i hvilken jurisdiksjon sikkerheten befinner seg,
8) en beskrivelse av institusjonens og dens rettssubjekters engasjementer utenfor balansen, herunder en oversikt per kritisk funksjon og hovedforretningsområde,
9) institusjonens vesentlige sikringer, herunder per juridisk person,
10) identifikasjon av institusjonens største eller mest kritiske motparter og en analyse av virkningene av de største motpartenes svikt for institusjonens finansielle stilling,
11) hvert system der institusjonen foretar et betydelig antall handler eller handler for en betydelig verdi, herunder per juridisk person, kritisk funksjon og hovedforretningsområde,
12) hvert betalings-, klarerings- eller oppgjørssystem som institusjonen er direkte eller indirekte medlem av, herunder per juridisk person, kritisk funksjon og hovedforretningsområde,
13) en nærmere angivelse og beskrivelse av de viktigste ledelsesinformasjonssystemene, herunder for risikohåndtering, regnskapsføring samt finansiell og lovfestet rapportering, som anvendes av institusjonen, herunder per juridisk person, kritisk funksjon og hovedforretningsområde,
14) identifikasjon av eierne av systemene angitt i punkt 13, tilknyttede tjenestenivåavtaler samt programvare og systemer eller lisenser, herunder per rettssubjekt, kritisk funksjon og hovedforretningsområde,
15) identifikasjon av og en oversikt over de juridiske personene samt forbindelser og gjensidig avhengighet mellom de ulike juridiske personene, for eksempel
    - felles eller delt personale, anlegg og system,
    - kapital-, finansierings- eller likviditetsordninger,
    - eksisterende eller betingede kredittengasjementer,
    - motgarantiavtaler, avtaler om kryssikkerhet, bestemmelser om kryssmislighold og gjensidige avregningsavtaler for datterforetak,
    - risikooverføringer og ordninger for rygg-mot-rygg-handel; tjenestenivåavtaler,
16) vedkommende myndighet og omstruktureringsmyndigheten for hver juridisk person,
17) det medlemmet av ledelsesorganet som har ansvar for å gi de opplysningene som er nødvendige for å utarbeide institusjonens omstruktureringsplan, og eventuelt andre personer som har ansvar for de ulike juridiske personene, kritiske funksjonene og hovedforretningsområdene,
18) en beskrivelse av de ordningene institusjonen har etablert for å sikre at omstruktureringsmyndigheten ved en eventuell omstrukturering har alle nødvendige opplysninger, som fastsatt av omstruktureringsmyndigheten, for å kunne anvende omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene,
19) alle avtaler som institusjonene og deres rettssubjekter har inngått med tredjemann, og som kan sies opp som følge av en beslutning fra myndighetene om å anvende et omstruktureringsverktøy, og hvorvidt følgene av oppsigelsen kan påvirke anvendelsen av omstruktureringsverktøyet,
20) en beskrivelse av mulige likviditetskilder til støtte for omstruktureringen,

21) opplysninger om heftelser på eiendeler, likvide eiendeler, virksomhet utenfor balansen, sikringsstrategier og regnskapsføringspraksis.

Avsnitt C

Spørsmål som omstruktureringsmyndigheten skal ta hensyn til når den vurderer omstruktureringsmulighetene for en institusjon eller et konsern

Når omstruktureringsmyndigheten vurderer omstruktureringsmulighetene for en institusjon eller et konsern, skal den ta hensyn til følgende:

Ved vurderingen av omstruktureringsmulighetene for et konsern, skal henvisninger til en institusjon anses å omfatte alle institusjoner eller foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d), i et konsern,

1) i hvilket omfang institusjonen kan knytte hovedforretningsområder og kritiske funksjoner til juridiske personer,
2) i hvilket omfang juridiske strukturer og foretaksstrukturer er tilpasset til hovedforretningsområder og kritiske funksjoner,
3) i hvilket omfang det foreligger ordninger for å sikre tilstrekkelig personale, infrastruktur, finansiering, likviditet og kapital til å støtte og opprettholde hovedforretningsområder og kritiske funksjoner,
4) i hvilket omfang de tjenesteavtalene som institusjonen har inngått, kan håndheves fullt ut dersom institusjonen omstruktureres,
5) i hvilket omfang institusjonens ledelsesstruktur er hensiktsmessig med sikte på å håndtere og sikre overholdelse av institusjonens interne retningslinjer for tjenestenivåavtaler,
6) i hvilket omfang institusjonen har en framgangsmåte for å overføre tjenester som ytes til tredjemann i henhold til tjenestenivåavtaler, i tilfeller der kritiske funksjoner eller hovedforretningsområder atskilles,
7) i hvilket omfang det foreligger beredskapsplaner og tiltak for å sikre fortsatt tilgang til betalings- og oppgjørssystemer,
8) i hvilket omfang ledelsesinformasjonssystemene er tilstrekkelige for å sikre at omstruktureringsmyndighetene kan samle inn nøyaktige og fullstendige opplysninger om hovedforretningsområder og kritiske funksjoner, med sikte på å lette en hurtig beslutningstaking,
9) i hvilket omfang ledelsesinformasjonssystemene til enhver tid kan gi de nødvendige opplysningene for en effektiv omstrukturering av institusjonen, selv når forholdene raskt endrer seg,
10) i hvilket omfang institusjonen har prøvd sine ledelsesinformasjonssystemer under stressscenarioer som definert av omstruktureringsmyndigheten,
11) i hvilket omfang institusjonen kan sikre at ledelsesinformasjonssystemene opprettholdes både for den berørte institusjonen og den nye institusjon i tilfeller der de kritiske funksjonene og hovedforretningsområdene er atskilt fra de øvrige funksjonene og forretningsområdene,
12) i hvilket omfang institusjonen har fastsatt egnede framgangsmåter for å sikre at den gir omstruktureringsmyndighetene de opplysningene som er nødvendige for å identifisere innskytere og beløpene som er dekket av innskuddsgarantiordningene,
13) dersom konsernet anvender konserninterne garantier: i hvilket omfang disse garantiene gis på markedsvilkår og risikohåndteringssystemene for disse garantiene er solide,
14) dersom konsernet foretar rygg-mot-rygg-transaksjoner: i hvilket omfang disse transaksjonene foretas på markedsvilkår og risikohåndteringssystemene for disse transaksjonene er solide,
15) i hvilket omfang anvendelsen av disse konserninterne garantiene eller rygg-mot-rygg-transaksjonene øker spredningsvirkningen innenfor konsernet,
16) i hvilket omfang konsernets juridiske struktur hindrer anvendelsen av omstruktureringsverktøy på grunn av antallet av juridiske personer, konsernstrukturens kompleksitet eller problemer med å tilpasse forretningsområdene til konsernforetak,
17) omfanget og typen av institusjonens kvalifiserte forpliktelser,
18) dersom vurderingen omfatter et blandet holdingselskap: i hvilket omfang omstruktureringen av konsernforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner, kan ha en negativ innvirkning på den ikke-finansielle delen av konsernet,
19) hvorvidt det foreligger tjenestenivåavtaler, og hvor solide de er,
20) hvorvidt tredjestatsmyndigheter har de nødvendige omstruktureringsverktøyene for å støtte omstruktureringstiltak som treffes av omstruktureringsmyndigheter i Unionen, og omfanget av samordnede tiltak mellom myndigheter i Unionen og tredjestatsmyndigheter,
21) muligheten for å anvende omstruktureringsverktøy på en slik måte at omstrukturerings-

målene nås, idet det tas hensyn til de tilgjengelige verktøyene og institusjonens struktur,

22) i hvilket omfang konsernstrukturen gjør det mulig for omstruktureringsmyndigheten, med sikte på å oppnå høyest mulig verdi for konsernet som helhet, å omstrukturere hele konsernet eller ett eller flere av dets konsernforetak, uten at dette medfører en betydelig direkte eller indirekte negativ virkning for finanssystemet, tilliten i markedet, eller økonomien,

23) hvilke ordninger og midler som kan lette omstruktureringen i tilfeller der konserner har datterforetak som er etablert i ulike jurisdiksjoner,

24) hvor sannsynlig det er at omstruktureringsverktøyene anvendes på en slik måte at omstruktureringsmålene nås, idet det tas hensyn til potensiell innvirkning på kreditorer, motparter, kunder og personale, og hvilke tiltak tredjestatsmyndigheter vil kunne treffe,

25) i hvilket omfang det kan foretas en tilstrekkelig vurdering av hvordan omstruktureringen av institusjonen vil påvirke finanssystemet og tilliten i finansmarkedene,

26) i hvilket omfang omstruktureringen av institusjonen kan ha en betydelig direkte eller indirekte negativ innvirkning på finanssystemet, tilliten i markedet, eller økonomien,

27) i hvilket omfang spredningsvirkninger for andre institusjoner eller finansmarkedene kan begrenses gjennom anvendelsen av omstruktureringsverktøyene og -fullmaktene,

28) i hvilket omfang omstruktureringen av institusjonen kan ha en vesentlig innvirkning på betalings- og oppgjørssystemer.

Bestilling av publikasjoner

Offentlige institusjoner:
Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon
Internett: www.publikasjoner.dep.no
E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no
Telefon: 22 24 00 00

Privat sektor:
Internett: www.fagbokforlaget.no/offpub
E-post: offpub@fagbokforlaget.no
Telefon: 55 38 66 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på
www.regjeringen.no

Trykk: 07 Media AS – 11/2018